

УЧИТЕЛЯТ
БЕИНСА ДУНО

ПОСОКА И РАСТЕНЕ

Лекции пред Младежкия окултен клас
Година VI
(1926–1927)

София
2002

Ученикът трябва да *благодари* от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си.

Тогава струите на Любовта ще потекат през неговата душа.

Учителят

(Свещени думи на Учителя, стр 68, София 1938 г)

Ученикът трябва да бъде *благодарен* на това, което Учителят му дава, и да върви напред.

Учителят никога няма да остави ученикът да се спре. Ученикът чувства подкрепата, която иде от Учителя, от цялото Небе. Това го изпълва всеки момент с *благодарност* и *благодарение*.

Учителят

(Свещени думи на Учителя, стр. 100, София 1938 г)

Учителю, благодарим Ти за Божественото Слово, с което ни дари.

Израз на нашата благодарност ще е изучаването и прилагането Му от всеки ученик, на когото съзнанието се е отключило за Него, за Словото.

Забележка: Поради липса на оригиналите на лекции 6. и 7., текстът е препечатан от томчето «Посока на растене», изд. 1938 г. Отбелязаните със звездичка в началото и в края (*) части от лекции също са препечатани от изданието от 1938 г. (Лекции пред Младежкия окултен клас, година VI – 1926/1927: «Посока на растене», т. 1, и «Светото място», т. 2). Уточненията на стенографите са в кръгли скоби и курсив. Добавените за яснота думи са поставени в квадратни скоби. Репликите на слушателите са оформени в кръгли скоби и с тире.

ПОСОКА И РАСТЕНЕ

VI година (1926–1927)

I-ва лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 26.IX.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

I тема: «Ролята на поезията, музиката и религията в света»

II тема: «Най-важната работа след яденето»

III тема: «Най-малкият подтик в света»

През тази година желая вий да проявите по-голямо творчество. Творчество в даден кръг, не да преобразите света. Сега, да допуснем, у вас се заражда известна идея, искате да създадете нещо, но срещате големи мъчнотии. Как ще се справите на първо време? Вземете например как се справя едно дърво, семето – посажда се и започва животът. Как се справя семето? Най-първо, като инженерите, отправя своята посока. «Паднало съм тук, да викам – няма да ме чуят, да роптая – безполезно, да се съмнявам в себе си – безрезултатно.» И започва да мисли това семе, определя посоката на своето движение. Има два изхода: нагоре и надолу; и се опретва на работа, повиква своя гений, своя ум, и започва. Най-първо – надолу; нагоре – започва работа.

Сега, често слушам, някои от вас казват: «Ама аз не знам какво да правя.» Чудна работа, растенията знаят какво да

правят, а той не знае! Надолу и нагоре! Като го попиташ, ще ти каже. На човешки език: надолу и нагоре за растенията. В две посоки се движат, в две измерения – значи работа. Вас като ви питат вий какво ще правите – и вий сте едно семе, паднало в земята, заровен сте и вие; откъде сте дошли и как, не знаете. Нито един от вас не знае по кой път е дошел. Какво ще правите сега? Мислите ли сега, че ако дойде при семето някоя буболечка и си предлага услугите да го пренесе на по-удобно място, и почне през дупки да го носи, мислите ли, че ще му направи някоя услуга?

Сега съвременните хора, като се посеят, търсят дупки – тази дупка, онази дупка. Търсят по-благоприятни условия. Там, където си попаднал, разреши този въпрос – накъде трябва да се движиш. Вий сте ученици, посадени сте, като ученици какво трябва да правите? Да учите книги – не, но да се учите, то е растеж в растенията.

Какво трябва да научи ученикът, сега? Вземете пак растението. Растението не взема предвид кой го е посял, кой го е турил в земята, но растението си задава задача да намери слънцето, да използва енергиите на слънцето, да използва светлината, топлината, да използва и влагата, изучава елементите на почвата, изучава живота на самата Земя, живота на Слънцето, и нито най-малко не разисква философията на човека. Какви са били намеренията на човека, който го е посял, растението не пита. Сега, няма ли вий да направите погрешка, ако баща ви [ви] е пратил на училище, а вий искате да вникнете в намеренията му, защо ви е пратил на училище? Не разисквайте този въпрос.

Много философи разрешават [въпроса] защо е дошел човек на Земята. Този въпрос нито сега ще се разреши, нито след хиляди години. Той ще се разреши, когато хората завършат своето развитие на Земята. Рибата, докато е във водата, не може да знае, че е риба. Когато излезне из водата, тогава може да знае, че е риба. И сегашният човек, понеже живее още във физическа форма, като животно живее. Ка-

то почнат да мислят като хора, излезнат из туй животинско състояние, погледнат и съзнаят себе си като хора. Веднага сегашните нрави и обичаи съвсем ще се изменят.

Всеки един от вас със своето съзнание трябва да излезне от средата, в която живее. Една неблагоприятна среда – всеки от вас може да излезне. Една неблагоприятна среда – тя е в неговия ум. Тъй, много маниаци има – става сутрин, мисли, че ще го убият нанякъде, ходи и тази форма седи в ума му. Ако във вашия ум влезне известна идея, че някой ви препятствува, вий се спъвате. Вий отхвърлете всичко това! Ще кажете на себе си: «Няма никакви спънки!» Вий сте чудни. Свържете едно дърво с едно въже. Туй въже може ли да държи дървото? До колко години може да го държи? Малкото дърво като го свържеш, какво ще стане с въжето? В края на краищата, дървото ще скъса въжето. И не само това – има растения, които, ако ги вържеш с желязна тел, те разбират химия, постепенно почнат да разлагат тази тел, ще я скъсат и не може да се вдълбай.

Онези лоши условия, в които вий сте поставени... Има сили, положени във вашия ум, [за] да преодолеете мъчнотиите, които ви заобикалят; но когато, както растенията, когато познавате почвата, когато познавате топлината, светлината и влагата – условия, при които растението расте и знае посоката на растенето надолу и нагоре. Вий ще приложите туй правило в живота. При сегашните условия трябва да бъдете герои, да изпъплите. Един човек, който побеждава известни мъчнотии, това са условия отгоре. То са условия отгоре, това е едно наслаяване, затрупване отгоре – да излезнеш над тях. И всякога, когато човек надделей на мъчнотиите, той се усеща силен.

Сега, има някои смешни поговорки: Един млад студент се отчаял, неспособен, казвал: «Не ми остава нищо друго, освен да се удавя.» Тръгнал, но като дошел до реката: «Няма ли някой да ми каже да не се давя?» Обръща се надясно, наляво – той иска да не се дави, иска сега един да потвърди

неговото желание. На вас сега трябва да ви каже само някой да се не давите. Туй е вярно, много пъти ние седим край реката и се давим. Психологически много пъти се дави човек. Някой път човек каже: «Тя се свърши вече, работата.» Но после се обърне и казва: «Няма ли някой да ми каже? Каж ми начин да изгъпла из тези мъчнотии!» И като му кажеш, просветне лицето му. Казва: «Аз ще плувам сега.»

Аз бих желал някой от класа да изберат някои видни писатели, поети, учени хора, които може да се четат. От окултно гледище вий трябва да знаете, че всеки учен човек влага в съчинението си негативната страна на учението си. Всяка една философия има две лица. За пример вземете една песимистична философия. Това е завист на живота, това е старина. Шопенхауер казва: животът няма смисъл, един стар човек, едно сухо дърво трябва да се изкорени, но законът е верен – на мястото на изкорененото трябва да се посади новото. В сегашните младежи има едно безразборно четене на писатели, което психологически се отразява зле. За пример вземете съвременните писатели, някой романист, той развива до известна степен само чувствата. Когато превърнеш целия свят само на една астрална каша... Всички романисти боравят само с мамалига^{*}. Астрална каша, на чувствата, я наричам аз. Няма нищо съществено. Най-първо, онзи герой, какъвто ни представя – има герои, не е герой той, фиктивен герой е той. Този герой, който виждате сега, утре за героинята ще убие някого. Че какво геройство е това? Без да го убиеш, да го стиснеш тъй малко за гръцмуня. Това е едно тяхно схващане, това е завист. Представете си, минавате през някоя местност, където върлуват разбойници, ала всички те са заспали, вземаш им пушките, оръжието, занасяш го някъде. Те стават, но нямат оръжие. Какво ще правят? Я ми кажете, какво биха направили с мен?

^{*} мамалига (рум.) – диал. качамак.

През тази година трябва да създадете нещо по-хубаво. Да кажем, вий четете някой път, изучавате астрология и знаете съдбата на някой човек каква е, а вашата съдба не знаете. Разказват, във Варненско, още в турско време, преди Освобождението, се явява една гадателка циганка, която гадаела с един голям охлюв океански. Хората с хиляди се събирали около нея. Не се минава много, след десетина дена, тръгнала тя да пътува занаякъде, из пътя нападат я и я обират. Тя от охлюва не могла да разбере, че ще я оберат. Ако един човек се учи като студент, учен човек, и най-големият обирач – смъртта, те оберے, [а ти] не можеш да предвидиш, какъв учен си ти? «Ама, казва някой, като идем в другия свят.» Че откъде знаеш, че ще имаш условия? То не е съмнение, но откъде знаеш? Ако не можеш да използваш условията на Земята, как ще използваш другите условия? Ти не си готов. Толстой загатва за смъртта, аз съм съгласен – човек трябва да има смъртта като един стимул. Трябва да знае, че този разбойник ще го срещне, той ще има разпавия с него. Задача му е, като срещне смъртта, да може да се разпави с нея. Смъртта като го нагълта, той да не може да се смели в стомаха ѝ, и [тя] да го изплюй навън. Както китът изплю Йона. Три дена се моли вътре, и го изхвърли навън. Мислите ли, че един човек, който е заровен жив в гроба и се моли, усърдно се моли, мислите ли, че ще остане вътре? Е-хей! Гробът ще се разпука. Не е този човек за туй място. Ще идеш да работиш.

Сега, желая през тази година да направите една скица, един план, и аз ще ви дам известни упътвания, за една поплодотворна и приятна работа, между другото.

Всички трябва да се наредите в класа съобразно със законите на небесните тела. Другояче, не може да живеете в хармония. Всеки един от вас трябва да дойде на мястото си. Ако си някъде някоя земя или някое слънце, или сателит, ще си вземеш мястото. Всеки ще определи мястото си. В дадения случай един свят ще управляваш, ще развиваш оно-

ва, което е вложено вътре. То е един самостоятелен свят. Никой не може те извади от твоята орбита.

Мнозина от вас се страхуват, че ще им повлияе някой. Никой не може да ти повлияе. Па и да ти влияй – какво лошо има в туй? И Месецът влияе, и Земята, и Слънцето влияе. Вий не туряйте влиянието като една спънка. «Влияе ми, казва, със своята мисъл.» И ти му влияй! Ти не си мъртъв, ти си жив човек. Вий свързвате влиянието с туй, че той те владее. Какво ще те владее – Земята владее ли Месеца? Слънцето денем изпраща своята светлина и я осветява; какво дава Земята на Слънцето, дето я осветява? Слънцето влияе, но с туй влияние ѝ изпраща нещо. Питам тогава: Земята влияе ли на Слънцето? Влияе. Вий трябва да благодарите на туй влияние. Влиянието, то е свещен закон. Когато хората взаимно си влияят, духовете отгоре, ангелите – всеки на *своето място. Влиянието е един свещен закон. Аз искам да избия от ума ви един клин. Казва: «Влияе ми от толкова години, аз не искам да бъда под негово влияние.»* Ами под кое? «Под Божието.» Че, Господ влияе най-напред чрез Слънцето. После, ако искате да сформирате своето тяло, ще искате чрез Земята, ще турите корените. Би ли могли да станете голямо дърво, ако нямате твърда почва? Влиянието използвайте. Влиянието е едни свещен закон. Няма нищо лошо във влиянието. Някой казва: «Аз да съм по-далеч от него.» Ти си на такова разстояние, на колкото ти е определено. Нито си по-далеч, нито си по-близо.

Един ден, когато изучавате вий динамиката на човешкото тяло, трябва да знаете, че има известни атоми, които са дошли от слънцето Сириус – те са свързани със Сириус, известни материи, едно течение. Представете си, че някой човек иска да ви вземе, да ви откъсне. Той най-първо има едно голямо слънце против себе си. Интелигентните същества на Сириус, на които интелигентността е по-голяма, отколкото на тези на Слънчевата система, те ще се застъпят. Значи зависи от вас. Колкото повече благородна материя

има във вашето тяло, толкова животът ви седи на една по-висока степен. Материята е, която обуславя живота. Животът се проявява чрез тази материя. Затова, когато вашето съзнание почне да се оформя, почват да мислите за разните звезди. Защото със звездите е вложено по нещо за сегашния живот и когато използвате всичко, което козмосът е вложил в тези всички слънца, то човек ще бъде почти съвършен.

Сега сте на Земята, ще използвате влиянието на Луната, на Слънцето, на планетите в Слънчевата система и влиянието на звездите. И те упражняват влияние върху нашето съзнание, но хората едва се досещат; даже за някои планети едва се досещат. За пример какво влияние упражнява Сатурн? (– Лошо влияние.) Ама защо? Защото хората се борят със Сатурна. Сатурн казва: «Слушай, ти трябва да бъдеш справедлив. Ти като не искаш да слушаш!» [Тогава казват: «Знаеш ли, той е в лоши условия, под влиянието на Сатурна.»]^{*} Казваш: «Аз твоя съвет не искам, аз сам ще си устроя съдбата.» – «Слушай, ще ти пати главата.» – «Аз не искам да зная.» – «Ще видиш.» Явява се Юпитер, казва: «Ти си на Земята, тебе ти трябва култура, трябва да мислиш, благороден, доблестен, щедър, великодушен трябва да бъдеш.» Ти казваш: «Не е твоя работа.» Изваждаш ножа, ще се разправяш. Но Юпитер казва: «Знаеш ли, ти ще повдигнеш една война, но можеш ли да я отстоиш?» Често ние, малките хора на Земята, не трябва да водим никаква война. «Не противи се злому.»

А какво нещо е зло? Всички онези същества, които работят в света без закон. Следователно не се противете на съществата без закон, защото няма какво да ги съдите. Те ще бъдат безпощадни. В тази смисъл** злото, това са същества, които творят. Този човек троши камъни в планина-

^{*} В оригинала изречението е поставено в квадратни скоби.

^{**} тази смисъл – диал. употреба на думата «смисъл» в ж. род.

та с динамит, не минавай през неговата кариера, остави го да чупи камъните, пък ти си върви по своя път. Някой казва – съдбата. Не се противи на своята съдба. По-далечко малко – изучавай законите на съдбата, ако има някакъв закон.

Разбира се, някои от тези въпроси вий ще ги срещнете в живота си може би след 10, след 1000 [години], а някои може да използвате сега. Вий сте млади, живели сте много пъти на Земята, но сега наскоро трябва да разрешите някои въпроси. Някой казва: «Като остареем.» Като остарееете, нищо не може да разрешите. В младини човек може да извърши повече, отколкото в старини. Младият трябва да работи, а старият – да се разкайва. Ако вие ме питате каква е службата на старите хора – разкаяние. А каква е службата на младите хора? – Работа. Но когато младият седне и почне да се разкайва, той остарява. Погрешките ще изправяш, мъчнотиите ще преодоляваш, няма да се разкайваш, няма да се обезверяваш. «Ще работя задачата, която ми е дадена. Ще я разреша. Никакви мъчнотии няма да ме спрат.» – То е доблест, то значи да имаш Юпитер. «Ще разреша тази задача – дадена дума!»

На Земята, в човешкия живот има гении, това са гении на Юпитера, те са същества, общество от същества, които са завършили своето развитие и те представляват Юпитера и влияят. Те ще те срещнат и ще ти кажат: «Ти не слушаш.» Същества има на Сатурна, тук, на Земята, завършили своето развитие, те ще те срещнат, ще ти кажат: «Слушай! Ти трябва да бъдеш справедлив.» Има на Меркурий, на Венера, на Месечината, те са все същества, групи същества. Те ще те срещнат на пътя, ще ти кажат: «Слушай, ние сме минали по този път, ще ти дадем нашите упътвания.» Искаш да бъдеш благороден човек, искаш да бъдеш философ – едипо кой начин, ще ти разправят. Или искаш да имаш злато – ще ти разправят. Тогава ще те свържат с Юпитера, със Сатурна. Юпитер в дадения случай е банката. Онези, които са на Сатурна, ще кажат: «Ще отидеш в банката на Сатурна,

на Месеца ще идеш, на Слънцето ще идеш.» Ако можеш да обикаляш където искаш, да вземаш каквото ти трябва, какъв ще бъдеш? Ученик ще бъдеш! Това е ученикът, който ходи по планетите. Няма да изучаваш на Земята астрология, каква съдба ще имаш, туй не е голяма наука.

Тогава, носи един човек една стомна. Ще минава през пустинята. Казва: «Каква ще бъде моята съдба?» Ако стомната ти е здрава, гърлото ти няма да засъхне, но ако счупиш своята стомна, много ще страдаш. Ти вървиш в живота, изгубиш вярата си в Бога – казвам: уе побелее главата ти и не само ще побелее, ще оглупее; и не само ще оглупее, ще оголее, ще стане на прах и на дим, нищо няма да остане. Какво означава тази стомна? – Ще изгубиш вяра в Бога. Да вярваш в Бога, това е вечно начало. Да растеш, да се развиваш, това е зенитът, смисълът на живота. А да се обезвериш, това е заник. Никаква култура няма. Нищо няма. В умовете ви може да изпъкне отрицателна идея – това не е зло. (...) Провидението може да ви представи един човек, който е обезверен. То е факт, няма какво да съжaliaвате. Неговата глава е оголена, във вътрешен смисъл – отвътре е оголял, няма никакъв стремеж.

Първото нещо: човек трябва да има Бога в сърцето си, да усеща в ума си светлина, в сърцето си – Неговата топлина. То е достатъчно! Тогава той може да има едно правило: «Понеже аз мисля, Господ мисли за мен. Понеже аз чувствавам, и Господ чувствава и ме обича.» То е факт.

Сега, през тази година вас ви трябва творчество. Следующия път съставете един проект какво трябва да се твори и как трябва да се твори през тази година. Законът е такъв, че каквото намислите, ще го правите. Не да го прави други заради вас. «Аз, казва, да го намисля, а ти ще го направиш.» Каквото намисля, ще го направя. Може да ми приведете пример на музикант, който не знае да свири, но съчинява. Онзи, който съчинява, той трябва да знае да свири онова, което той е написал.

Първото Каквато идея се проектира във вашия ум, вий ще я реализирате в малък размер и тогава тази идея ще я пуснете и други да я опитат Свещена идея Тогава, ще турите едно правило в живота си Човек, който зачита своите идеи, той зачита идеите и на другите хора То е свещеното правило Всички идеи в света имат един произход, произтичат от един и същи източник

Турете палеца на пулса си! Бройте всички! (*Учителят гледа часовника Си 1 минута*) Стига Колко удара прочетохте? Най-високото число? (– 107 – *сестра Дафинка*) (– *Обаждат се 63, 93, 86 и др*)

Фиг 1 1

Упражнение Лявата ръка на лявото рамо (извита така, че върхът на пръстите се допира до рамото) (фиг 1 1) Дясната ръка извита над върха на главата, но не се докосва Отнасяме дясната ръка настрана хоризонтално, пак я прибираме (повтаря се три пъти) После същото упражнение, но дясната ръка – на дясното рамо, лявата – над главата След това ръцете настрана, после – пред гърдите (пръстите едни срещу други) Задържаем туй положение, концентрираме се След това ръцете настрана – пак отпред (три пъти) Леко духване (три пъти) Какво самочувствие имате при туй упражнение? Мъчно може да се определи

Вие правите всевъзможни движения Имат ли тези движения някакво значение? В подсъзнанието на човека се намира известна излишна енергия Когато с дясната ръка кажем така (*настрана*), тя е като проводник, а с лявата ръка, някоя част на тялото има недоимък – те придават Тези токове постоянно се менят Някой път с дясната предаваме, някой път – с лявата Затуй са тези движения Има известни движения, които са разумни, има движения, които са дисхармонични Тъй за пример цигулката – дълго време взема,

докато ти се научиш да имаш хармонични движения на лъ-ка На художника дълго време взема, докато придобие хармонични движения на четката Или онзи, който мисли, дълго време трябва да прави своите упражнения Когато човек мисли, стават известни конвулсии Ако вий разглеждате човешкия мозък, когато човек мисли, много ясни танцувания стават Колкото мисълта е по-интензивна, туй издигане е по-високо и бързо спадане, постоянно Затуй именно мозъкът е стегнат в тази коруба Ако пробийте дупка и почнете да мислите, мозъкът може да излезне до една педя, като някой рог Като спре мисълта, ще се прибере Движение навсякъде има Щом има живот, има движение

Затуй не трябва да си туряте страх Той произвежда дисхармонични конвулсии на мозъка, на сърцето, на белите дробове Ще обуздаеш страха Уплашиш се, искаш да хукнеш да бягаш Спри се, предизвикай вярата! Закон има в света не може да ми се случи нищо Ако наблюдавате някоя опасност, поотмести се, наблюдавай, но никога не бягай «Ама, някой казва, как да не бягам?» Представи си, че си в един кораб, паднеш във водата – къде ще бягаш? Ще ходите разумно, само ще направите крачките си по-големи, но няма да хукнете да бягате Бягането е дисхармонично Следователно движенията на мозъка ще бъдат дисхармонични Всички емоции, които човек преживява, те произвеждат такива дисхармонични свивания на мускулите и покварва се човешката мисъл, покварват се човешките чувства

Човешкото лице представлява една морфология отвън на всичкия онзи бит на миналите култури – изчезнали култури, които са оставили отпечатък Хиляди култури на кристалното царство, на рибите, на мекотелите, на птиците, на млекопитающите – всички тези култури са оставили този отпечатък, после идва културата на човешките раси, и те са оставили, а същевременно с това са действували и културата на ангелите отгоре Посрещане има И сега има онези влияния на бъдащата култура, които сега идват Че туй, ко

ето сега преживявате: на страха, на отчаяние, не се плашете – стара култура. Сега, като дойде страхът, ще се молиш. Като вярваш в Бога, смъртта ще мине и ще замине, както Мойсей казва: «Ще турите кръвта на агнето, като дойде ангелът пред този знак, ще замине дома ви, няма да направи поражение.» То е разумният принцип.

Сега, ако ви говоря повече, ще се преситите и тогава, като излезнете, няма да разберете тези работи. Хубавото, разбраното и неразбраното, като се съберат, какво ще стане? Каша. Тогава, щом е нещо неразбрано, притурете брашно, да стане като тесто, може да направите хляб, да може да разполагате. То значи творчество. Ще твориш, докато извадиш нещо, и да си доволен. От тази каша да можеш да направиш нещо. Представете си, че направите циментова каша и си турите крака, опитвате силата на тази каша. Какво ще стане? Мнозина от вас си направят циментова каша, турят си вътре главата. Казват: «Замая ми се свят. Вързан съм.» Ама, така е. Цимент има ли, главата дръж навън и крака – навън! Друго тури в кашата вътре! Това е то, истинската философия на живота. Щом някой направи някоя циментова каша и ти каже: «Я си тури крака, да направим един отпечатък» – нека правят отпечатък на умрелите, но на един жив човек...

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ОБЛАГОРОДЯВАНЕ НА СЪРЦЕТО

VI година (1926–1927)

2^{ра} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 3.X.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Брат Боев чете резюме на основните мисли и идеи от лекциите на изминалата година.

Четоха се темите: «Ролята на поезията, музиката и религията».)

Защо някои тела горят и изгарят, а някои горят и не изгарят? Отговорете си на този въпрос. Аз питам: защо дългият път не се изхожда? Представете си, че има един път до Алфа Центауриус и друг път – до Варна. За колко милиона години ще изходите първия път? (– Може би ние сме малки.) Сега питам: защо едни хора са големи, други – малки? Само малките неща се движат. Колкото едно тяло е по-голямо, толкова движението е по-слабо и най-голямото тяло никак не се движи. Най-бързо се движат най-малките тела. Земята движи ли се? (– Движи се.) Защо казват: Земята се обръща около себе си, а се движи около Слънцето? Защо не казваме, че се движи около себе си, а казваме, че се обръща около себе си? «Движи се около себе си» може ли да се каже? Върти се около себе си, върти се около Слънцето. (– В науката се казва: върти се около себе си, обикаля около Слънцето.) Когато колелото се движи, какво прави? Мели

брашно. А когато момъкът обикаля, какво прави? Има някоя красива мома, обикаля около някоя къща. Вие вземете, съпоставете. Резултатите не са едни и същи. И в двата случая се казва «върти се». Въртележките се въртят, а този момък обикаля – обикаля някъде. И когато човек обикаля около университета, какво показва? Че не учи много. Вземете в българския [език] думата «обикаля», имате «о» – условия, но условията може ли да обикалят? Съществува направление – «б». И едва накрая се намира съзнанието на човека – «и». В дадения случай то е човек, който търси само условия на живот и този човек обикаля, той иска да живее, няма нещо идейно в него; и когато се създават думите във всеки един народ – обикаля, върти се около някого, не само обикаля, но сегиз-тогиз търси и удобен случай.

На въпроса. Защо някои тела горят и не изгарят, а някои изгарят? Ако запалите една малка ламба и има в нея един малък приток на туй масло, щеше ли да изгори? Постоянно ще гори. Щом изгаря, няма никакъв приток, има само изтичане. Известни тела, на които енергията е влята, имат изтичане, те изгарят, свършват се. [В] тела, в които няма нито вливане, нито изливане, може ли да има горение? Не може. Значи телата изгарят и изгаряне значи: прилив няма на енергия.

Защо остарява човек? Няма прилив на енергии. Подмладява се защо? Защото има прилив на енергии от природата. Ако човек спазва тези два процеса: на вливане и на изливане, ще намери този закон на подмладяването, на вечното живеене. Колкото се прелива, толкова се излива.

Добре, друго: практично ли е, ако имаш една ламба, да я угасяш с вода? Една обикновена газова ламба. Умно ли е? Кое е най-умното? Да я духнете. Питам тогава: Защо ламбата, като я духнете, угасва, а огънят, като го духате, се разпалва? Психологически отговорите са много лесни. Пламък, който изгасва, той е кратковременен. Тела, които имат пълно

горение, никога не може да ги изгасите. Никакво духане не е в състояние да изгаси едно тяло.

Туй е вярно и в друго отношение – има известни идеи, които изгасват от най-малкото духване. Например ти вярваш в Бога. Обаче четеш някой автор и казваш: «пфу!» И изгасва твоята идея. Това е една слаба идея. Ти казваш: «Имах една ламбичка, но като я изнесох на вятъра, той я изгаси, духна я.» Тъй свети една слаба мушичка. Това е мисъл на мухите. Идеи, които се изгасват, са слаби, горението не е пълно в тях. А онези тела, които нямат нито вливане, нито изливане, няма никакво горение – мъртви хора. В тях само се произвежда процесът на разлагане.

Приложението в новата психология. Да допуснем, във вас се заражда едно чувство на страх. С какво може да се излекува страхът? Представете си, един ваш приятел е дошел на гости по важна работа и трябва да се върне в дома си в 9 часа. Вий сте на полето, дошла е една мечка и е седнала пред прага. Какво трябва да направите вие? Вашият приятел в 9 часа ще може ли да си иде? Какво трябва да правите с тази мечка? Страхът и мечката са едно и също нещо, те са синоними. Страхът – значи мечката е отвън. Хубаво, какво ще правите тази мечка? Когато имате един професор много учен и сприхав, и трепериш, скъсва те. Тази мечка те е изплашила, в 9 часа не можеш да си идеш дома. Давам ви един ребус: Ако някой не може да иде в дома си в 9 часа. Аз ще изтълкувам тъй: професорът е скъсал ученика. Нищо повече.

Сега слушайте: Един българин тръгва към Солун да учи един занаят, придружил се из пътя с цигани и те му дали да носи един тъпан. Обаче циганите се изплашили нещо и избягали, а той влезнал с тъпана да пренощува в една воденица. И като го било страх, качва се горе на гредите. През нощта идва една мечка. Той взема, заудря тъпана, мечката се изправя и почва да играе. Обаче, като играла, призори минавали грънчари, мечката излезнала, изплашила ками-

лите, те хукнали, изпочупили грънците. Камиларите го хващат, казват: «Твоята мечка изпочупи грънците.» Завеждат го в града пред кадията. Пита го: «Вярно ли е, което казват тези грънчари?» – «Вярно е, аз във воденицата учех мечката си, но моята мечка избяга. Аз с мечката си се прехранвам. Нека, моля, да ми върнат мечката и аз ще им платя грънци-те.»

Щом има мечка, ще имаш тъпан. А що значи да биеш тъпан? Значи да мислиш. Ще разсъждавате. Втори път ще засегна този въпрос – психологически на мечката как може да се въздействува. Но този страх, то е едно особено състояние у човека, едно мече състояние, аз го наричам, на физическото поле. Каквото кажеш, противното става у тебе. Кажеш: «Ще свърша училище» – няма да го свършиш. Казваш: «Ще ида някъде» – няма да идеш. После казваш: «Няма да ида», а отидеш. Този закон – всички велики хора, те са се въздигнали, когато вече са се отчайвали, като са казвали: «Тази работа няма да бъде» – тогава се завземат и се повдигат. И най-мързеливите ученици от училището са ставали най-способни, а даровитите после са пропадали. Та, не се радвайте, не мислете, че ако някой ден сте много силен... Нали има такива случаи – напишеш си речта: «тъй ще кажа, иначе ще кажа», какво ли не, дойдеш отвън – нито буква не можеш да кажеш. Не каквото си [планирал]. Не мислете, че както вие сте си планирали, тъй ще си живеете. Някой си планира: «Аз, като стана учител...», намисли; по всички педагогически правила, и по тях няма, ще говоря по съвсем други правила, па и учениците, както си ги представя, и те няма да бъдат такива. Значи (...)

В природата има един Божествен закон, който регулира нещата, на който закон нашето съзнание трябва да се подчини. Съзнанието засега у човека не е будно. За пример вземете във всички култури – у растенията, когато растенията преди милиони години са преминавали в една култура, у тях е било идеал да растат нависоко, то е било техният идеал и

най-високото дърво е било най-интелигентното, най-разумното. Следователно те са изучавали понятията за дължините. Но като дошла културата у животните, у тях се заражда желанието да бъдат силни, да бъдат мускулести и те са развили своята сила. Когато е дошла културата у птиците... Дърветата създадоха идеята за височина, животните – за сила, а те [птиците] създадоха идеята за красивото, за дрехите, за хубавото, модата излезна от птиците. Те направиха най-хубавите дрехи. Обаче, като се роди човекът, той казва... Дърветата създадоха идеята за високо, животните – за сила, птиците – за красота. Човек обърна внимание на своето лице, у човека се роди идеята за красотата на лицето. Всяка птица или животно, обърнете внимание: котката ще си погледне ноктите, птиците – перата, но никога – лицето. Ако покажете на някоя котка огледало, тя не обича да се оглежда. Защото няма какво да оглежда.

Значи, първи хората създадоха идеята за образа, за лицето – веждите, носа, очите, всичко да е красиво. А всички други неща – за височина, за ръст, за сила, останаха на последен план. Всякога човек иска да бъде красив. То е идеал сега. Първата култура у човека – за лицето. Втората култура: у човека се появи понятието за ума. Почва да се стреми, почва да отделя вече челото от лицето. Почне да вижда вече, че в челото трябва да има нещо, което да отличава. Почна да обръща внимание на своето чело, на своята разумност. Тази е западната култура, която почва да залязва.

А новата култура, която идва в света сега, ще обърне внимание на сърцето – красивото сърце. Той високия ръст е опитал, своите мускули е опитал, своето лице, своя ум е опитал, сега идва развитието на сърцето. При сегашните условия всички ваши усилия трябва да насочим към сърцето, към облагородяване. То трябва да бъде един стремеж, един стимул. И там ще намерите новите методи за живеене и новите начини за работа.

Човек, на когото умът е буден, неговата интелигентност се показва чрез очите, има един поглед бистър, ясен. А сърцето се показва чрез цялото лице. Човек, на когото сърцето е будно за бъдещата култура, неговото лице ще светне и има нещо приятно, магнетично, което излиза. То е приятно да гледаш цялото лице на неговата форма. Туй, което излиза от лицето, него обичаш. В старата култура ти обичаше само неговата форма, а в новата култура обичаш туй, което излиза, туй, живото, благородното. Живият човек, който постоянно се проявява. Туй се нарича вливание, или изтичане, или проява на неговото сърце.

Следователно, като станете сутрин, ще се изправите, ще кажете: «Ние преживяхме културата на високия ръст на растенията.» Изправете се, проточете ръцете и краката си и кажете: «Преживяхме културата на животните, на силата.» След туй ще се погледнете в огледалото, ще видите лицето си и ще кажете: «Лицето ни е красиво, втората култура – на ума, и туй опитахме.» Ще погледнете очите си – изразителни са. Туй показва, че в нас има интелигентност; и туй опитахме – нали казват: «Изразителни очи има той.» Нима очите на една змия не са изразителни, на една мечка, на едно куче – изразителни са те. Но засега най-красивото в света, то е цялото лице, то е сърцето на човека. Всички тези неща – и височина, сила и красота, и ум, то са сили, които са ангажирани в лицето, то е човекът. Затуй културата на бъдещето ще бъде култура на сърцето, култура на братството в най-проста форма – побратимяване. Тогава в новата култура ще има нов начин и за разяснение, и за разбиране, и за живот.

Какво нещо е любовта от гледището на новата култура? От гледището на старата култура любовта започва с радост и свършва с плач. Сега аз вземам първия човек – тъй започна радостта в райската градина, а после, като ги изпъдиха, дълго време се връщаха, плакаха пред райската градина. Оттам научихме ние плача. Казаха им: «Ще работите.» (– Защо не са ги простили?) Защото не удържаха първия

изпит, който в него им дадоха. Представете си, че жената поиска от змията плода на дървото. То са два символа. Дървото е идея на първата култура – на растенията. Поискаха да бъдат високи. И змията, която се увива около туй дърво, го ва е силата. Значи, жената поиска да бъде висока и да бъде силна. Е, какво може да се добие и с височината, и със силата? Следователно пратиха ги навън да опитат какво може [да се добие с] дългите рала и силните волове. И тогава, кое е дългото рало? Дървото го впрегнаха; понеже те поискаха тази култура, впрегнаха воловете. Казва Господ: «Вие си избрахте вашата култура, вие избрахте дървото и животното за ваш идеал. Опитайте.» Казват: «Ралото храни цял свят.» Вярна ли е тази поговорка? За българския ум и за всички е вярна, но то е изопачаване на една идея. Някой път ще ви разясня, че тази мотика и туй рало не хранят никакъв свят. Мотиката заравя хората, а ралото разкъсва хората. Когато хората почнаха да орат, почнаха да се разкъсват, да се бият, да умират. А самата идея, че ралото и мотиката хранят целия свят, то не е вярно. Вярно е в туй отношение, че растенията хранят хората – помагат си.

Ще ви дам едно упражнение за през седмицата, следующото. За седем дена през тази седмица ще наблюдавате:

[В понеделник] – Месеца, може да наблюдавате последната или първата фаза. И първата мисъл, която влезне в ума ви, запишете я, каквато и да е – първата идея.

Във вторник ще потърсите Марс – ще отбележите и какво е времето, може да е облачно. Ще си отбележите пак първата мисъл, която ви е дошла след виждането на Марс.

В сряда ще потърсите Меркурий. Да видим колцина от вас ще може да я видят. Ще гледате каква мисъл ще ви дойде.

В четвъртък – Юпитера.

В петък – Венера.

В събота – Сатурна.

В неделя – Слънцето като изгрива.

Ще наблюдавате времето какво е и ще отбележите. Ветровито ли е, облачно или ясно. Наблюдения ще правите. Идната седмица ще говорим върху вашите наблюдения. Ще се ползвате от онези, които знаят. Някои ще срещнете големи мъчнотии, не знаят къде е Меркурий. Това са като «Хиляда и една нощ». Но има някои от вас, които са добре запознати. Някоя вечер може да излезнете на «Изгрева». Може целият клас да излезнете, когато има хубави вечери. Онези, които имат туй силно желание, силен ламтеж, любов към науката.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ВНУШЕНИЕТО

С

VI година (1926–1927)

3^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 10.X.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Чете се резюме на темите: «Ролята на поезията, музиката и религията». Прочетоха се темите: «Най-важната работа след яденето».)

Сега, вашите наблюдения, опитът, който имахте върху звездите? Луната никой не видя – беше облачно. – Марс? – Сряда, Меркурий никой не го видя. Кой от вас видя Юпитер? И каква хубава мисъл му дойде? – Венера? Сатурн? Ами Слънцето?

Изобщо всички занятия са от характер да предизвикат ред енергии във вас – четене на темите, наблюдения, ядене, молене. Три области, три свята има във вас и всякога трябва да се предизвикат известни енергии в ума; не само това, но и в сърцето; и природата си служи с много методи.

Мнозина от вас по някой път ходите, като че никаква идея няма в ума ви. Тъй е в едно полуспящо състояние – гъй, само си мечтаете. Когато човек мечтае, къде се намира? Астралният свят реален ли е? Астралният свят е толкова реален, колкото са реални у нас представленията*. Той е

* представление – *остар.* представа.

един свят само на представления. Преживяване на минали съществувания, то е астралният свят. Аз уподобявам астралния свят на живота на рибите – когато дърветата са се освободили от туй ограничено състояние, извадили са главите си от земята, влезнали във водата, почнали да ходят без къща, казват: «Нас не ни трябва никакво строение, ние трябва да бъдем свободни.» В астралния свят всички същества къщи [да] строят няма, те са като рибите. И дълго време не може да се живее в този свят.

Сега, според вас кога известна идея е реална? Ние сега няма да определяме абсолютната истина. Ако някой би ви запитал кога известна идея е реална? (– Която е най-трайна! – Която дава импулс за работа! – Която е вечна! – Която внася в нас светлина.) Вий трябва да използвате положението.

Сегашната култура се занимава изключително с човешкия мозък, развиване на мозъка, неговите гънки, центрове, способности, събиране енергии за бъдеща една култура. Защо? Един професор, който е иждивил* 40–50 години и е придобил знание, след като умре, какво е придобил за себе си? Този професор, след като се яви в някое друго прераждане, по закона той пак започва наново. Мнозина от вас сте били много видни професори, имали сте по няколко доктората, титли, били сте знаменити математици, физици, а сега – обикновени.

Представете си, че имате една гумена играчка, направена от ластик. Представете си, че този ластик има такова свойство да се разширява, да взема милиони километри, като го надуваш, отвтъре да се разшири. Представете си сега тази малка точица и всички хора, поставени като малки точици, нали ще съставят едно ядро? Добре, ако дойде едно голямо същество и почне да надува този мехур, какво ще стане с тези същества? Ще се отдалечават, ще се отдалеча-

* иждивявам – *диал* изразходвам

ват. Тези същества на повърхността на тази гума как щяха да си обяснят това отдалечаване? По какъв научен начин щяха да си обяснят това явление? Например в съвременната наука вий може да извадите психологически закон за себе си. Ако аз бих ви задал една задача... Каква опитност бихте извадили, как жените изчистват кирливите ризи? (– С топла вода и сапун.)

Превърнете сега, водата на какво ще превърнете? Чистата дреха е един резултат на водата, сапуня и огъня. Мнозина от вас как ще се очисти ризата знаете, но за себе си какъв метод ще имате, да очистите? Представете си, че животът в света тече тъй, както водата. Животът постоянно в нас се влива, ние съзнаваме, че в нас нещо влиза, влива се и изтича, минава и заминава, има едно постоянно движение. Не може да се определи, но туй е животът, чувстваме радости и скърби, туй е течение. Някой път впечатленията са ясни, някой път предметите са ясни, някой път са неопределени. Някой път се чувствате свежи, млади, енергични; друг път вий се чувствувате слаб. Защо? Някой път вий се чувствувате свеж, намерили сте някой приятел, който да ви слуша, дал е внимание – или някой професор пред студенти, които го слушат с интерес, но турете го при някои заспали слушатели – той няма да има туй разположение. Значи обмяна става: дал и дали са му – един съзнателен живот.

Първият закон: Щом станете, всеки един [от вас], той трябва да отвори крановете на живота, не всички кранове. Тогава, как[то] ви казах тази сутрин – във вашето подсъзнание, сутрин и вечер, вечер, когато си лягате, понеже сте в едно пасивно състояние, ще кажете: «Желая да имам това и това», но тъй ще го оставите, ще го посадите. Всяка една мисъл може да посадите в своето подсъзнание. Не да го пожелаеш, не казвай: «Аз го искам непременно», но кажи: «Бих желал да го имам» – посади в подсъзнанието, забрави го. Няма да се мине месец-два, година, то ще изпъкне. Сутрин, като станете, като погледнете на вашето подсъзнание, ка-

жете: «Аз се радвам, че виждам мойто подсъзнание», да се зарадвате; и пак ще вложите, какво ще вложите сутрин? Тогава ще кажете: «Това, което вложих, то ще израсне, то ще бъде някога», пак го забравете.

Тогава започни с твоето съзнание. Всичките ни безпокойства започват със съзнанието. Ти съзнаваш някой път твоите преимущества, някой път съзнаваш своите слабости. Един ученик, един студент съзнава, че другите са по-способни, туй почва да го нервира; съзнава, че има по-богати, по-силни.

Питам: Как определяме ние силата на хората? По тяхната издръжливост. Допуснете, един човек е толкова издръжлив, тялото му е толкова еластично, един го бие, друг го бие, най-после се умори и другият, а гърбът му не усеща. Той седи, онзи. Сега, кой от двамата е по-силен? В психологическия свят съществува такова едно положение. Един човек, който издържа страданията в света, и един, който строи къщи и мостове – този, който издържа страданията, е по-силен от този, който строи мостове. Питам сега: От римско време колко мостове има в България останали? От всичката египетска култура са останали само паметници, грамадни сгради, пирамидите са останали. Какво се крие в тези пирамиди, кой разбира? Има нещо скрито в пирамидите.

Природата на всяко едно от вас е дала път и методи и начини, тя е вложила. Ако вие бихте изучавали тая дълбока наука – сега няма да ви разправям, – само като станеш сутрин, като си погледнеш ръката, ти ще намериш един метод, един начин да работиш, ще знаеш каква работа да започнеш днес. (– Всеки ден различна ли е ръката?) Разбира се. Ако вий измервате вашите пръсти, ще видите, че се менят, става постоянно един прилив и отлив на ръката ви. Тази ръка за какво е дадена? За работа. Че, то е великото, работата е нещо разумно. Вий не сте си давали труд да извадите вашата ръка пред лицето си. Сега, да видите какво може да почувствувате. Какво се крие в нея? Вий извадите я и

я скриете, турите я в джеба или отзад и пак гледате насамнататък. Разсъждавайте! Тук, върху ръката, ще се спреш, ще хванеш пръстите. Ще хванеш първия пръст, ще го поразгледаш, ще минеш всички пръсти на лявата и на дясната и веднага ще се промени твоето състояние. Веднага ще придобиеш известно вдъхновение. Писанието казва, че всички хора Господ ги държи написани на ръката Си. Господ, като погледне на ръката Си, вижда, че някой има нужда. Питам: ако Господ има написани хората на ръката Си, като погледне, знае какво трябва да се прави. Вий, като погледнете на вашата ръка, какво ще прочетете? Като погледнете на ръката си, трябва да видите какво има написано; всяка сутрин има нещо ново написано на ръката ви. Има нещо постоянно, което са написали, но има и нещо, което се пише и се разписва. То не се изтрива, но са листа. Мислили ли сте какви са ръцете на математиците? По какво се отличават математиците – математически ръце има.

В един окултен клас със закона на внушението ще си служите като един метод. Не прилагате ли закона на внушението, ще ви се случат работи нежелателни. Постепенно, не изведнаж, може да усилвате вашата памет, вашите способности. Мързелив си, сутрин не искаш да станеш, обръщаш се на една, на друга страна, може да си казваш, че си завършил своята еволюция – човек сам ще си определи какво трябва да работи.

Една птица за пример може ли да копае? Птиците не копаят, но прозореца пробиват. Къртът какво прави? Цял ден ходи той, рови. Видях на Витоша кърт – голям куп е направил. Как я изхвърля, тази пръст? Половин метър има. Наблюдавали ли сте кърта как изхвърля пръстта?

Вий ще кажете, че не трябва да се занимавате с кърта. То е закон на внушение – този кърт, като стане сутрин, казва: «Трябва да работя.» Пчелата сутрин си внушава – сутрин, щом лъхне този дъх на цветята, веднага. Животните всичките си служат с внушението. Те внушението го знаят.

Вземете котките, те си внушават. Една котка, за да внуши на друга, най-първо ще направи едно движение, ще се обтегне; ще направи една крива линия, когато иска да внушава, че е някой герой: (фиг. 3.1), а другата, която се подчинява, тя казва така: (фиг. 3.2), огъва се. И тогава ще подвие опаш-

Фиг. 3.1

Фиг. 3.2

ката си отзад и ще клекне, а другата ще вдигне опашката си тъй, нагоре, и ще мине тъй около нея и малко тъй, на лявата страна ще наведе главата си, ще я пог-

ледне накриво, после от другата страна тъй ще мине, пак ще повдигне опашката си. Съзнателно ли е туй движение или не? Туй го има и у хората. У всички ви го има, то е един навик. Че какво има, аз кажа тъй: Спри се тих и спокоен, наблюдавай, не се изисква много време. На камерата колко време се изисква да наблюдава? В една секунда – и се свърши.

Сега, ако вий развивате вашето съзнание, щом видите един човек, нека се отпечата този образ, а няма сега да го фиксирате. Сега, ще наблюдавате дълго време човека, наведете се – това са състояния още на млекопитающите. В това няма култура. Всички тези състояния, ние трябва да ги владеем. Когато ходи човек, за пример някой казва тъй – някой от вас като върви, като си удрия краката, изстъргали се крачолите му. Гащите му там са все съдрани. (– Какво показва това?) Този човек, като си дере отвътре гащите, много е стиснат, все прибран в себе си, не може да върви тъй прав, страх го е да си разкрачи краката, да върви тъй, паралелно.

И тъй, за да дойде до [...]*

Сега, казвам изводите. За пример изучавате физика: не само нейното приложение – как се построят къщи, но та-

* В оригинала има стенографски знаци

зи физика има приложение в психологическия свят. Изучавате химия, но химията има приложение вътре в чувствата, има приложение вътре и в ума. За пример, ако ви запитат: маслото по-леко ли е от водата? Дървеното масло по-леко е. Какво е атомното тегло? Питам тогава: водните капки по-леки ли са от въздуха? По-тежки. Как тогава облаците стоят горе? След време може да изучавате вътрешното движение, което става в йоните и молекулите, те имат обратни движения. Когато атомите се движат в едно направление, молекулите се движат в обратното – две противоположни течения. Водните капки се увеличат от течението на електричеството. Кръвообращението вътре в човешкия организъм става не от сърцето, а от туй електричество. В света има едно живо електричество, което пулсира. Дотогава, докато сърцето е в туй течение, то се свива постоянно; излезне ли от това течение, веднага спира. Съпротивлението в артериите и вените е грамадно, откъде ще придобие сърцето тази енергия, да кара кръвта? То са течения. Здравословността на вашето сърце зависи от вашия мозък – в какво състояние имате електричеството там. И после, стомашният мозък, който е свързан с магнетизма – от туй ще зависи сърцето ви какво ще бъде.

Кои положения трябва да има? Ума си не трябва да го поставяте в известни противоречия. Ще се пазите да имате известна положителна идея, с която мислите ви да се урегулират. Ще дойдат отвън противоречията. Да допуснем сега следния опит. Допуснете, че някой от вас е попаднал в ръцете на разбойници. Кой метод ще употребите вие, за да се освободите? Един ще се моли. Но ако вий разбирате законите, ще си служите с внушението: когато спят тези разбойници, или трябва да ги преспите всички, или да им внушите да ви пуснат те. Да създадете в тях едно сънно състояние, да спят, и вий като си заминете, да се събудят; или чрез закона на внушението – да ви пуснат; или, най-после, като не може

и с единия, и с другия – да платите, да ви пуснат. То е пак внушение – като платите 5–10 000 лева, пак ще ви пуснат.

Зная следния пример: Минават през едно място търговци и други хора, спират ги разбойници и ги обират. Минава един добър човек, хващат го, казват: «Ти си добър човек, на ти 25 лева, върви си.» Разбойникът съзнава, че този човек носи нещо в себе си и казват: «Добър човек е. А от тези можем да вземем нещо, тях можем да ги обираме, но на теб данък плащаме.»

Сега, в школата не само да добивате знание. Ако вие добивате само знание, може да ви даде простор, ширина, но ако имате една широка земя, ненасадена с плодни дървета, няма извори, ще бъде само една пустиня, която вдига само пясък – знанието, ако няма своето приложение в живота. Всякога трябва да учите. Отсега и докато заминете, на 120 години като си, тъй, над книгата, като някой млад. На 120 години като си, пак решаваш великите задачи на живота. Сега като гледам, някои от вас още отсега сте остарели. Погледнете се, казвате: «Стар съм!» Старостта е една илюзия на живота. Лежиш 3–4 месеца, не можеш да станеш – остарял си; счуят ти краката – остарял си. Оздравя ти кракът – здрав си. И мозъкът някой път – остарял, стои, не може да мисли. По някой път се спират тези токове на мисълта. Когато човек прекарва силни пертурбации – аз го наричам демагнитизиране; когато човек води малко нередовен живот, човек престава да мисли, разсейва се.

Първото нещо: Вий сте дошли на Земята, значи имате известна мисия. Капитала, който ви е даден, не само да го заровите в земята, но да припречелите нещо. Да стане човек добър, то е един плюс в капитала, който ни е даден в живота. Всеки един от вас трябва да има желание да се прояви, в каквото и да е направление: или с мотиката, или с перото си, или да измисли нещо, с музиката. В каквото да е направление, все трябва приложение, известно усилие – то е една работа, която трябва да се извърши. Не туй, което от-

вън сме изработили, но онова, което сме придобили. Аз наричам работа туй, което човек придобие в себе си. Не колко книги е прочел. Ако десет пъти си прочел Библията и ти дойде една малка неприятност и не можеш да я издържиш, Библията ще те ползува ли? Като ти дойде едно нещастие, ти ще процитираш един стих, втори, трети, шести; всяка една книга си има своя смисъл.

Добре, ако два елемента се съединяват и образуват водата – водородът и кислородът, но водата съдържа и един трети елемент, туй, което химиците не познават. Туй, което отличава водата – тази вода не мяза нито на водорода, нито на кислорода. Защо именно и двата елемента в газообразно състояние поддържат горението и горят, а като се съединят, не горят? Има трети един елемент, той е водата; водата тогава е символ на живота. Тогава, колко елемента влизат в живота? Кои са елементите на живота, два елемента, кои са те? Огънят и водата. Тогава, туй изречение казва: «Ако се не родите от вода и Дух» (*Духът е силата, огънят*) – животът с това започва. В органическия свят присъствието на живота с какво се отличава? Забелязва се известна мекота. Там, където има живот, има мекота. Направете едно наблюдение, влезнете в едно общество, където има съзнание, където хората живеят – ще забележите една вътрешна мекота. Някой път може да направите опит с вашите приятели – забелязва се една мекота там, където животът е по-изобилен. А там, където животът е по-малко, забелязва се всякога една студенина – хладина. Казват, тези хора малко живот имат. Животът всякога носи нещо приятно сам по себе си. Животът е израз на Божественото, доколкото ние разтворим душата си. С Божественото проявява се животът.

Сега, въпросът е, ще си служим с внушението. Вий, наместо да внушавате на себе си, старайте се да внушавате на другите. Вий сте способни да внушите на другите да направят много работи, но на себе си не можете да внушите. Ня-

кой казва: «Не се обиждай, не се докачай, ти ще издържиш изпита си.» Хубаво, но онзи, който насърчава, като дойде в същото положение, не се сеща сам да си внуши. То е хубаво, когато имаш един добър приятел, който да ти внуши. Но когато нямаш кой да ти внуши, трябва да можеш и сам да си свършиш работата. Ще си служиш със закона на внушението за доброто. В целия свят внушението навсякъде го употребяват – и военните, и разбойниците, котките, мечките, всички животни употребяват внушението. Сега, ако те го употребяват, ще го употребявате и вие, ще учите; може да го употребявате за лекуване, за подкрепване на вашата памет; във време на скръб, на страдание, ще си внушавате. Ще ви дадем ред формули. Аз не искам да ви дам, някои ще ви станат известна спънка. Може да ви се дадат известни формули и по тях ще си създадете други. Или известни принципи, които може да ги прилагате. То е едно оръжие, вий сте сега в ада. Хора, които живеят за себе си, те живеят в ада.

Аз тази сутрин говорих за съзнание и подсъзнание – те са за един земен живот. А когато дойдете до самосъзнание – то е вече Небето. После ще се занимавате с тях, ще съедините тези два живота и ще определите посоката на сегашния живот, как трябва да се движите, в какво направление. Всички имате условия за работа, да опитате един Божествен закон, да добиете онази самоувереност, както един химик, който прави своите опити в лабораторията. Не само един опит, но 99 опита, да бъдеш уверен сто на сто.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ДВАТА МЕТОДА. ЛЮБОВТА И ВЯРАТА

VI година (1926–1927)
4^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 17.X.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Прочете се резюме на темата: «Най-важната работа след яденето».

Четоха се темите: «Най-малкият подтик».)

Защо подтикът е най-слаб? От какво произтича слабият подтик? Слаб или малък, по какво се различава? Малко дете и слабо дете. Какво подразбираме под думата малко дете и слабо дете? (– Малко на ръст, а слабо, слаботелесно.) Най-малкият подтик значи по ръст. Е, кой е най-малкият ръст? (– Бездействието.) Бездействие няма в света, защото когато човек мисли, че бездействува, все-таки той действа. Някой казва: «Аз не работя.» А желае да яде. Той казва: «Аз не се интересувам от него.» При това той се интересува заради нещо. [Него] го е страх да не му стане нещо.

Сега, представете си един живот без противоречия. Тогава какво е съответствието между малкия ръст и малкия подтик и големия ръст и големия подтик? Голям човек значи голям ръст, малък човек – малък ръст. Малкият подтик има всички възможности да стане голям подтик: то е по отношение на времето и пространството, понеже той расте,

има условия да стане голям. Малък, защо е подтикът малък? Природата си служи с малките подтици, понеже са економични. Най-малко сили, най-малко материал се хаби, при това резултатите са отлични. При великите подтици се издивява голяма сила. Представете си в природата две разумни сили. Любовта е една разумна сила, която се проявява, и Вярата е една разумна сила. В дадения случай едно разумно същество си служи с Любовта, друго – с Вярата. Кое е по-силно? (– Това, което си служи с Любовта.) Как ще го докажете? (– Защото Любовта включва и Вярата.) Но то е само твърдение. Някой може да каже, че майката включва детето. Докажи това. Защото, ако майката включва детето, как е възможно туй дете да излезне вън от майката? Едно време, когато рибите излезнали от водата, казали: «Не искаме вече във водата да живеем, не искаме да си спомняме за нея. Стига ни робството, защото нито език имаме, нито книжнина.» Водата им казала: «Без мен жадни ще ходите, все-таки ще имате нужда от мен, все ще трябва да ви се накваси гърлото.»

Сега, по някой път, като живеете в Любовта и като се освободите, казвате: «Любов ли?» Любовта е била среда за вас. Любовта като водата изглежда, че дава всичко, дава най-добрите условия за живот. Храната е разтворена във водата, къща няма да имаш, всичко достатъчно, ще си спиш някъде, ще си разпериш крилцата. Рибите спят ли? Спят, разбира се. Но какво е рибето спане? Имате ли възпомяние от рибеното спане?

Когато се говори за Любовта, трябва да разбирате новите схващания. В културата ще минете Любовта като вода. Като любите, да се не удавите. Като хвърчиш в Любовта, да не паднеш. Това е култура. Като живееш в огъня на Любовта, да не изгориш. Като ходиш в светлината на Любовта, да не почернееш. И когато ти се разкрива Любовта, всичката красота, която има в себе си, да се не съблазниш. Разбрахте ли? То е начин за разсъждение, за разбиране. Не само да

казваме за Любовта. Любовта е една сила, да можем да я трансформираме в даден случай. Защото тя е една козмична сила, в някои отношения тя изпълва пространството. То е великото, туй, което движи целия козмос.

Някой казва: «Не искам да работя.» Ще работиш, и отатък ще минеш. «Не искам да мисля.» Ще мислиш. «Не искам да чувствавам.» Ще чувствуваш, и отатък ще минеш. Всичко се движи, цялото пространство, слънцето се движи, този, малкият пигмей не иска. Казва: «Не искам да се помръдна.» Ще се движиш – и отатък ще минеш. Казва: «Накъде се движат звездите? Аз ще се движа не по техния път, а по своя път.» Всеки човек се движи в своя си път, той си има определена посока.

За да бъдете свободни, трябва да имате определена цел, към която да се стремите. Пак се движете в своя си кръг, вие не може да го напуснете. Някои го наричат омагьосан. Не е омагьосан той, разумният кръг. Омагьосан става, когато искате да излезнете вън от него. Защото всички други живеяния – ти можеш да бъдеш професор, цар. Смее се някой, казва: «Аз съм цар.» Как? «Играх една вечер на сцената и оттогава съм цар.» Насън някой път човек става цар. Ако човек се роди като цар в някой дом и ако сънува, че е цар, вечер, все едно ли е? Съществените идеи са онези, които може да се реализират в даден случай. В един момент може да реализирате една мисъл. Не реализирайте много. В даден момент може да реализирате каква да е мисъл, какво да е желание. Но щом има няколко желания, няколко мисли, няколко действия, те ще произведат обратни резултати. Действие с действие. Във физиката имате: две противоположни сили се взаимно унищожават. Две противоположни желания – унищожават се техните действия.

Един обича, друг вярва. По какво се отличават двамата души? Единият работи по закона на Вярата, другият – по закона на Любовта. Да кажем, двамата са изобретатели. Една казва: «Аз вярвам в своето изобретение, ще го изнаме-

ря.» А другият казва: «Аз любя своето изобретение и аз ще го изнамеря.» По какво се отличават двамата? Може ли да вярвате в слабия човек? Допуснете, аз направя мост от ръжени сламки и направя друг от греди. Вашата вяра по кой мост ще ви прекара? През гредите, нали? Вярата всякога разбира разумност. Може да вярваш само в разумния човек, а разумният човек е силният човек. Любовта идва на заден план във Вярата. Когато говорим за Любовта, разбираме един обратен процес. Любовта всякога се проявява към най-слабите. Вярата е към силните, ти не можеш да вярваш в слабите. А Любовта е към слабите и немощните. В стремежите на Любовта влиза слабото. Любовният стремеж е към крайно слабото, то те интересува повече. Допуснете, имате едно малко агънце на земята, имате и един старовремски мамут. Кого ще обичате повече: малкото агънце или мамута? Агънцето.

Сега, да проследим процеса на Любовта и на Вярата. Ако отидете в някой голям град и имате една малка колиба и една голяма кула, законът на Вярата къде ще ви тури? На кулата, защото Вярата иска всичко да види. Човек, който обича да си служи с Вярата, той обича грандиозните работи. Вярата започва с великите работи. Любовта започва с малките работи. Оттам започва тя, с най-малкия подтик. Аз говоря психологически, вътре процесите, които стават в човешката душа; навън от човека както стават нещата, те са непонятни, те са предположения, вероятност. За пример, ако тук пусна една голяма змия, бихте ли я обичали такава боа, 7–8 метра, такава дебела? Но ако тази змия беше умна и разумна, по закона на Вярата вий може да я направите мост от едната страна на реката до другата, може да се вцепи. Следователно големите мъчнотии в света се побеждават със закона на Вярата. При малките мъчнотии с Любовта ще си служите. Мнозина от вас бъркат, искат с Любовта да премахнат големите мъчнотии. Не отмахвайте големите мъчнотии със закона на Любовта, то е невъзможно. Да до-

пуснем, имате един длъжник, който ви дължи 100 000 лева. По закона на Любовта сто как трябва да започнете: най-първо ще идете, ще задраските една нула. След един месец, останалите 10 000 лева – походиш, погледаш, казваш: «Много е туй», пак задраскваш една нула. След туй ще походиш и пак задраскваш една нула. Намалява Любовта нещата, за да ги обикне. И като останат 10 лева, казва: «Ти 10 лева можеш ли да дадеш?» – «Не мога.» – «Един лев можеш ли да дадеш, за семето поне?» А Вярата ако е, изведнъж ще каже: «Задрасках го.» Ала Вярата не казва, тя не задрасква. Затуй мъдрият човек никога не извинява, каквото и да му говориш. «Коремът ме болеше, баща ми...» – «Зная, казва Учителят, баща ти, но този урок трябва да се научи.» Той действа вече с Мъдростта, с Вярата. Ако действа със закона на Любовта, ще каже: «Хайде, ще те прекарам тъй.» При възпитанието на себе си вис някой път туряте Любовта, да изгладите големите си погрешки. Като турите Мъдростта, Вярата, тя казва: «Не, не, ти трябва да научиш тази работа.» Когато казвам: трябва да победите нещата, подразбирам закона на Вярата. Мъдростта отпосле идва.

И тези, големите борци, българските пехливани и американските, те започват със закона на Любовта. Най-първо се упражняват, и как? Като се упражнява, упражнява, намери по-слаб от себе си, надвие го, научи се. После – по-силен, по-силен, по закона на Любовта, от малкото. Като добие вяра, излезне и се боксира с първия вече – законът на Вярата.

По същия закон вий започнете с най-малкия си неприятел. Любовта като започне, няма изключения. Намери една малка погрешка, боксирай я. Като набиеш погрешката, тя ще поплаче. Ти ще ѝ кажеш: «Няма нищо, аз исках само малко да те поуплаша.» Ще намериш втора, ще я понабиеш, пак ще я утетиш: «Аз исках само да те опитам.» Не искам да изкоренявате вашите погрешки – не, не я изкоренявай, извади я, че я насади някъде надалеч! Ще кажеш: «Извини,

че те извадих от двора, но то е хубаво за теб.» Любовта тъй казва.

Сега, превръщайте – тези мъчнотии ще ги срещнете в света. Да кажем, имате едно мрачно настроение, някой път хване ви гняв, сърдите се, захванете тъй – заканвате се. Е, хубаво, то е един метод. Окуражавате се, какво помага? Ти, ако искаш да се окуражиш, иди при туй, от което най-много те е страх. Някой го е страх от жаба. Ти не вдигай тояга – то е голяма работа, то е за един маг. Ти казваш: «Мен ме е страх от жабата», а «Аз искам да се боря с еди-кой си пехливанин.» Не, ще започнеш от жабата. Кажи: «Ще се боря с жабата.» Почнете сега тъй – приближиш се, бутнеш, дръпнеш се, бутнеш, докато най-после пипнете (*Учителят прави движенията като на страхлив, който преодолява страха и отвращението, за да се доближи до жабата*), добиете кураж. Някой го е страх от някое бръмбарче. Дребни работи, но тези малки бръмбарчета колко пъти ни спъват. Някой път като бръмне туй бръмбарче... Пуснал ти някой някоя мисъл: «Чакат те детективи» – че туй е един бръмбар. Хвани го, тури го на ръката си, няма какво да те е страх. Щом дойдеш да не те е страх от паяк, от змия, от вълк, от мечка, ще дойдеш до страха от някоя болест. Едни от хрема, някои от охтика много ги е страх, особено учителите. «Болят ме, казва, гърдите, охтичасал съм» – няма никаква охтика, прах е това. А тези болести – какво са тези болки? То е един барометър. Вземете една болка: когато те болят ставите, ще забележите – краката ви болят, лактите ви болят, раменете, гърбът, туй означава всевъзможните дигания и падания на барометъра. Някой път се явят, някой път намаляят болките. Тъй щото ще знаете какво ще бъде времето, по вашето тяло – ще имате един прекрасен барометър, да знаете 1, 2, 3, 4, 5 месеца какво ще бъде времето. Или, най-първо намирате се в едно напрежение, не знаете причините. То е атмосферното електричество, което прави давление върху мозъка. Веднага ще гледаш да се освободиш, да го прека-

раш. Някой път те заболи коремът – то е излишен набран магнетизъм от атмосферата, ще гледаш да се освободиш и след туй ще пристъпиш да се лекуваш окултно. Всеки от вас е акумулатор. Човек събира, всички енергии на природата през него минават. Като изучавате съвременната физика, може да приложите законите на физиката, на химията, законите на биологията, на физиологията. Всички закони, които съществуват, може да ги приложите.

Сега, една вечер, не тази вечер, ще искам да разгневим двама от вас, ще накарам да ги разгневите и ще направим един опит веднага туй разгневяване да изчезне, в 5–10 минути да мине във весело разположение и да видите смените на енергиите. Смяна на енергиите. Сега, някой казва, не иска да се влияе. Как? Ще се влияеш, и оттатък ще минеш. Най-смешното нещо – чел някой някоя книга и казва: «Имам известни теории.» «Ама, казва, аз съм учен човек.» Какъв учен човек, то те е страх – вечерно време като ходи, на четири му са очите от страх. «Но аз обичам да ходя благородно, обичам да се обличам добре.» Аз зная, хората ти влияят, то не е едно твое подбуждение, теб те е страх от хората. Намерете една ваша мисъл, оригинална, аз не казвам сега да се съблечете голи. Не да намериш чуждото, то е един чужд капитал, то е хубаво, ние сме се ползували, но да намерим припечеленото, нашето, собственото, което да го обработим. Имаме наследствени черти, индивидуалност. Правите нещо – тя е наследствена черта. Аз виждам онова куче, то е вирнало опашката си, казва: «Аз нищо не давам.» Щом се уплаши, казва тъй – (*повлича я*). Ние се намираме в едно комично положение. Ако тебе най-малките неща те стряскат, каква разлика има между едно четвероного и един човек? Като срещна едно куче, ще кажа: «Вдигни си опашката!» Туй куче хубаво разрешава въпроса. Нагоре е опашката; и защо си завива опашката? Когато вземете нещо, нали тъй си подвивате ръката? Туй куче с опашката казва: «Не знаеш ли, че аз на целия свят заповядвам?», но щом се уплашиш, пуцаш.

Фиг. 4.1

(Фиг. 4.1) Човек, като се ражда, е едно куче с опашка завита; като умира, пуца опашката. Роденият човек е живото куче, умрелият човек е страхливото куче. Роденият човек е живото куче, което казва: «Трябва да знаеш, аз много неща разбирам», а умрелият човек, това е страхливото куче. Опашката му е завита надолу.

Чисти му са ръцете, няма за какво да се държи. Психологически този факт е верен. Най-после казвате: «Нищо не ме интересува.» Значи вий сте един мъртъв човек, нямате вече желания. Е, за какво трябва да се държите? Не, не, разрешението на въпроса не е да убиете (всяко желание). И ако теософите бяха онези – онзи, който е писал, не е казал: «не убий», то е един крив превод. Остави всяко желание на себе си и се занимавай само с едно в даден случай. Защото желанието да бъдеш съвършен е първото желание. Не е ли желание, мисъл ли е то? В мисълта само ще имаш подтик да се повдигнеш. Казват – чиста мисъл. Казвам – чисто желание. Чистото желание е толкова силно, колкото и чистата мисъл. Но желанието и мисълта вървят в две противоположни посоки. Нечистата мисъл е толкова силна, колкото нечистото желание. Те са полюси. Казвам: в дадения случай – с едно желание.

Искаш да бъдеш съвършен. Защо? Защото в този стремеж [към] съвършенство всички желания може да се хармонизират. Законът на съвършенството има условия, начини, методи да хармонизира всички противоречиви желания в света. Висшите същества над нас – разбирам висшите същества, които обгръщат нашето съзнание, проникват, в тяхното съзнание живеем тъй, както в светлината, – каквото и да направим на Земята, каквото и противоречиво действие да направим, силата, която излиза от това желание, те използват. Нашите мисли и нашите желания са като малки извори, които те използват, както ние – дърветата и изво-

рите. Енергиите, които излизат от нашите мисли и желания, те ги използват. Дали ти ще се гневиш, или ще мислиш добро или зло, той мисли най-първо – енергията, която ще излезне из твоята мисъл, електричеството, той използва тази енергия за себе си.

Та, като казвам: в Бога няма противоречие – какъвто и живот да имам, няма противоречие за Него. Бог застъпва за нашето право, казва: «Туй, което ти правиш, не е добре за твоето развитие.» От наше гледище е тъй, то се отнася само до мен, понеже грехът спира моето развитие, временно може би, но по отношение на Козмоса, Вселената няма да почувствува, но по отношение на мен е едно спъване вътре в развоя.

Човек трябва да бъде последователен. Аз искам да ви представя нещо тъй, както си е. Ще каже някой: «Не, такива комични работи аз не правя.» Не съм срещнал тук, на Земята, човек, който да не прави комични работи. Най-първо, като се секне човек, по-комично нещо има ли? Секне се. Че то е комично. После, професорът ходи, забърка задачите някъде, почеше се, ходи, драци, жестикулира, той се пече – че то е комично нещо. Той, като си тури този пръст на главата, добие енергия, той с пръста си, с волята си, подтикне се. Неговият пръст е една активна сила – като се почеше, той мисли вече, този човек. Има някои професори, ако не се почеше, не може да мисли. Има някой човек, ако не си тури пръста на челото, не може да си припомни нещо, което, да кажем, е забравил. Много смешно е туй.

Хармоничен живот аз наричам, когато нашите действия съответствуват с действията на природата. Туй наричам хармония. Когато аз свивам веждите си, да съответствува със свиване в природата. Когато моите действия съответствуват с ония в природата, когато моите движения са в хармония с козмоса. А някой като си размаха ръцете: «Хей, добре дошел!» – има ли нещо лошо в туй? Няма нищо лошо. Трябва да бъдем свободни в своите действия. Сега, другите ще

Фиг. 4.1

(Фиг. 4.1) Човек, като се ражда, е едно куче с опашка завита; като умира, пуща опашката. Роденият човек е живото куче, умрелият човек е страхливото куче. Роденият човек е живото куче, което казва: «Трябва да знаеш, аз много неща разбирам», а умрелият човек, това е страхливото куче. Опашката му е зави-

та надолу. Чисти му са ръцете, няма за какво да се държи. Психологически този факт е верен. Най-после казвате: «Нищо не ме интересува.» Значи вий сте един мъртъв човек, нямате вече желания. Е, за какво трябва да се държите? Не, не, разрешението на въпроса не е да убиете (всяко желание). И ако теософите бяха онези – онзи, който е писал, не е казал: «не убий», то е един крив превод. Остави всяко желание на себе си и се занимавай само с едно в даден случай. Защото желанието да бъдеш съвършен е първото желание. Не е ли желание, мисъл ли е то? В мисълта само ще имаш подтик да се повдигнеш. Казват – чиста мисъл. Казвам – чисто желание. Чистото желание е толкова силно, колкото и чистата мисъл. Но желанието и мисълта вървят в две противоположни посоки. Нечистата мисъл е толкова силна, колкото нечистото желание. Те са полюси. Казвам: в дадения случай – с едно желание.

Искаш да бъдеш съвършен. Защо? Защото в този стремеж [към] съвършенство всички желания може да се хармонизират. Законът на съвършенството има условия, начини, методи да хармонизира всички противоречиви желания в света. Висшите същества над нас – разбирам висшите същества, които обгръщат нашето съзнание, проникват, в тяхното съзнание живеем тъй, както в светлината, – каквото и да направим на Земята, каквото и противоречиво действие да направим, силата, която излиза от това желание, те използват. Нашите мисли и нашите желания са като малки извори, които те използват, както ние – дърветата и изво-

рите. Енергиите, които излизат от нашите мисли и желания, те ги използват. Дали ти ще се гневиш, или ще мислиш добро или зло, той мисли най-първо – енергията, която ще излезне из твоята мисъл, електричеството, той използва тази енергия за себе си.

Та, като казвам: в Бога няма противоречие – какъвто и живот да имам, няма противоречие за Него. Бог застъпва за нашето право, казва: «Туй, което ти правиш, не е добре за твоето развитие.» От наше гледище е тъй, то се отнася само до мен, понеже грехът спира моето развитие, временно може би, но по отношение на Козмоса, Вселената няма да почувствува, но по отношение на мен е едно спъване вътре в развоя.

Човек трябва да бъде последователен. Аз искам да ви представя нещо тъй, както си е. Ще каже някой: «Не, такива комични работи аз не правя.» Не съм срещнал тук, на Земята, човек, който да не прави комични работи. Най-първо, като се секне човек, по-комично нещо има ли? Секне се. Че то е комично. После, професорът ходи, забърка задачите някъде, почеше се, ходи, дращи, жестикулира, той се пече – че то е комично нещо. Той, като си тури този пръст на главата, добие енергия, той с пръста си, с волята си, подтикне се. Неговият пръст е една активна сила – като се почеше, той мисли вече, този човек. Има някои професори, ако не се почеше, не може да мисли. Има някой човек, ако не си тури пръста на челото, не може да си припомни нещо, което, да кажем, е забравил. Много смешно е туй.

Хармоничен живот аз наричам, когато нашите действия съответствуват с действията на природата. Туй наричам хармония. Когато аз свивам веждите си, да съответствува със свиване в природата. Когато моите действия съответствуват с ония в природата, когато моите движения са в хармония с козмоса. А някой като си размаха ръцете: «Хей, добре дошел!» – има ли нещо лошо в туй? Няма нищо лошо. Трябва да бъдем свободни в своите действия. Сега, другите ще

морализират: «Аз, казва, го мисля, че е нещо, пък той – малко шашав». Питам: онзи, който вземе от тебе 1000 лева и не ги върне, какъв е? И той ще каже: «Аз по някой път обичам да забравям.» Преди да е вземал парите, никак не забравя.

Сега, като ученици и ученички в окултната школа, ще гледате да си изградите характер. Не изеднаж*, не. Някой иска да стане много благочестив – създайте мисълта вътре: «Искам да бъда милосърден.» Постарай се, иди в дома на някоя бедна вдовица, децата, ще се предизвикат тези красиви чувства. Искаш да развиеш въображението си. Каква разлика има между въображението и волята? Че вашето въображение може да ви спре в много от вашите предприятия. То е едно практическо приложение, как действувa въображението и волята. Поставете една дъска на земята 5 метра, по нея вий може да работите, да се движите, да преминавате. Но поставете дъската високо във въздуха. Ако ви накарат да минете сега, ще кажете: «Аз не минавам.» Нямате воля, вашето въображение ви действувa, вий ще паднете. Но ако имате воля, вий ще се качите и ще минете, при същата основа. «Аз, казва, не мога да го направя.» Въображението ви работи, волята не действувa. Щом мъчнотиите са върху почвата, върху вашия терен, където действувате, минавате. Но щом се вдигнат горе, [на] 10–15 метра, казвате: «Не минавам по тази дъска» – и ти не вървиш смело. Е, какво е? Въображението, че ще минеш и ще се убиеш. Е, хубаво, тази дъска не е ли известна мъчнотия, която вий сте прекарвали? Седиш някоя вечер в стаята си, отчаял си се, трепериш, цяла нощ минаваш по дъската. Съществуват тези мъчнотии – да се разрешат, но естествено да се разрешат. Ама ще кажете: «Аз ще бъда търпелив.» То е празна работа, може да го казваш колкото искаш. Тогава ще намериш един, който страда повече от теб. Ако искаш да лекуваш страха си, ще намериш един по-страхлив от тебе. За пример теб те е страх от

* изеднаж – диал. изведнъж.

жаба. Намери някой, който го е страх от малко бръмбарче. Ще кажеш: «Ти си бил от мен по-страхлив.» Ако искаш да се лекуваш от страха си, намери по-страхлив от теб – пред него ти ще си с орден. Намери някой, който го е страх от жабата. Намери и един човек, който не го е страх от жабата. «Я, кажи, как я бутах тази жаба?» Ти сега идеш до него, насърчаваш се по положителен път. После, има поверие, че жабата пръска сокове, че се образуват брадавици по ръката, има такива жаби. Психологически като вземете известни недъзи, трябва да знаете как да се лекувате. Бръмбари, жабите, змиите, паяците – всичко това са методи, чрез които ние можем да се лекуваме. Ако искате да учите търпението, пуснете въщи един паяк да си прави мрежата и всяка сутрин наблюдавайте. Отлично търпение има паякът, седи ден, два, три, седмица, нищо не хваща, премести се, ходи, казва: «Ще даде Господ.» А като усети, че ще има вятър и ще му скъса мрежата, ще отиде, ще удвои конците, ще седи той в спокойствие. Ето един начин. И ти си направил мрежа, нещо не може да стане тъй, както искаш – кажи като този паяк. Ако туй, малкото същество седи седмица и чака – колко повече ти? То е най-малкият подтик. Искаш да бъдеш трудолюбив – вземи мравката, голяма глава има тя, философ е. Вземи и виж: каква подвижност и какво постоянство! Еднаж изтърве, два, три, пет, десет, петдесет, сто пъти, пренася през планини. Ако една мравка може да победи мъчнотиите, аз колкото една не мога ли?

Искаш закона на чистотата, реда и порядъка – вземи една пчела, иди при кошера, наблюдавай, тури си ухото, слушай гласа на пчелите, но не ги закачай. Чистотата ще учиш, но при чистотата трябва да знаеш, че чистите хора са много срихави – там, където вървят, да се не изпречваш на пътя му. Веднага картечен огън, хич не мислят. За да бъдем чисти, значи, всички грешни мисли, желания трябва да са вън от пътя ни. На всяко лошо желание – жилото вътре, бодни го. Пчелата казва: «Настрана, на пътя на движението ми не

стой!» Следователно нашите желания са живи, ще го жилиш: «На пътя ми не стой!» Щом не мога да мисля право, пътят ми е запрещен. По този начин ако вървите, тъй животът ви ще стане много изкуствен. Искате да станете учител, след 20–30 години да се пенсионираме – кажете: «Празни работи.» Започнете да разправяте едно време какво било: «Едно време какъв бях, учениците, учителите...» Владиката, и той разправя едно време как се обличал с патрахил. Всички хора разправят, и все за миналото. Какъв смисъл има? Хубавото е всякога да внася човек. Този старец цигулар както на млади години да свири. И млад, и стар, да свири, докато дойде да остави цигулката, да замине за онзи свят. И като погледне, да се усмихне, да каже: «Бих желал да се върна пак при моята хубава цигулчица.» Каже: «Много съжалявам, че те оставям, но след време пак ще се върна.»

Тъй ще дойде новият импулс за живот – в тези опити да имате едно правилно разнообразие. Еднообразието донася набиране на тези положителни енергии и животът става неинтересен. В разнообразието седи красотата, а в принципа на единството, в стремежа към Бога седи силата. Човек трябва да има един център. Когато се стремим, имаме този стремеж, във всичко виждаме смисъл, ще станем красиви. Схващате ли, че всичко се стреми към една посока, към един център, ще добиете сила. Щом вярвате, че във всичко, което виждате, действа един принцип, красота е то. Вярвате ли, че всички неща, които виждате, се стремят към една посока, ще добиете сила. И тъй като вярвате, ще дойдат обезсърчения, съмнения, страсти, ще ги опитате, но ще се ползвате от техните сили. Една страст, трябва да се ползвате от силата ѝ. Всяка опитност, добра или лоша, в най-лошата смисъл, най-лошото, което може да ви сполети, има един прекрасен урок, който може да послужи за ваше повдигане. Тъй седи фактът.

Коя е основната мисъл сега? (– Методът на Вярата и методът на Любовта.) Любовта все с малките, тя все заглаж-

да, ще те вземе от пътя тъй, за ухото, но пак ще позаглади работата, ще се извини, тя не може да направи пакост, но ще ви постисне малко. Мислите ли, че онзи, който ви обича, не ще ви разтърси малко? Онзи, който ви обича, минава малко замислен, не ви забележи – у вас цяло събитие, ще кажете: «Не ми обръща внимание.» Той, като се видите, ще се извини: «Бях много замислен, майка ми болна, нищо не виждах.» Та, когато обичаш някого, ти ще имаш толкова наранявания, че главата ти ще побелее. В Любовта има друга една опасност: че малките неща много пъти се увеличават – едно нищо нещо, направиш го цял един подвиг. И после, като обърнеш другата страна на тръбата, ще го видиш прекалено малко. В Любовта има преувеличение. Казва: «Хей, той е ангел, серафим, той е човек даровит, аз като него не съм виждал, то е талант!» Но утре, щом не говори Любовта, знаеш ли какво има? Щом казва: «Талант!», радваш се, но като дойде Вярата, да те разтърси... Туй е самият живот, не са лоши неща. Животът при сегашните условия така се развива. Като се върнеш вечер, ще кажеш на себе си тъй: «Прекалих го малко, той не е толкова голям талант.» Пък някой път има и друго нещо: казваш тъй, да се радва. Не, не, човек трябва да бъде искрен. Аз, като слушам един талантлив човек, след като ми свири, пита ме: «Как намиращ?» – «Сега едно парче си изсвирил, не може да се произнеса.» Аз ще постъпя педагогически. Вземе, напише една

Фиг. 4.2

черта, казвам му: «Какво мислиш?» – «Какво ще мисля, то е само една линия.» Казвам: Какво ще мисля, един тълъ е то. «Е, казвам, още не мисля нищо.» Той трябва да нарисова цялата картина, че да видя (фиг. 4.2). Свири ми едно парче, казва: «Талант!» Е, чакай де, той трябва да свири. У всички ни има, даже и когато човек се самоунижава, той се унижава пред дру-

гите, за да кажат: «Не е толкова без талант, де.» То са психологически моменти. А пък правото е, като свиря аз «Цвете красно», да го харесам най-първо аз. Всеки ще обича туй, което човек сам обича. Аз го харесвам – и другите хора ще го харесат. Божественото у тебе говори ли, казва ли, че е хубаво, всички хора ще кажат, че е хубаво. Но търсиш ли други да ти кажат, че е хубаво, има едно противоречие. А в туй противоречие има нещо хубаво, изглаждане е то. Художникът какво прави, когато рисува – смекчава. Ще дойда аз, ще ви бутна оттук, оттам, ще смекча работите. Значи, мъчнотиите, туй бутане – това са страданията; и после, сенки са вътре в живота. Та, вас ви нарисуват две линии, дойде някой художник, затрие линиите, та слее всичко. Линиите, това са граници. Турците казват: «Циганинът обича резките линии.» Казват, децата обичат резките краски. Някои хора, на които съзнанието не е развито, обичат резките бои – идат големите страдания; а онези, напредналите души, у тях идат деликатните тонове. Тогава – два метода. Вярата, която започва с великото, Любовта, която започва с малкото.

(...) и въображението в живота, да се пазите, да видите къде действа волята. Аз ви привеждам опит. Един мой приятел, окултист, много знае, смел човек. Еднаж го заведох на варненския вълнолом, като го качих на стената, почна да пъпли. «Не мога, казва, страх ме е; по-нататък не може, ще ми стане нещо.» Широк е вълноломът, може да има повече от 8 метра ширина, няма опасност. Ето въображението. Трябва воля. Ще си наложиш воля. Тук има една лекарка – да не мислите, че тези неща, които ви привеждам, са хиперболи, да ви докажа, че нещата са вероятни, – тя е една видна лекарка, позната, но страда от едно въображение: някой път ѝ дойде състоянието, уплаши се, че ще падне – ще легне на пътя, ще лежи, ще лежи, лази и после ще стане, ще тръгне. Страх я, че ще падне. Един път излиза из къщи, на едно място ляга, на друго отива до една аптека. Докато се

увери, че няма да падне. И сега не ляга вече на пътя. Болестно въображение.

Та казвам: Човек трябва (...) да дойде, не можеш да действуваш механически, ще си причиниш друга, по-голяма болка, но чрез закона на Вярата.

Някой обича много да плаче. С плача е лошо, но без плача е десет пъти по-лошо. Със скръбта е лошо, но без скръбта е десет пъти по-лошо. Животът е тъй. Без скръб е десет пъти по-лошо, само че [на] тази скръб да се трансформира енергията в радост, във възходяща степен.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ЗОРАТА

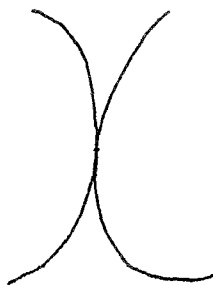
VI година (1926–1927)

5-а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 24.X.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

Тема: Обяснете думата «щастие» – какво подразбирате под думата «щастие».

Фиг. 5.1

(Фиг. 5.1) Ако две живи точки дойдат в съприкосновение, какво се образува? Ако две тела се съединят, какво се образува? Допуснете, че две тела се движат успоредно в пространството. Да допуснем туй, което рядко става: две тела, които се движат успоредно и после се допират. Две небесни тела. Тя е много елементарна работа. Да допуснем, че това е пътят, по който се движи едното тяло, другото се движи по този път – имат една допирна точка. Представете си, че тези тела си имат свои центрове.

Те ще си въздействуват, това е един психологически закон. Често вие имате такива допирни точки. Често аз говоря за науката. Всяка една теория, която няма психологическо приложение, не е вярна. За да проверите вярна ли е науката, вижте има ли вътрешно приложение. Всяка теория, която няма психологическо приложение, не е вярна. Науката за

смятането има приложение, науката за пеенето има приложение в живота, науката за готвенето има приложение – каквото и да говорим за яденето, но приятно е, когато сготвят. Но науката, която казва как да съчетаем тези елементи, да сготвим. После, науките зоология, анатомия все имат приложение в живота. Кога ни е полезна анатомията – когато си счупи някой крака, той знае как са устроени костите. Полезна е. Има известни науки, които се прилагат при болестното състояние на човека, други – при здравословното. Хигиената за болните хора ли е или за здравите? Болните избавя от страдания, като им показва как да живеят, а здравите предпазва. За здравите е предпазител, а за болните – избавител.

Та казвам: Тези са допирните точки. Законът е такъв, че две тела, еднородни, с еднакви енергии, никога не могат да се допрат. То не може да стане в природата. Един чер ангел и един бял ангел никога не могат да живеят заедно. Те са еднакво активни. И между ангелите има борба за обсебване на материалния свят. И едните искат да господаруват над хората, и другите. Човек е бойно поле между тези разумни същества. И всеки си има известни теории, но те не са ваши. Тези същества ви влияят. Вий казвате: «Аз имам убеждение.» Никакво убеждение нямате вий, но някой ви се е качил на гърба. Никакъв професор не си. Вий играете ролята на Дон Кихот или на Санчо Панса. Всички идеалисти са Дон-Кихотовци, всички материалисти – Санчо-Пансовци. Идеалист ли си, с воденици ще се бориш. Но Санчо Панса, не го ли вдигаха и него на чергата? Чудни са, като искат да ни убедят, че материалистите са по-умни. Не. Колкото е умен Дон Кихот, толкова е умен и Санчо Панса. Идеалисти и материалисти, то са две крайности. Идеализмът не е още смисълта* на целия живот, една идея трябва да се разбере. Не само човек да има идеи. Всичките идеали са станали все

* смисълта – вм. смисълът, *диал.* употреба в ж. род.

от идеи. «Аз, казва, имам някакъв идеал.» В какво седи идеалът?

Двама, които имат еднакви стремежи, никога не могат да имат допирни точки; те са разнородни и вследствие на това се явяват всички конфликти в света. Понеже тази сила на разнородност служи за поляризиране, тя тласка телата в пространството, пази дистанция. Инак всичко би се събрало в една хомогенна маса. Има си своето приложение в света. Някой път туй раздвояване – когато отвън имаме спор със света. Но някой път идваме в спор със себе си. С кого ще се бориш, не харесваш себе си. До вчера мислеше, че си гениален човек, а сега намираш недъзи в себе си. Кой е, който вижда у теб тези недъзи? А след време казваш: «Какви способности!» Че как ги намираш, тези способности? Днес приемаш, утре отричаш. Като се съберат тези разнородни енергии вътре в човека, произвеждат цял един дисонанс. Например и лявата, и дясната, и двете страни станат положителни и човек, като не знае да се справи, подлудява. Ако вмъкнете в човека две отрицателни идеи, еднакво силни, човек подлудява. Той не може да се справи. Те ще направят разрив на теченията вътре, неговите жизнени сокове ще се отбият и такъв човек ще остане като една празна кратуна; или, на философски език казано, неговият двойник, разумният двойник, чрез който функционират разумните сили, прекъсне се туй течение и остане само животното – яде, пие, човек не мисли вече, той е отвън. Туй се подкрепя: когато човек спи, не трябва да го стреснете изведнаж; неговият разумен двойник излиза от тялото си и той ходи вън – при силно сътресение, жичката, с която е свързан, може да се преплете в пространството с други двойници и като не знае как да се отплете... Затова ти ще се доближиш леко до него, ще кажеш: «Иванчо!» И тази е причината за много подлудявания. Тъй, на бойното поле стреснат го изведнаж – гледаш, войникът играе, не го е страх.

Сега, ще се пазите, някой път може да стане разрив. Някой казва: от много знание. Не – и двете страни като станат еднакво положителни. Затуй, винаги мекота трябва. Щом станеш много остър в лявата част, ще положиш мекота в другата. Ако си турите ръцете тъй, отгоре над главата на един здрав човек, ще забележите едно течение топло и едно студено. А щом е неуравновесен – само топло. Щом си неразположен, нека (повикай)* един твой приятел да сложи ръката си отгоре (*1/2 м над главата*) – тези течения ще се регулират. Щом си неразположен, челото ти е топло, щом се урегулират тези течения, топлината се махне, тогава лицето добива един здрав, естествен цвят. Като изучавате някои науки – физика или математика, или анатомия, – има някои науки, които може да ви направят съвършено положителни, или и двете ви страни да бъдат отрицателни, пасивни – все същите резултати ще имате. Затуй сега – някой начин. Ще си поставите ръцете отгоре тъй (*над главата*), после – настрана, пред устата, духаме! (*Както нас отстраши.*) И забележете, тъй като правите, ще ви олекне ли. Наблюдавайте. Защото, ако правите тези опити и положението ти се влоши... Не е тъй лесна работа. Най-първо ще приложиш своята мисъл. Силите в природата не могат да действуват, ако умът ти не е концентриран в опита, който правиш. Всяко едно упражнение, в което умът участва, сполучливо е. Щом се усъмниш, не действува.

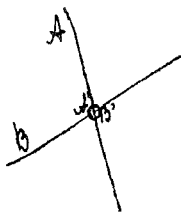
За пример отиваш да лекуваш един човек. Ще ви приведа един пример. Един евангелски проповедник, след като държал една жива проповед, идва му едно внушение: «Иди на улицата, има един сляп човек и му кажи: «В името на Господа Исуса Христа, прогледай!» След събрание отива (излиза)^{1*} той на улицата, вижда слепия, изправя се пред него,

* В оригинала думата «повикай» е написана над думата «нека»

** В оригинала думата «излиза» е написана над думата «отива».

но тъкмо да каже, помислил си: «Ами ако не прогледа?» Мислил, мислил и си заминал.

Вие искате да приложите известна идея, но се спирате – «Ами ако не прогледа?» Питам ви тогава: В света кой учен човек като е казал, че е прогледал някой? – Съмнение. Ще се стремите да изпъждате съмнението от душата си. Няма по-страшно нещо от съмнението в положителния живот. И съмнението ще дойде, тя е една сила, която действа, тя има своя произход, била е някога полезна за човека, но сега не е. Дойде ли съмнението, ще направите малки опити може ли да се не съмнявате. Концентрирай ума си (*ръцете над главата, пръстите едни срещу други, паси отстрани надолу*) – пред устата ще духнете. Концентрирай ума си, извикай в съзнанието си всички разумни хора, които са здрави и действуват по цялото земно кълбо. Ще кажеш в дадения случай: «Аз мисля както всички тези хора.» Духни 2–3 пъти. Като се съединиш с тяхното съзнание, веднага ще ти стане леко, ще почнеш да работиш. След туй направи друго съединение – ако си един материалист и не вярваш в другия свят, може да вярваш в съзнанието на другите хора, че е будно. Как ще се свържеш? Казваш: «Вярвам в този приятел, че ме обича.» По кой начин провери, че те обича? – «Ама, по неговото разположение.» Нещо видимо има ли? Няма. Но има едно вътрешно самочувствие, туй самочувствие само определя, то е вярно.

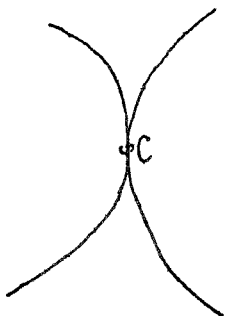

Фиг. 5.2

Тя е вътрешната интуиция, един вътрешен закон, чрез който се определя. И когато ние дойдем в присъствието на един човек, който ни обича, чувствуваме светлина. Той става за нас като слънце. Нещо се влива от него. Не излиза ли светлина, неговата любов е проблематична. Вливане трябва да има всякога, и от едната, и

от другата страна – и там, където тези течения, тези линии идват в съприкосновение, тук започват отношенията между хората (фиг. 5.2). Едното същество А, другото същество В, туй е пътят, по който се движат. Техните отношения започват в центъра на пресичането. Следователно тези същества стават A_1 и B_1 . В центъра те стават полюси и почват да живеят в една система.

Ще правите своите наблюдения и своите опити там, докъдето достигнете, но преди всичко ще гледате да обуздате съмнението вътре. То е червей на нещата, то носи всички нещастия. Отвън има едно съмнение на ума – то ще дойде, не може да го избегнете, оставете го него, но има едно съмнение вътре, което разяда живота и когато то дойде, човек ще извърши едно голямо престъпление: или ще се убие, или ще подлудее – туй съмнение е една дяволска примка, примка на Черната ложа, нищо повече.

Фиг. 5.3

Та казвам: Тези две същества, като се срещнат в допирната точка, ще се спрат и всяко ще поеме своя си път. Тези неща са верни по отношение на духовния свят. Да допуснем, двете същества се срещат в центъра С (фиг. 5.3). Да допуснем, едното същество остава на земята, другото заминава в духовния свят. Отношенията се изменят. След колко години те пак ще се срещнат? (*Лампите потъмняват.*) Какво става с

електричеството, мислите ли, че туй е един ритъм на електричеството или туй става в зависимост от нашата мисъл?

Тези съчетания в природата, тези срещи, това е красивото в живота. Представи си, че ти се движиш в пространството, без да срещаш някого. Какъв смисъл ще има живо-

тът ти? Красивото е: срещнеш едного, други, срещнеш се с другите души, разговаряш, обмените каквото всяка душа носи – то е красивото в живота. И след като се срещнете, заминете. Срещнете се с други души, трети, четеш една книга – обмяна с живите сили, с красивото, което всяка една душа носи, и всички души тогава са свързани, че образуват едно цяло в себе си.

Сега, да кажем, вий се срещате, имате допирни точки – е, кой какво трябва да предаде от себе си? Какво трябва да предаде музикантът? Какво трябва да прави музикантът? Представете си, че имате един ваш приятел, който с отличие е свършил на Запад по пеене – връща се, посещава ви. Какво ще направи най-първо? Ще пее. Вий ще бъдете най-хубавата публика. Ако ви обича, той ще седне и ще ви изпее и вий ще се чувствувате добре. Ако е поет, върне се – каквото е написал най-хубаво, ще го прочете, ще го извади от джоба си – или от лявата страна, или от дясната, след туй пак ще го прибере. И вие ще кажете: «Моля, дайте ми тия стихове, да ги имам за спомен.»

Всеки човек все трябва да има нещо, да предаде нещо. И нещастieto седи само в това, когато ние само вземаме и нищо не даваме. Защото да вземаш, а да не даваш – ти вече си взел прерогатива на едно божество. Като че животът на всички хора трябва да се влее вътре в моя живот. Че, то е един прерогатив само на Божеството, на едно велико същество!

В туй отношение, тези противоречия, които произтичат, какво приложение може да има астрологията? Допуснете, че сте учител и в програмата е предвидено да кажете нещо по астрономия на децата. Да я представите в най-възпитателен вид. За Слънцето какво ще им кажете? Аз за пример, ако бих преподавал астрономия, щях да измисля една такава приказка: ще им кажа, че Слънцето, Земята, големите звезди са били една голяма фамилия, но понеже не живеели добре, майката турила най-голямото братче в средата, а на-

карала другите братчета да се въртят около него. Ще кажа на децата: «Ако не живеете добре, майка ви ще ви тури и вий да се въртите.» Питам: Тази теория вярна ли е? Децата ще кажат: Слънцето – най-големият брат, те ще го считат гова цяла истина. Ама истина ли е това? Че има известна истина – има. Ама че майката е турила Слънцето, този големия брат, на мястото, то не са научни твърдения, то е въображението. За ума всичко е възможно. Туй, което е възможно за ума, за реалния живот не е възможно. Допуснете, че на вас искам да ви говоря, вий сте все студенти – тогава какво трябва да ви кажа за Слънцето, за тези планети? На вас ще кажа, че Слънцето е пълно с такива жизнени енергии и всеки, който може да използва тази грамадна енергия, може да стане отличен човек. После ще ви говоря за Венера какви енергии има. Ще ви заинтересувам. Слънцето грамаден резервоар на енергии ли е? Че е един проводник на енергии – вярно е, че е резервоар – то е въпрос, научен въпрос. Някой иска да каже, че човешкият мозък е резервоар – не, той е проводник само. И целокупно, всички човешки мозъци по земята, това са проводници на умствената енергия. Те са философски въпроси, които за бъдеще има да развивате.

Слънцето може да ви бъде полезно. Кога може да ви бъде полезно Слънцето на вас? Ако вие може да използвате енергиите на Слънцето 1/2 час преди изгрев, и ако целия ден се печете, то е равносилно. Има едно друго разположение: ако се печете на слънчевата енергия 1/2 час преди да е изгряло Слънцето, действа по-силно върху вашата психология. Даже при най-мрачно състояние, излезте призори и се концентрирайте как избликват тези лъчи. Усеща се този импулс на тези вълни, и постоянно разширение. То е, което внася жизнената сила. И онези от вас, които са анемични, нямат идеи, не са жизнени – сутрин половин час преди изгрев слънце, и после, като се върнеш, занимавай се със своята работа. Но онези, които се занимават, не да се върнат и

живеят пак обикновен живот. Туй, което складират, те ще го използват за добро.

По този начин зората ще внесе във вас онези енергии, които никоя сила не е в състояние. Затуй псалмопевецът казва: «На ранина, Господи, ще Те потърся.» Когато изгрее Слънцето, то е в образ. Ала тази светлина, която е без образ, е по-силна от онази, която е с образ. И в знанието е същият закон. Когато знанието добие своя обект, изгуби своята сила. Нека обектът бъде като тил. В света Бог е прикрит, Той седи като тил, никога не изпъква отпред. Той не ни ограничава, ние Го търсим и навсякъде, зад всички наши стремежи, зад всички наши идеи – има един слаб подтик, подтикваме, спреш се и нещо каже: «Вземи още една крачка, още малко напред», мисъл, още една мисъл, втора, трета, четвърта – не помага; едно, друго, второ, трето: има един слаб импулс, толкова нежен, постоянно те подтиква – туй е Божественото вътре, но никога не те ограничава. Седи, изгуби се и туй, което е изработил, оставя те да мислиш, че е твое, никога не казва: «Аз го направих.» Ти се радваш, четеш поезията, Господ седи, слуша, радва ти се. Ти казваш: «Написах нещо много хубаво, слушай тези строфи, туй, което написах.» – «Хубаво, много хубаво, казва Господ, изпълни сега този закон, който ти написа.»

Пазете се от друго едно заблуждение: една идея не може да я слушате два пъти, само веднъж можеш да я слушаш. Туй, дето казват, че идеите вий сте ги слушали, това са само образи. Един човек само еднаж може да го фотографираш, после може да го префотографирате, но това са все отпечатъци на този образец, но живия човек само веднъж може да го видите. И ако може да останете на туй равнище, където е той, всякога, този живият човек, безсмъртният този човек никога няма да залезне от вашия хоризонт. Но ако не можете да се задържите, слезнете в гъстата материя, той ще залезне за вас и тогава ще имате само една бледа представа. Нали казвате: «Това беше бленът на моя живот. Всичко бе-

ше блян, а сега, при тази груба действителност, при грубия живот, всичко е изгубено.» Нали тъй декламирате вий? Няма нищо изгубено, всичко е спечелено. Загуба в света е когато човек вземе повече, отколкото трябва, вземат му го. Туй го наричат загуба. Загубата в света е велика припечалба. Да превъзмogneш съмнението в себе си. Ама, ще ми кажеш, те са празни работи. То е вярно за разумния живот. То е вярно за онези хора, на които съзнанието е будно.

Кажете ми сега какво разбрахте! Кажете, Олга! Нали жената, като излезна от Адама, стана професор. «О»-то значи условията. «А»-то – стремеж нагоре. «З» показва една кука, може да закачиш и отдолу. «А» показва – можеш да използваш всички условия. Я кажете сега! (– Нищо не зная.) (– Искам да питам, тия души, като се срещнат в своето движение, не се ли спират?) Те само се допират и всяка си върви по своя път. Стремят се те да се допрат, погледнат се и пак се отдалят, и тази заплаче, и онзи заплаче. Този закон е верен в психологическия живот. Две наши идеи, те си вървят по своя път, срещнат се и после се разделят. Ние усещаме известна скръб, че нашите идеи не са се реализирали, те не са останали на едно място да си помогнат. Тези души срещат се, предават си те. То е най-хубавото. Такива сближения стават. Някога нашата Земя е дошла в такова сближение с една тъмна планета в пространството, много стара баба, и тогава е станало грехопадението, всичката жизнена енергия на Земята е изчезнала.

Сега, нашата Земя ще дойде в бъдеще в съприкосновение с друга една планета, светла, тогава хората ще възкръснат. (– Кога ще бъде това?) Скоро ще бъде това. (– В наше време?) Във ваше. Тази планета носи името А. Светла планета е тя. А – която носи новата епоха. Онези от вас, които имате будно съзнание, ще я видите, но онези, които спите, тя ще мине и ще замине, няма да я видите. Има тела, които се виждат, има тела, които не се виждат. Но настава на Земята един период хубав. За добрите хора е отличен. (– Как да

проверим, че нашето съзнание не е заспало?) Тогава напишете една тема: «Разлика между будното и спящото съзнание.» Една хубава тема ще бъде. Съвременната наука трябва да стане плът и кръв. Всичко онова, което е вярно в науката, трябва да се внесе в човешкия живот. Да се реализира. Всеки един от вас това, което може да реализира, то е едно наследство, то е едно благо. Дотолкова, доколкото може да го реализирате, да го приложите вътре.

Да направим едно малко упражнение: Ръцете напред, успоредно, палецът и средният се допират с върховете си, образуват колело. Отхвърляме със сила средния пръст напред, и с двете ръце едновременно. Какво е вашето самочувствие? Самочувствието произтича от онова концентриране на ума. Двата пръста, средният и големият (*и на двете ръце*) – допрени пред устата, слабо духане, изнасяне ръцете напред и отваряме пръстите бавно. Повтаря се няколко пъти. Имате двата пръста, средния и големия, на какво съответствуват астрологически? (– Сатурн и Венера.) Когато се образува такъв един кръг между големия пръст (*палеца*) и Сатурновия пръст, какво означава този кръг? Нали този кръг е двете части: половината – на палеца, другата половина – на средния пръст. Всякога, когато искате да си въздействувате, да бъдете справедлив и съвестен, хванете средния пръст. Свещениците (*както благославят*) изгубили са туй, те са хванали безименния пръст и горе двата пръста стърчат – рогата на козела; тези противоречия, на дявола са те. Не е право. Туй е противоречие: V. А туй е единство (*вдигнат само показалецът*). Туй, противоречието, сега, у учениците в училището, не е право. (*Както вдигат ръка с двата си пръста.*) Тъй трябва да каже ученикът! (*Цялата длан отворена.*) Може така да се поздравявате, като се срещате. (*Ръката се изнася напред нагоре, отворена, с красиво движение*) Сега, как трябва да го направи човек, че да бъде красиво?

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ПЪТ КЪМ СВОБОДА

VI година (1926–1927)

6^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 31.X 1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Чете се темата: «Какво представя щастието?»)

За следния път всеки да донесе по сто житни зрънца, от най-хубавите.

Всяка наука има свое приложение, което има отношение както към хората, така и към всички живи същества. Следователно то може да бъде свързано с общия живот. Същевременно това приложение може да се отнася до задоволяване на някаква специална нужда на човека.

Вие всички сте изучавали геометрия, знаете какво представя ъгълът. Ако начъртаете ъгъл с върха нагоре, това показва, че той се движи нагоре, като клин, на който предстои да извърши някаква работа. Ако някоя река срещне на пътя си един голям клин, тя ще се раздвои. В случая клинът представя известно съпротивление за реката. Първоначално съпротивлението е голямо, но колкото отива по-надолу, то се намалява, докато свършено изчезне. Какво представя клинът в човешкия живот? Той може да се вземе като препятствие. Представете си, че в ума на някой човек се роди известна идея, за реализирането на която обаче има големи препятствия. Независимо [от] това тази идея все ще излезе от главата на човека. Срещне ли препятствия, той не трябва да се обезсърчава, защото препятствията не са вечни. Те пос-

тепенно се намаляват, докато един ден съвсем изчезнат. Обезсърчи ли се от препятствието, човек се раздвоява. Всяко раздвояване на човешкото съзнание причинява главоболие. Това е неизбежен процес, както е неизбежно за работника, който усилено работи, да придобие пришки на ръцете си. Следователно, колкото деликатна да е една мисъл, тя не може да не произведе известни търкания. Тези търкания са резултат на препятствията, които среща на пътя си. Всички съпротивления в света вървят по пътя на четвороъгълника, специално на квадрата. Същевременно квадратът е път, по който човек може да изправи погрешките си.

Като се намерят пред известно съпротивление, съвременните хора започват да философстват защо не могат да се освободят от съпротивленията в живота и от реакцията, която те причиняват. Който не разбира този закон, той изгубва разположението си и чака само някой да го предизвика, за да избухне. За такъв човек казват, че е разпасал пояса си. Дойде ли до това състояние, без да се подпушва, човек трябва да [завърже] пояса си, т.е. да прояви самообладание. Може ли да направи това, той ще почувствува в себе си изблик на голяма сила. Приложи ли самообладанието си, човек е асимилирал силата на съпротивлението в себе си, вследствие на което е удвоил своята вътрешна сила. Дойде ли в човека една мрачна мисъл, че не му се живее, той трябва да гледа на тази мисъл като на препятствие в неговия живот. Той не трябва да се съгласи с нея, но да я приеме като гостенка, която ще го посети за малко и пак ще си отиде. Той трябва да я приеме учтиво, да я запита за близките ѝ, да покани и тях на гости. Колкото да е слаб физически, щом не допуска отрицателни мисли в себе си, човек лесно може да ги носи на гърба си. Човек неизбежно ще мине по пътя на мъчнотиите, на отрицателното в живота, но трябва да носи в себе си мисълта, че може да се справи с тях.

И тъй, знанието, което получавате, трябва да го прилагате както във физическия, така и в психическия си живот.

Обезсърчите ли се, насърчавайте се мислено. Пазете се от обезсърчения, които могат да бъдат резултат на крайно индивидуализиране, в което човек често изпада. Когато живее само за себе си, човек става краен индивидуалист. За да излезе от своя индивидуализъм, той трябва да мисли и за другите, не само за себе си. Като живее само за себе си, човек подхранва ония мозъчни центрове, които се намират на задната част на главата. Там се намира и центърът на честолюбието. За да излезе от егоизма си, човек трябва да развива центъра на милосърдието. Егоизмът се уравновесява с милосърдието. Само милосърдието е в състояние да въздействува на човешкия егоизъм. Колкото и да е гениален, човек неизбежно ще мине през двата полюса на живота: егоизъм и милосърдие. Това е неизбежен закон за всички хора. Разликата между хората се заключава в това, че обикновеният човек трябва да прочете много книги, за да научи това, което гениалният научава само от една книга.

Като ученици, вие трябва да спазвате следния закон: внасяйте в ума си само положителни мисли, като същевременно избягвайте многото желания. Ако имате много желания, дръжте ги в себе си за подсолвяване, като импулс на живота ви. Между многото желания човек някога иска да стане цар или княз, да управлява цял народ, да заповядва, а той сам да бъде свободен. Добре е човек да бъде свободен, но за да бъде абсолютно свободен, той трябва да притежава известни качества. За да бъде свободен на физическия свят, човек трябва да има правилни отношения към окръжаващите. За да бъде свободен в духовния свят, човек трябва да бъде добър, да носи велик морал в сърцето си. За да бъде свободен в умствения свят, човек трябва да бъде философ, да има права мисъл. Каквото да казвате на добрия човек, както да го обиждате, той ще ви изслуша внимателно и ще каже: «Прав си, имам този недостатък, но ще го изправа.» Той знае, че нечистотиите и слабостите на човека се намират по краищата на неговия живот, а не в центъра. Затова, именно, за

ното всичко, което става в живота, е добро. Следователно, като съберете царя, добрия човек и философа на едно място, вие образувате един триъгълник. Царят образува основата на триъгълника, а добрият човек и философът – останалите страни на триъгълника.

През тази година ви давам задачата да бъдете царе, добри хора и философи, и то първокласни. Срещнете ли някой ваш брат, който се е обезсърчил, изпратете една добра мисъл към свръхсъзнанието му и продължете пътя си. От свръхсъзнанието му тази мисъл ще слезе в подсъзнанието, после – в самосъзнанието и най-после – в съзнанието. Като мине през четирите съзнания на човека, тя ще остави нещо от себе си, което ще го ободри. След известно време скръбта, която е причинила обезсърчението му, ще изчезне. Опасно е, когато някоя незаконородена мисъл влезе в ума на човека и му се натрапи. Като знаете това, вие трябва да държите съзнанието си будно, да не се поддавате на такива мисли. Запазете ли съзнанието си будно, невидимият свят ще ви изпрати такива мисли, които ще изпълнят натрапените. Така у вас ще се създаде нова мисъл, която ще ви доведе до нови разбирания за живота, за природата. Така вие ще се научите как да си помагате. Новите разбирания ще ви доведат до нови методи за работа.

Следователно да бъдеш цар, това значи да работиш на физическия свят, да придобиеш красиво и здраво тяло. Да бъдеш добър човек, това значи да имаш добре организирано сърце. Сърцето представя мястото, дето се втичат и отдето изтичат изворите на живота. Да бъдеш философ, това значи да имаш добре организиран мозък. Като работите върху себе си, да развивате тия неща, вие трябва да се пазите от еднообразието на живота. Като изучавате различните отрасли на науката, изучавайте и различните изкуства и занаяти. Всеки от вас трябва да има по една специалност, на която да разчита във всички времена и при всички условия.

Всяка окултна школа има предвид да постави знанията на човека на практическа основа. Тя има за цел да даде на ученика такива знания, с които той може да си помага в трудни моменти на живота. Няма ли такива знания, той на всяка крачка ще се спъва. Материалните работи представлят голяма спънка за човека. Освен това, окултната школа има предвид да даде на учениците поне елементарни знания за лекуване. Колкото повече знания има ученикът, толкова по-свободен става. Щом е свободен, той може лесно да изказва идеите си, да им дава възможност да се реализират. Няма идея, която да не може да се реализира. Това е въпрос само на време. Ако в настоящето не може да се реализира, в далечното или близко бъдеще непременно ще се реализира. Колкото по-спокоен е човек, толкова по-лесно може да реализира идеите си. Изпратете идеята в подсъзнанието и оставете я там да расте и да се развива. Идеите, като растенията, като живите същества, растат и се развиват. За пример, дойде ли до идеята, че трябва да люби Бога, човек се натъква на големи противоречия. Тези противоречия, именно, са ценни. Те представят допирни точки на Божествената любов. Това, което човек счита за непостижимо, представя, именно, допирни точки на Божествената Любов, Мъдрост и Истина. Когато човек дойде до една невъзможност за постигане на нещата, тази невъзможност наричаме граница на великия закон, който реализира нещата. Тъй щото, дойде ли до безизходен път в живота си, човек дохожда вече до границата на Божественото в света. Тази граница именно показва, че човек ще излезе благополучно от трудностите на своя живот.

Мнозина запитват: Може ли любовта да се прояви без съпротивление? Това е невъзможно. Защо? Защото няма две същества в света, които, като се обичат, да са напълно задоволени. Само Бог може да бъде задоволен, да има всичко на разположение, затова Той представя идеал за всички хора. От това гледище в света има две същества: едното от тях е

абсолютно свършено – Бог, а другото е абсолютно несвършено – човек. Между тези две същества има разбиране. Слабото, несвършеното същество винаги разбира силното, свършеното. И обратно. свършеният, разумният винаги разбира слабия, несвършения. Под думата «слаб, несвършен» разбираме човек, който има съзнание, но няма условия.

И тъй, всяка наука трябва да има свое практическо приложение. За пример анатомията и физиологията разполагат с методи, които се отнасят до строежа и правилните функции на човешкото тяло; психологията разполага с методи, които човек може да приложи в своя живот. Значи, каквото науката може да направи, и човек може да го направи. Англичанинът казва: «Каквото обикновените хора могат да направят, и аз мога да го направя. Каквото великите хора са направили в миналото и каквото днес правят, и аз мога да го направя.» Това е въпрос само на време. Каквато добра мисъл или добро желание се роди във вас, вложете го в подсъзнанието си и го оставете там, докато му дойде времето. Животът съдържа всички възможности. Първо вложи мисълта в подсъзнанието си и после разсъждавай може ли да се реализира тази мисъл, или не. Тук ще видиш закона на вероятностите. Има неща, които без любов по никой начин не стават. За пример без любов човек не може да стане поет. Обаче, след като се разочарова в любовта, поетът става философ. Значи, човек първо се влюбва, а после се разочарова и става философ. Кога става човек добродетелен? Когато изгуби смисъла на философията, когато фалира в собствената си философия. Щом се разочарова в добродетелта, човек намира Бога. Това е закон. Като изгуби поезията си, човек намира философията. Като изгуби философията, той намира добродетелта. Като изгуби добродетелта, той намира Бога. Човек преживява тия загуби и печалби всеки ден: сутрин той е поет, към обед – философ, вечер – добродетелен, а през нощта намира Бога. Всъщност човек не може да изгуби ни-

то поезията, нито философията, нито добродетелта. Това става само привидно. Човек не може да изгуби това, което е вложено в него, но той трябва да го развива, да уповава на него.

Ето защо казвам: Ако мислиш да пътуваш, не мисли за никакво превозно средство, но разчитай на здравите си крака. Ако искаш да разрешиш известен въпрос, не търси никаква книга, но уповавай на ума си. Ако искаш да бъдеш богат, не се надявай на баба си или на працядо си. Надявай се на идейното, на Божественото в себе си. Като спазва тия положения, човек се чувства млад, свободен във всички свои прояви.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ПРИДОБИВАНЕ НА ТЪРПЕНИЕ

VI година (1926–1927)

7^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 7.XI.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Чете се резюме на темата: «Какво представя щастието?»)

За следния път пишете върху темата: «Какво мисля аз.»

Често слушате да се казва, че човек трябва да е търпелив. Кога човек става нетърпелив? Кога става индиферентен? В каква възраст човек е най-нетърпелив? Най-нетърпеливи са децата. Щом му се обещае нещо и не го получи на определеното време, детето става нетърпеливо. Изобщо, няма ли ясна представа за времето и за пространството, човек става нетърпелив. Няма ли ясна представа за идеята, която иска да постигне, човек става неспокоен и нетърпелив. Когато ученикът иска по-скоро да свърши училище, също така става нетърпелив.

Сега, ще ви дам един метод за работа върху търпението. Всеки от вас да вземе хиляда житни зрънца. Ако при извесен случай проявите нетърпение, започнете да броите житните зрънца. Първо ще преброите до десет. Ако нетърпението ви изчезне, ще спрете броенето на зрънцата. Десетте зрънца ще турите настрана. Ако нетърпението ви про-

дължава още, ще броите до сто зрънца. Ако и при това положение сте още нетърпеливи, ще продължавате да броите зрънцата, докато напълно се успокоите. Ще си отбележите при колко житни зрънца сте възстановили търпението си. Този опит ще правите в продължение на десет дня. Колкото пъти проявите нетърпение през тия десет дня, толкова пъти ще броите житните зрънца. Броенето на зрънцата ще бъде бавно, спокойно, с пълно съзнание за опита, който правите. По този начин вие ще възпитавате търпението си. Колкото повече зрънца сте преброили през тия десет дня, толкова повече сте работили върху себе си. Като броите зрънцата, проявявайте почит към всяко от тях. Те са живи същества и всяко зрънце ще ви предаде нещо от себе си. Те ще ви заставят да мислите. Вие сте проверили този закон по отношение на приятелите си. Когато се разговаряте с някой свой приятел, в ума ви дохождат светли мисли. В негово присъствие вие се чувствувате разположени. Щом се отдели от вас, разположението ви изчезва, като че става някакво изпразване в ума и в сърцето ви. Следователно, като мисли за вас, всяко добро същество внася в ума ви някаква светла идея.

Като ученици, вие трябва да знаете, че природата има крайно отвращение към ленивите хора. За да ги накара да работят, тя им е създала ред несгоди. Природата обича прилежните, трудолюбивите хора. Тя иска от човека постоянство. Даде ли му някаква работа, тя не иска да я свърши скоро. Той може да работи върху дадена задача с векове, но тя иска от него постоянство, работа. Спре ли работата си, каже ли, че тази задача не заслужава внимание, по отношение на този човек природата прилага вече специфичен метод. За ленивите хора тя има особена школа.

Изобщо, природата не търпи никакъв песимизъм, никакво обезсърчаване, никаква омраза, завист, никакви болести. Природата не търпи нищо отрицателно. За да изправи гия неща, тя изпраща на хората страдания и мъчнотии.

Като страдат, те започват да мислят и постепенно дохождат до положителното в живота. Мощни, велики сили работят върху човешкото съзнание, с цел да подобрят положението му. Не е въпрос да се залъгва човек. Всеки може да залъже детето, но временно само. Вие можете да го носите, да му пеете, но щом огладнее, никакво залъгване не се приема. То плаче, настоява да му се даде храна. Щом се нахрани, и плачът престава. Ако детето не може да се залъгва, колко повече възрастният човек. Съзнанието на човека трябва да се просвети! Природата, т.е. естеството на човека трябва да се превъзпита. Това са трудни процеси, но живата, разумна природа върши, именно, такива работи. Човек е заровен до шия в гъстата материя, само главата му е отвън. И той постепенно трябва да излиза от тази материя. Първо трябва да извади ръцете си, да прояви по-високо съзнание. Най-после той трябва да извади и краката си, да стъпи над гъстата материя и да почне да се носи над нея, както опитният плувец се носи над водата. Това са опитали мнозина, особено неврастениците. Някой неврастеник казва, че потъва, губи се. Щом излезе от това положение, той казва, че се издига. Това не е илюзия, но духовно потъване и издигане.

Не е страшно потъването, защото, като потъне, човек може и да се издигне, но той трябва да пази присъствие на духа. Това са условия, при които човек може да развива вярата си. Като развива вярата си, той прилага своите способности и сили. Държи ли съзнанието си будно, пази ли присъствието на духа си, човек може да се справи с най-големите мъчности и страдания. Това виждаме в индусите. Като държат съзнанието си будно, те минават пред най-опасни и свирепи зверове, без да ги засегнат. Изгубят ли присъствието на духа си, зверовете ги нападат. Много англичани отиват в Индия, да изучават методите, които индусите практикуват. След това те излизат срещу най-опасни змии и зверове, да видят доколко могат да държат съзнанието си будно. Има ред закони, които регулират човешкото съзнание. Чо-

век трябва да изучава тия закони и да ги прилага. Не ги ли прилага, той се излага на ред опасности. Човек трябва съзнателно да изучава законите на вярата, за да се справя с мъчнотии в живота. Всяка наука, всеки занаят има специфични закони, които трябва да се изучават. За пример, когато каменарят дига и слага чука си върху камъните, той знае законите, по които трябва да става дигането и слагането. Приложи ли само сила, без умение, той скоро се уморява. Всеки несполучлив удар произвежда обратни резултати.

Следователно всеки несполучлив удар в живота на човека предизвиква обратни процеси в неговия организъм. Нетърпението представлява такъв несполучлив удар. Неестествените и ненавременни желания в човека също така представят несполучливи удари. Като се натъква на такива удари, най-после човек дохожда до пълно обезсмисляне на живота. Разбира ли обаче законите на живота, при каквото положение да се намери, човек знае как да се справи. И като го подигат, и като го понижават, той знае кое е вярно и кое не е. В човека има една точна цигулка, с която проверява нещата. Ние наричаме тази цигулка «доброто, разумното сърце». Ние го наричаме още «интуиция», или Божествено начало в човека. То никога не лъже. Неговите тонове са чисти, ясни, абсолютно верни. Искате ли да разберете дали известно положение е вярно или не, отнесете се до вашето добро сърце, като към отличен съветник. Неговите врати са всякога отворени за онзи, който искрено се интересува за нещо. Доброто сърце разрешава и най-трудните въпроси. През каквито мъчнотии и страдания да минава човек, в края на краищата Божественото ще победи. В човека Божественото побеждава, а човешкото остава победено. Това е закон, в който няма никакво изключение.

Като ученици, вие трябва да правите различни опити и наблюдения върху себе си: върху разположението си, върху своя стремеж. Ценно е да знае човек какво влияние имат върху него времето, числата, месеците, дните. Интересно е

в течение на една година да отбелязвате какво влияние оказват различните числа, дни на седмицата и месеци върху разположението ви, върху импулсите на душата ви. Добре е тази година да изпълните тази задача, да видите до какви положителни резултати ще се домогнете. Често отрицателните мисли и страдания предизвикват в човешкия мозък особено горене, в резултат на което се образува някаква пепел. Освободи ли се от тази пепел, човек изпитва особено изпразване в главата си. Когато се натъква на положителни мисли и на радости, човек изпитва особено пълнене в главата си, което се причинява пак от някаква специална материя.

И тъй, колкото малка величина да представя човек, в съзнателния живот, в Битието той минава за някаква единица, която е полезна. Всеки човек трябва да държи тази идея в ума си. Обезсърчи ли се, отчае ли се от живота, той трябва да знае, че представя, макар и микроскопическа величина, но полезна и необходима в целокупния живот. И до най-голямо отчаяние да дойде, човек трябва да каже в себе си: «Ще се подобри положението ми.» Следователно, дойдете ли до еднообразието в живота, което действува приспивателно, започнете да си внушавате такива мисли, които да внесат известно разнообразие. По-добре е вие сами да си внушавате и сами да си влияете, отколкото други да ви внушават и влияят. Човек може да си служи с внушението за укрепване на своето здраве, за развиване на своите способности, за усилване на паметта си и т.н. При каквито условия да се намирате, дръжте в ума си положителната мисъл, че все пак можете да намерите благоприятна почва за работа. – «Ама какво да правим с болестите?» – Болести не съществуват. В света съществуват болезнени състояния, но не и болести. Болезнените състояния са резултат на специфични отрицателни психически състояния, през които човек минава.

Тъй щото, когато човек преживява тежко психическо състояние, то се отразява върху известен уд*, вън или вътре, на организма му. Този орган изгубва връзка със съзнанието на човека, вследствие на което ние казваме, че той заболява. Цялото тяло на човека, отвън и отвътре, е обвито с особена материя, наречена матрикс. Когато матриксът е здрав, човек се чувства добре разположен, здрав и силен. Щом стане някакво пропукване на матрикса, в организма на човека се извършват ред химически процеси, които се отразяват болезнено върху него. Докато човек поддържа в живота си неестествени мисли, чувства и постъпки, неговият матрикс всякога може да се пропука. Искате ли да бъдете здрав, човек трябва да поддържа физическа, сърдечна и умствена чистота в живота си.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

* уд – *остар.* част на тялото.

ПОГЛЕД И ДВИЖЕНИЯ

VI година (1926–1927)
8^а школна лекция на Младежки окултен клас,
държана от Учителя на 14.XI.1926 г., неделя,
7 ч вечерта, София.

(7 ч вечерта)

ДОБРИЯТ ПОГЛЕД. ДВИЖЕНИЯТА

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Прочетоха се темите «Какво аз мисля?»)

За следуюния път – тема № 8: Ще нарисувате едно от цветята, кой каквото цвете си избере, и по едно плодно дърво, кой каквото си иска. Да видим кой какво ще нарисува. Едно любимо цвете и едно плодно дърво, с молив, и ще кажете кое е отличителното в устройството на карамфилчето или на розата, или на което си изберете. Един малък опит ще ви бъде това, не се изисква да бъдете непременно художник.

Запалете всичките ламби. Електричеството има туй свойство, че прави обратни движения, извърта нещата.

Сега, истинската философия на живота седи в следущето: да знае човек във всеки даден случай да даде израз на ония мисли и чувства, които са най-важни. В даден момент

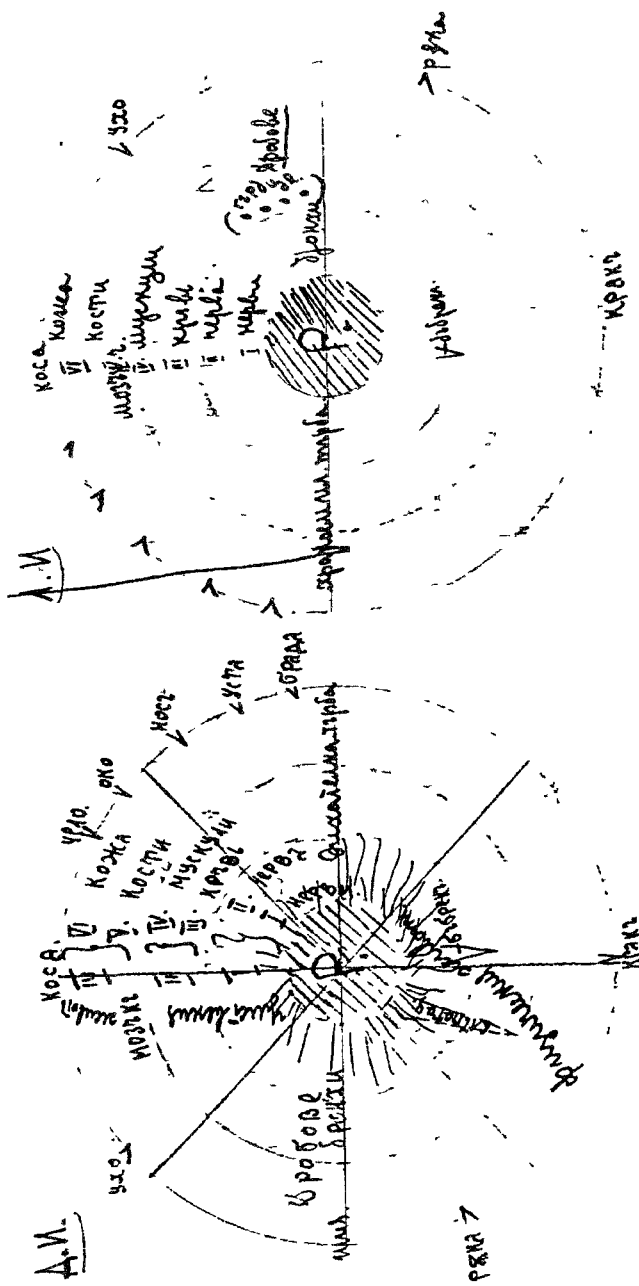
много мисли могат да интересуват човека, но гениалността на човешкия Дух седи в това, да избере най-важната мисъл и най-важното чувство. В това трябва да се самовъзпитава-ге. Силата седи там на всички учени хора, поети, философи, музиканти и др., че всеки един може да си направи избор. За пример, ако на целия клас ви дадат една задача: да занесете един самун хляб на някоя вдовица, мислите ли, че всички по един и същ начин ще дадете хляба? Можете ли да дадете сега един образец: кой ще бъде най-красивият начин, че ка-го се даде хлябът, тази вдовица да бъде доволна, като приеме хляба, да ѝ остане една свещена идея и никога да не заб-рави този жест, да се вижда, че вашето присъствие за малко е останало епохално в живота ѝ. И през целия си живот да каже: «Веднъж дадох ми един хляб, но никога няма да го забравя!» Така се случва и когато декламира някой някое поетическо творение, никога не може да го забравите, така се запечатва в ума ви, а някой път слушате декламация, но нищо не остава в ума ви, съвсем се заличи от паметта ви.

4

(С. разправи сега нещо за окото.)

Пише ли нещо в окото на човека? Открай време, а и сега се употребяват изразите: «Погледни ме в очите и ще зная дали ми говориш истината», или: «Ти ме лъжеш, по очите те познавам», или: «Не можеш да скриеш, на очите ти пише»... и т.н. – това не са чужди и странни изрази за нас и никой не се чуди на тези изрази като една невъзможност. И тъй – пише на окото. Целият човек се намира в окото. Животът на всеки отделен орган, до най-малкия, е отразен в окото. И то по следния начин: око-го, т.е. ирисът, е разделен на три големи кръга, взето от попи-лата навън – I, II и III кръг. (Фиг. 8.1)

Десният ирис съдържа всички органи, които се намират в дясната половина на човешкия организъм, а левият – лявата половина. Така слъпото черво е в десния ирис, сърцето – в левия ирис; и другите органи и части, които са по едно, са в съответ-ния ирис. За забелязване е, че няма ирис (д.) без знака на слъпо-го черво – това показва, че този уд е крайно необходим, и зада-

Фиг. 8.1

ча на лекарите е да открият службата му. Изрязване на сляното го черво произвежда пропукване на ириса.

Първият голям кръг е място на нервите, показва чувствителността на душевния живот. И е място за червата и стомаха. Гой е разделен на два по-малки кръга – I, II. I са нервите, II – червата. Забележим е с просто око във вид на безброй, безброй ресни. Вторият голям кръг е също разделен на два по-малки кръга: III и IV – представлява втората трета от ириса, вътрешният кръг обхваща и вътрешните органи – сърце (ляв ирис), бъбреци, дробове, дишане, език, гръклян, дихателна, храносмилателна тръба, или общо казано, областта, която обхваща централната дейтелност на вътрешните органи, двигателната и маторната. Трети малък кръг – кръвоносната система – сърцето; и четвърти малък кръг – мускулите.

Трети голям кръг V и VI малки кръгове – съдържа кости и кожа, още и мозъка и половите органи. Петият кръг са кости, а VI-ият кръг е цялата външност на човека: коса, чело, нос, очи, уста, брада, шия, ръка, ухо, крак и т.н. В III-ия голям кръг се проектира нашият живот навън.

Туй деление е кръгово, а има и още едно друго деление – радиално, там ирисът е разделен на 16 равни части.

По окото може да се определи точно диагнозата за състоянието на човека без погрешка, защото в точъ¹ е определено мястото на органа. Ето защо лекарите, ако искат да не грешат в своята диагноза, трябва най-първо да се справят с очите на човека.

Това е само в две-три думи разпределението на човека в ириса на окото. А има и учение за цветовете в очите – има само три вида очи: сини, кафяви, сиви. [...] ^{*} учение за знаците, учение за блясъка на окото, което е много важно. Животът на човека седи в блясъка на окото – където е блясъкът, там интензивността на човека е най-голяма. Блясъкът иде не от светлината отвън, а от светлината отвътре на човека. И затова блясъкът на окото постоянно се мени, според състоянието на човека, и това може всеки да наблюдава с едно огледалце – един жив барометър е окото за самия човек. И накрай, има изложено

^{*} В точъ (рус) – съвсем точно.

[†] Стенографски знаци (за няколко думи).

учение за болестите, като са дадени и съответни правила за запазване от болести. Преди да се яви болестта, на съответното място се явява един знак като мъгла – той е предвестник да се пази човек и именно от какво. И за в бъдеще лекарите трябва да познават окото, за да лекуват не болни вече хора, а да запазят здравите от заболяване, както говори нашият Учител. Такава медицина признава Той и тя е истинската медицина, медицина за здравите и силните, никога да не дойдат до изтощаване и изхабяване на организъма, както е при болните вече. В окото е скрита великата книга на природата за човека.

Може някои от вас да се позанимаете повече с човешкото око – онези, които са силни; не изучавайте патологическата страна, само нормалната. Тогава, кой е най-красивият орган у човека? Какво говорят поетите? Кой орган възпяват те най-вече? Не само това, не само човешкия живот сега на Земята, но в окото един ден ще учите цялата ваша история. Като вземете окото и разгънете, ще знаете всичкото ваше минало от векове, всичката история на вашия живот е там написана. Там са написани рецепти и правила как да се справи човек с мъчнотиите на живота. За пример, когато човек иска да излъже, веднага измени фокуса на погледа, почне да гледа към земята. И ако искаш да си въздействуваш, гледай нагоре. А почнеш ли да гледаш нагоре, непременно ще кажеш истината. Гледаш ли надолу, лъжата иде вече. Право гледай, нагоре гледай, към звездите, към небето. Не бързай да кажеш нещо, подигни очите си нагоре, помисли малко – ще бъдеш по-близо до истината. А често вие, като се намирате в бързо положение, наведете погледа си надолу. И всички, които замислят нещо лошо, гледат надолу. И турците казват: «Който на земята гледа, душата изгаря.» И ако вие имате един приятел и вие му разправяте нещо, а той все гледа на земята, иска да каже: «Ти си говори колкото искаш, аз си зная моето.» Не, той трябва да те погледне в очите. Именно така се образуват хубавите навици.

Тъй щото, изучавайте кой е най-добрият начин – като станеш сутрин, как трябва да погледнеш: нагоре, направо или надолу? Наблюдавали ли сте малките деца как стават? Дете, като стане сутрин, и си вдигне задницата най-напред и ревне. Като стане, така си вдигне задницата, че си наведе главата и почва да плаче. А онова дете, което тъй си вдигне направо лицето и погледне нагоре, то не плаче. А някои деца имат едно своеобразно ставане. На ставането някой път се дължи, дето се изменят всички тия течения. И това, дето се изменя настроението ви, се дължи на някои аномални движения. Някой казва: «Аз мога да ходя както искам.» Не можеш да ходиш както искаш. В природата всяко едно движение е съпроводено с известна промяна в психическия живот на човека. Щом направиш известно движение, мисълта ти ще се измени. Ти вървиш и размишляваш върху някой въпрос, но направиш едно криво движение, и мисълта. и тя си отиде; търсиш я после, но няма я тази мисъл вече.

Тогава, според вас кое е най-хубавото ходене? Някои хора, като ходят, си въртят краката и го считат туй за нещо особено. Но какво е съвпрегнато в такова едно движение? Най-хубавото движение е: краката трябва да бъдат успоредни, не да се удрят краката един о друг. Който успоредно ходи, спестява енергията си и това движение придава едно разположение на духа. При това, да не блъска много задния ток на краката си, понеже тогава става едно сътресение в гръбначния стълб. А сега мнозина от вас блъскат краката си. Забележете хода у котката. Тя стъпва на пръстите си и спестява енергията си, и после, тя не допира петата. Тъй и вие ще стъпвате: на пръстите и после [на] петата, и съзнанието ви да присъствува. Много важно е, ще се научите да ходите правилно, и тогава вашето настроение ще бъде нормално. Сега някои ходят с много къси крачки и бързо-бързо – те са с дребни мисли. А други – с големи идеи, ходят бавно и се клатят насам-натам. Така са ходили старите чорбаджии. Други правят едри крачки. Има хора, като вървят,

приятно ти става. Когато виждаме, че някои хора вървят правилно, пластично, приятно ни е. Приятно е да гледаш нещо красиво, идейно вътре. А други, като го гледаш, у тебе се заражда отвращение, или пък страх. За пример виждали ли сте как ходи мечка? Страшно е. То във всичките науки все си има крайности. Но трябва да обръщате внимание на движението си. Има едни произволни движения. А от произволните движения трябва да се пазите, защото някой път ги правите, без да си имат място. Поне движенията трябва да произтичат от подсъзнанието на човека. Има движения, които са необходими. Всяко едно движение е пласиране на енергията. Движенията са функции. Махане на ръцете – изпращаме енергията в природата. Като се набере излишна енергия и не можем да я употребим в организма си, ние я пласираме в природата чрез разни движения. Някой път си турим ръката горе, отнемаме от тази енергия. С движенията ние или отнемаме от енергията си, или придаваме.

Сега мнозина от вас имате едно неразположение, но опитвали ли сте се да промените едно ваше неразположение с известен род движения? В индуската философия има цяла наука за движенията. Разбира се, индусите отиват в голяма крайност, но има едно естествено състояние на движенията, с които човек може да измени своето състояние. Даже в природата има един начин за лекуване чрез движения. Ако оставите един болен сам на себе си, той ще се обърне на едната страна, на другата, ще скъси единия крак, че после другия, прави гимнастика на леглото, две-три седмици като прави такива движения, той ще оздравее. Някои спират болните да се не движат. Оставете го свободен. Събудете в него съответствующа мисъл – ще му мине.

Сега сте слезли много долу. Аз ви говоря за движенията, понеже сте в една гъста материя, та трябва да владате тази материя. Вашият ум се движи в една гъста материя, т.е. силите, през които минавате, са толкова силни, че се образува повече топлина, отколкото ви трябва. За пример

челото ви по някой път има повече топлина, отколкото му трябва, и то се дължи на туй анормално състояние, през което органически минавате. Тогава ще смените енергията си. Ето ви една задача.

Вие сега седите, искате да бъдете щастливи. И казва един за щастието: «Аз, казва, като съм гладен, ще посадя една ябълка, и като роди тя, ще си я пазя и ще ям, и ще бъда доволен.» Обаче една вечер той заспал под ябълката и на сутринта – ябълката обрана. Питам: Той чрез ябълката постигна ли целта си? Ябълките отишли.

И казвам: Ако известни ваши идеи, които имате и ги подхранвате, но ако в главния момент, когато те трябва да ви помогнат, те изчезнат, каква полза тогава? Съществена идея разбирам само това, което не може да ви се вземе. Всичко преходно, то е даром, не е ваше, но туй, което остава при вас при всичките условия на живота ви, това са силите, мислите или идеите, с които вие може да работите.

Е, сега с темата на този приятел, с вашата мекичийница вие може да направите, че цяла София да идва и да си взима от вас мекици. Ето, аз ще ви дам плана как да ви стане мекичийницата. Вие ще си представите, че 100, 200, 500 души хора идат и тичат към мекиците ви. И всеки ден така ще си представите в ума. Така вие ще напълните цялото пространство с мющерии*. Но ще ги месите много хубаво, че кой как мине, като му замирише така хубаво, вие може да похарчите 1000 мекици на ден. Значи на месец – 3000 лв. Ами 6 месеца? Ще направите едно шконто 50% и после – разноски. Но най-първо ще вярвате.

Направете един опит, то е хубаво. Колко души започват съдружието? Те са хубави неща, те са малки опити, с които трябва да свикнете. За някои от вас са необходими, не всички да станете мекичари. Защото в един клас двама-трима души трябва да има мекичари. По възможност ще за-

* мющерия (ар.-тур.) – *остар* купувач, клиент.

почнете с най-малкото. То е едно хубаво начинание. Онези от вас, на които се зароди тази идея, продължавайте. А другите ще бъдат само съчувственици.

Да направим едно упражнение: С ръцете бавни и плавни кръгови движения и клякане надолу. Няколко пъти.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(8 ч вечерта)

ОСВОБОЖДАВАНЕ

VI година (1926–1927)

*9-а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 21.XI.1926 г.*

В природата има един закон и той е следущият. Живата природа не търпи натрупвания на излишни материали. И следователно енергията може да се складира, но не да се натрупа. Ако вашият мозък например събере повече енергия, вие трябва да имате един резервоар, в който да я складирате. Някой път вие имате излишни мисли и излишни чувствувания. Те са вторични. Всеки от вас трябва да има основни мисли. Основните мисли са, които са излезли първоначално от чистата природа, от Божествения Източник. А после са се явили натрупвания на ред други вторични мисли и чувства. Те не представляват капитал. Те са заети назаем неща, които всякога могат да ви се вземат (отнемат)*. Някой път мислите, че имате някоя идея, после търсите я – няма я. Чужда идея е тя. Основната идея, която носите в себе си, никой не може да я вземе. Тя не може да се помрачи. Преди всичко, ще се пазите от натрупвания. За да имате гази пластичност. Някой път, като млади, у вас се явяват следните мисли: за пример как ще прекарате живота след 20 години. А вашият живот как ще прекарате след 20 години, може да се определи днес. По закона на вероятностите. Аз ще ви дам един ден в годината, от който може да се определи как ще прекарате след 20 години живота си. Ако един ден се оставите в пасивно състояние, очистите ума и сърце-

* В оригинала думата «отнемат» е написана над «вземат».

то си от мисли и чувства и се оставите на този вътрешен импулс – но да не стане пропукване на съзнанието. За пример онова чувство на страх – страхът с личното чувство на честолюбието раждат омразата. Първо у човека има едно чувство – той иска да придобие нещо. Това е положително чувство. След това иде страхът – едно негативно чувство. То постоянно ти казва, че има някаква опасност. То противодейства. След това иде личното у човека. Тези три елемента като се съберат и не могат да намерят една устойчивост, ражда се омразата. Образува се едно вътрешно горение. Тука, в симпатичната нервна система. Като че е турена една пила. И тук усещате, на слънчевия възел, постоянно. Казвате: «Обръща ми се коремът.» Тогава ще противодействувате на страха. С какво? Ще усилите надеждата, ще усилите вярата, ще усилите способността за разсъждение от причина към последствие. Като внесеш тези три способности, ще привлечеш тази излишна енергия напред и ще я трансформираш. Някои от вас искат да бъдат силни по мисъл. В какво седи силната мисъл? Силната мисъл седи в това, да може да прониква, където я пратите, да няма преграда за нея. Да прониква всичко. Мисъл, която може всеки да спре, не е силна.

И после, в какво седи търпението на човека? Природата постоянно ни възпитава. В света нас ни възпитават по един негативен начин. Този негативен начин, Питагор, който е учил 20 години в Египет и 10 години във Вавилон, е знаел. Знаете ли през какви дисциплини е минал? Единственият, когото египтяните са допуснали в школата. Такова недоверие са имали те към гърците, за неустойчивост на характера и лековерие. ЕЦ [?] години е трябвало да дреме. И после, Питагор, когато е приемел свои ученици, поставял ги е на изпит, да ги подиграват – окачвали са им всички епитети, които учениците са можели да намерят. Цяла една година са ги подигравали. Ако могат да издържат, ще влезнат като слушатели. Тъй е правил Питагор.

Сега целият свят са станали питагорейци. Сега вестниците почнат по ваш адрес, всичко могат да кажат. Искат да ви изпитат дали можете да станете окултни ученици или не. Ще ви кажат: «Завеяни сте. Логика нямате. Мисъл нямате.» Ще ви кажат, че сте млади и трябва да си поживеете. Като остареете, какво ще ви даде светът? Ако едно учение е само за старите, това не е учение. Защото учението и на младия, и на стария е една стъпка на целия живот. Няма разлика. То е само по степен. Детето, което събира 1 и 1, цяла философия е това. Учените [казват]: едно и едно на квадрат. Повисша степен е. После ще турите други форми. А просто детето ще събере 1 и 1. Какво иска да каже? На това дете ще му разправяте, че двама хора като се съберат на едно място, ще има противоречие в живота. И за да може да жи-

Фиг. 9.1

веят приятелски, събирането трябва да изправи всичките противоречия. А туй противоречие, този плюс +, трябва да се завърти (фиг. 9.1). Как? Всяка една мъчнотия, трябва да я завъртите. Мъчнотиите, това са плюсове в живота. Ще ги накарате да се движат.

В какво седи движението? Ето в какво седи движението: тази мъчнотия, може от нея по някакъв начин да се освободите чрез един логически начин. Допуснете, че имате една идея загнездена в ума си – искате да пооткраднете. Нямате пари, оттук-оттам ще бръкнете, най-после казвате: «Каквото ще да става! Аз ще бръкна.» То е мъчнотията вътре. Борите се, страдате. Има нещо, мъчи ви. То е един плюс между две единици. Защо иска човек да краде? Първото нещо, с което започнаха хората, то е кражбата. Откраднаха една ябълка. Без позволение. Първото изкуство, което жената научи. В света първото нещо, това е кражбата, вземането без позволение. Вторият акт, това е лъжата. Те са два-га недъга, с които трябва да започнете. Първо, всеки е склонен да взема нещо без позволение. Намериш си приятел,

трябват ти пари, намираш на масата му, ще ги прочетеш*, ще ги прегледаш, казваш: «Мога да ги открадна, тези. Но аз съм господар. Аз съм човекът, който мога да владам себе си.» Ти благодари на тази мисъл, че ти е дошла на ума. Тя ще те изпита. Ще се покаже какъв човек си. Или ще се повдигнеш, или ще паднеш. И в единия, и в другия случай – като паднеш, ще научиш закона на децата. Едно дете, като падне, какво прави? Като не идва никой да го вдигне, то става. Никой като не ти помага, най-после ще станеш.

Тези излишни мисли и желания, които имате, ще ги очистите. И ще останат във вас положителните. Ще се създаде във вас един характер. Благото, което вие търсите, ще дойде по един много естествен път. За туй благо трябва да се образува една нова канализация, да не би, като дойде благото, да се пропукат кюнците и да изтече. Влезнете в едно общество, най-първо ще ви похвалят. Но знайте, че след похвалата може да има и обратното. Знайте, като напишете един разказ, може да го напишете много хубаво. Но втори път като пишете, може да нямате туй разположение и да напишете един разказ, с който да ви осмееят. Много видни поети, учители, учени са постраждали така. Тази възможност от какво произтича? Учителите са пожелали нещо. Натрупване има в неговата мисъл. Поетът или учителят, или ученият трябва да се научат най-първо да бъдат от себе си. (...) Като напишете една поема, идете при един приятел и му кажете: «Изпратиха ми тука нещо, да го прегледам.» (...) Най-после, вие когато пишете нещо, знаете ли, че сте вие, които сте писали това? Не. Какво сте писали? Колко поети, които са били даровити, след време са оставали празни стомни! Възможно [е] ти във всички твои съществувания ти да си писал. Оставали тези натрупани мисли и сега в един живот се проявяват. И след това твоят гений те озари. После, като те остави, станеш един обикновен човек. Божественият живот

* прочита – диал. преброя.

върви по друг един начин – непреривен. Божественото в човека върви всякога по една възходяща степен. Никога не трябва да се обезсърчавате, да кажете: «От мен това или онова няма да стане.» Човек, който върви по Божествения път, на всичко трябва да се радва. Трябва да четете поетите и да се радвате. Ще дойде време и за неговата поезия. Ще дойде време и за неговата песен. Допуснете, в този клас колко души сте? Сто. Каква вероятност има да станете професори? Най-първо, някои от вас не са родени за професори. Колко души са родени за художници? Колко – за музиканти? Някои са родени чисто за физически живот. Някои са родени за духовен. Някои – за умствен. Има известна пропорция.

И тъй, в (...)*. Излишните мисли образуват едно стягане у човека. Някой път ще изгубите вдъхновението си, ще се обезсърчите. И най-първо се заражда едно силно желание да изпъкне човек. И като срещне първата мъчнотия, то обезсърчава се. В живота онзи, който носи по-малък товар, има по-голям шанс да успее, отколкото онзи, който носи голяма раница. Голямата раница показва лакомия, желание у човека да се осигури. Пък ако нищо не носи, показва, че той тогава проси. Нито големият товар, нито малкият. Просията защо съществува в света? За да смири човека. Тези просящи не са издържали своите изпитания. Турят ги да ходят от къща на къща, да просят. Тогаз, каква роль** играят крадците? Че, [какво] по-голямо безчестие от това да ходи да краде човек, да го затварят, да го бият? След като го бият десет пъти, той ще разбере какво нещо е кражбата. Кражбата произтича от неестествени желания. Кражба съществува и в поезията, и в музиката, и във философията. Градация има. Има майки крадци. Че, онези две майки, които отишли при Соломона и едната казва: «Детето е мое», дру-

* В оригинала има стенографски знаци за няколко думи.

** роль (рус.) – *остар.* роля.

гата казва: «Детето е мое»? И после, колко мъдър е бил Соломон! [...] Истинската майка поиска детето да остане живо. Когато вие двама се състезавате за едно място, казвате: «Аз не отстъпвам мястото», и другият не отстъпва, на кого се пада това място? На онзи, който отстъпи. Като втората майка. Само да не го умъртви. Щом дойде омразата, детето умира. Щом двама души се скарат, и любовта изчезва. За да не изчезне любовта, казва: «Ето това дете.»

Разбира се, има голяма трудност в сегашния живот да се самовъзпитава човек. Прогресът, който може да направи в своя характер, не може да стане с един замах. Той трябва да определя малко време, но постоянно да се занимава. Денем по 5, по 10 минути, половин час в съзерцание. В каквото и да е настроение. Да се отдели в една свещена мисъл. Да си има свещената стая. Свещена стая да има. Може да е болен. Може да има най-черни мисли. Да се отдели, каквото и да му е. След туй пак да иде на работа. Орач ли е, слуга ли е, музикант ли е, то не ни унижава.

Всеки може да бъде музикант. По-хубава музика от красивия живот има ли? По-хубава музика от хармоничната мисъл има ли?! По-хубава музика от онези, красивите чувства? Чували ли сте вие какво нещо са красивите чувства? Кой музикант може да преведе музиката си? Своите чувства? Не, то е толкова смешно, когато някой път музикантът иска да представи чувствата си. Чувствата в човека никога не са бурни. Изразяват: животът е бурна страст. Че какво са тези страсти? Ако измерим една страст, колко силна е? Тази енергия от своята страст дали ще уплаши една муха? Ако турите една тел и прекарате този ток на своята страст, мухата едва ще усети. Ще поиграе на това отгоре. И най-силния от вас, който има тази страст, съблечете го гол, турете тулумбата* и в 5 минути ще изстине. Това са афектации на

* тулумба (ит.-тур.) – остар. пожарникарска или изобищо водна помпа

живота. Казва: «В мене има такава буря! Страшно нещо!» Не е страшно. Ти си го мислиш, че е страшно. То е един малък ветрец, който е разклатил шумата. Казваш: «Гори сърцето ми.» Казвам: Какво може да свариш на това гориво отгоре?

Един ден тази енергия в бъдещата култура ще се впресне. И тук, сега, като ви разпирavam тази лекция, ще има един контакт: ще загасим всички ламби и по светлината ще познаете кой какви чувства има, ще видите кой какво мисли. И колкото по-интензивна е, толкова по-приятна ще бъде светлината. Ще си приказваме и с тази енергия, която изтича, ще осветляваме целия салон. Тъй че, един ден ние няма да се оплакваме. Като мислиш, ти ще имаш своя контакт. Ще работиш на масата си и лампата ти ще гори. След като пресеганеш да мислиш, ти заспиш, ще угасне лампата ти. Станеш сутрин, пак тръгнеш. Вечер пак туриш контакта, свети. Онези хора, които са развили туй чувство на ясновидство, те виждат. Не само виждат, но имат свещ. Има някой, който, като е [чист], носи светлина. Ще се стремите към тази вътрешна чистота. Не тъй, обикновено, да станете чист и свят, както го разбирате. Човек трябва да се примири с противоречията на живота, като магаре. «Който ме товари, обича господаря ми! Значи, аз се радвам на това. И който ме разтоварва, обича мен. Помага на мене.» Все ще се намери някой да обича господаря и някой – да обича магарето. Нищо повече! Някой път господарят товари и разтоварва. Когато го товари, обича себе си; когато го разтоварва, обича магарето.

Туй магаре, всеки човек го има вътре в себе си. У българина много силно е магарето. И българинът трябва да следва туй правило на магарето. Не зная дали има някой народ, твърд като българина. Инатът излиза от твърдост. Вследствие на това, твърдостта у българина въздействува много върху неговия ум. Той като каже: «Не искам» – свършено е.

У англичаните твърдостта е свързана с личните чувства. Той има достойнство.

Твърдостта е едно чувство необходимо. Кога? Твърдостта е необходима при издържане на идеите, които човек носи в света. Подкрепа на идеите трябва. Френологически тя е поставена отгоре, между двата центъра: тук отзад, да балансира съвестта. Дава стабилност на човешкото знание, а от друга страна – да дава стабилност на личните чувства. Но когато твърдостта има и личните чувства, те съставят мощ в неговия характер.

Излишните мисли, непотребните мисли изхвърлете из живота. В дадения случай гледайте да реализирате мислите си. Тези мисли, тези чувства, които имате, да ги реализирате в близко бъдеще. Има мисли, които могат да се реализират в близко бъдеще, има други – след 5, 10, 20, след 30 години. Той е периодът. После започват други – когато може да се реализират след 40, 50, 60 години. Но, до 30-ата година вие не можете ли да сформирате вашия характер, вие ще се повърнете, ще живеете само с вашето минало. «Аз едно време като бях, тъй учих, бях в университета, еди-коя си теория.» Няма какво да изучавате старите теории. Новите теории трябва да се учат сега.

Най-първо, правили ли сте опит с червения цвят, какво влияние упражнява върху вас? Вие казвате: червената светлина толкова билиона трептения има. Хубаво е туй число, но какво влияние упражнява червената светлина? Някои от вас не обичат червения цвят, но все-таки в стаята си [всеки] трябва да има поне един косъм червен. Ако не го обича, обезателно един косъм, увиснат някъде. Червеният цвят съществува в природата. Ако го няма, няма да бъдете в съгласие с природата. Второто: трябва да имате един портокален косъм. И тогава, пред кои от тези косми: червения и портокаления – но непременно трябва да имате тези цветове. И как ще се самовъзпитавате? После, и в джеба си ще носите червен, портокален, син и ако всеки ден имате тези косми,

на ги гледате, ще създадете един устойчив характер. Много постичен. Ще ги носите, те в природата съществуват. Някой казва: «Аз обичам само един цвят.» Не. Всички. Може цвята, може конци – вземете един естествен цвят. Ще си имате един конец, който не избелява. Ако имате такива камъчета, скъпоценни камъчета – още по-хубаво. Направете един опит: 7 влакна от коприна, от цветовете. Може да намерите такива копринени цветове. По едно влакно или по две, или по три. Ще си ги имате, ще си ги турите в едно тештерче, за цяла година да ги гледате. Да видите какъв резултат ще произведат. Ще отваряте, ще ги погледвате. Намерите се някой път неразположен духом – ще извадите тештерчето, ще ги погледнете, ще кажете: «Това съществува в природата.»

Какъв е смисълът на тези цветове? Ще ви дам всеки един цвят на какво съответствува. Ще ви превода този език на цветовете. Той е много красив език. Сега аз искам да ви дам тези неща, с които може да си помогнете в живота. Всяка една помощ е едно пособие. Природата има пособия. Вие искате за се ползвате от тях.

В живота на всеки един човек има три неща. Душата, за да се прояви на Земята, трябва да има добре организирано тяло. Туй показва качеството на душата. Тялото, за да може правилно да се развива, трябва топлина. А тази топлина произлиза от чувствата. Човек, който няма нормални чувства, той не може да има топлина на тялото си. Постоянно ще му изстиват пръстите. Ще правите опит. Изправете чувствата си – веднага ще почнат да се стоплят краищата на вашите пръсти. Мисълта ви за да бъде свежа и ясна, трябва да имате светлина. А светлината се ражда от човешката мисъл.

Светлината в природата е признак на интелигентност. Колкото интелигентността е по-силна, толкова светлината е по-ярка и по-мека. Било е време, на Слънчевата система, на Земята когато е нямало никаква интелигентност. Мрак е имало и Дух Божий се е носил отвън. Не е бил вътре. И

после, когато Бог каза: «Да бъде Светлина!», светлината излезна от вътре. От душата, от Духа. Мисълта се прояви. Тъй е и със Слънцето. Слънцето е най-интелигентно засега. На Земята интелигентност има отвътре. Отвън няма интелигентност, много глупава е тя. Когато^{*} Слънцето е еднакво интелигентно и отвън, и отвътре. Някой казва: «Аз имам идея.» Но дадат му да я напише – не може. Казва: «Ама, разбирам от изкуство, мога да рисувам.» Дадат му – не може. Чувствата и стремежите могат да бъдат вътрешни. Същинската интелигентност на човека седи и отвън, и отвътре. Човек трябва да бъде като Слънцето. Затуй ние взимаме Слънцето като символ на една интелигентност: както е вътре, така – и отвънка.

Сега, за пример тия учени хора, които съществуват на Земята, които са се трудили в науката, кой ги е заставил? Някои са посветили живота си на химия[та], допринесли са за тази наука. Кой ги е заставил за това? (...) Тези души са слезли да помагат на човечеството. Онези, които са работили в математиката и са я развили, кой ги е заставил? Тези процеси, които стават на Земята, те са и извън нашата Земя. Висшата математика се изучава в духовния свят. А тук, на Земята, се правят малки опити. Земята е опитно поле. Има трудни задачи. Даде се на един математик да изчисли математически при какви условия един голям грешник трябва да се постави, че да даде един добър резултат. Като му се дадат свободни условия. Кой математик може да изчисли сега? Тук едва някой хиромант може да намери. Не само да гадае, но тъй, точно. Човек кога ще си замине за другия свят, определено е точно. Сега се страхуват хората. Ще оставите смъртта. Смъртта е нещо случайно в живота, инцидентно. Да умира човек, е много случайно. Да живее, да живее – това е Божествено.

^{*} когато – диал. докато.

Според вас кои мисли считат излишни в живота? Да допуснем, някой от вас иска да стане някой виден поет, да заинтересува всички хора. Какво ще допринесе на света? Допуснете, че той взема живота на младите хора в най-красива форма, па и на старите хора, па и на свещениците. Да допуснем, че аз съм красив. Опише някой всичките ми качества. След като ме опише, какво ми предава той? «Ама, казва, като тебе добър човек няма.» Какво ми допринася? «Ама, казва, ти си лош човек.» Ако аз съм лош, какво ми отнема? Че съм лош, това го зная. Че съм добър, и това го зная. Преди ти още да кажеш, аз всичко го зная. Какво може да ми помогне човекът? Какво може да ми помогне поетът? Този поет трябва да дойде при мене и да ми каже: «Аз написах нещо за тебе. Искам да ти прочета нещо, колко аз съм добър.» За себе си пише. (...) Гледа дали ще ми допадне. И пише той: «Вечер две вдовици...» – поезия е това в живота (...) – «и там ме срещнаха, пише, двама млади, та ме наложиха хубаво (...) Върнах се вкъщи и се разкаях.» Питам сега: този втори начин, че са го наложили, той е механически. Той вече разсъждава. Първият начин е морален. Никой не го е бил. Не е лошо, че е поздравил. Ама има друг, който казва: «Как смееш ти да поздравяваш?» Етикеции има в света.

Във философията си разсъждаваш за причините и последствията, как е създаден светът. Та кой може да знае как е създаден светът? Как ще знаеш ти Господ какво си е мислил? Ти бил ли си с Него? Как ще откриеш кои са причините, които са Го заставили да създаде света? Философията не е защо е създаден светът, а каква полза може да ни принесе светът, ако той изяснява. Тъй е по-близо. А защо е създаден светът? Винаги подразбира: какво ние може да вземем от този свят. То са задачи, които всякога ще останат незавършени. Сега и хиляди години да се запитвате защо е създаден светът... Хубаво е да се занимавате с това. Аз го наричам много тежък камък за упражнение. Този камък,

всички философи са го дигали и никой не го е дигнал. И няма да го дигнат. Казват, някога този камък може да се дигне. Питам тогава: Може ли вие да претеглите Земята на терезия*? Учените хора сега изчисляват, че Земята тежала толкова. Но туй е само предположение. Колко е тежка тя? Те са хубави изчисления. В природата се знае колко точно тежи Земята. Точно е определена енергията на Земята, но ние, хората на Земята, ние не можем да турим Земята на весни, да я претеглим. Тъй, конкретно да я претеглим.

При това, човек може ли да претегли себе си, какво може да стане от него? То е невъзможно. Вероятност има всякога. Гениалните хора, за пример едно гениално чело – има известна гениална линия на челото. Няма ли я тази линия, той не може да бъде един човек талантлив. Всеки един ученик си носи своята диплома докъде е достигнал. Като не съм гениален, няма какво да се смущавам. До този клас съм достигнал, ще уча занапред. Срещна един гениален човек – радвам се. Срещна един художник – каквато и дарба да има, радвам се, той умее. Нищо в света не е произволно. Дават се условия и на всеки човек се помага да придобие. Тези заложи, ако вие вървите, ще се развиват. А другояче, ненужните желания ще осакатят вашите заложи.

Сега, какъв беше опитът, който ще направите? Окултните закони, щом се обясняват много, те не работят. Онзи, който е готов, щом се обясни принципът, той ще тръгне. Окултният принцип в мълчанието работи повече, отколкото в говоренето. Щом много ви разправам, те се парализират. В окултните закони за една работа се говори, след като я свършат. Свършат я, тогава говорят за нея.

А изпитанията, които има в живота, това са задачи, които ви са дадени в това съществуване. Всички мъчности, които сега срещате, те са задачи, в кои науки може да рабо-

* терезия (от перс.-тур.) – диал. теглилка, весни.

гите, в коя наука може да постигнете по-големи постижения. Те са все задачи.

Някой казва: «Хубаво е да бъде човек лекар.» Много трудна професия е да си лекар. Най-недоволните хора са болните. Всичко очакват от лекаря. Като лекар, като идеш сега да прегледаш един болен, да кажеш: «Този болен, аз не мога да го лекувам.» Като го бутнеш зад ушите, ако тези кости са издадени, лекувай го, ще оздравее. Ако има брада широка и малко издадена долната част, лекувай го. Като си учител, ще намериш ученици, които може да те разбират. Или ще намериш най-способните ученици и на тях ще преподаваш, или ще намериш най-големите калпазани. Ще вземеш тогава метода на калпазанството. Тези методи ще вземеш, ще работиш и ще имаш резултат. Но ако събереш тези, които нищо не разбират, и онези, които много разбират, ще направим една каша. Сега вие тук, в класа, сте като онези български музиканти, нали има такива музикални китки, за «Цвети красно», това-онова. Такива китки да ги нямаме. Вие сте събрани тука по онзи, великия закон. Вие се допълняте и всеки трябва да си намери мястото си. Вие като сте тука, в България, може да бъдете във връзка с всички мисли, може да бъдете с чувствата си, може да приемате импулси. Нима мислите, че от Великия тихия океан не падат ли капки тука? Аз да ви заведа, тук в България, има извори, на които водата е от е от Великия тих океан; има други – от Индийския, от Атлантическия, от Средиземно море, от Черно море. От всички извори има тук, в България. Знаете ли тези извори откъде са?

За бъдеще има да учите важни въпроси. На Земята има складирани известни енергии, всяка местност там е място, където енергия е складирана. На Балканския полуостров има складирана грамадна енергия от паметивека. И понеже тази енергия не е използвана от жителите, последните [местностите] почнали да се рушат и Балканският полуостров постоянно се сляга. Такъв е законът: ако не дойдат разумни хора

да използват тази енергия, тя ще се трансформира. Тогава, защо трябва да потъне Балканският полуостров? На всички него му трябва вода. На тази енергия трябва проводник. Тогава ще отиде културата към Русия, нагоре. Ще се изправи оста на Земята. Тъй е правила природата. Понеже Великият тих океан много вода има, там ще излезе друг континент. Там ще се дифузира енергията, ще се уравни, ще стане едно балансиране. Природата обича онези течения на силите. Тя не обича никакво подпушване.

Щом се роди една отрицателна мисъл, търсете с ума си да я използвате. Някой път вие сте сухи, сухота има. Ще погледнете – ръцете ви са сухи и груби. Пък на някои от вас ръцете са много влажни. Трябва ви малко топлинка, тази влага да се изпари. А на някои ви трябва мир, спокойствие. Вие постоянно сте неспокоен, като някой заек. Вода ви трябва. На кои трябва вода? На сухите хора. На влажните хора трябва топлина. А на пепелявите и прашни трябва им тишина и мир. Да се не вдига прах. Аз бих ви превел този закон. На онези от вас, които имат кестеняви очи, трябва им топлина; на онези от вас, които имат сини очи, трябва им влага, вода – топла вода. Да пият 5–6 чаши. Вряла вода. Щом ръцете им изстинат. А онези, които имат кестеняви очи, да си измиват краката с топла вода и слабините с топла вода. Като едно външно средство. Във всички стари школи са употребявали баните. Човек с кестеняви очи – топли бани, температура както тялото, да е около 39 до 40 градуса, 41 градуса е отлична вода. А онзи, който има тези, сивите очи, той не трябва да се плаши, трябва да бъде винаги спокоен. Трябва да бъде работлив, да има един малък занаят, една малка работа, че да бъде мирен. Не му трябва да се занимава с велики въпроси. Но да се занимава тихо и спокойно. За туй е дошъл той в света. Зелени очи няма. Черни очи няма, те са тъмно кафяви. Хора с черни очи са малко материалисти. За да станат кестеняви очите им, трябва да се вземе малко от париците.

Според мислите и желанията на човека, очите могат да се изменят. Има случаи, където очите се изменят. Кафявите очи, сините, черните природата ги е турила като символи, да покаже кой от какво се нуждае. Онзи, който има кафяви очи, любвеобилен е. Нуждае се от топлина. Лесно се вплита. Онзи, който има сини очи, той е идеалист, в облаците хвърка. И на Христа турят сини очи. Някои Го рисуват с кафяви очи. Възможно е да е имал идеално сини очи. Ако е имал сини очи, много е право, че той е изваждал рибата из водата. Онези с кафявите очи риба не трябва да ядат. Ако са месоядци, може да ядат агнешко. Човек с кафяви очи – агнешко месо. Човек със сини очи – риба да яде. Ако са хора от света. Гогава, за плодоядците ще видим астрологически какво съответствува. Някои плодове приличат на рибите. Към кои зодии спадат рибите? Към кои – плодовете? Някой път може да се занимаем с каква храна трябва да се храним. Всички не може да се хранят с една и съща храна. Трябва да има разнообразие.

Основната идея? (– Да няма излишни мисли, чувства и желания.) Излишните мисли и желания много мъчно се изпъждат. Колкото въздуха може да изпъдите из стаята си, толкова – една излишна мисъл. Но вие може да направите проветряване. Да внесете чист въздух. Той ще ги изгони. Трябва да се внесат ценни мисли, ценни чувства. А законът за противоречието, защо някои мисли и някои чувства са влезли в ума ви? С този закон не се занимавайте. Вземайте гога за вашата възраст, което може да приложите. Туй, което сега може да приложите, приложете го. Има нещо, което за бъдеще ще ви трябва.

РАЗЛИЧАВАНЕ

VI година (1926–1927)

10^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 28.XI.1926 г.

Тема: «Произход на разнообразието в природата».

Да излезе един и да напише четири реда, нещо хубаво, от него или от други. (– «Между приятели не се гледа кой има право, а кой може да отстъпи.» – Н. Кашиев.)

Сега, туй изречение съдържа ли само една основна идея или две такива? Ако човек отстъпва при доброто, добре, но ако човек отстъпва при злото? Туй правило важи само за светии. Само светията може да го изпълни, защото само той може да отстъпи. Да отстъпи може само този, който никога не отстъпва, а този, който отстъпва постоянно, това не е жертва.

Някой от вас да изкаже най-силното изречение, което той има – което той по някой път употребява като чук.

(– Огледалцето на Учителя е много страшно. – Олга.)

Това правило е пак за светии.

Някой да излезе да напише най-меката дума на своя речник. (...)

Тема: «Най-красивата критика»

Туй, което вие знаете от науката, служете си с него като със средство.

Направете за 10 дена следното упражнение, след като се пробудите. След като се пробудите, ще отбележите каква

мисъл имате в ума си, след това отбележете какво е състоянието ви – весел ли сте или тъжен, радостен или скръбен. Отбележете часа, в който се пробуждате. Първия сън, като заспите и се пробудите, ще отбележите какво е вашето състояние. Отбележете какво е времето. Отбележете след това на улицата, в която живеете, имало ли е шум; отбележете лаенето на кучетата, пението на петлите; и пението на хората, ако има такова, отбележете го.

За 10 дена направете тези наблюдения и да отгадате на какво се дължи дадено състояние. Дали може да намерите връзка на дадено състояние с предишния ден или с живота ви отпреди една седмица и прочие. Съня, който сънувате, е като разяснение на дадено състояние. Затова отбелязвайте и съня, който сте имали преди пробуждането. Вие не сте правили наблюдения на какво се дължат мрачните настроения. Мрачните настроения се предават от човек на човек.

Няма по-лошо нещо от това, [когато] хора спят в една стая, на които мислите и желанията са в дисонанс. Човек, когато спи, излиза от тялото си и затова други трябва да го пазят. Ако човек се моли да го пазят, от невидимия свят ще изпратят да го пазят и тогаз ще има добро състояние сутрин, а в обратен случай, ще му липсва нещо, защото нещо е взето от вас.

Всеки човек трябва да изпълни това, което е обещал. Изпълнявате ли това, което сте обещали, животът ви ще се развива правилно.

Първото нещо: Лошите състояния на човека всякога идват от неизпълнение на задълженията, които ви се дават в съзнанието. За да можете да си помагате, трябва да имате една вяра, която не се колебае.

За пример има известни състояния: отчаяние – кога се ражда отчаянието? При какви условия? (– При изгубване смисъла на живота се раждат най-големи противоречия.) Търговецът, като изгуби парите си, има шанс да се отчас. При известни загуби, човек се отчайва. Ако може да изяс-

ните правилно един психологически факт – например отчаянието, – той веднага ще изчезне.

В света съществува една вътрешна възможност. Никое отчаяние в света не е пълно. Щом отчаянието е пълно, човек ще изгуби съзнание. Щом си се отчаял, в самото отчаяние има една възможност да се излезе от това положение – все има една надежда. И ако тази малка надежда, тази мисъл се е проектирала и се е предала някому, че той е тръгнал на път, и тогаз, двамата като се срещнат, и той ще му помогне. Той като види, че на другия торбата е пълна, отчаянието му ще изчезне.

На какво се дължи едно мрачно настроение на човека? Когато срещнете някого, който е по-способен от вас, и не го обичате, това ще породи у вас едно мрачно настроение. Щом го обичате, ще породи едно приятно настроение.

Всеки ден поставяйте вашите състояния на една красива критика. Някой път обезсърчението не е ваше. Също така можете да преживеете и един момент на очарование, което не е ваше, а на някого друг. Радвате се, без да знаете защо. От десет обезсърчения, да можете да извадите една пропорция, колко са ваши. Младите хора се обезсърчават повече, но и повече се насърчават. У старите е обратно.

В опита за десетте дена, да видите какво е отношението между вашите мрачни настроения и вашите добри настроения. Ще определите точно времето: часа и минутата, на дадено състояние. По този начин, някои от вас ще се домогнат до един основен закон, който регулира настроенията и състоянията на човека.

За да регулира човек неприятните настроения, най-първо не трябва да яде много късно, и не трябва да яде храна, която му не е по вкуса. Човек трябва да яде най-малко 3–4 часа преди лягане. И когато си ляга да спи, да не ляга с мрачни впечатления от през деня. Когато човек не обръща внимание на аномалните състояния, те се превръщат в болезнени. Голямата чувствителност е добро условие за ло-

шите настроения, затова човек трябва да работи над себе си, да контролира чувствителността си, да може да се изолира от лошите влияния. Трябва да се учите на съзерцание. При съзерцанието ще виждате всичко за добро. На всичко ще намирате красивата страна. Така ще съзерцавате красота и хармонията в света, които стоят зад привидното противоречие. При съзерцанието човек се учи да вижда красивото в живота. Каквото и да правят хората в този свят, всичко е за добро. Така ще гледате при съзерцанието. А като слезете при хората, ще гледате даден факт какъв е, дали е добър или е лош, но в края на краищата всичко е за добро.

При съзерцанието ще гледате тялото да е в право положение. Може да седнете на земята, а не прави. (– Но по кой начин съзерцаваме?) Като започнете да съзерцавате, ще ви дойдат обезпокоителни мисли. В съзерцанието изгряват нови идеи, но тогаз не се занимавайте с тях. Кажете им да почакат. Зад всяка мисъл и желание има едно разумно същество и те знаят да чакат, докато им кажете. Всички стремежи на душата са изпълними, но за всеки си има време.

Та казвам: Скърбите ще дойдат, те не са само една необходимост, но и една възможност. В тази стадия на еволюцията всички ще минете през страданията – някой повече, други – по-малко, но всички ще минете.

При опита, при един хармоничен случай, ще имате пет добри настроения и пет – лоши.

След като се събуди човек и стане, да прочете нещо хубаво и да съзерцава.

Ще бъдете верни на обещанието, което имате в себе си. Гова е най-добрият метод за самовъзпитание.

ВЕЖДИТЕ – ПУЛСЪТ – ДИШАНЕТО

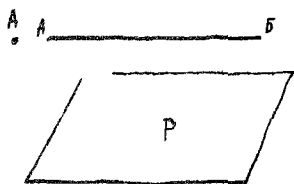
VI година (1926–1927)

11-а школна лекция на Ммладежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 5.XII.1926 г.

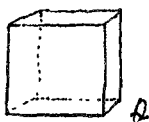
ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Четоха се темите: «Произход на разнообразието».)

Фиг. 11.1

Фиг. 11.2

Някой от вас, който чертае хубаво! Поставете една точка! (Фиг. 11.1) Има ли разнообразие в тази точка? Подвижете тази точка! Разнообразие ли е това? Това са възможности, посока само. Под думата «разнообразие» какво трябва да разбираме? С разни образи. Подвижете тази права линия! Подвижете я в друга посока! Може ли по този начин да се движи правата?

Добре тогава, ако точката се движи, линията може ли да бъде образ на точката? (– Нейната следа в простран-

ството ще бъде образ на движението на точката.) Ако правата линия се движи перпендикулярно на себе си, плоскостта може ли да бъде образ на линия – образ на движение?

Сега, самата плоскост ако се подвижи? Кубът може ли да бъде образ? (Фиг. 11.2) Кубът има 6 страни. По какво се отличават четиритях страни? (– Ако вземем една точка в пространството, различно са ориентирани спрямо нея.)

Кубът сам по себе си не е единна самостоятелна единица. Кубът не е система. Ако линията е граница на плоскостта, тогава плоскостта какво е спрямо куба? (– Граница.) Също и кубът, и той е една граница. Следователно той се обуславя. Да допуснем, че отвътре вие осветлявате, стопляте един куб. Имате една соба и я стопляте – всички лица на този куб ще дадат ли еднакво лъчеизпускане? (– Ще дадат.) Допуснете, че вие поставяте в пространството един куб да се огрява от слънцето. Всички стени ще бъдат ли еднакво огрени? Не. Следователно същият закон съществува и по отношение на живота. Частите на нашето тяло не еднакво се ползват от всички блага. Тогава, идеята – от какво е произлязъл кръгът? (– Да кажем, че имаме една права линия – ако се закрепим в една от своите точки, а се подвижи в другата до първото си положение, ще опише кръг. Движение на радиус.)

Вземете – онзи, който е изучавал алгебра – рационални и ирационални числа, обяснете точно какво значат: рационално и ирационално. Буквално какво значи? – Разумно. То няма смисъл, числата не може да бъдат разумни. (– Математиците са го нарекли от друго гледище: дали може да се извлече точен корен.) Тогава ние можем [да кажем] друго: [рационални са] всички числа, които ние можем да разберем. Числа, които не можем да разберем точно, са ирационални. Ирационалните числа не спадат към нашия свят, към физическия. Рационалните числа се измерват с една определена мярка, която ние знаем. Значи можем да извадим корен. Каква идея е вложена в думата «корен» на математически език? Математиците как определят? Според тяхното съзнание. (– Квадратен корен значи да намериш друго число, като [се] умножи на себе си, да даде първото.)

Значи основното число, което е образувало квадрата, се нарича корен. По-долу от корена вие не може да слезнете. Тогава, какъв е квадратният или кубичният корен на човека? (– Кажете кое е числото на човека, ще изчислим.) 5 е човекът. (– Ирационално.) Числото 1 – това е Бог, абсолютното число. Числото 5, това е човекът. Няма никакъв корен. На физическото поле без корен е и това е лошо. Зло има у него, без корен е! Единицата има ли корен? (– Всички корени от нея дават все единица.) – А 5×5 какво дава? = 25. (– Дава числа, които окончават все на 5.)

В живите числа... Живи числа са органическите числа, ако вземете една рационална мярка. Ако имате един точен пергел, с който да измерите ширината на вашия нос с една точност до $1/10$ мм... Възможностите на вашата дейтелност в практическия живот ще се определят от ширината на вашия нос. Не разбирам тази ширина, от натрупване на органически вещества излишни в носа, то не влиза в сметката. Тогава, ще вземете под съображение ноздрите: колкото дупките са по-широки, тези хора са по-дейтелни. Тази ширина, това число, да кажем, то е 3 или 4 см – най-голямото измерване, което имам. Тези хора са извънредно активни. Ако носът е широк и ноздрите са тесни, има натрупване. Казвам: ако отворстията са широки, числото 4 – показва енергия на чувствата. В този човек има жест – като захване една работа... Всички учени хора имат такъв нос: той като захване, 10–20 години – любов има към работата. Философите – не. Носовите им са сплескани. Материалът е готов, набран, той само го цеди. Аз наричам философите банкери: на тази страна – капитала, на онази – готов материал. А ученият човек, който е изследвал 20–30 години, той по 5 пари, по 10 събира оттук-оттам. На учените хора носовите си мязат Естественици, които изследват, той е предан на природата, любител на природата, той е като дете. Няма в него един ограничен ум. Широк, широк. А на философите, техните но-

сове се различават. Има нюанси по тази ширина. После, дължината на носа отличава.

После, разните учени хора какво направление вземат, често от веждите се съди. Каквито са веждите, такава ще бъде и неговата философия. Веждите определят качеството на неговата философия – материалист или идеалист. Не че веждите, но то е едно число, което показва. Допуснете, че

Фиг. 11.3

това е човек (фиг. 11.3.) и допуснете, че този човек ние го направим тъй, както египтяните. Допуснете сега, че тази е линията на веждите и върви тъй, надолу, от основата на носа. Този човек в своето схващане е материалист. Неговата тенденция, както и да мисли – материалист. Отблизо схваща нещата. Реалист е той. Той може

да говори за философия, за туй, за онова, за отвлечени работи, но в ума му седи една идея, която е близка. Той работи с рационални числа. Този негов свят, за който той говори, е... той е свят на моралите. Той няма такива грандиозни идеи. Този човек – с извити нагоре вежди, е идеалист, но той е цете, преувеличава нещата, направя ги фантазмагории. Като те срещне, той ще те направи ангел, но като ти намери погрешки... Най-после имате умерените хора – по средата. Те са хората, които мислят, те казват: «Да обмислим нещата» Този тип не е още идеален тип на веждите, но той е среден между реалиста и идеалиста. Рядко ще срещнете човек с красиви вежди. Има красиви вежди, отлично направени. Приятно е човек да намери красиви вежди – и по форма, и по съдържание. После – посоката, в която се движат веждите, как са съпоставени космите. Тези вежди са поставени откъде? Поставени са от човешкия Дух.

Каква е, сега, целта на веждите? Веждите, те са един трансформатор, акумулатор на праната и на светлинната енергия, а тези косми, клепките, разбиват светлината, която влиза в очите – помага. Затуй човек, когато иска по-мал-

ко светлина, свие веждите си. Защото казва: «Толкова светлина ако влезе в ума, няма да мога да размишлявам» – защото многото светлина нарушава хармонията.

Ние сме свикнали да казват, че само денем се вижда. Вземете бухала. Нощно време той вижда тъй, както вие денем. Бухалът е емблема на учените хора. Когато искат да кажат, че някой човек е философ, турят му за емблема бухала. Защото и при най-малката светлина вечерно време този бухал може да лети и да намира най-малките птички между дърветата. Следователно бухалът живее при най-економическите условия. Той не изисква голяма светлина. Неговите очи тъй са построени, че в тъмнината той събира светлината. Хубаво е човек да има туй качество на бухала, на очите на бухала (но не навика на бухала), на този, умния бухал – вечерно време, в тъмнината на нощта като ходиш, да знаеш да събираш светлината, че да ти е светъл пътят. Често, когато се намирате в мъчнотии, трябва да повикате бухала. Той не се спира, той си хвърка, а денем, като изгрее слънцето, той си почива. А вечерта казва на хората: «Учете се на ум и разум като мен.» Аз ви препоръчвам, като се намерите в най-големи мъчнотии, кажете: «Аз ще имам смелостта на бухала.» Кажете само: смелостта на неговото разбиране на природата. В тази смисъл* ако вземете бухала, веднага ще внесе едно насърчение – че при най-големите затруднения вашият път може да бъде ясен, както е ясен за бухала.

Може ли човек да измени тези линии (*веждите*)? Може. Но той трябва да направи най-първо ред усилия, микроскопически. Той трябва да видоизмени своите чувства. Той трябва да се научи на законите на усетите. Усетите във вас трябва най-първо да бъдат правилни. Защото има известни усети, [които] са лъжливи. За пример, ако аз взема ръката ви и съпоставя пръстите си или няколко предмета, да може да знаете колко предмета са, изеднаж които ви допират.

* тази смисъл – *диал* употреба на думата «смисъл» в ж. род.

Правили ли сте опит? Сега тези опити правят съвременните психолози. Някой път тези усети са слаби, не можем да различим колко предмета се приближават. Трябва да добиете този навик на усетите – да имате правилни усети. След гуй, вашите чувства трябва да бъдат нормални, защото и чувствата си имат едно отклонение, и усетите имат отклонение. Един усет може да бъде отклонен на 10°, на 20°, на 30°, на 40°, на 50°, може на 120° – има големи отклонения, тогава стават цели пертурбации. Може да има отклонение на чувствата, може да има отклонение на човешката мисъл.

Усетите трябва да бъдат правилни и чувствата трябва да бъдат правилни, нормални трябва да бъдат. То е едно усилие на човешкия ум, на човешката мисъл. В повседневния живот, като живее и работи, във всички професии, всеки един човек да знае доколко неговите усети са правилни. За пример аз наричам усет, като виждам един предмет, да зная топъл ли е или студен. Тъй, като си поставите пръстите, добива се едно чувствувание вече.

Може да направите следния опит. Когато човек е в едно аномално, възбудено състояние, ако си поставите ръката над неговата глава, ще забележите, че от цялата глава излиза топлина. Туй е едно болестно състояние. Ако вземете да прекарате ръцете отгоре надолу (*паци отстриани*) четирипет пъти и изтръсвате, няма да мине много време, ще забележите: от десния лоб* почва да лъха хлад, а от лявата половина – топлина; туй е нормалното състояние. Отдясно излиза електричество, а отляво – магнетизъм.

Някои от вас трябва да бъдат много чисти – може да възобновяват нормалното състояние. Забъркана ви е главата някога – дойде един ваш брат, който е много чист, прекара 4–5 пъти [ръцете си], почувствувате една лекота. Чисти

* лоб – *старин.* човешко чело или череп.

мисли и желания служат като добър проводник да се регулират живите сили.

Вий сте влезнали в една област, където работят живите сили, а те са разумни – трябва да имате усет; и ако нямате усет, вий може да се опарите, ако вашите чувства... По същия закон може да претърпите цял един крах в живота; може и във вашата философия, и там да претърпите.

Какво ще се яви, ако във вашите усети се срещне едно подпушване? На физическия свят, когато едно тяло веднага го спрете, явява се топлина. Ако се въздействува на чувствата, какво ще се яви, когато върху чувствата се реагира? Какво проявление ще имаме? (– Гняв, недоволство.) Гневът – вече умът работи. Ще се яви страдание. То се явява най-първо. А щом става спиране на мисълта, ражда се гневът, мъката. Човек, който се мъчи, проявява се умът. И когато се мъчиш, ти не можеш да лекуваш мъката със сърцето си. Тя се дължи на ума. Ти не можеш да лекуваш скърбите, страданията с ума – те се лекуват със сърцето. Туй сърце за да не страда, ще го отпустиш. Как става отпушването на сърцето? Аз искам по закона за аналозиите: от видимото – към невидимото, от рационалното – към ирационалното.

Каква е функцията на сърцето? Туй сърце физическо, което имаме, то има връзка с друго сърце на човека – аналогии има. Туй сърце изпраща кръвта по цялото тяло, цялото тяло храни, праща храна. Защото всички клетки са закрепени и сърцето трябва да праща храна – има клетки, които носят храната. Има един нерв отгоре, който направлява сърцето, зависи по колко пъти трябва да бие, сега, сърцето. (– 72 пъти в минута). Добре, ако сега вие чрез този нерв на сърцето, който се нарича *cardiale*, въздействувате и намалите биенето на сърцето, какво ще стане, какво ще се появи? (– Апатия, меланхолия.) Добре, тогава чрез страха или чрез известна уплаха, този нерв веднага престава да контролира сърцето и то почва да бие 100, 120, 150, 160 пъти – какво се ражда сега? (– Активност.) Не, тогава има опасност, в тези

бързи движения става изхабяване на сърцето, може да се изхаби. Значи природата е избрала нормално биене – трябва да видите дали тези биения са ритмични. След като бие 72 пъти, трябва да видите дали биенето на пулса е било ритмично или не. Всичко в света пулсира по един закон общ. Нашето сърце трябва да бие ритмично, тъй, както бие сърцето на козмоса. Всеки един човек трябва да знае, че козмосът има свое сърце. В нашата Слънчева система сърцето е Слънцето. Твоето сърце, туй ритмично движение на кръвта, го съответствува с онези вълни, които ритмично излизат от Слънцето. Математични съотношения трябва да има в ритмуса. Ще казваш в себе си, ще си внушаваш: «Аз искам мойто сърце да бъде ритмично, тъй да пулсира, както пулсира слънцето» – имаш вече една мощна идея, с която можеш да си внушиш. «Аз искам мойто сърце тъй да пулсира, както слънцето пулсира» – и туй слънце няма да го схващате тъй, физически.

Може да направите един опит: за 10 дена, всеки ден три пъти – сутрин, обед и вечер, преди да се легнете, тъй да си кажете: «Аз искам мойто сърце да бъде ритмично, тъй да пулсира, както Слънцето, и да изпраща своята енергия тъй правилно, както Слънцето я изпраща.»

Всички правила, всяка една наука има своето приложение. Онзи материал, който имате, трябва да проучвате. Те са правила, които постоянно трябва да ги прилагате.

Друго едно практично правило: с биенето на сърцето, трябва да бъде правилно и дишането ви. Мнозина от вас, забелязал съм, вий не дишате правилно, не доизкарвате всичкия въздух. Оставете част от въздуха в дробовете и си пакосгите. Правилното дишане: ще изкарате всичкия този въздух, който се намира в бронхите; в тези малки мехурчета (*алвеолите*) се намира въздух – чрез вашата воля ще изкарате всичкия този въздух и после, когато ще приемете нов, да става обнова. Ако не го изпъждате този въздух, образува се наслойване в клетките на дробовете и тогава се явява ед-

но вътрешно наслявяване. Ако някой път трябва да се обновава въздухът, ще приемете през едната ноздра [и ще] издишате чрез другата. Изобщо, след като приемете въздуха, ще го прекарате чрез устата, ще свиете устните си, ще го изкарате с духане полека, да се свие коремът ви и ще се образува един напор отвътре на дробовете. Ако по този начин вие всички дишате, няма да страдате от кашлица. Три-четири пъти на ден ще правите: поемате еднаж въздуха, после – навън. Ако дишането е правилно, веднага ще усетите едно затопляне вътре, към слънчевия възел. Туй показва, че се е образувала известна реакция.

Тези упражнения са необходими, понеже, като работите дълго време, занимавате се с умствен труд, вдал си се в известна мисъл, намалява дишането – трябва да станете, ако искате и утре да работите тъй добре. Ние мислим, че сега като сме здрави... Но трябва да се поддържа туй здраве, за да бъдат мислите, чувствата и усетите нормални, естествени. Тогава ще дишате тъй, ще изпъждате всичкия нечист въздух. Аз бих ви препоръчал малко масурче от житна цев, през нея да издишате, че да даде едно известно усилие в дишането. Мнозина от вас имат много тесни гърди. Вий, ако станете на 30–40 години, не можете издържа. Най-първо всички трябва да пазите дихателната си система, не трябва да се поддавате на стари навици. По този начин ще пазите и ума си. Като ви вземе цяла една минута да издишате, най-после да залепне коремът ти, ще се освободите мнозина от вашите неканени мисли, ще придобиете една свежа мисъл.

Всякога излизайте на чист въздух 3–4 пъти на ден.

Когато ги правите, тези упражнения, да сте сами, не да ви гледат. Тези упражнения са красиви, когато човек е сам, да няма друг да те контролира.

Всички, изобщо, трябва да дишате дълбоко. Само по този начин може да се образува хармония. Хармония без правилно биене на сърцето, без добро дишане на дробовете хармония не може да има. Щом не дишаш правилно и щом сър-

цето не бие правилно, всякога ще имаш едно раздразнително състояние. Някой път, като се приближи някой, не може да го търпиш. Влиянията на всички хора не са еднакви. А човек трябва да бъде един проводник, да може да се справи с енергиите на хората. Тогава за 10 дена ще вземете упражнението с дишането.

Понеже за следния път ще имаме за най-красивата критика, нека някой напише някое стихотворение или някоя малка теза философска, но много малка – тъй, да припомним: най-красивата критика. Нека, които напишат, да турят тук гемите си, без да се знае кои са. После, ако може да издържи, нека каже името си. Най-красивата критика значи идеалните хора правят красивото. Най-хубавата критика, но като критикувате, и ние ще ви окритикуваме.

Колко основни мисли има, практически, в днешната лекция? (– За дишането, за пулса, за сърцето.) Първата – за веждите, после – за пулса, дишането. Числата и веждите спадат към ирационалните. Човек е повече ирационално число, отколкото рационално. Общият път на кавказката раса е завършен и доста правилен. По-правилен не може да бъде, но той има известни възможности, като ще дойдат в шестата раса. Трябва да ви представя известни типове между монголската, черната и бялата раса. Най-красивият е на бялата раса, но в него има известни дефекти, т.е. има възможности, които за в бъдеще ще се развият.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

МАЛКИТЕ МЪЧНОТИИ

VI година (1926–1927)

12^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 12.XII.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Четоха се темите: «Най-красивата критика».)

Има постъпили някои работи, на които да се направи критика – най-красива.

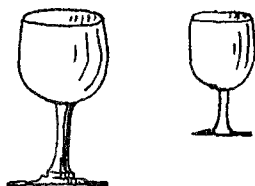
От какво произтича думата «критика»? (– «Критика» значи воювам.) Откъде идва коренът? Българите имат корена «крея» – едва се държи; после – «крія», после – «крѣтя»* – нещо, което не е на мястото си. (– После – «крѣст».) Англичаните имат (...) В критиката има и създаване. Критикът същевременно събаря и гради. Ако изнася само лошата страна, той не е критик. Критика има както хирургът – не само да разделиш, но после да присадиш. Да направиш отлична операция, да лекуваш, едновременно да изрежеш гнилото, да остане здравото. За пример сега се прави операция с нож. Но всеки един от вас може да си направи операция без нож, една подутина от стомаха може да я извадиш и да накараш да се подуе ръката ти. Да ѝ посочиш мястото. Да кажем, усещате едно трескаво състояние. То е известна излишна материя. Може да концентрирате вашия ум в известна посока и да я съберете всичката в един малък цирей, на най-

* крѣтя – *остар.* къртя.

безопасното място, с най-малки разходи. Според медицината къде е това място? (– Само на главата са опасни.) Тогава дълбоко ще пожелаеш да излезне болката някъде. Човек, който не е готов да пожертвува една част от тялото си, той ще страда навсякъде. Все трябва една болка да се изрази някъде. Ако не може чрез жлезите, чрез порите, най-после тя ще си избере сама място и щом си избере, вий няма да бъдете свободен. Нали често на очите излизат тези малки пъпчици, «ечемиче» го казват хората. Излизат, после, на клепача – за предпочитане е, отколкото да излезне в окото. Всякъде може да излезнат циреите, само в мозъка да не става, там са най-опасни. В стомаха може да се лекуват. Най-лесно се лекуват в стомаха.

Сега – за критиката. Каква е задачата на критиката? Защо трябва да се критикува някой? Този приятел, който изнесе реферата, ще може по-добре да го критикувате. (*Беше представена за критика скица на един реферат от един брат.*) Някой от вас да изнесете един малък реферат с критика. (– Братът, който предлага скица на тезата си, най-добре той да прочете реферат и тогава да се критикува.) (– На пръв поглед изглежда малко изкуствено съпоставяне на евангелистите с тези народи.) (– После, в Рим се намират още 50 евангелия, сега се явява въпрос защо са избрали само 4.) Христос толкова е говорил, много работи е казал, но много малко са написани. Па, и другите евангелия са едно преповторение, с малка разлика. Сега може да си изнесете съображенията защо са приели само 4 евангелия, а другите са отхвърлили. (– През един от Вселенските събори тогава направиха проверка на тези евангелия, които се намирали в Александрийската библиотека, и са намерили някои от тях като същи с четиритях, другите са противоречали на четиритях – тъй са останали само четири.) Когато турският главнокомандующ (*Омар*) е превземал Александрия, какво е казал? «Ако книгите в Александрийската библиотека са както в Корана – изгорете ги, защото си имаме Корана. Ако не

са, то пак ги изгорете, защото противоречат на Корана.» (– Иоан действително казва, че много е говорил Христос. – Книгите на Новия завет едва около 80-та година са били събрани.)

Фиг. 12.1

(Фиг. 12.1) Защо тези две чаши, едната е по-голяма, другата – по-малка? В някои случаи вий бихте избрали малката чаша, в други – голямата. Ако искам за вас вино да наля, ще изберете голямата, ако искам за другите от вас, ще изберете малката чаша. Когато някой вас иска да ви почерпи, непременно трябва с голямичка чаша.

И в критиката зависи – има два вида критики. Едни критици мязат на сланата – като падне отгоре, ще те опари за година. Има такива, които мязат на росата – като падне отгоре ти, усещаш се доволен. Има разлика. (– От какво зависи да критикуват като сланата или като росата, злонамерено ли е, или така му идва?) Приятно му е. Онзи, който ще критикува, трябва да бъде много праведен човек. Той трябва да има много правилен череп. На когото главата е сбута на, такава критика да я нямаме. Критикът трябва да е чист. Правилен, с всички достоинства. Трябва да разбира. Какво ще критикува поезия, когато не разбира от поезия; или музика, когато не разбира от музика; или философия, когато не разбира философия? Трябва да разбирам предмета, върху който ще се произнасям, и да го разбирам тъй основно, че да дам насока.

За пример представете си: (фиг. 12.2) – какво бихте решили сега в тази фигура? (– Тръба, нищо няма.) Зависи в дадения случай как са съпоставени нещата. Представете си $+$ ∞ $-$. Какъв извод може да направите? За да се образуват тези двете линии и този кръг, туй тяло в покой ли е? Как се

Фиг. 12.2

образуват кръговете в пространството? Нали чрез движение. Кой са причините, че от този кръг са излезнали тези двете линии? Какво може да си предположите? Път ли е?

Разбира се, когато се приложи живата геометрия. Представете си, че някой път очите може да бъдат по-големи, по-раздалечени, или по-близо до носа. Кой са причините, когато очите стават по-големи? (– Голяма алчност – големи очи.) Донякъде то се обяснява откъде се е зародила алчността. Защо алчността да образува големи очи? Понеже предметите, които е искал да обсеби, взирал се е, възприемал е повече светлина и следователно светлината е въздействувала да разтвори очите. Тогава, как ще определите как се зараждат връзките между хората? Някои хора имат симпатия. На какво се дължи симпатията? Как започва? Кога се заражда? (– Известно разбиране на душите.) Не. Към някой човек ти си разположен. (– Ако са химични елементи, лесно – сродство.) Сродство – да! После, вземете също червения цвят, после се намалява, минава в розов, розовият в какво ще мине? В портокален. (– Зависи от числото на трептенията.)

Кой са причините, че рибите са станали студенокръвни? Нали казваме, че само при топлината човек може да се развива? Как разрешават съвременните естественици въпроса, то е друга работа, но рибите са се намерили при най-неблагоприятни условия, където горивото е било скъпо и за да добият топливо, им е струвало грамадни усилия. Те са решили с най-малката топлина и осветление да живеят, най-икономически. Следователно те са се лишили от топлината. (– Най-малката топлина. Намират ли се условия за топлина във водата?)

В едно отношение рибите са развили известна култура и за бъдеще хората трябва да се ползват от рибите. Човек по отношение на материалния живот трябва да бъде като рибата. Че, отлично: те са идейни, къщи не строят, железници, никаква фабрикация, никакви дрехи, където си закъснат, там си спят на водата отгоре. Един идеален живот имат рибите. Отлично живеят, чистота идеална, като вървят, порите им са изчистени. Говорим за онези, които живеят в океана. Рибите, които живеят в реките, техният живот е малко по-друг. Когато рибите са излезнали из водата, техният живот се е видоизменил, изменили са се в птици. Коя е добрата страна у рибите? Една отличителна черта у рибите? (– Мълчанието.) Между рибите има ли радост, съмнение, безверие има ли между тях? Да се проучват рибите, култура имат те. Онези, които живеят в дълбочините, си имат такива малки електрически ламбички, те ги носят на носа си, да намерят своята храна. Дали те ги турят, тези ламбички, или някой друг им ги туря? Тя е една фаза.

Аз искам да изучавате рибите не отделно от човека. Културата на рибите, тя е човешкият Дух. Когато човек е минавал през културата на рибите, човек е правил тези ламбички в морето вътре. Човешкият Дух е работил. Слизането и качването на човека – разните животни, които сега съществуват, то е път, през който човешката душа е минала. Това са само фази. Човек е живял, неговата душа е живяла и между птиците. Той е създал птиците, без да е птица; създал е рибите, без да е риба; създал е животните, без да е животно; създал е човека, без да е човек. Там имате MEN – МЕНЕЛАЙ – същество, което мисли. «Елена» какво значи? Славната, светлата, великолепната. «Херкулес» значи голям. То са все думи санскритски. «Ин» – вземали са го от китайците, у гърците станало «Йония». «Ин» значи великото в природата.

Там е хубавата страна, когато се изучава. Има хубава страна в рибите. Някой път хубаво е, когато си много разгорещ, да се върнеш пак в морето, да поживееш с рибите, да

се възстанови полека равновесието, да изчезне топлината. А щом изстинеш, ще се качиш при птиците, ще вземеш положението на една птица. Между орлите, между птиците ще поживееш.

Човек може някой път да прави своите наблюдения, тъй да изменя своите състояния. Хубаво е някой път да мислите за някой кон, за вола, за змията, за паяка – не се бойте, във всички животни, когато човек отпрати ума си, те като форми са свързани с по-висши същества. Сега тук, на Земята, конете и млекопитающите, те са същества, които за бъдеще ще излезнат гениални същества. Вий не може да се смеете на един вол, той е в зачатъчно състояние. При други условия този кон, когото си възседнал сега, може да има отлична философия, по-велика от Канта. Един ваш вол, който го впрягаш, за бъдеще може да бъде един поет, по-велик от Омира. Една птица из двора ходи, но може да излезне нещо велико от нея, поетеса такава – коя е сега най-великата поетеса в странство? Чели ли сте за някоя велика поетеса?

Именно в новата култура човек трябва да има широки възгледи. Той, като държи старото, в новото той ще се приспособява.

Аз искам да правите опити върху себе си, за да имате и други опитности. Забележете, всички естественици, които се занимават с буболечиците, почват да мязат на тях. Или занимава се с рибите – почва да мяза на тях. Ако той специално избере някое животно, почва да мяза на него. И вземете българските овчари, които пасат говедата – почват да мязат на тях. Хубаво е понякога за 10, 15, 20 минути да се спреш върху говедата. За толкова време има храна, но ако се спреш по-дълго време?

За пример една котка може да те интересува със своето мъркане, но щом усвоиш всичките тия движения, почва еднообразие. Но има у котката известни черти, които човек трябва да възприеме. Котката има една похвална черта: щом ида отвън, ще се спре, ще си изближе краката, ще си направи

тоалета. После, вземете у птиците: ще вземат, ще си прекарат всички перца, ще направи дрешката си, след туй ще изкукурига. Казва: «Оправи си работите, след това пей» – казва петелът. Котката казва: «Като отиваш на гости, изчисти краката си, за да бъдеш добре приет, и после помъркай» – тя преди тъй, като че вретено се върти. Като влезне, мърка. Казвам: «Ще предеш хубаво.»

Сега, те са заключения, но има нещо красиво в котката. После, има много самостоятелни черти – ти ще я нахраниш, но ако минеш правилата, на които тя се е подчинявала, показва ноктите си. «Господине, аз съм влезнала в дома ти, но ако ме лишиш от свободата, аз имам и нокти.» Кучето не е така. После, много помнят. Има едно коте на Изгрев, много бяга; един ден влиза в стаята, оставила някоя сестра баница, задига я, влиза и [на] другия ден задига кашкавал. Казвам: «Хубаво, ти или аз – все едно. Сега седи до вратата, казвам, няма баница, няма и кашкавал.» Седи и не бяга. Казва: «Отвори вратата, да видя дали няма нещо в стаята» – много помни. Целия ден седи и пази, казва: «Баница няма ли? Кашкавал няма ли?» Друг път не се спира. Щом аз влезна, то седи при вратата, помни баницата. «Отлична беше баницата.» Помни. Как се възпитава. По-напред я викам, говоря ѝ сладко, медено, – не идва, но щом вкуси от баницата, от кашкавала, чудо [се] произведе в нея. Ние можем да философствуваме, но ако една баница и малко кашкавал могат да преобразят навика на една котка – малко.

Трябва да внесем нещо реално в нашия живот. Внесете нещо съществено в ума си, не само отвлечени неща, но реално нещо. Изучавайте другите, изучавайте човешките типове. Хубаво е човек да се срещне с добри поети, писатели, художници. Четете техните биографии. Избягвайте онези пессимисти. Има хора, които гледат само онази, намръщената страна – хора на настроението. Пазете се от тях. Ако си зле настроен, не влизай в дома на приятеля си. Когато си добре разположен – да! После, когато идвате в клас, вашите раз-

положения оставете ги отвън. Казва: «Аз съм неразположен.» Че какво има, какво е станало в света? Ще турим една книга отвън – който е неразположен, да се разпише, да каже защо е неразположен и веднага ние ще изпратим една комисия, да се махне неговото неразположение. Да платим за неговото неразположение. Трябва да знаем причината защо е неразположен. Щом е неразположен, какво ще учи той вътре? Знаете ли на какво ще мяза един човек с неразположение? На онзи певец в една православна църква, който цяла нощ пил с другарите си и като почнала службата, заспал и почнал да вика: «Наздраве!» И свещеникът му казва: «Туй в никакъв канон го няма – криво четеш.»

Съзнанието ви, като критици, трябва да бъде будно. Влезнеш някъде, в клас отиваш – ще призовеш своето съзнание, да станеш господар. Защо аз съм недоволен? Светът си е свят. Слънцето грее. Земята следва своята орбита. Хората се раждат, има толкова щастливи хора, ангелите се радват отгоре – какво има аз да съм недоволен? Няма никаква причина. То са само фиктивни работи. Смешна работа – както в онази българска поговорка, където дъщерята, мома, сънувала, че се оженила, че ѝ се родило дете и умряло детето – и почнала да плаче, като разправила на майката сутринта, и двете почнали да плачат. Идва бащата. – «Какво е станало?» – Детето на дъщерята умряло. – «Че кога се е оженила? И такива глупави хора не съм виждал; и ако не намеря по-глупави хора от вас, няма да се върна.» Тръгнал да скита. Минава през едно село, един си ушил нови гащи (*потури*), но не знае как да ги обуе. Дал ги на жената да ги държи, а той се качил на покрива, да скочи в тях. – «Стои – казал бащата, – какво ще правиш? Аз ще те науча как да ги обуеш, но ще ми дадеш ли гащите си?» – «Ще ти ги дам, само ме научи.» – Взел гащите и тръгнал. В друго село вижда едно теле, завряло си главата в една делва, заклепило се, не може да я извади. Решили селяните да му отсекаат главата, че да го извадят от делвата. – «Аз ще ти покажа как да

излезне главата, но ще ми дадеш ли телето?» Счупил делвата, взел телето. В друго село гледа: всички сватбари плачат. Булката била около 2 метра висока, че главата ѝ 1/2 [метър] по-висока от вратата, дошла до вратата, иска тъй да мине, не може да я вкарат. Пък законът бил такъв: ако не влезне, най-голямо нещастие ще се случи. – «Аз – казал – ще ви кажа, ще ми дадете ли наниза на булката?» Той се качил на гърба ѝ, тя се навела и влезнала.

Сега, в живота няма да плачеш за онова дете, което ти си видял насън, че умряло. Че когато някое теле си е турило главата в делвата, няма да режеш. Онази булка, която е висока, ще се наведе малко. Морални правила са те в народа. Имаме страдания, малки страдания в света, но тези страдания са по силите ни, ние можем да се справим с тях.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ИЗПИТИТЕ. ДУХОВНА ВРЪЗКА И ПОМАГАНЕ

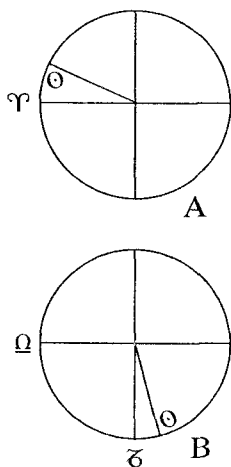
VI година (1926–1927)

13^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 19.XII.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

Да съпоставим две личности. Първата личност – буква-га А, младеж на 20 години. Втората – В, младеж на 22 години. А е роден в месец март, 22-ри, в 6 ч сутринта 42 минути и 5 секунди, сряда. В е роден на 22 декемврий, 12 ч полунощ, в

Фиг. 13.1

петък. Между тези две лица, кои са допирните точки и кои са отликите? Могат ли да бъдат двамата приятели? (Фиг. 13.1) (– От астрологично гледище, в хороскопа на първия Слънцето минава в знака на Овена (♈) и е вече изгряло. Другият, по-неже е роден в полунощ, на зимното слънцестояние, долу, тук, е знакът на Козирог (♐). А е роден в 1906 г., а В – в 1904 г. За дните, дали е сряда и петък, трябва да се направи проверка. В момента на раждането на В изгрява знакът на Везни (♎), а в четвъртия дом долу, в надир, е минавало Слънцето. Тогава имаме, че ас-

цендентните знакове на тези двама души ще бъдат противоположни и Слънцето на едина и Слънцето на другия ще се

намират в квадратура: $\overset{A}{\odot} \square \overset{B}{\odot}$. Квадратурата е аспектът, който показва, че двете планети се намират на $1/4$ от кръга. В астрологията се смята за дисхармоничен аспект от втора степен, понеже опозиция ($\odot - \odot$) се смята за най-лют аспект. Понеже аспектът е между Слънцето, ще бъде по-скоро творчески. – *брат Г. М.*)

6 е число на илюзиите. Общият сбор на годината на А колко е? $1906 = 16 = 7$. 16, това е едно число на големи противоречия. 16 означава изхвърляне злото от висшите светове надолу, събаряне кулите на дявола. А щом се съборят кулите, имаме числото 7 – Божественият принцип.

Числото 16 – всеки човек трябва да се събори. Резултатите на туй число: Да кажем, един търговец запалил своите длъжници, оттук-оттам обира. Най-после фалира, остане беден. Иска да се отрови, да се убие. Най-после стане смирен, набожен, казва: «Да бъде волята Божия!» Числото 15 например – започване на едно зло. $1+5=6$. 6 – илюзии. 16 – резултатите са вече добри. Числото 5, туй е чисто кабалистическо.

На 22 март роден – пак има голямо противоречие. На 22 март има големи промени на теченията и вътре в природата, рядко ще се случи времето да е хубаво на тази дата.

Следователно, ако започвате една работа, напълно може да се определи работата ти каква е, като знаеш тези закони. Започваш да изучаваш някой предмет – от деня на започването може да знаеш какво съпротивление, какво противоречие ще срещнеш. Вий трябва да изучавате астрология. Когато искате музика да изучавате, ще изберете не коя да е година, кой да е ден. Ще чакаш, ще избереш най-благоприятната година, най-благоприятния месец, най-благоприятния ден и час. Тези закони, трябва да ги знаете, ако

искате да успеете. Пък ако така ходите, набарвате нещата, ще се опарите. Казва някой: «Всички дни са еднакви.»

Какво създаде Господ в първия ден? В първия ден на гвоя живот ще се яви една велика борба. Ще отдели светлината – значи ще се определи твоята орбита, ще се определи гвоята земя. Във втория ден какво създаде? Проучете какво – в първия ден, във втория... В шестия ден – в петък, е създаден човекът. Слабата страна на човека – Венера, тя го подмами. Втория път кога трябва да бъде създаден духовният човек? Кой е най-добрият ден? Неделя – на Слънцето ден. Ако в теб се роди една идея в петък, една мисъл в петък, ще вземеш туй предвид – няма да се плашиш, но ще вземеш предвид съответните препятствия. Ще каже някой: «Суеверие.» Няма никакво суеверие тук.

Продължете, да видим (*брат Г. Радев*). Има ли някои хармонични съвпадения между двамата? (– Трябва да се знаят и другите планети. Общо, слънцето в Овен (♈) означава импулсивна натура, деятелна. Натура, която има стремеж бързо, импулсивно да прояви нещата. А когато имаме Слънцето в Козирог (♐), както при В, по обмисля нещата, бавно, с такт, с дипломатия. Когато* първият, А, вади ножа, пряко пристъпва. Затова в тази смисъл не могат да се хармонират.)

Ако вземем месеца, първата буква: «М», това е смърт, разочарование. Във втория месец: «Д», то е закон за равновесие. Март – всичко се изменя и променя. (– В края на крапцата, как ще свърши този в март?) Много добре, но ще има няколко белега на главата. Този в декемврий ще бъде повече материалист, ще се държи за материалното, за идейните работи няма да се грижи.

Напишете следните изречения:

«Истината носи свобода за разумните.»

«Любовта носи живот за благите.»

* когато – *диал.* докато.

Тези изречения, за 10 дена по 10 пъти на ден ще ги произнасяте. Три пъти сутрин, 3 пъти на обед и 4 пъти вечер към 10 ч. Сутрин – щом станете от леглото, ама съзнателно. Тогава мислено ще си приложите и туй. «Истината носи свобода за разумните. Аз съм един от тях.» Ще оставите в подсъзнанието и свръхсъзнанието мисълта да работи. Т. е. по стремеж ще разбирате, не че сте разумен, но имате стремеж да бъдете разумен. Защото, ако поставите, че сте разумен, ще изпаднете в една погрешка. През тези 10 дена ще отбелязвате главните, отличителните черти на вашата опитност. Най-отличителните черти на преживяванията.

При сегашните идеи, вашите схващания, които имате в ума си, колко хиляди години са внушавани, внушавани, внушавани! Казва: «Аз трябва да бъда човек» – ама толкова неопределено! Когато аз кажа: «Трябва да бъда човек», «Човещина трябва да има», каква е разликата? «Аз трябва да бъда човек.» – «Човещина трябва да има.» (– Човек – значи да бъда разумно същество.) Да бъда човек значи: като дам дума, трябва да устоя на думата си. Казваш: «В 6 часа ще дойда, думата ми е!» – трябва да дойда. Макар светът да се обърне надолу, пак трябва да бъда там. И затуй човек трябва да бъде много внимателен, когато обещава. Ще се спрете, ще кажете точно: в 6 може ли, в 7. Ако не може, ще [кажете:] «Не може!» Вий кажете положително. Но щом кажете положително, каквото и да е, трябва да вземеш всичко предвид.

За пример аз бих желал тука като дойдете, всички да бъдете точно навреме. То е красиво. Не че е грях някакъв, но тука понякога нижете се като синци. Точно навреме, като в университета. Всеки на мястото си навреме. Няма закъснения.

За пример студентите в Америка имат един добър навик. Преди почване занятия студентите от всички факултети се събират в една обща аудитория, излиза един от професорите, чете нещо из Библията, една молитва и всички сту-

денти си отиват по аудиторииите. Туй – като традиция, няма норма. «Ама, казва някой, не съм ли свободен?» Това не е свобода. Свобода наричам, който сам направи нещо. Когато аз отида, направя едно добро, това е свобода. Когато аз отивам да уча музика, това е свобода; когато науча нещо на памет, когато се завзема да отида на разходка до Витоша, това е свобода. А когато остана вкъщи, не се занимавам с нищо, само си въртя палците, това е робство.

Всеки един човек във всичко трябва да бъде последователен. Невидимият свят не се налага, но в края на краищата, когато човек мине през тези трите велики свята...

Аз ви давам тези формули, после ще ви дам за Мъдростта. Тя е по-взискателна. Истината и Любовта са по-снизходителни, но Мъдростта е взискателна. И в думата «истина» като измените малко ударението, става «изстина». Но хубаво е, ако човек изстине, ако пожарът изстине у някои хора. Да образува топлина, не да образува пожар. В топлината горещина няма, и пожар няма. Топлината никога не може да изстива. Изстиват само горещите неща. В топлината изстиване няма, тя може да се прекрати, но прекратяването не е в нея изстиване.

В тази топлина, за която аз говоря, температурата е еднаква. И който има тази топлина, той има един характер уравновесен. Щом имаш топлината на живота, ще усещаш всякога едно разположение в ума и сърцето, разположение и приятност в своите действия. Но ако в тази топлина има горение, тогава се раждат противоречивите състояния. Заражда се една борба вътре в самия човек. Една мисъл идва, друга, сменят се.

А самата борба не е нещо лошо. Като се бори човек, той уяква. С някого трябва да се бори човек и ако не си се бориш, иди, с някое дърво, хвани го, побори се. Вий идете, правете един опит при някое дърво тъй, голямо – 40–50 годишно – хванете се с него, поборите се, но не с желание да го победите, но да се бориш – да докажа, че мога да се боря с

тебе. След като излезнете от тази борба, ще почувствувате в себе си едно приятно чувство. Защото туй дърво, голямото, ще се усмихне малко на теб. Тъй, както някой старец се усмихне на някое дете, което се е качило на гърба на дядо си, потупа го по рамото и казва: «Браво!» И детето се радва, като се върне при майка си, казва: «Дядо ме потупа!»

Когато човек минава през важни изпити на живота, никой не може да ви помогне. Има такива състояния в човешката душа, за които външният свят е спял. Ти си изолиран, никой не може да ти помогне, ти сам ще си носиш тежкия кръст, няма кой да ти влезне в положението.

Ако вие се оплаквате пред съвременния свят, ще бъдете тъй, както ако говедарят се оплаква на говедата си, че му е влязъл трън в крака. Как ще ти помогне едно говедо? Има състояния, които сам трябва да си лекуваш. Може да ви помогне само един, който е минал през тези мъчности. Той може да ви упъти. Казва: «Аз съм минал през тези положения.» Неизбежни са – сам животът ги изисква.

Ще дойде борба във вас, гняв, ярост – но да излезне топлина. Гняв, който не образува топлина, не е – в тази смисъл има една педагогика, казва: «Не се гневи.» Не е. «Не се гневи» подразбира дразненето. Гневът е нещо, ти се бориш с нещо съществено. Виждаш някоя неправда. Някой си голям юнак хванал някого, че го налага. Ще идеш, хванеш го: «Господине, какво искаш от него? Ти си човек, какво искаш?» – «Ама, той ми дължи 100 лева.» – «Нà ти стотях лева, да се не биеш.» А другия потупаш: «Слушай, когато имаш да даваш, ще си платиш или ще се извиниш.» Ето един човек, който разрешава въпроса. И турците са имали много добро правосъдие. Викат Ивана: «Имаш ли да му даваш?» – «Имам.» – «Плати му веднага!» Кадията веднага издава решение: ако не плати, 10–25 [тояги] – налагат го и веднага плаща. А сега българските съдилища ще го разтакат, разтакат, ще платиш повече.

В Новопазарско, разправяше ми един чехларин, отворил си сергията, един селянин задигнал едни хубави чехли. «Що ми трябваше да го давам под съд! Набий го, вземи си чехлите, казва. Въртят вече 4–5 години, похарчих повече, не мога да се отърва – адвокати, дознания, че как е откраднал.» Задигнал ти някой човек чехлите – не го давай под съд. Ако можеш, набий го. Разбира се, онзи ще го набиеш по кой начин? Не да му счупиш ръката.

Подразбирам: Може човек да развие своята мисъл, да бъде толкова силна – някой се готви да бие някого, може ти да въздействуваш на него и да престане. Виждал съм, някой тъкмо вдигнал дърво да бие, мине жена, вдигне си ръцете, казва: «Чакай!» Тази жена много умно постъпва. Тя, като вдигне, от нейните лапи излиза нещо. Всичката онази набрала се енергия в него, тя я изтегля. Той, като погледне, казва: «Заради тебе няма да го бия.»

Трябва да се въздействува вътрешно, разумно трябва да се въздействува. Ръцете са една от великите емблеми. И често, когато вий много пъти сте обезсърчени, вий сте учени хора, не може да разбирате, отпуснали ръце, глава увесена. Ръцете горе! Представи си, че се бори някой с тебе. В себе си, направи си вътре в стаята: вдигни си ръцете нагоре, вземи една поза, друга, трета, четвърта – веднага туй настроение ще изчезне. Ами защо седи някой, седи, вземе револвера, тури го, снее го, тури го, снее го – то са глупави работи. Ще вземе някоя чашата, ще тури хинина. Казва: «Колко съм млада сега да умирам!» Не ти трябва никаква чаша. Вземе една чаша топла вода и пий: 2, 3, 4 чаши. Пък като ти дойде за револвера, вземи един масур^{*}. Ще излезне малко смешно. Ако някой е ясновидец, ще види: то е някой ваш дядо, който някога е умрял, или някой ваш близък приятел в другия свят, казва: «Що ти трябва да живееш?» Пък ти вземи един масур, направи му малко смешка. После, с ча-

* масур (от ар.-тур.) – диал. цев, тръба.

пата топла вода ще му дадеш един урок. После – масур; дай му един урок – ще почне да мисли.

Хората са играчка сега на такива неразумни същества. Пълен е светът и трябва да се освободите от тях. Сега е време, когато човек трябва да воюва. Сега всички се излагате, ще знаете къде са вашите мъчнотии. Някой път се чувствуваш, като че не си ти. Друго някое същество е влезнало. Да знаеш, че ти си човек, който страда, и да знаеш защо страдаш. Нищо повече! Тъй!

В думата «истина» кой е най-силният слог*? Тук, както са поставили в български, след «и» идва «с» – това е форма на промените, които стават в живота. «С», това е Месеца. «И», това е начало на живота. «И» всякога подразбира, че в теб се е родила една мисъл. В българския език «и» има туй свойство, както в еврейския има «йод»-ът: то твори – начало на една работа. «Т» – препятствие в живота. Второто «и», след него – друго едно начало. Ще трябва да се справяте с мъчнотиите, които се създават от този звук «т-т-т-т». Къде е спънат езикът? Горее – активността. Тази, долната челюст у животните, като те хване, с горните зъби хапе. Съскането после ще дойде. Ако ти не можеш да победиш, непременно ще дойде едно вътрешно съскане. Само когато дойде «и»: «ти» – кое лице е «ти»? Второ лице: ти, от тебе. Когато дойде «ти», второто лице, ти ще имаш победа. Ти не можеш да победиш, докато не дойде «и»-то, второто начало – то е Божественото вече. «Си» – «ти»: значи какво ще стане тогава? «Си», «ти»: тези, двата слога – а ситият човек е извършил вече някоя работа. Той е вече сит. Силният слог в думата «истина» е «ти» – то е слогът. «Ис-» – имате в «и»-то: в началото ще дойде една промяна. Но «т» вече ще даде една насока – туй, разумното, второто начало. Работиш за някого ти. «Ти» – живият идеал, за който човек може да живее.

* слог – *остар* сричка.

Много от буквите на латинската азбука са заети от иероглифите. Някои от българските букви има и в еврейски – тѣи, както са турени: *א* – «алеф». Българите турят *у* или *н*, англичаните казват «эч», немците – «хаш», българите имат и него *ч*, обърнато в противоположен смисъл; и съдържанието като *н* има едно значение, като *ч* – друго. Тук *ч* – като цвят цъфнал, а *н* – завързал. Латинците са узрели сега. А славяните едва сега почват да цъфтят. Тези букви са обърнати. Един ден, с време, и в техния език ще се изменят буквите. Българите за пример искат да се освободят от своя «ѣ», «ѝ», «ѥ», «ѧ», но те останаха.

Това са упражненията необходими. Един художник, най-първо той направи скица на една своя картина, след туй почва със сенките. Онзи истински художник, когато полага чергата на сенките, трябва да са отмерени, трябва да има едно преливане на дебелите и тънки сенки. Какво показва една гънка сянка или дебела сянка? Ако сянката расте на запад или ако расте на изток, какво ще заключите от сянката? (– Ако расте на изток, Слънцето е на залез.) Тѣй.

Туй, естественото Слънце има отношение с друго едно слънце, което се намира в човешката душа, в човешкия мозък. Човек си има своето вътрешно слънце и то си има своята специфична топлина. Някой път човек на туй вътрешно слънце не може да възприсме топлината. Отвън е топло, а вътре му е хладно. Чувствува, изгубил е онази топлина на живота. Чувствува, че известна топлина липсва, изгубил е онези възвишени, благородни чувства на живота. Студено му е, безверие, едно настроението спрямо всички, не може да види добро в никого, на всички хора гледа с презрение, не ги познава, странни му се виждат. И той се намира като едно божество, на което неговите създания не му се покланят.

Може ли статуите на един скулптор, те да му се покланят? Могат ли? Но една жива идея, на която ти си спомогнал да живее в теб, всякога може да ти се притече на помощ. На колкото идеи ти си дал живот, на колкото чувства ти си дал живот, всички тези идеи, чувства един ден ще дойдат на помощ, ще ти помагат. Чувството, то е животът на едно разумно същество, което е живяло вътре в тебе и то е тясно свързано, то няма да те забрави.

Когато вие говорите за любовта, как я разбирате? Вий говорите за любовта, казвате: «Аз обичам някого.» Когато говорим за любовта, ще разбирате: Бог е идвал в нас. Може за 1 минута, за 5, за 10 минути, аз съм почувствувал любов към някого – този момент е свещен. Аз съм почувствувал за момент – то е присъствието на Бога в мен. Той Си е напуснал Своего жилище. Господ много рядко напуска. Ти се радвай, ако си почувствувал тази Любов! И ако ти си я почувствувал, в самата вечност тя ще ти дойде на помощ. И в най-мрачните часове на живота ти Господ ще дойде. Ако само за 5 минути те посети, ти имаш голям капитал. Вярвай в петтях минути! Но изгубиш ли вярата, ще дойдат най-големите нещастия. Даже една секунда е достатъчна, да почувствуваш този свещен трепет. Туй е великата истина в живота.

Може да е тази любов към науката, към изкуството, към музиката – всички неща в света са живи. Музиката, тя не е нещо механическо, то е живот. И изкуството – самата идея, тя е жива. И някой в теб казва: «Работи, работи!» – някой настоява. Работиш върху математиката, някой настоява: «Работи!» Мъртви числа са тези, но намираш известно удоволствие – любов. Работиш с някого, не си сам.

Никой в света не живее сам, не мислете. Казва: «Аз съм самичък.» Човек с едно колективно същество и той трябва да го знае, това. И там е хубавото – че е колективно същество. И ще дойдат неговите съжители, помощници, ще му ка-

жат: еди-на кое място в математиката – ще му покажат. И като свършите работа, ще се радвате всички, доволни сте. Ти се разговаряш, тъй, всички от теб са доволни.

Само тъй можем да бъдем герои в света, тъй трябва да мислим. То е истинският път на един ученик, който иска да мисли здраво. Другояче ако мислиш – вятър те вее на бяла кобила. Не че е лошо да язди човек на бяла кобила. По някой път забелязвам у вас една дряхлост*. Вий седите и мислите за бъдещето. За бъдещето не мислете, бъдещето е велико. Всеки, който е роден, който е облечен в плът и кръв, трябва да се радва, че е дошел на Земята. Нищо повече! Пък, като си погледнеш кундурите**, като видиш, че са прогледали, позасмей се, благодари, че са прогледали общата ти: «Дано Господ благослови, че и аз да прогледам, както общата си.» Палтото – лактите: «Дано и аз прогледам» – чисто по философски, по Сократовски. Всеки, който ви види, да знае, че отвън сте сиромаси, но отвътре сте жизнерадостен. Може да ви скъсат десет пъти на изпита – «Ще се поправи тази работа.» Тази сутрин какво казах: два пъти като го скъсат, третия път като влезна аз вътре – всички професори... Скъсан аз разбирам: ти отиваш със съзнание, молил си се, работил си, учил си. Скъсат те първия път. Аз говоря за съзнателния студент. Онези, които ги късат, те си го заслужават. Втория път – пак. Третия път Господ казва: «Аз ще дойда сега.» Като се изправи, всички професори станат, казват: «Този е учил.» Турят 6. Шест! Защото, ако не тури 6, професорът ще изчезне. Защото, когато дойде Божественого, човек става гениален.

Имаше една книга за онзи гениален, на когото паметта е развита: прочетат му 35 000 думи еднаж и всички думи ги изказва и после – отзад напред. Само от едно четене. Пигам: Ако вземеш ти анатомия, ще те скъса ли професорът?

* дряхлост – книж. остар. немощ, отпадналост.

** кундури (от ар.-тур.) – диал. обуца.

Ако вземеш математика, всички тези формули, къде ще те скъса? (– Възможна ли е такава памет?) Като дойде Господ на третия път – ще бъде. Ти ще му доведеш, на онзи професор, от 99 кладенеца вода. Той ще ти признае. А слаба ли ти е паметта, слаб ли ти е разсъдъкът, като те погледне, професорът казва: «Единица!» (– Значи, ако ученикът има слаба памет, и Господ не може да му помогне?)

Отслабването на паметта се дължи на дисхармонични чувства, които съществуват у човека. Всеки един може да оправи своята памет, щом хармонизира своите чувства. Имаш ли дисхармонични чувства, непременно ще отслабне паметта. Разсеяност – да кажем, баща ти не ти е пратил пари, три дена не си ял, после, гостилничаря, имаш да му даваш. Седиш, учиш по философия или математика, но веднага изхвърква, не си ял, 1500 лева изпъкнат, объркат ума. Щом дойдат парите, щом платите на гостилничаря, дойде разположение, може да се концентрирате. Или: скарал си се с някоя своя приятелка, която много обичаш, тъй, от детинство. Седнеш да четеш – тя се изправи в ума ти. Ще идеш да уредиш работите си със своята приятелка. Твоята приятелка, трябва да учи и тя с теб. Не учи ли тя с теб, ти ще учиш, тя ще бие тъпана.

Хармоничните чувства, трябва да ги придобиете. Човек изработва и може да усили своята памет.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ЖИВОТ, СИЛА, ИНТЕЛИГЕНТНОСТ

VI година (1926–1927)

14^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 26.XII.1926 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

10
1
ж⁹ с⁵

Излезнете някой на дъската! Напишете
някоя голяма единица, най-малко 0,50 м! Ту-
рете сега на тази единица «Ж» отляво! То
представя живота. Единицата, това е човекът.
Ако на тази единица приложите живот, къде
ще се отрази влиянието на живота у човека?

Изобщо къде се отразява животът? Ако има-
те изобилен живот, къде ще се отрази? Къде трябва да го
гърсим, живота? (– В погледа.) В погледа не може. (– В гла-
вата, защото животът ражда мъдростта.) Не е. Турете от-
дясно «С». То значи да се приложи сила. Къде ще се покаже
силата у човека? Приложете 9 единици живот и 5 единици
сила! Турете отгоре на тази единица интелигентност 10! Къ-
де, сега, ще се прояви интелигентността? В главата; силата
в гърдите, в ръцете, в краката; а животът ще се прояви в
стомаха. Мястото на живота е стомахът, там ще търсите жи-
вота. Основа на живота е стомахът. И русите са прави, каз-
ват: «Вот мой живот*.» Ние казваме «стомах». Тя не е бъл-
гарска дума. Англичаните казват: «stomach», а имате дума-

* живот (рус.) – стомах

та «belly» за корем. Всяка една сила, животът ще окаже едно влияние, натрупване само на материалите. Човек, животът ще го превърне на едно буре, ако няма кой да организира живота. Животът има стремеж да изглади нещата, да ги направи валчести, да ги изглади от всички мъчнотии. У всички хора има желание да избегнат мъчнотиите, защото животът не обича мъчнотии. «Дотегнаха ми вече тия мъчнотии» – то е обикновеният живот, който действа, няма съзнание, теб ти се иска без препятствие. Но понеже се явяват в живота онези сили, които противодействуват, животът вика на помощ силата, мускулната сила – то е вече органическият живот, дето се явява топлината. Образува се горение в стомаха, разлагането там почва, а топлината се ражда в мозъка. А когато в мозъка се появи горение, хората заболяват. Горенето трябва да става в стомаха, топенето на храната, а топлината трябва да е горе, в мозъка. Човешката интелигентност ще се прояви в неговата глава.

Каква роль* играе интелигентността? Силата сама по себе си не може да премахне всички мъчнотии, идва на помощ интелигентността. Животът със силата и интелигентността какво съставят – среда ли са, условия ли са, какво представят у човека? Ние сега говорим за обикновения живот, ние още не говорим за онзи, свършения живот, а за обикновения живот, тъй както сега се проявява на Земята, какво влияние оказва. Ще знаете: Когато искате да живеете един охолан живот, това е животът, който го иска у вас, и този живот влияе на задната част на мозъка. Силата има място вътре в мозъка, тя действа странично, над ушите. А интелигентната страна на човека действа на предната част на главата и горната. А когато говорим за ума, в ума влиза и животът, и силата, и интелигентността. Те съставят вече качествата на ума. ОМ значи всичко. ОМ – всички качества на развитие, оттам е взета думата «ум». УМ – ОМ: там е

* роль (рус.) – *остар.* роля

коренът. Когато човек иска животът му да бъде охотен, мисли със задната част на главата. Когато иска да бъде смел, действа със страничната част на главата си. За да разреши въпроса, трябва да действа с цяла: и отзад, и отпред, и от двете страни, и после – отгоре. Ще знаете, някой път вий сте разгневени, чрезмерно възбудени. Някой път трябва да се възбудите – ако нямате препятствия в живота си, страничната част на главата ви ще остане недоразвита, ненормална ще остане, плоска, страхът ще бъде много развит. Затуй главата ви трябва лека да се развие. Тези центрове, те се наричат: на силата, на волевата сила и те са съединени с дихателната система. Има и друга крайност: тези центрове могат да бъдат много силно развити – тогава се проявява разрушителност у човека, иска да убие, да бие, да покаже, че е нещо.

После, има и друга сила, която се явява, изменя живота, силата и човешката интелигентност. Това са личните чувства. Ако към живота поставите «ч» (честолюбието, самоуважението), как ще се прояви животът? Този човск, ако го има самоуважение, в живота си ще бъде изящен, гранезата му – богата, на яденето обръща голямо внимание, като седне – като някой цар. Тъй ще бъде. Следователно, щом влезнете в една къща и видите, че яденето е много пишно, животът е 9 и честолюбиста – в 5-а степен. Той мисли, че като яде, ще стане нещо. И действително яденето помага.

Сега, предназначението на личните чувства. Личните чувства се явяват на най-низшата степен на живота. Личните чувства съществуват у всички животни. Вземете например пчелата. Поставете се пред кошера. Царицата чувства, че някой спира работниците ѝ и издава разпореждане: «Идете кажете на този господин да се отстрани от пътя!» Тогава ще излезне една пчела и ще те удари по главата. Ако не вземеш под внимание това, втора ще дойде. На третия път ще те жилне – ти трябва да знаеш, че царицата даде разпореждане. Нищо повече – не изпълниш ли тази заповед,

ще има гонене. Туй произтича от честолюбието, ред и порядък има тука. «Ние отиваме на работа, трябва да си достатъчно храна, какво си седнал на пътя ни!»

Честолубие има и у по-низшите животни. Кое е човешкото честолубие? В животните качеството на честолубие се отличава. Едно животно винаги се хвали със своята сила. Туй е качеството на животинското честолубие. Кокошка ако е, квачка, като види някой вол, разпери се, ще клъвне, казва: «Трябва да знаеш, че аз съм голяма, няма да ме смущаваш.» Ако е змия, ще се увие, ще се изправи. Или, ако е някое куче, ще му настръхне козината; и котка ако е – също. И после, котките имат един символ – съскат; и когато каже тази дума, кучето се връща. Казва: «Внимавай!»

Качество на животинското самоуважение е силата. Тогава, качество на човешкото самоуважение какво трябва да бъде? Интелигентността – разумен трябва да бъде човек. На какво отгоре? Че имам сила – много добре, но тази сила трябва да бъде интелигентна, разумна сила. Върху моята разумност може да имам самоуважение. Може да се гордея със своята разумност. В този смисъл да бъде човек горделив.

В английски имат думата «горделив», те казват и на рана, която е заболяла, плът, която не се поддава на никакво лекуване*. Англичанинът казва: «Аз се гордея, че съм англичанин», но същевременно значи и «язва». Но същевременно имат и думата «honest» – значи «чист»**. Думата «proud» и «горделив» са едно. Значи трябва да бъде човек честен, със своята честност трябва да се гордее човек.

Този анализ човек трябва да прави в своето естество, да знае откъде идват онези внушения. Искаме да живеем охолно – животът ни действа. Трябва да знаем възможностите

* proud (англ.) – горд, горделив, proud flesh (буквално. «горделива плът») – зърнесто образуване около рана или язва.

** honest (англ.) – честен; *остар.* целомъдрен; добродетелен.

на този живот, органическият живот. Явява се у нас желанието да бъдем силни – и то е необходимо, силата развива гърдите ни. Най-после се явява интелигентността, която е необходима да развие главата ни. А след туй – след живота, силата, човешката интелигентност, дават се условия да се прояви човешкият Дух, да се прояви истинският Човек. Той ще овладее цялото си тяло. Да можеш ти да владееш тялото си, всичките си органи, тъй да ги владееш, че да бъдат напълно под контрола на твоята воля. За пример кой от вас, като простре ръката си, може да я вдърви тъй, че като тури 50 кг, да не трепне? По някой път е необходимо – някои от вас слаби сте, нали, страдате от някоя болест, – има един вид упражнения умствени, с които можете да въздействувате върху ума си.

Представете си следующото упражнение: Десният крак напред, леко навеждане към земята; мислено хващате един килограм и го повдигате. Направяте друго движение, навеждате се пак и мислено вдигате 10 кг, после – 15 кг, 20, 30, 40, 50; и ако вий за три месеца правите опита, може да развиете вашата мускулна сила, тогава 50 кг, ще ги вдигнете леко. Да няма тази хилавост. Да кажем, някой път недоволен сте, светът ви е крив – седни да видиш колко можеш да вдигнеш! Помъчи се да вдигнеш 10 кг, не изеднаж 100! Десет, 15, 20, 35 – и като се концентрирате, ще видите каква топлина ще поиде в мускулите ви. Умът ви действа най-първо в стомаха, след това – върху центровете на задната част на мозъка, след това ще подеждва странично, ще подеждва и отпред, и отгоре, и тогава имате един кръг на деятелност.

Сега, някой път вие искате да добиете сили, без да се упражнявате. Природата дава своите богатства на всички, които са приложили. Вземете един лекар – той трябва да изучава 6 години болестите. Ако ние трябва да изучаваме 6 години болестните състояния на човека, колко години трябва да посветим, за да изучим здравословното състояние на човека? Защото има и другата страна – ако знаете каква е

нормата на човешкия организъм, тогава отклоненията от тази норма ще ни дадат болестните състояния. Ние ще знаем къде е отклонението: в стомаха, в бъбреците или в черния дроб, или в някоя от жлезите, или в дробовите, или в мозъка – ще знаете отклонението. Затуй първото нещо: трябва всички да се стремите към едно вътрешно нормално схващане и като дойде изпитание в живота, трябва да знаете къде се крият причините. И ако тези причини не са във вас, ще ги търсите отвън; ако и там не ги намерите, ще ги търсите във вашето минало – това е кармата ви – и ще разгадате какво ви предстои.

Е, мислено колко килограма може да вдигнете? Аз зная как ще го направите. Вие ще кажете тъй: клекнете, изведнаж вдигнете 100 кг. Концентриране – всички трябва да се стремите. Аз забелязвам много слабо концентриране. Всякога трябва да имате контакт. Вий, като ходите, вдигате си крака страхливо нагоре. В ходенето вие не трябва да разходвате вашите енергии. Стъпването – веднага контакт и след това ще отслабите този ток, да отслабне. Опъване ще има. Всички да владате мускулите си и най-първо ще се научите да стъпвате на пръстите си. Вий, както стъпвате на петите си, и затуй именно мнозина сте нервни. Най-първо ще се научите да ходите тъй: първо на пръсти, после петата. То е разумното ходене. Трябва да се научите от котката. За човек, който не е свикнал, се вижда малко смешно.

После, ако направим, сега, един опит с целия клас: да ви дам половин километър, да направите една права линия, можете ли направи, сега, по снега? Трябва един ден да излезнете на полето, ще ви завържем очите, да видим кой от вас може да върви право, да опише права линия. Ще му отвържем после очите, да погледне назад – как е вървял.

Никога не е потребно да върви човек по права линия. У всички животни и у човека изобщо, не само българите, всички вървят [така:] , правят едно завиване и ту туй зависи някой път от сърцето. Някой път ние отиваме ту

към лявата, ту към дясната страна. Има едно преливане отляво вдясно. Туй е тъй – ако се загубим в някоя местност, завръщаме се, правим един кръг. Ходиш, ходиш, гледаш – на същото място си дошел.

Този закон е верен и по отношение на човешката мисъл: мислиш, мислиш – дойдеш пак до същото заключение. Някой път мислиш, че си намерил някоя велика идея, обръщаш, обръщаш – пак старата идея. Затуй в този път, в който вървите, трябва да имате един вътрешен учител. Трябва да се събуди Божественото. Туй го съзнават и животните – групово ходят, помагат си. А човек, който тръгва в света, трябва да бъде разумен.

Колкото за концентрирането, аз бих ви препоръчал изучаването на алгебрата, едно добро средство за концентриране – математиката. Сега, вие всички мислите, че сте свършили със събирането. Не сте го изучавали. В цялата математика събиране, изваждане, умножаване, деление никога не се свършва. Това са процеси на самия живот. В какво може да уподобите събирането? Събиране има в живота – тои като дойде, всичко събира – трупа, трупа, събира. И ако не дойде друга една сила, да регулира туй натрупване, раждат се болезнените състояния. То е живот. Що е храненето? То е животът. Казва: «Ще дадеш тук!» Но този материал трябва да се разпредели, да се превърне в мускули. После – да се превърне в една здрава нервна система и през тази нервна система трябва да протичат тези жизнени сили в природата. Яденето трябва да бъде разумно. Туй натрупване на материята... Защо съвременните хора употребяват хляба? Без хляб не може ли? Българинът много хляб яде. Германците ядат много картофи – понеже много месо ядат, картофите неутрализират месото. А българинът по-малко месо яде, затуй яде хляб. Хлябът повече топлина образува.

Следователно трябва да развивате концентриране. Представете си, сега, че имате едно състояние: изстиват ви краката. Какво средство ще употребите? (– Гореща вода.) Ня-

мат гореща вода. (– Ще бягаме.) Да бяга! (– С ума си можем да си стоплим краката.) Някои хора изстиват повече, някои – по-малко. Изстиването се дължи на прости органични причини. На които кръвта е нечиста, по-лесно изстиват, на които е чиста – по-малко. На които кръвта е чиста, имат повече магнетизъм. На които не е чиста, имат повече електричество. И следователно електричеството всякога изстудява. Онзи, който се гневи, се сърди, кръвта не е чиста – той е придобил повече електричество, динамическа сила. Електричеството топи, гори – ще внесеш магнетизъм малко, или [другояче] казано, топлина трябва да се внесе.

(– Как ще се внесе тази топлина?) Как да ви я представя, тази топлина? Трябва да ви намеря някой случай да ви покажа каква е естествената топлина на човека. Има някои хора, като им пипнете ръцете, те не са горещи, от тях излиза една топлина. Щом пипнете ръката на такъв един човек, усещате: излиза една приятност. Не е мека ръката му, не е суха, не е влажна, не е гореща, същевременно чувствуваш: нещо приятно и пълно с живот излиза. Зимно време спрете се при някой просяк, който е седнал турски, седи тих и спокоен, като някой факир седи, седи той и благославя хората. Този човек има топлина; спрете се при него и помислете. Един хубав урок – самообладание има, седи човекът, придобил го е той, няма страх от студа.

Божествената топлина не знае какво нещо е страх. Човек, който има туй състояние, е като човек, който отива в странство, но има всичките чекове, приятели го чакат – от какво ще се бои? Но отиваш за странство, едва имаш пари за път, не познаваш никого, никакъв адрес нямаш – страх, смутен е умът ти. Първото е горение у теб, а второто е да имаш една приятна топлина. Ти казваш: «Имам един приятел, джобът е осигурен.» Аз говоря за истинския джоб, за опова съкровище на сърцето, което като наследи човек, усеща, че е осигурен. Да имаш един добър приятел, значи топлинка. Да имаш един добър баща, това е топлинка. Да имаш

един добър брат, една добра майка, топлинка е. Да имаш едно общество възвишено, благородно, то е топлинка, топлина има вътре.

Сега, основната мисъл тази вечер коя е? (– Съсредоточение.) В какво да се съсредоточим? Вземете състоянието на слона: ако вие слона го доведете до един мост, на който гредите не са здрави, той, като дойде, поставя крака си и определя: по никой начин не можете го застави да мине – той знае, чувствава, че не могат го удържа гредите. В този случай слонът е ясновидец – чувствава с бутването на крака. Но ако поставите мишките – ще минават, и те знаят, че мястото издържа. Обаче, ако поставите един плъх в един кораб и този кораб предстои да потъне, плъхът ще избяга на сушата. Откъде знае той, че ще потъне корабът? Животните имат силна, развита чувствителност, чувствуват

Първо, вий ще възстановите онази вътрешна нормална чувствителност, която сте имали някога. Във възникналото на човешкия характер искаме да възстановим онова истинско природно състояние, което човек е имал преди хиляди години. Да се възстанови – има възможност. А тези препятствия, които сега съществуват, вий може да ги превърнете като упражнения за вашата воля, като една задача за вашия ум. Защото, имайте предвид, вий, като разрешавате вашата задача, вий влизате като елемент на един по-висш живот. Няма какво да се смущавате от мъчнотиите на живота.

Един малък опит може да направите, за да опитате този, великия закон. $a + b = c$ – разрешавате тази, малката задача, нали? Да кажем, то е вашият живот; но тази задача, която вий решавате, влиза като елемент в друга една. Ако туй представя един кръг на вашето съзнание, този кръг влиза в друг един кръг, в който влизат повече елементи. И то, понеже съзнанието ми е будно, то взема участие. И тази задача, вий трябва да я решите, за да решите по-висшата задача.

Има известни разумни същества, които няма да слезнат на Земята; вашата задача, вий трябва да я решите – след като решим нашата задача, те ще поемат по-нататък работата, ще кажат: «Вий си починете!» Не сме ние, които разрешаваме крайната цел на живота. Ние ще приготвим елементите на живота, елементите на разумността, а те ще организират тази разумност. Те ще ни научат.

Върху известна задача вий сте работили, мислили ден, два, три, четири, десет дена и най-после блесне нещо във вашето съзнание. Защо? Туй, висшето съзнание, след като ти си мислил, казва: «Така и така седи работата.»

Допуснете, че вие сте $a + b$: двама се събирате, за да отидете в странство. c е този приятел. Една много проста задача: a (Иван) + b (Драган) = c . Туй равенство, то е този, богатият, техният приятел, когото те търсят в странство. Всичката им надежда е турена в този c – ще го турим В., Василчо. Допуснете, отиват в Лондон, голям град от 8 милиона жители, търсят Василча. $a + b = c$ – туй равенство, за да се реализира, трябва да го намерят. Равенството тогава ще стане. Търсят го, сега, ходят, питат – няма го. Тогава идва неизвестното. Тези двамата – Иван и Драган, Василчо го няма, Василчо е неизвестното, x . Как да се намери този x ? Василчо знае ли, че го търсят? Те казват: «Ние ще отидем да го изненадаме.» Изгубят се – той става x .

Питам тогава: x на какво е равно? Тези двамата трябва да се концентрират, да предизвикат висшето съзнание на x . Този $x = 0$, значи той е в едно пасивно състояние, той е готов да възприеме техните мисли. Той ще поседи, ще помисли. Те ще концентрират своята мисъл: «Ние дойдохме в Лондон, молим да дойдете едни-на кое си място, защото работата е спукана.» Най-после в тях иде една мисъл, те изгубват възрастта, казват си по български: «Нашата работа е спукана, но поне, като сме дошли, да видим Лондон!» Тръгват и като замаяни ходят. Но понеже те са изпратили тази мисъл, туй състояние работи, този x , и той ходи – и по едно време току

се срещнат. $X = 10$ – дойде. Единицата – задачата е решена. Ама, докато е решена, изпотпяване става – a и b докато решат живата задача.

В живата математика много елементи влизат. В обикновената математика влизат малко елементи. А тук – ред елементи, които трябва да се вземат предвид. Един християнин дълго време се е молил. Някои светии по 20 години са се молили, да разрешат някоя задача. Онзи, ученият професор, 20 години е хлопал – някой път и той хване главата, ходи, ходи, ходи, смята, най-после разреши задачата. Всички велики хора все с големи мъчнотии... То не са мъчнотии, то е закон – докато този x , който търсиш на какво е равен, го намериш и даде условията. Вие искате да станете в света велики. Но туй е и желанието на онези, които ви обичат. Има някое същество в невидимия свят, което желае да бъдеш велик – то е x . C си ти. Имате някоя задача. Тръгвате, докато стане туй срещане; тогава той ви поведе, вече работата се свърши.

Вий сте дошли на Земята, казвате: «Как ще прекарам този живот?» Вий търсите вашето c . В Лондон си, търсиш работа, ходиш, казваш: «Тази работа няма да я бъде» – c го няма. Казваш: «Аз съм човек, свършил съм». Онзи учен българин, четири факултета си свършил, ще си повдигне рамената, няма да те приеме изведнаж – българин си, не си англичанин. Може би се иска да търпиш 2–3 години, ще си пробиеш път, но тъй, изведнаж... На сватба който ходи, изведнаж медена пита няма да му дадат. (*Младата булка раздава на малките деца медена пита.*) В живота тези деца откън трябва дълго време да подсмърчат, докато им се даде медената пита. Тази булка, и тя си има свои правила – да чакат, и като излезне, всяко дете ще вземе и ще занесе и ще си разправят, че булката им дала медена пита. Сега, в тази смисъл аз наричам съдбата на човека тази булка – докато ти даде медената пита, ти ще подсмърчаш пред нейните врата; тя ще ти даде всичките задачи.

Всеки един от вас трябва да знае, че в невидимия свят имате някой ваш приятел, който се интересува за вашия прогрес, едно висше същество, което се интересува за вашия прогрес. Дали вий го знаете или не, той се интересува; и ако вие вървите правилно по пътя, той ще ви изкара. Той няма да ви даде цялата пита; и като ти даде, трябва да бъдеш благодарен. Не си ли доволен на малкото, ще изгубиш и многото. Малко дава – то е животът.

Сега, какви са резултатите от упражнението, което имате? (– Още 10 дена няма.) Първите упражнения какви са?

Според вас кой е най-важният въпрос, който човек трябва да разреши за следующата година, която имаме? Кой е най-важният въпрос, който трябва да се разреши? За пример знанието е приятно – да знае човек много, но знанието носи и страдание. Който много знае, много и тегли. Турците, и те имат същата поговорка, те казват: [«Çok bilen, çok şeker.» – «Който много знае, много страда.»] Ние всички искаме да знаем. Заплатата на многото знание е страданието. Туй трябва да го знаете. Туй нито най-малко не трябва да ви доведе до обратното заключение – че знанието не е потребно. Потребно е. Трябва да знаем, че всяко ценно нещо все ще ни ангажира с известна отговорност. Страданията произтичат от отговорността, която ни се възлага.

Как бихте обяснили следующия факт: имате нужда от 10 хиляди лева. Отивате при един господин, който ви е обещал. Даде ви парите, излезнете, зарадвате се, но насред пътя върне ви, каже: «Направих една малка погрешка», вземе си парите, казва: «Ще извините, трябва ми сега, не мога да Ви ги дам.» Какво ще ви остане? Ще се примирите – ех, няма какво да се прави, негови са парите, няма какво да ви е мъчно. Представете си сега следния случай: Отивате при този господин, дава ви 10 000 лева, но ви срещат апаши и ви обират. Каква ще бъде разликата в първия случай и във втория? Във втория случай ще имате по-големи страдания. Във

втория случай ще кажеш: «Защо бях толкова глупав, да ми ги вземат?» – по-големи страдания ще имаш.

Следователно законът е такъв: Страданията, изпратени от Бога, по-лесно се носят, отколкото страданията, които хората ни причиняват. Защо този приятел, който ти даде парите, те върна, че си вземал парите от теб? Той е ясновидец, той знае. Ти страдаш. Пък ти, като си вземал от другото място, от онзи, оставя те той, вземат ти парите.

Питам: кой е направил добре? Ти отиваш при първия познат, даде ти 10 хиляди, но вижда: ще ти ги вземат. Връща те, взема си ги. Отиваш при другия, той ти дава 10 хиляди, но на пътя те обират. Кой ти причини по-голямо страдание: който ти даде и взема или който ти ги даде? Кой ти направи добро? Първия съдиш ти – този, който ти направи добро. А във втория случай ти съдиш себе си, казваш: «Той е човек, ама аз съм будала.» Съдиш себе си. Онзи, и той не ти е мислил злото, той не се е интересувал от твоето бъдеще. А онзи се интересува от твоето бъдеще, казва: «Ти сега не трябва да носиш никакви пари в себе си.»

В туй отношение Провидението не ни дава 10 хиляди лева, но ни оставя – ти ходиш. Тогава ние протестираме: мъчнотии, сиромашия, страдания – не е дошло време. Ама на някои дали – я виж, тях ще ги оберат. В практическия живот ние предпочитаме да ни дадат пари и да ни оберат, отколкото да ни дадат пари и да ни ги вземат назад. А някой се занимава – след като го оберат, ходи с години, търси тези разбойници, занимава се.

Сега, съществената задача, която трябва да разрешите следващата година, каква е?

6 000 000 000 000 000 000 000

740 000 000 000 000 000 000

Колко е долното число? 740 квадрилона. А първото е 6 квинтилиона. Горното, това е тежестта на Земята, а дол-

нъто – тежестта на Месеца. Пресметнете на колко кола* може да се пренесе Месеца на Земята. После намерете тези кола колко дълга линия ще образуват. (– Къде ще се пренесе Луната?) В Слънцето. Представете си каква грамадна работа е тя. Толкова тона на едно място! Каква енергия е складирана! И Месеца е 81 път по-лек от Земята. Да се пренесе материята на Месеца от едно място на друго е трудна задача. Има живи сили в природата, дето пренасянето на тази материя ще стане по много лесен начин.

Интересно е, човек когато се намира в някоя мъчнотия, той не смята, той напусне всяка работа, не се интересува от нищо. Човешките чувства вземат участие и престава всяка интелектуална работа. Щом сърцето се ангажира в каквото да е направление, вече умът е активен, има условия да работи. В туй отношение, за да се поддържа топлината на сърцето, идеята за Бога трябва да бъде постоянна. Бог трябва да бъде една жива идея вътре, един извор, за който човек трябва да се държи. В каквото и направление да работим – професор, учен, лекар, тази идея трябва да бъде основна; каквато работа и да има, няма да му бърка, тя ще му помогне. Една свещена идея, за която той малко трябва да говори, но върху нея трябва да гради всичко.

Сега, учените хора как претеглиха Месеца? Те имат няколко метода. Те са намерили теглото на Месеца чрез приливите, които стават на Земята – оттам са определили тежестта на Месеца.

Друга една задача: Колко е тежестта на Месеца, какво влияние упражнява върху Земята при своето обръщане? Простият човек не подозира, а ученият човек от един прилив прави своите изчисления. Ще претегли Месеца колко е – едно тяло на такова и такова разстояние. Прозорливост има в човека, там е интелигентността – тела, които са далеч от Земята, той може да ги претегли. Аз не зная какви са тези

* кола – *остар.* коли (мн. ч. на думата «кола»).

везни на учените хора, но доста такива са – не може човек да си представи и схване какво нещо е, колко мъчно е да се схване туй грамадно число, то е даже непонятно – един милиард или един билион. Хиляда милиарда са един билион, хиляда трилиона са един квадрилион. Представете си, че вас Господ ви даде една задача да пренесете Месеца с кола. Ще се намерите в чудо, да ви накара да пренесете Месеца от едно място на друго.

После, може да правите наблюдения: Месецът упражнява известно влияние и върху кръвообращението. Някой от вас следил ли е, когато се пълни Месецът и когато се празни, кога по-приятно се чувствувате? Наблюдавали ли сте? Когато е в съчетание със Слънцето, тогава е хубаво, но когато е в съчетание с Марс, тогава изтегля всичко. При изпразването действа по-хубаво...

Сега, тази, последната, стара година вий я изпратихте. Идната неделя ще имате новата година. Сега, на тази година какво ще ѝ пожелаем? Вий ще я молите да пази архивата добре, да не позволява на когото и да е да чете какво е направено през тази година. Ще помолите годината, която заминава: «Да пазите нашата биография, да не я загубите някъде, има написани и хубави работи.» А пък за новата година, онези, които ще бъдат от вас, ще я посрещнем. Обаче от вас остава да видите какво ще поискате, как ще наредите да я посрещнем, новата година. Как искате да изпратим старата година и да посрещнем новата: на театър ли да сте, на концерт, или на някое угощение, или да си почивате, или да си четете някой хубава книга. Понеже и другият клас има думата в сряда, ще видим как те ще изпращат старата година.

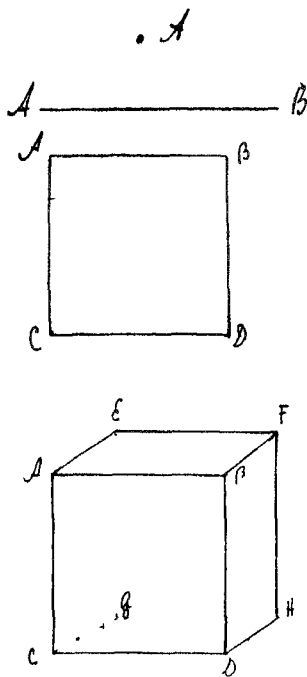
ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

МАЛКАТА МИСИЯ

Година VI (1926–1927/
15^а лекция на Ммладежкия окултен клас
държана от Учителя в София на 2 I 1927 г., неделя

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление)

Фиг 15 I

Пишете точка, линия, квадрат и куб (Фиг 15 I)

В сегашната геометрия туй изразява положението на физическия свят, там, където сме ние, докдето нашето съзнание е достигнало, не свършено Точката изразява един живот извън Точката е първото съприкосновение на един живог извънфизически Съприкосновение на Духа с материята Следователно първото движение на Духа, когато той слиза, инволюира

Разумното прави правата линия Е, какви ще бъдат понятията на едно такова същество? Съществуват души, които имат понятие само за едно измерение Значи отношенията им са проси Само едно огношение имат

Има само едно същество в ума си Две същества образуват правата линия Само две същества могат да образуват права линия

Следователно, когато в ума си имаш само една идея, към която се стремиш, това е правата линия И ако искаш някой път да се освободиш, правата линия е закон да се освободиш от чрезмерните тревоги Значи, ще се върнеш към правата линия Ще имаш само една идея в ума

За пример искаш да бъдеш учен човек, без да ти влиза в ума, че знаменит, че това, че онова Ти искаш да бъдеш само учен човек, но щом туриш още няколко души учени хора в ума си, ще се получи един силен контраст, ще се образува квадратът

Квадратът е един живот на две измерения, той е едно жидко* вещество Вода е той Следователно в този квадрат никакъв морал няма Хора, които имат две измерения, нямат никакъв морал, па няма и никакви страдания Ти можеш да го кълцаш – какво да го правиш като го туриш, няма страдания За пример във водата рибите страдат по водата страда ли? Най-голямото страдание засега съществува във водата, с милиони риби се гълтат, изчезват

Следователно, ако във вашите идеи вий живеете в едно водно състояние, когато имате повече влага, отколкото ви трябва, вий ставате студенокръвен Когато станеш със студено сърце, ти живееш във водата, и когато казваш, че «аз не може да любя», ти си риба В духовния свят ти си някой голям сом или кефал Тогава какво трябва да направи човек?

Едно преходно състояние от квадрата, от водата, това е въздухообразното състояние Рибата трябва да стане птица, само за да се произведе топлина в организма

(– Може ли човек съвсем да не обича?) Ще схващате научно Когато някой каже, че не може да обича – в света

* жидък – диал течен

необичане не съществува, то е една илюзия. Обичта съществува. «Аз не мога да любя» – то е лъжа, то значи не ти са дадени условия, ти си едно семе в хамбаря. Трябва да те турят в земята, да можеш да любиш, да обичаш някого, но в себе си имаш условия да обичаш. Като ти турят малко пръст отгоре, ще обикнеш всички.

И затуй, страданията в живота щом дойдат, това е едно растително състояние. Растенията се показват. Когато страдате, човекът не страда, страда растението. Защото с главата надолу вий сте заровен в живота и следователно имате едно диаметрално противоположно движение на вашето естество, главата ви не е там, където трябва да бъде. Следователно, щом страдате, вий преживявате вашето инволюционно движение и тогава страданието казва: «Този квадрат ще го превърнеш, ще образуваш куба и тогава ще намериш математически начин, по който да изправиш главата си.» Страданията ще изчезнат.

Всеки един човек, който страда, в дадения случай той е с главата надолу заровен, растение е той и туй растение трябва да стане едно живо разумно същество. Туй, което съществува в растителното царство, то съществува и в психеята*, в душата. Научно обяснено страданието, страданието значи: мойто естествено движение, силите в мен – значи трябва да изменя центъра на движението, посоката на силите. А всеки човек, който иска да измени центъра на своето движение, той трябва да бъде много смел.

Някой казва: «Аз не мога да изменя живота си.» Можеш. Нима на човека е съдено да бъде само риба или само птица някоя, гарга, или някое млекопитающе, да си маха само опашката? Или човек да бъде някоя маймуна в гората, да се катери по дърветата, или да ходи модно, с цилиндър, с фрак, с черни ръкавици, модно тъй облечен? И като дойде, веднага извади картичката си от джоба: професор, доктор,

* психея (от гр) – душа.

Или di-di... Това е едно състояние да се показват, това го има и у цветята, има го у растенията, има го у животните. Едно нивото какви краски си туря: «От какво произхождение съм аз!» Някои от птиците, даже млекопитающите, как хубаво са се окичили – казват: «Не сме от простите, ние сме от високо произхождение, не ме гледай, че ходя на четири крака, ние имаме знание.»

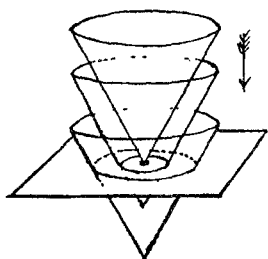
Обаче, щом дойдем до човека – човек е кубът. В едно измерение са растенията, в две – животните, в три – човек. Следователно правата линия показва растенията. Растенията са граница на животинския живот. Животните не могат да съществуват без растенията. Растенията съставят основата на животинското царство и на рибите; и там има тревопасни риби. Онези, които изучават зоология, казват, че не. Има риби, които се хранят само с растения. И там се делят на два класа: тревопасни и месоядни.

Растителното царство съставя основа за животинското царство, а растителното и животинското царство съставят основа за човека. Линиите са граници на квадрата, а квадратите са страни на куба. При построяване на тялото си, всички животни имат представители вътре. Има клетки, които приличат на мечки – тъй, точно мечи вид имат. Всички животни ги има в клетките, и [на] тези клетки им трябва такива вещества и по необходимост трябва да им доставиш – да се поддържа животът на мечките клетки, по необходимост заставят те да ядеш месо: или заяк, или гъска, или овца.

Когато влезнем в разумния живот, ще видите откъде овцата е вземала тези елементи и няма да причинявате вреда на овцата, а прямо ще извадите тези вещества оттам, откъдето овцата ги е вземала. Овцата има специален начин за приемане на храната. Има известни месни храни, които са лечебни, но костват много. Имате например някой човек е на умиране – ако вземете едно агне, заколите го, одерете го и болния завиете с кожата тъй, както е, веднага човекът ще се спаси, но агнето ще отиде. Туй са методи, които са упот-

ребявали в миналото. И българите даже ги употребяват – когато някой е на умирање, заколят един овен и го завият с кожата, и той оздравя.

Обаче ние, като дойдем до разумния свят, тези методи на жестокост ние можем да ги избегнем съобразно законите на живата природа. Ще дойдем до един друг свят, друго едно измерение – на четвъртото измерение. Каква ще бъде фигурата на четвъртото измерение? – тесеракта – ограничен осем куба

Фиг. 15 2

Във второто измерение в съзнанието ще съществува дължина и ширина. Ако в тази плоскост (фиг. 15 2) прекарваме постепенно [един конус], какво ще се образува? Най-напред – една точка, после – концентрични кръгове, които се разширяват.

Какво понятие ще си образува за този конус едно същество, на което съзнанието се движи в тази плоскост? Че това са все кръгове. То няма да разбере,

че между тези кръгове има някаква вътрешна връзка, то ще ги счита като отделни, самостоятелни кръгове.

Туй е външната страна на физическия свят. Когато говорим за куба, то е чисто физическата страна на духовния свят – един по-възвишен свят, в който сега влиза човешкото съзнание. Той си има вътрешна страна.

За пример доброто. Как ще определите вие доброто, идеята за доброто? Да обичаш някого, на физически език значи да го стоплиш. Любовта означава предаване на топлина, и всякога, когато обичаш някого, ти чувствуваш увеличаване на топлината. Щом се приближиш към един човек, към когото чувствата ти са разположени, ако измериш, става едно разширение, увеличение на топлината, ще има едно мини-

мално разширение. Любовта внася разширение. В доброта-та има друго – задоволяване на един известен вътрешен глад, тя задоволява. Туй, което те задоволява, то е доброта. А под думата «истина» винаги подразбираме: ограничен си, нямаш простор, подтик, умът ти не работи – дойде едно същество, по закона на истината даде ти подтик, усетиш се свободен, усетиш простор, казваш: «Може да се уча.»

Питам: откъде започна топлината, тази топлина откъде започва? Тя започва от главата. В човека истинското сърце не е вляво. Човек има две сърца. Истинското сърце на човека е под лъжичката. И там, казваш някога «Мръдна ми нещо», а туй сърце е свързано с другото. Истинското сърце, то е под лъжичката отдолу и туй сърце е свързано със задната част на мозъка; после – с разумността на човека; свързано е и с неговите морални чувства.

Моралните чувства на човека са от скорошен произход, от 5000–6000 години. Адам нямаше такива, нито Ева, иначе нямаше да сгрешат. В тази смисъл как разбираме ние «морал нямаха»? Ако ви накарам да нарисувате Адама, как ще го нарисувате, Адам? В него чувствителността алегорически или символически е представена, че Бог прекарал пред него всички животни. Имал е буден ум, познавал е своята чувствителност, но по отношение на външния свят е бил нечувствителен – той не е разбирал какво отношение са имали тези предмети спрямо него. Той е бил като едно дете.

А след съгрешението – тогава се ражда у човека самосъзнанието. И го изпъждат, напуска рая – раждане на самосъзнанието.

Човек трябва още веднаж да се роди, за да се изправи. И този закон съществува. Най-първо нали се излупи червеят? Адам най-първо стана червей. И Писанието казва: «Яков е червей Божий.» Ходи насам-нататък, прави пакост. Второто положение: от опитността, която ще добие, ще направи паншул – неговата мисъл от 8000 години приготвя веществ-

твото да си направи пашкул, – ще влезне вътре, ще стане пеперуда, няма да е вредителен.

И когато казвам, че трябва да изменим нашето естество – вече има условия: ще направиш пашкул, ще влезнеш вътре и ще кротуваш; и като влезнеш вътре – нито помен от този свят, ще забравиш колко листа си изял, вземане, даване. И новата философия – след като сформираш крилцата, краката и нашариш хубаво, ще направиш едно малко отвърстие, ще хвъркнеш.

И туй може да стане у човека. Ако четете живота на Буда, на Христа, на апостол Павел, може да ви посоча ред хора, в които козмичното съзнание се е родило. Те изведнаж усещат един изблик, те са без страх, напущат майка и баща, от нищо не ги е страх. Да го режеш на такива парченца – не чувствава. И казват за тези светии: режат го и нито «ох» казва. Един човек, който има козмично съзнание, ти не можеш да му причиниш болка. Да му ударят 8000 удара и да седи прав – че какъв гръб е той? Ако той като вас би страдал, все да лее сълзи, той би се стопил.

И най-после турят му един кръст. Не е бил Той от слабите. Че Христос е бил силен, и Той го носи и го хвърли. – «Детински работи са тези. Ако ще ме ковете, ковете ме!» Нищо. И при това някои не виждат смелостта. И като Го заковаха на кръста, Той не седи да плаче там, а се обръща към един от учениците и казва... Говори тихо и спокойно от кръста. И знаете ли какви гвоздеи бяха, и на краката забити, в тази част, закован да седиш и оттам да се разправяш. Не свързаха краката Му с въжета. Само един, на когото съзнанието е (...) Седи Той, в Него има воля, над страданието отгоре, не могат да го засегнат. Следователно претърпява една борба морална, вътрешна, вижда, че един седи и казва: «Елли, Ели, Ла-ма са бахтана!» Докато в човека не се роди Божественото...

Трябва да дойде туй съзнание. Човек става смел и може да се освободи от това робство, което сега съществува. И ще дойде туй ново просветление, той ще гледа на живота и на науката от друго гледище. И всички велики хора са имали туй козмическо съзнание, или са били близо.

Вий ще се стремите към туй състояние. Най-първо – да издържате страданията. Ако искате да издържате страданията, ще турите повече вода. Защото тези хора, търпеливите, имат повече вода, а онези, холериците, те са сприхави – поголеми страдания изпитват. В тях има повече въздух, повече гориво, повече горение – значи вода им трябва. В нервните повече електричество има.

Три неща са необходими на човека: нормална топлина на мозъка, главата никога не трябва да бъде гореща, трябва да бъде топла. Стане ли гореща, то е едно болезнено състояние. После, всякога, като пипнеш организма, да усетиш една влага, една малка мазнина, която е много приятна – тя е като едно предохранително средство против зарази и прогив болести. Когато тя изчезне и кожата стане груба, суха, трябва да се стремите да възстановите влагата. Онези, които никога не се мият, лошо е, но и онези, които много се мият, пак е лошо – такива сапуни има, които съдържат много сода. Вода може да употребявате. Кое средство намирате като най-хубаво за изчистване на кожата? (– Трици, царевично брашно, топла вода. – Според М^м Мадаус препоръчва миене със сапун от теменуга.)

Идеята ми е през тази година да направите една вътрешна връзка. Всеки един от вас да мисли върху един важен въпрос – че той има известна малка мисия в този свят. Колкото и да е малка, най-малката си мисия, щом я извършите, то е достатъчно. И всички онези възвишени мисли и желания, които се повдигат, не ги пречупвайте. Оставете ги. Не се противопоставяйте. Никога не казвайте: «То не е за мен.» Давайте простор на всички добри желания и мисли. Ние са-

ми се спъваме, казваме «Аз това не мога да направя, онова не мога да направя » Ние си реагираме все в обратния път

За пример, ако вие четете книги за живота на някои велики хора и желаете да минете през техния път, ще мязате на Дон Кихот В света, ако речете да живеете като апостол Павел, да тръгнете и проповядвате както него, вий не може да имате тези резултати – други [са] условията сега Следователно от апостол Павел ще вземете характерната черта – смел, настойчив в идеите, които е поддържал При това – разумен и съобразителен Като отива в Атина, на Ареопага, какво казва? – «Мъже атиняне, аз, като се разхождах из вашия град, по многото храмове видях, че сте религиозни хора Намерих един храм, посветен на незнайния Бог Този Бог, Който не знаете, аз ви проповядвам » Хваща ги той и започва своята реч Ето един умен човек, да се приспособи разумно човек В този случай апостол Павел може да ви бъде един пример

Петър в какво може да ви бъде пример? Аз го харесвам – той, като направи погрешка, има доблестта да плаче и се разкае Той е готов, изважда ножа, но после обръща гръб и бяга Той казва «Щом не можеш да победиш, бягай » После отива при Учителя си да види какво може да се направи Искане да направи нещо После, като гледа, казва «Нашата работа е свършена, тук нищо не може да се направи » Като вижда онези римляни с броните, треперяг му гащите Идва онази слугиня и тои се уплаши Обаче, когато пропя петелът, в него проработи съзнанието – «Петре, къде отидоха думите ти? Какво ти каза Учителят? – «Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш » Излезна вън и плака До този момент той имаше упование на себе си Казва на Учителя си «Трябва да знаеш, че аз съм камък, всички тези може да избягат, но на мен може да разчиташ, аз » А след туй плакането, в него разкаянието дойде, и оттам насетне апостол Петър само веднаж го виждаме – когато Павел го изобличи Доблестна черга, каза «Прав е този човек Този

Павел много хубаво ми говори, аз благодаря, че сега един разумен човек ми говори »

Значи – съзнанието Хубава черта е Смели и разумни като Павла Смирени като Петра Трябва да се изправят погрешките

Сега – за апостол Йоан, какво можем да вземем от него Една хубава черта в Йоана – че като го хванаха, той остави дрехите си и гол избяга Всичко съблече и каза «Що да оставам аз да се отричам – и дрехи, и всичко оставям» – и си замина и после не се връща да види Той разбира, че в живота трябва да се отрече човек от всичко В реда на нещата е да се отрече човек от всичко И казват «Онзи ученик остави дрехата си и избяга » От Йоана трябва да извадим чертата, закона на самопожертвуване – да се откаже човек от всички материални удобства, удоволствия, да се поставиш в света тъй от каквото да е положение, да сте доволен Където и да си, дали те приемат или не, навсякъде да си доволен То е Йоан А Петър – като направиш една погрешка, да седнеш да поплачеш малко И после, доста буден ум – каго чул петела, петелът да те накара да плачеш Вий пред един петел можете ли да плачете?

Защо Христос обичаше Йоана? Кои бяха отличителните черти, за които го обичаше? За да обичаш някого, трябва да има някоя отличителна черта При какви условия се ражда любовта? (– Бил си малък, слабичък) Вземете за втория път, то е доста хубав предмет – проблясък към любовта Туй, което ние завързваме Кои са подбудителните причини, за да обича човек някого? Размишление От ваше гледище кои са били причините Те не са били погавашни само причини, има връзки и от миналото Тази истина не е тъй проста

После, Иоан беше най-младият от тях После, това, което е било преобладаваща черта на Иоана, не е бил неговият ум То е било неговото сърце

В Иоана има друга една хубава черта. Той е имал любов към Учителя си и е бил готов да извърши всичко заради Него. Неговото евангелие е проникнато с идеи и е писал неща, които другите не са писали. Другите евангелисти са писали притчи, поговорки, които се отнасят до външния, физическия живот, а Иоан е писал по-дълбоко – туй, което засяга мистиката, душата, сърцето, ума. Вземете думите «Освети ги чрез Твоята истина» или «Аз и Отец едно сме», или онзи разговор между учениците – забелязва се една чистота, задушевност, абсолютно се вижда, че по никой начин не е искал да изкористи Учителя си. Затуй той е живял доста дълго време и си е заминал от естествена смърт или не е умрял, но заминал като Илия, с колесница. Иоан е бил посветен, а посветен човек масло не го гори. *(Според едно предание Иоан е бил хвърлен в горещо масло и нищо не му станало.)* Павел е бил обезглавен, всички апостоли са [си] отишли мъченически.

Сега, за вас, ако искате да бъдете ученици на Новото учение, трябва да бъдете вътрешно смели, после: смирение, чистота, любов – туй са морални сили у човека.

Светът е едно училище, в което всички се учат. Светът сам по себе си ще се промени, няма какво ние да го променяме. Хората ще се променят сами по себе си. Страданията, които ви идват, то е положението на растенията. Ще изучавате законите, ще се обърнете към Бога. Щом дойдат страдания, обърни се към Бога – ще престанат страданията ти.

Туй значи да се обърнеш към Бога, да обърнеш лицето си към Бога. Или, казано на съвременен научен език, то значи да действуваш едновременно с три велики сили: Любовта, която внася топлина, дава всички материали, с които можеш да работиш, Мъдростта – методите и силите, с които умът може да работи, Истината – простор и широта, външните условия, с които може да извършиш всичко онова, което желаш. Човек, който има тези трите принципа, той всякога може да сполучи. Може да има ограничения, стра-

дания може да има, но той всякога ще победи. Всякога, всеки един от вас трябва да се държи. Любовта поддържа равномерна топлина, Мъдростта поддържа равномерна светлина или светлина без сенки, меката светлина, която внася един вечен импулс, и Истината, която всякога ще дава мир и широчина, свобода, ти си готов да направиш добрина на когото да е, без разлика.

Сега сте млади, да ви не лъже дяволът, че като остареете, ще намерите Бога. Сега дяволът иска да му дадете всичкото си богатство, а после, като нямате нищо, каже: «Аз от празни хора не се нуждая.» Защо трябва да работим на дявола? От млади хора се нуждае Господ, да внесат силите си в Неговото царство. Ние на дявола му благодарим за всички лекции, които ни е предал, всичко сме научили. Ако е за любов, той ни е дал всички разочарования, все от него.

Знаете ли каква е тактиката на дявола? Ще ви приведа един пример, да го държите жив в ума си. Има една голяма компания в Америка, в Чикаго, те продават с милиони килограми месо, и в Европа изпращат. Навъдили им се много плъхове, такива големи, че могат да се борят и с кучета, изяждат месото на компанията. Какво да ги правят? Най-после направили един много голям жebур* и от периферията спускат до центъра дъска, турена на пружина, и оттам окачат един бел, пастърма. Който допре до тази дъска, като дойде до края и се изправи да хапне пастърма – пружината и – вътре в жebура. Като влезнат вътре, един други се изядат плъховете.

Та, ние сме благодарни за този жebур. Колцина от вас са изпадали? Ще идеш по този път за пастърмата и ще влезнеш вътре. [От] тази философия на жebура не се нуждаем, не искаме нито пастърмата, нито жebура. Ако има някое друго знание, да дойде, готови сме да го слушаме, но жebурът не ни трябва.

* жebур, джебур (джебър, чебър) – *диал.* вид каче.

Смели ще бъдете всички, светът ще ви опита. Като дойде разколебаването, веднага ще дойде принципът да работите, да имате една опитност, да израснете вътре във вас. Като направите една постъпка, сам от себе си да сте доволен. Да кажеш: «Много съм доволен, че тъй постъпих.» Не хората да са доволни от нас. Но първото нещо: аз трябва да бъда доволен от себе си, че съм постъпил право.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

ПРЕДСТАВА ЗА ТРИТЕ СВЯТА

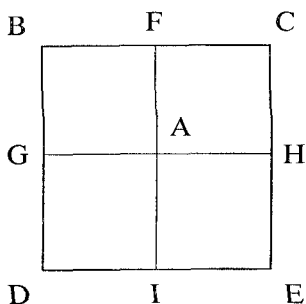
VI година (1926–1927)

16^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 9.I.1927 г.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

Всеки от вас трябва да има ясна представа за физическия, за духовния и за Божествения свят.

Човек има три разумни допирни точки с Битието. Четирите точки на големия квадрат BDEC (фиг. 16.1) – този квад-

Фиг. 16.1

рат е външна проекция, външна страна на човешкия живот.

Движението на телата определя измерението. Правата линия има възможност да се движи в две посоки, квадратът – в четири посоки, а кубът – в шестнадесет.

Физическият свят има една допирна точка. Когато човек се занимава са-

мо със себе си, този човек е на физическото поле. Щом иска да има един другар, той е вече в духовния свят.

Квадратът BCDE представя физическия свят.

Физическият свят е подобен на Божествения, физическият свят е отражение на Божествения, а духовният е връзка между тези два свята.

Горните квадрати са с положителна енергия, а долните квадрати са с отрицателна енергия (фиг. 16.1). Срещу една положителна сила лежи една отрицателна сила.

Всякога съществува вътрешна връзка между добрите и лошите хора. Защото има активни добри хора и активни лоши хора; и пасивни добри хора и пасивни лоши хора.

Ако искате да станете изведнъж свършени, вие се лъжете. Ще правите погрешки. Погрешките са една необходимост в живота. Всякога в живота трябва да има големи контрасти. И ако четете биографиите на великите хора, ще видите, че те са живели всред най-големи противоречия. Щом човек слезе на физическия свят и не знае посоката към Божествения свят, в него веднага се зараждат най-големите противоречия.

Истинското знание е знание на законите и принципите, а не на образите и формите. Щом знаем принципите, ще можем да произведем образите от миналото.

Кривата линия всякога показва едно пасивно състояние.

Фиг. 16.2

(Фиг. 16.2) Как бихте го изтълкували, този символ? – Чрез положителния принцип енергиите минават в цвета и той се разцъфтява.

Всяка вечер, като завършите деня, правете равностметка; и винаги да имате един малък плюс.

Хиромантията ни дава сведения за волевата страна на нашия живот. Физиогномията ще ни покаже положителните страни на нашия характер. Френологията ще ни покаже качеството и количеството на положителните и отрицателните енергии, които функционират в нашия организъм. А астрологията между другото ще ни покаже какви опасности и препятствия ни предстоят на пътя и може да ни научи да се предпазваме от тях.

Когато има празнини помежду пръстите и прониква светлина, това показва, че стомахът е слаб. Този човек е станал много духовен и затова са изтънели пръстите му.

Окултната наука, която се е развивала през всичките векове, е създала най-големите горделивци и най-голямата чувствителност. А това е една опасност. И ангелите, преди да паднат, са били в Школата и тогаз са паднали. И те създадоха този свят, след като паднаха. И ние сега сме заплетени в тази каша на Божественото и на злото.

Вяра, вяра ви трябва. Всяка работа започва с вяра.

Всяка една окултна наука се отличава не със знание, не със сила, а със закона на вярата.

Втори път, напишете едно малко резюме от лекцията.

Всяка лекция е важна дотолкова, доколкото може да се приложи.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

СПРАВЯНЕ С МЪЧНОТИИТЕ

Година VI (1926–1927)

*17^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 23 I. 1927 г., неделя*

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

Трите свята: физически, духовен и Божественият – двата свята, физическият и духовният, са в допир с Божествения. Тъй че винаги може да се държи тази връзка с Божествения свят. Ученикът винаги трябва да наблюдава природата. Наблюдавайте и когато сте в понижено състояние. Наблюдавайте какви символи ще ви срещнат. Ако видите цвят отворен, той е един хубав символ. Ако намерите цвете с наведена чашка, ученикът трябва да се постарас да подигне състоянието си.

Нещата никога не стават тъй, както ние си ги мислим. По-добре е да не ги нареждаме и да оставим тъй, както те ще се наредят. Ученикът трябва да има абсолютна вяра в Божественото. Отличителната черта на ученика, това е вярата в Бога. Какво Бог може да направи, това не влиза като задача на ученика. Ученикът трябва да се спре на туй, какво той може да направи. Вечер, като си лягате, направете един малък разчет на всичко, каквото сте прекарали през деня. Също и сутрин, като ставате, прекарайте в общи черти туй, каквото имате предвид да направите. И вечер ще видите какво сте реализирали.

Ученикът, за да може да учи, трябва да има разположение към знанието, което ще му се даде. Физическият свят –

ако ученикът живее нормално във физическия свят, ще има правилен, добре развит стомах. Ако в духовния свят се подвизава добре, ще има правилни гърди. А в Божествения свят – ще има разумна глава. Противоречията в света ученикът не трябва да ги разрешава. Те са, които идат отвън. И всяка спънка, която иде отвън, тя не трябва да пречи на ученика да върши своя план към Бога.

Малцина от вас имат известни познания. В света има един обикновен живот и той е общ за всички. Общност има между растенията и животните. Всички имат една обща основа, до известно място те вървят заедно, и постепенно става едно раздвояване, докато всяко едно живо същество остава на известно поле на своето разбиране. Първоначално всички тръгват, но всеки си остава на своето положение. Този закон работи между хората. Всички, като се родят, тръгват в една посока, но същевременно между тях ще се зародят известни различия. Бог работи в разнообразието. А човек се стреми към еднообразието. Онзи, който търси разнообразие в живота, попада в грешки. Вие не трябва да търсите разнообразие, а еднообразието е за вас. Тогава, ако искате разнообразието, ще влезнете в Божествения живот. Тогава ще имате всичкото разнообразие. Какъв разнообразен живот може да живее един заяк, един затворник или един слуга? Вие като студент казвате: «Ама, аз трябва да имам разнообразие.» Туй състояние е изключително. То не е за вас. Колко на сто, колко на милион са това – изключителни случаи са те. И човек, като иска изключителните случаи, има голямата претенция, че [е] от високо произхождение.

Едно и две по какво се отличават? (– Може да ги различим по известни математически свойства, които имат. Ако приложим известни операции, ще ги различим. Едно по какво се отличава? Едно, умножено на себе си, е равно пак на себе си. 1 по 1 е равно пак на 1. И 1, делено на 1, пак е 1. А 2 по 2 е равно на 4. 2 плюс 2 е равно на 4. Никой други числа нямат туй свойство.) 12 – ако турите единицата подир 2-те, получа-

вате 21 В този случай 2-те колко пъти увеличава единицата? (– Тъй, както е турено в 21, 2-те е от порядък на десетиците) Но представете си, че това са хора Едното е син, а двете с дъщеря Представете си, че щом кажете тъй 12, тук братът се ражда по-напред, а сестрата е втора А щом кажете 21, сестрата се ражда първа, следователно сестрата е по-голяма Това е отношение Тези числа са поставени в идеите, в чувствата, те вече не са прости числа

Тъй когато говорим, разбираме числата, които работят вътре Те са живите числа () Или имате 12 зодии 6 положителни и 6 отрицателни Тогава имаме плюс и минус В дадения случай, както са поставени, коя от тези две сестри ще бъде по-способна, първата или втората? Кой брат ще бъде по-способен? Забележете закона – щом преведете философски равенството, общият сбор е 3, обаче едното число е минус, а другото е плюс 1 плюс 2 равно на 3 (– Може да смятаме, че първият брат е при по-благоприятни условия) 2 плюс 1 равно на 3 – те ще бъдат по-енергични В първия случай единицата ще върви по мъжка линия, във втората редица двамата братя ще вървят по женска линия В първата редица двете ще вървят по женска линия, във втората – по мъжка линия Имате тогава плюс минус, плюс минус (– То е все едно когато някоя планета попадне в отрицателна зодия)

Чувствата могат да бъдат положителни и негативни Има някои големи желания, положителен е, но не може да прояви своето чувство Има голямо разнообразие на чувствата Някой е положителен и активен Някой път човек може да е положителен, без да е активен Той желае много, ден и нощ работи умът му, но той не предприема нищо Седи и чака благоприятно време А други не му мисли много, той прави всички опити, но никога не е сядал да обмисли един здрав план Ама криво-ляво направи го и после му мине меракът

Вие всички имате този навик. Ако ви хрумне идеята да имате една дреха синя или модна шапка, или чорапи, или обувца – туй са идеи отпреди хиляди години. И тогава сте имали обувца, шапка, дрехи. Птиците и те имат обувца. Да не мислите, че краката им са голи? На всеки пръст птиците си имат специфична обувка и тази обувка постоянно се смича* и нова се туря. Те са първостепенни дами. Ако ги сравните с вашите обувца, шушони ли се казват?

Не е лошо – и човек се стреми към красивото, към красивите неща. Стремете се към красивото, но в красивото всякога има неудобства. Обувца имаш, виж как е направен кракът ти – тази мода, която има, носи я! Дрехи, обувца трябва да съвпадат с модата на тялото, да съвпадат с мускулите на тялото. Тези дрехи, този фасон има дефекти. Когато вървиге, движението на дрехите трябва да се дава ритмично. А сега пътувате, става едно движение на дрехата дисхармонично. И като се движите няколко дена, ставате раздразнителен. Вълнообразно движение на дрехата трябва да има. Някой в шапката му няма хармония. Обувката му стягат го някъде, мазол ще му направят. И най-после ще придобие един умствен дефект. Да си направиш обувца, че да си доволен от обувката си. Щом има малко недоволство, хвърли я, тази обувка! Класическите дрехи са тези, на които движението на тялото се предава.

После, в седането си например или когато мислите, или когато говорите – човек трябва да се научи как да се държи. Как трябва да седне най-първо човек? На столовете като седите, как трябва да седите? Искам сега сами да се коригирате. От неправилното седане се зараждат много дефекти. То не е грях. Много недъзи в ред поколения се раждат от неправилното седане. Някои върви например, тъй си носи главата, криви на една страна. Или някой се навел надолу. Някои вдига нагоре. Има си причини. «Ама, казва, такъв ми

* смичам – диал. смъквам

е навикът.» Коя е причината? Навикът е празна работа. Или някой от вас минава и изведнъж бутне нещо. Откъде е този навик?

Много дълбоки причини има. Не всякога може да бутате. Тази китка, при дадени случаи, ако вие я бутнете, може да ви причини цяло нещастие. А в други случаи може да я бутнете. То е съчетание на известни условия. Този молив, ще се съберат известни енергии, вие може да сте в такова състояние, че се изисква едно малко възпламеняване, за да се наруши равновесието. Вие ходите, търсите, веднага ще ви случи някое нещастие. Във всички предмети в света, те са поставени в една област, натрупват се енергии. Този молив, както сте го подстрили, на острата страна ще се съберат положителни енергии, на тъпата – отрицателни енергии. Питам сега: вие защо избрахте този, черния цвят, отгоре с тази червена обстановка? Донесоха ти я, значи. Той е един чужд избор, който се туря, и ти ходиш, носиш чуждия избор. Следователно с тази кутия ти носиш влияния, които не са твои.

После, шиенето на дрехи. Най-първо трябва да се освободите от влиянията. Трябва да ти направи дрехи онзи, на когото трептенията като шивач вървят в същата гама както твоите. Ако този човек е имал други трептения, тези дрехи не могат да ти причинят никакво добро. В природата птиците, които с хиляди години са живели, са дошли до туй заключение: сами да си правят дрехите. Хората още не са дошли до туй изкуство. За да се избави от голямо нещастие, птицата сама си прави дрехите. Шивач, бояджия – всичко на гърба ѝ става горе.

Същият закон е и за четене на книги. За пример някой не може да чете всички автори. В живота си трябва да започнете с известен автор. И всякога в науката, било по математика, [било] по естество, всички не могат да избират един и същ автор. Той може да е много способен, този автор. Онзи автор, който е писал в същата гама с тебе, като избереш него, ще ти помогне. Повече ще разбереш. Сега ред

книги се четат безразборно. И вследствие на това резултатите са малки. И тази наука, която сега се придобива, повече придава една голяма чувствителност, несъобразност и в хората сегашната наука е произвела повече тщеславие, гордост, морална нестабилност. Защото науката е създала повече нужди, повече желания. А онзи, който има повече нужди, трябва му повече средства. И тогава казват: «Трябват средства сега.» А средствата трябва да се увеличават съобразно с неговите чувства. (...)

Не развивайте чрезмерно вашата чувствителност. Желанията не ги развивайте. Законът на пожеланията трябва да върви съобразно с умственото развитие. Големите пожелания трябва да съответствуват на най-висшето духовно и умствено развитие. Човек, който има големи желания в свега, той трябва да бъде морално стабилен.

Сега вие, като влезнете в света, ще кажете: «Какво хората добиват в света?» Светът е една велика школа, а и [някой] от светските хора, те са духовни. Те са добили тази мъдрост чрез много опит, чрез много несполуки. Те са се домогнали до известни правила, които прилагат в живота.

Разправят, доктор Гал, като изучавал френологията, срещнал един стар германец или славянин, който му казал: «Ще ти кажа кой петел е най-голям борец и ти винаги ще печелиш. Ще ти покажа мястото, защо този петел е непобедим.» Туй пък послужило на Гал да открие центъра на разрушителността и смелостта. Петлите, на които главата при ушите е силно развита.

Има известни признаци, всеки един от вас носи признаци вложени и трябва да знае туй, което започва в света, може ли да го свърши. Не започвайте работи, които не можете да свършите. Започнете винаги работа, която може да свършите. Правило, за да уякне волята: постепенно усилвай! Човек трябва да започне с малките величини. А сега с големите започвате вие. Човек иска да бъде първокласен музикант. Научете една малка песен – «Цвете мило, цвете красно». Не

сте за музикант. Или, художник си, виж какво можеш да направиш. Започни с техника, намери онова, силното, с което можеш да работиш, и тури силата си там. А онези тури в запас, да се упражнява умът. За в бъдеще ще ти служат.

Животът има широк смисъл – онова, което сега седи заложено у човека, за бъдеще ще се развие. Ще имате широк замах. В този живот има нещо важно дадено, което може да постигнете. Специфична работа има, тя е много малка, и тази работа е на невидимия свят. Вие не живеете за сегашния свят. Вашето име няма да бъде записано в златната книга на света. На колко хора имената са записани досега със златни букви? На колко души – Буда, Хермес, Кришна, Павел, Лао-Це, Конфуций, Мойсей, Авраам, Данаил, всички пророци, изобщо първостепенни хора – в света се събират около 1000 души, на които имената може да се отбележат със златни букви. 1000 души, на които имената може да се запишат със сребърни букви. А вашите с какво да ги запишем?

Тука, на Земята, тъй седи записана работата ви. Но в самия живот, когато човек работи като душа в един свят, там другояче се отбелязва вашата зодия. Този, истинският реален свят, той трябва да ви вдъхновява, оттам трябва да черпите сили за живота на земята. Малките работи на този живот тогава могат да се осмислят. Че, да седиш цял ден с игла, изисква се голямо търпение. Или един лекар да ходи по цял ден – няма по-голямо нещастие. Болните хора са големи егоисти. Все чакат нещо да им донесе някой. Трябва да дойде лекарят, трябва да бъде внимателен, и като си замина, болният казва: «Той не ме прегледа внимателно, пулса не ми попипа.» И ако иска един лекар да бъде добър, той не трябва да бърза, трябва да поседи поне половин час. Да каже: «Как си, твоето лице ми се вижда по-добре, подобрение има.»

Някой ще каже: «Не го лъжи!» Че, ти като му кажеш: «Ти си болен», пак го лъжеш. Болест не съществува в света. Или пипне пулса лекарят и казва: «Ти скоро ще умреш.» Че, животът не зависи от пулса. Пулсът може да спре, и животът пак може да се поправи. Пулсът може да спре, и съзнанието пак е будно. Хора имат тази опитност.

Къде е истината? Всякога трябва да работят всички в съобразност с разумните закони на природата. Ще кажеш на човека: «Добре вървиш.» Или най-после ще му кажеш: «Аз чета, че скоро ще те повикат дома да си идеш, затуй прибирай си багажа, за този свят не ти трябва. И скоро ще дойде колесницата. Не искат да те оставят повече тук на пансион. Условията не са благоприятни.» Ще кажат: «Не го плаши така!» Ще му кажа истината. Но онзи, който ще каже, трябва да разбира, трябва да бъде умен човек. (– Но ако туй събуди реакция в него и той оздравя?) Още по-хубаво.

Човек в душата си трябва да бъде правдив. Няма по-хубаво нещо в дадения случай, като се спреш, да кажеш истината и да си доволен от себе си, че си казал истината. Нито повече, нито по-малко. Болните хора стават чрезмерно чувствителни и те знаят окръжаващите какво мислят. Няма скрито-покрито, точно знаят. Ти му кажи истината.

Човек не е осъден да умре. Такова нещо не пише. Но може да си заминеш. Умирането значи да те изгъдят от училището, а да си заминеш, поне нямаш срама – заминеш, и като добиеш средства, пак може да продължиш. А в първия случай – изпъждат те.

Има да съгласувате сегашния си органически живот, сегашния обществен живот с онова ваше вътрешно разбиране. Едновременно ще живеете два различни живота. Всички хора все живеят един двойствен живот. Всеки един човек има един затворен живот – онова, което мисли, което чувства, към което аспира. Той не може да разправи на хората какво мисли, има си своите свещени желания, своите свещени идеи, към които се стреми. Има известна вероятност –

онези желания и мисли, които могат да се реализират на физическото поле, трябва да бъдат с положителни знаци. Не само [знаците да бъдат] положителни, но и времето, и всички условия трябва да бъдат положителни, т.е. благоприятни.

Да кажем, този, младият момък трябва да се роди във време благоприятно, да няма война, когато цялото общество клони към изкуство, музика, мир и спокойствие, границите на тази държава са хубаво определени, съседите – мирни. Значи има условия. Но ако се роди в размирни времена, турят го 10 години да се бие – ще стане ли учен човек? Следователно в този случай от външните условия зависи до известна степен. При това зависи и от условията на майката и бащата, те какво разположение са имали. Защото в сина майката може да увеличи стремежите, тя може да даде един силен наклон, или може да ги подпуши. В този случай, да кажем, един син ако майката даде известен стремеж към музика, а бащата вложи една склонност към ядене, в сина има известен апетит, обича да попиява малко – какво ще имате в този музикант? Майката се проявява в музиката, а бащата – в яденето и пиенето. Тогава ще започне една борба между бащата и майката в сина. Какъв резултат се добива?

Казват «Трябва да се добият средства да живеем.» Животът не седи в яденето. Яденето спада към друга категория. Разумният човек всякога ще има достатъчно храна. Яденето е един духовен процес. Само духовно човек може да яде

Всички ще се стремите да се освободите от старите навици на баща си, на майка си, на дяда си. Някой е неразположен. Никаква причина няма този ден. Пита се коя е причината. Има някои виноват, но кой е? Хвани онзи, виноватия, трябва да го намериш – той е някъде.

Вий ще кажете сегашните условия. Но то е само един малък повод отвън. А причината трябва да търсите дълбоко в душата си. Който достигне до дъното на своите недъзи,

гои може да ги поправи. А щом ги поправи, ще добие мир – ще добие една вътрешна сила, стабилност на своя характер, една самоувереност, че той може да се бори с мъчнотиите на живота. С изучаване на окултните науки, като се разширява умът, може да се създаде една вътрешна мъчнотия с многото идеи, че [да се] изгуби предназначението на живота. Да впрегнете този живот на една духовна работа. Всеки ден трябва умът ви да бъде зает с една свещена идея. Никога не оставяйте ума си да ходи да фантазира () с отрицателни фантазии.

Какво нещо е отрицателна фантазия? Кажете ми една отрицателна фантазия. Аз да ви представя. Заражда се в главата ви мисъл да бъдете най-знаменит актьор. И да играете най-знаменитата роль* – на Шекспировия Хамлет и после всички вестници. «Ура! Бис!» Питам сега: ако вий сте този актьор, какво ще направите, че бисът да се повтори, какво ще имате в живота вътре? Туй е една фантазия неплодотворна. А други живеят зле, в една бедна колиба, при една бедна вдовица, приказва ѝ, отваря книгата. На онзи му ръкописката, гози седи, учи я и тя казва: «Господи, благодаря Ти!» Кой е по-благотворен? Вторият – той е събудил една душа, която вярва. А онзи, на когото ръкописката, като си замине, казват: «Той е отличен човек!» И, и той е отличен човек. «Аз, казва той, само тъпана бия.»

Турите имат през Рамазана един тъпанари, които бият тъпаната: «Който от вас не е ял, да стане да яде, че денят ще дойде!» Каква разлика има между онзи тъпанар и актьора? Туй тщеславие – нека да има стремеж към слава. Да събуди връзката между твоия душа и душите на хората. Може да се образува такава една връзка: вземаш едно шкембе, имаш 40–50 котки, всички се размечат**[†]. Всеки ден ти носиш. Питам сега: каква връзка се образува между котките и този,

[†] роль (рус) – *остар* роля

^{**} мечат – *диал.* мяукам

разумния човек? Туй може и най-простият слуга да го направи. Представете си, че той е един професор. Какво ще придобие? Друг е въпросът, ако събере деца, че ги учи и ги събуди – образува връзка с душите на тези деца. Туй е слава вече.

Стремежът към славата трябва да бъде разумен. И този трябва да бъде стремежът на всички ви. Ние искаме някой път да се афектираме. Външните условия някой път ни увеличат. Към похвалите изобщо са чувствителни всички. Похвалите чувстват и ябълките, и животните. Котката също е много чувствителна и много срамежлива, и може да се обиди. Страшно се обидва да ѝ кажеш, че «не ти е хубава дрехата». Може да се обиди, направете опит. Туй са обикновени прояви в живота. Някога са съществували за един стимул, но човек, в своя развой, в своята еволюция, ги е надрасъл, той ги е оставил за ненапредналите същества. Той не трябва да ги презира, но трябва да ги превръща в духовни причини. Той трябва да се стреми към слава – но кой да го похвали.

Ще се повърнем към едно и две. Вий ако сте една единица, ако искате вий да се родите. Представете си, че вий втори път трябва да се раждате – какво ще си изберете? Всеки от вас ще каже: каквото Господ даде. Но вашият бъдещ живот ще се определя от вашето желание. Туй, което най-много желаете, това ще бъдеш в следующото съществуване. Ред съществувания – каквото човек е желал. Силните желания определят бъдещото съществуване на човека. Разумните същества, които разпределят живота, винаги вземат силните желания и ги турят да се реализират. Обличат човешката душа и тя почва да реализира своите желания. Някои души защо не успяват? Понеже те не възприемат. Зароди се едно желание. Щом слизате на Земята, представи ви се една програма на последното ваше съществуване. Казват ви: «Туй може ли да го изпълните?» – «Може». Но като дойдете, забравите. Съставите нов план. Влизате в противоречие с вашата програма. Тогава си заминавате предивременно. Бъ-

дете верни на програмата, която сте подписали горе. Някой казва «Аз се родих да страдам.» Не се е родил човек да страда. Страданието отпосле ще дойде.

Всеки от вас ще намери онзи силен проблясък в живота. Между другата си работа, която работите, намерете вашата първична програма. Ще търсите, ще мислите: «Защо дойдох аз на Земята?» И като проблесне един ден тази идея, ще добиете най-голямата радост. Ще дойде едно малко [при]помняне, тогава всичко наоколо ще оживее. Постепенно, колкото може сега да се постигне. Сега мислите ли, че в този век, в който живеете, може да бъдете щастливи? Каква е вероятността на щастието? Хората не може да бъдат щастливи. Щастieto не е цвете, което вирее на сегашния физически живот. То е идеал на бъдещето. Само, някой път човек може да види [своите] придобивки в бъдеще. Както Мойсей видя влизането на избрания народ в Ханаан. И човек може да види какво ще бъде щастieto за него. Тои ще влезне, приготвен е пътят. Не че не може да влезне – нужно е голямо самообладание, най-голямото самообладание, най-голямото самоотричане, най-голямата любов, най-голямата мъдрост, най-големия стремеж за свобода, най-голямата справедливост. Вътре човек да бъде толкова съвестен, че всеки един момент да е претеглен в ума ви, че да няма почти никаква външна грубост.

А при сегашните условия на грубост? Някои много се индивидуализират. Всички сте станали все със знаците +++ и се заражда едно отпласкване на физическото поле. Двама сангвиници на едно място не могат да живеят. Двама неврастеници – не може. Положителен с отрицателен темперамент. Астрологически кой темперамент с кой съвпада? (– Сангвиничният темперамент – с флегматичния.) Сангвиничният е въздухообразен. Флегматичният е воден. Холеричният, той е въглерод, а нервният – много кислород има в него. Когато говорим за водорода, за водата, разбираме елемент. Според туй схващане от водорода и кислорода не се

образува вода. Защото ако водата се образува от водорода и кислорода, трябва да прилича на тях. Обаче при съединението на кислорода и водорода става проводник за проява на водата като елемент. Една сила има във водата. Кислородът и водородът в това отношение стават само проводник, да се прояви. Тъй и въглеродът е носител на по-голямо сцепление, тази твърдост. Водата е добър проводник на електричеството, на магнетизма, на парите. А излишъкът на водород и кислород образува гниене – охлаждаването. А пък когато има недоимък на вода, на този елемент, тогава се образува сухота. Един вид кожата става суха.

Егоизма ще го премахнете, ще събудите милосърдието, с него този елемент на водата ще дойде. Чувствата ви ще омекнат. Меки чувства. От какво произтича тази мекота? Как станаха меки или корави чувствата ви? Това не е само фигура, дума по дума така е. Когато човек е мек, има известни мускули на лицето меки, тъй, отзивчиви. А когато човек е твърд, стават остри, резки, твърди. Казват: «Трябва да бъдем положителни, да отрежем.» Мислите ли, че онзи, който реже главите на хората, е положителен човек? Страхлив е той. Герой наричам онзи, който отвързва противника си, па му даде ножа и каже: «Ха сега!» Аз наричам това герой – онзи държи ножа, пусне го на земята и казва: «Не.» Да пуснеш противника и да му дадеш ножа – то е юначество.

Следователно герой е онзи, който може да посрещне мъчнотиите. Казваш на мъчнотията, даваш ѝ ножа – тя, като те погледне, пусне го. Всякъде, където и да си, най-низшите същества, които са разумни, като видят такова геройство, пущат ножа си. И даже за Христа всички тези низши духове се отказаха – едва тука, на Земята, се намериха няколко души глупци, които да Го разпънат. И после се намери [един] за 30 сребърника да Го предаде – но той отиде и се обеси. Къде са онези войници, които разпънаха Христа? Знаете ли къде са? Писанието казва: «И онези, които Го прободоха, ще Го видят и ще заплачат, в края на века.»

Казвам: Ако е за геройство, туй е. Туй трябва да поставите в живота, тази е смелостта. Тъй трябва да мислите, за да може да преодолявате в живота всички мъчнотии. Всички хора искат да бъдат смели, няма никой човек, който да не желае. Но според степента на тяхното развитие, според външните условия. Но като имате добри желания, все ги отлагате, отлагате за по-добри времена. Но онзи, който прилага добрите желания, той успява и расте.

Какви бяха последните ваши упражнения? (– Сутрин и на обяд – по 3 пъти, вечер – 4 пъти упражнение, мислите: «Истината носи свобода за разумния. Любовта носи живот за благите.»)

Вземете за една седмица следующото упражнение: ще вземете Евангелието на Иоана. Като станете сутрин, ще отворите свободно и веднага ще си турите на едно място пръста и на който стих попаднете, ще си кажете тъй: «Това да се реализира в моя живот!»

Някои от вас, които могат, да направят упражненията, за да се ползват от тях. Всички неща в света стават чрез упражнения. Където и да сте, какъвто и да сте, все трябва по известни физически упражнения. Всяка духовна идея си има физически израз на Земята; колкото и да е малък, вий трябва да го употребявате. Една ваша мисъл вий може да я предадете чрез говор, чрез писмо, реч или чрез ума си. Но за да я предадете чрез ума си, трябва да бъде много силен. Три начина има.

Сега спрете се, прочетете тази мисъл, вижте дали можете да я възприемете, тази мисъл допада ли ви. Туй, което ви се падне, разбирате ли го – пожелайте го да се реализира, за вас и за окръжаващите. Ще си отбележите колко стихове са попаднали, ще отбележите и вашето разположение, положително ли е било или отрицателно. Хубаво е да прави човек самонаблюдения. Туй ще покаже състоянието на вашето естество. Състоянието на окръжаващата среда. И въздействието на окръжаващата среда, положително или отри-

цателно е. Вий сте по-възрастни, не сте малки деца. Само по този начин човек може да се самовъзпитава. В други окултни школи има усилените упражнения, които правят. Без упражнения нищо не може да се постигне. Мислите ли, че онзи шивач може да стане шивач, ако не шие? Или онзи цигулар, или онзи ученик. Всякога упражнението е едно от условията. Не да стане човек роб на упражненията. 1 час, 2 часа – колкото може; то зависи от неговата интензивност.

Във всяка една мисъл, щом една мисъл е мощна, тя си има обратните действия. И ако дойдат обратните действия, нека ви радват. Туй е признак, че тази мисъл е почнала да работи. Щом порасне една психическа мисъл, тя ще причини действие и противодействие. Нека това да ви радва. Крадците се набират около богатите. А щом си сиромаш, никой няма да се занимава с теб. Ако искаш да те не безпокоят крадците, стани беден човек. Ще кажете: защо Господ създаде крадците? Не, крадците създадоха богатите хора. Ако те бяха умни, щяха да дават често угощения на крадците. После, богатите да им дават по един малък подарък. То е начин за възпитание. По този начин ще ги накарат да се откажат да крадат. Сега, докато ги държат затворени, нали ги хранят – по-скъпо им струват. Някой казва: «Ще ги научим на леност.» Тази леност сега е по-голяма.

Сега, за апашите във вас ще приложите туй – в седмицата един банкет ще им дадете. Всеки човек си има апаша в себе си. И то от разни категории. Ще ги повикате, ще им дадете на тях едно угощение, на тези, хромите, клосните, ще ги повикате на угощение. Ясна ли е мисълта? Сега, неясното е какво търсят тези апаша у вас. Апашите, те са все с голямо мнение за себе си. Те не са прости хора. То е отклонение от правия път – отклонение от правото разбиране на живота. Те търсят лесния път. Нищо повече. Вий ще им покажете, че лесният път е Божият път.

Някой път нали си казвате тъй: «То с търпение не става, човек трябва да се прояви малко. То да бъдеш милостив,

кротък, не става.» Да се проявиш – но разумно да се проявиш. Аз наричам проявление – онзи противник, да му дадеш ножа. Свързания човек да го биеш и малтретираш, то не е геройство.

По този начин ще си представяте мъчнотиите и в ума си ще си представяте, че ги преодолявате. То е метод в окултните школи, който дава добри резултати. Има и други методи, но тези са най-безопасните, най-евтините.

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

СЛЪНЦЕТО

VI година (1926–1927)

18^a лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 30.I.1927 г., неделя

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

(Размишление.)

(Постъпила е една теза за критика: «Евангелията на Матей, Марко, Лука и Иоан; характерното за четиритях евангелисти и четиритях евангелия, отношението им към народите тогава и сега.»)

Вий, за да разбирате евангелията, трябва да работите с неизвестните числа. Онези важни слова, които Христос е говорил, са пропуснати; от туй, което е написано, по този математически закон трябва да намерите неизвестното – какво е говорил Христос. Как наричат онези естественици, които по една костича може да построи, опише цялото животно? (– Палеонтолози.) Следователно, като вземете начина, по който Матей е писал, от него може да постройте – от дадените думи. Той е писал на гръцки. Всякога, когато се изучава мистичната страна на духовния свят, човек трябва да работи все с неизвестни числа.

Сега, кой е главният обект в евангелията? Христос представлява една душа, връзка. Животът на Христа, това е целокупността на ред съществувания почти на всички онези напреднали души. Може да вземете Христа като историческа личност, но Христос със сегашните хора има ли връзка?

Някои от сегашните хора, които живеят, били ли са преродени във времето на Христа?

На един италианец, казал му един ясновидец, че той бил онзи офицер, който бил при кръста на Христа, и ме пита вярно ли е това. Казвам му: «Забравил ли си?» За един мистик е важен животът, който човек е преминал. Защото дълбоката наука седи [в това] да изучим формите, през които сме минали. Ако един естественик изучава малките клетки или протоплазмата, той изучава себе си. Когато изучава насекомите, растенията, кристалите, всички тези форми, през които човек е минал, човек се връща и по един научен начин изучава своето минало, формите, които той е създал. И според навиците, които той е оставил... Във всяко едно животното той е оставил известни свои навици. Затуй за бъдеще, тази целокупност на науката, от цялото царство на живата природа ще се извади животът на човешката душа. Всеки ще види пътя, по който е минал.

Какво нещо е науката? В съвременната наука аз бих ви препоръчал да изучавате наследствеността. Една отлична наука, която може да ви ползува. Онези клетки, които не са изгубили първичния живот, могат всеки един орган да възстановят, и колкото се отдалечават от този, първичния живот, забравят този закон. В утробата на майката тези клетки създават тази ръка. Защо, като се роди човек, не могат да създадат? Някои учени хора ще кажат, че тези клетки са се диференцирали, но не е, не, – те са изгубили този навик, изгубили са своето знание. Клетките на сегашния човек не са тъй учени, казано на един простичък език, както едно време. Човек е станал по-умен, а клетките са станали по-глупави. И нашето тяло е по-глупаво, отколкото преди години. Вследствие на тази глупост явява се противоречие между душата и тялото – и туй наричат плът.

И туй съответствува с отклонението на Земята от правия път. Днес Земята не върви по правия път, в който е вървяла преди милиони години. Сега учените изброяват около

19 колебания на Земята. Какво означават тези колебания? То прилича на един пиян човек, който се люлее по улиците, не върви по една линия, но обикаля – показва, че пътят, по който върви, е опасен. За пример Земята като се върти, оста прави люлеяния. Защо? Че, тя пътува в една идеална среда, кое я кара да се клати? (– Обясняват туй с въздействието на Луната.) Луната нито най-малко не влияе. Луната как ще въздействува на Земята – тя е 90 пъти по-малка. Тогава Слънцето, което е 1 500 000 пъти по-голямо, и Месечината, която е 90 пъти по-малка, тази Месечина вдига водата близо на 60 крака, когато* Слънцето, със своята големина, не може да предизвика такъв прилив. Как ще обяснят учените? (– Разстоянието до Слънцето е много голямо.) Не е.

Съществува следното окултно твърдение: между Земята и Слънцето има една тъмна планета, която е невидима. Тя е тъмна, понеже не дава никакво отражение. Тя не може да се види. В противовес на тази планета се е създал Месеца, да спаси човечеството на Земята. Вследствие грехопадането човечеството със своята мисъл е дошло в района [на] тази планета. Следователно тези приливи, които постоянно стават, се дължат на нея. Но тя разбърква и мозъците на хората, туй става по причина на Месеца (?). Учените хора не могат да мислят правилно, и религиозните хора не могат да мислят. «Той, казва, е манияк.» Но всичкото маниячество го образува Месеца. Представете си, в известно положение Месеца прави един прилив на кръвта вътре в мозъка. Щом дойде този прилив на кръвта, трябва да знаете как да употребите тази енергия; тя нахлува и много хора се повреждат.

Най-първото нещо при възпитанието – човек трябва да се справи с Месеца. А Месеца съответствува – със своето религиозно духовно вярване. Всички онези хора, които приличат на Месеца, са големи догматици, крайни материалис-

* когато – диал. докато.

ти, те обичат външното, те са скържави*. А онези на Слънцето са крайно щедри, жизнерадостни. А онези на Месечината – той ще ти проповядва за спасението, но ще те остави гладен да умреш. Хората на Месечината са без живот или техният живот е елементарен.

Аз не зная как астролозите са турили Месечината. Тя не трябваше да бъде в зодиака вътре, погрешно са я турили. Като не знаяха кого да турят, туриха Месечината. Туй не е астрология. Тя трябва да се извади. Месечината не е планета, тя е един сателит. Тогава защо да не турим и сателитите на Юпитера?

Онези, които изучават дълбоко природата, когато говорят за планетите, разбират: в пространството, през което сега пътуваме, има известни течения, които се отличават по своята гъстота и своята енергия. За пример, когато говорим за Марса, подразбираме тези течения, които обикалят и проникват цялата Земя, правят едно обръщение и винаги предразполагат хората, действат на ушните области, в страничните лобове**, събуждат чувствата на самосъхранение. Той е юнак, за самосъхранение готов е да извърши всички престъпления. А Луната за едно свое удоволствие може да продаде баща си и майка си. За една дреха продава ги – то е едно лунно състояние.

Вземете едно дете, което цял ден плаче за една шапка. Някой път се ражда желание – ние искаме да бъдем учени хора. Учението не се придобива механически. Способността да знаете вие имате в себе си, а съчетанието на тези условия отвън – ти си като един художник: четката и боите имате, но съчетанието художникът трябва да даде. Знанието механически не може да дойде. Във всички отрасли схващат живота механически. Когато човек схваща духовно нещата, ще има растене у него, ще стане благороден.

* скържав – *остар. диал.* стиснат, скъперник.

** лоб – *старин.* човешко чело или череп; тук – част на главата.

Най-първо всеки от вас трябва да започне със стремежите на Слънцето – не с другите планети. Всеки един от вас, който иска да има една здрава основа, трябва да започне с вибрациите на Слънцето. Основният тон е Слънцето. Щом дойде Слънцето да действа, има разширение в ума и сърцето, ражда се истинският живот, идейният живот. И истинските хора на науката, на изкуството, на музиката, на всичко, са хората на Слънцето. Ще ми говорят за Юпитера – то са онези хора, които обичат да се показват; няма никаква идея, той се хвали с чужди капитал. Той е Юпитерианец, хубаво. Всички тези – човек трябва да мине през тях. В Юпитера ще обработи външната страна на нещата. В Юпитера се развиват личните качества на човека, достойнството. Туй, което отделя човешкото Аз, то е Юпитер.

Аз ви препоръчвам: Ще се държите със Слънцето, но не туй, както вие виждате Слънцето, туй Слънце, което изгрыва и залязва.

(– Какво ще ни кажете за Синята планета?) Когато дойде и се намести на мястото на Месечината, тогава ще говорим за нея. Някои окултисти казват, че тя е влезнала в Слънчевата система, невидима е и тези пертурбации, които сега стават, на нея се дължат. Нейните енергии ще погълнат Месеца, ще го преустроят. Туй са теории, какво говорят окултистите. Един ден, когато тя дойде, ще се измени Месецът, ще има синкав, много приятен цвят и ще бъде малко по-голям. На нея ще има живот и няма да обикаля както сега, но ще се върти наоколо, и на Земята ще се създадат условия за една по-възвишена култура. Казват, че в скоро време ще се случи.

Периодът за развиването на сегашната, шестата подраса – 210 хиляди години трябва. Шестата раса, за да се яви, да се усъвършенствува – докато дойде шестата раса, 210 000 години трябва. И в този период ще се яви тази планета. В шестата подраса ще се яви тази планета. Някой път аз ще ви кажа името, как я крещават. Може да се яви след 10, след

100, след 1000 или след 10 000, може след 210 000 години. За окултиста тези работи са близки. Те с милиони работят.

В природата има два метода, с които тя си служи. 18 милиона години, откак човек се е явил в сегашната си форма. Този период, за да се образува сегашната форма, след като се зачене човек, ембрионално минава този период за 9 месеца. Тъй щото, 210 000 години могат да се съкратят в един къс период. Значи, трябва да назрее, значи, тази, шестата раса. Трябва да се създаде един нов континент. Природата не бърза. Преустройство на цялата Земя. Оста ще се изправи, климатически ще имаме най-хубавите условия, ще се измени конструкцията на човешкия мозък, общо ще се измени устройството на ръцете, на краката, ще вземат най-хубавата форма. И между хората ще се появи идеята за братство, всички хора ще живеят в мир и съгласие. Туй са идеали, за които трябва да се чака – докато дойдат, много кръв ще изтече.

Интересно е да разглеждате пертурбациите. В живота на всеки един човек има пертурбации. Често ви минават – както Земята има една черна планета, тъй и във вашия живот има един чер гений, когото ти не виждаш, и когато със своите мисли минаваш край него, ще произведе пертурбации. Най-ужасните мисли и чувства ще те връхлетят, може да те отклонят от пътя. И после, чрез големи страдания, може да дойдеш под влияние на един друг брат, той пак ще те въведе в правия път.

В този век всички ще бъдете приведени в тези пертурбации. Те са механически, ви не трябва да се плашите, когато дойдат. Тъй, както корабът се навеща наляво и надясно, но не може да се обърне – тъй е направен. Онзи, който го е направил, знае. Тъй е направен, че вълните не могат да го обърнат. И човек така е създаден в света. Вий трябва да вярвате в едно – човешката душа е всесилна и нищо отвън не може да я отклони от нейния прав път. Да я отклони може,

но тя пак ще се върне, тъй както една каучукова топка. Вий може да я ударите, но тя по силата пак ще отскочи.

При сегашното развитие у всички ви се заражда един вътрешен страх, една вътрешна несигурност. Седите и всички се намирате в една мъгла, като патки в мъгла. «Ние свършихме училище, какво ще правим? След това какво ще дойде?» Туй е механическо разсъждение. Откак е започнала бялата раса, вий не сте имали още условия да живеете както трябва. Всеки един от вас е минал през страдания, страдания, страдания. Във вас има ламтежи, копнежи, но трябва условия. Искате да бъдете художник, но нямате условия, среда; искате да бъдете музикант – инструмент нямате; или поет – няма такава мека среда сега, кой ще ви разбере? Или искате да бъдете учен. Ако изнесете една нова теория какво нещо е материя, сила, как се е създал светът, всички ще въстанат против вас. И всички велики учители на човечеството, които знаят, мълчат. Казват: «Нека тези деца се занимават със своите теории, те са хубави.»

В XVIII век Френската академия на науките е разгледала около 80–90 теории, те са все достоверни. Това са гимнастики на ума. Това са степени, фази, през които трябва да мине умът, да се упражнява. Аз не наричам една теория лъжлива. Онова, малкото дете, което пише буквата криво, то не лъже, то се стреми да напише, но не може. Тъй че, каквато да е теория, тя съдържа известна истина; не лъже, но не е същинска истината. Пък и не е потребно при сегашните условия да знаем цялата истина. Как е създаден светът – не е потребно да знаем. Как мислите вий сега, от клетката ли излезе човек? Произвела се е в клетката една видима форма – в тази плазма. Какво е заключението на сегашните естественици, как се е образувала плазмата, после – тези ядра? Ядрата, това са онзи, мъжкия принцип; плазмата, това е женският принцип. А туй, което се дели, то е мъжкия принцип, който се оплодява вътре.

И ако вземете според закона на наследствеността – за пример най-първо роди се едно дете мъжко, второто – от женски род, третото – мъжки, четвъртото – женски, редуват се. Но има и друг закон: има 2 женски, след това един брат, след това две сестри, един брат. Има друг закон: раждат се три сестри, ражда се един брат, пак три сестри, пак един брат. Някъде законът е тъй: на 7 братя ражда се една сестра. А в Якова – 12 сина, една дъщеря. Туй какво показва – че у еврейския народ този, грубият елемент преобладава. Такъв един народ не може да бъде носител на Христовото учение. Тези 12 мъже, те не могат да приемат Христовото учение, да се пожертвуват. Много слаб беше законът на любовта. Няма никаква любов у тях. Те са тип на крайния егоизъм, хора егоисти. И всеки един от вас, който има 12 сина, той е евреин. Обратното може да бъде пак нещастие – да имаш 12 сестри и един брат. Правилният закон е: един брат, една сестра. Трябваше Яков да има 12 сина и 12 дъщери. И преданието казва, че Адам имал 40 сина и 40 дъщери. Там законът е правилен.

(– Лошото е, че законът не се направлява по желание.) То са предания. 40 – то е строгият закон. Адам започна с едно число, с един закон, с един от най-строгите закони в природата. Той започна със Сатурна. 40 – това е Сатурн. Влезнеш ли в ръцете на този бог, колко го кожи имаш, всичко ще обере. Безпощаден е той.

Сега този закон може да го приложите. Този закон, който е верен в органическия свят, ще го пренесете по отношение на вашата мисъл. Например да различавате: една ваша мисъл може да бъде от мъжки характер – положителна е тя, носи нещо благородно, възвишено, носи светлина. А, разбира се, една мисъл, която върви по женска линия, девица е тя – тя носи любов в себе си. По тези мисли ще съдите на каква степен на развитие сте. Две от положителен характер – две от отрицателен, или как... Пак този закон.

За пример вий казвате тъй: «Аз ще свърша по естествени науки» – и почвате: учите една, две години, казвате: «Тия естествени науки, това не е наука.» Отивате по философия да следвате. Следвате една-две години, казвате: «Философията, то са брътвежи, губене време.» Отивате по математика, учите две години, казвате: «Хайде по музика!» То е губене на време. Не мислете, че изкуството може да придобиете в университета. Университетът е едно условие. Вий, като дойдете в съприкосновение с онези, видните професори, те ви предадат този импулс, тази сила, те носят туй знание със себе си, не официалното знание, не, там има сила. Официалните професори ще ви цитират този, онзи. «Е, казваш, господин професоре, кое е вярно?» – «Е, казва, Вий си направете заключението» – той не може да се произнесе. Но онзи, гениалният професор, той носи своето знание от миналото, той не става сега професор. Зад него стоят хиляди поколения, той знае.

Много учени хора има на Запад, които имат свои специални теории, но те не ги изнасят. Тя за него е толкова свещена, той не иска да я изнесе. За да я изнесе, той ще влезне в стълкновение, ще изхаби силите си. Той се радва, че има една теория, която прилага и има резултати. Ако аз имам една теория да преустройвам своя мозък, ако имам едно знание да подмладявам своя организъм и го държа тъй, за себе си, и да живея колкото искам, и да си замина когато искам, не е ли това наука?

Ако аз имам едно знание, с което преодолявам всички противодействащи сили, които могат да се явят... Защото онова, което противодействува, това са разумни сили. Няма механични сили. Студът, това са противодействия на разумни същества. Топлината, това са пак разумни същества. Земята, твърдите вещества се дължат на съвсем други интелигентни същества, които специално се занимават с твърдите вещества. Водата не е образувана тук, на Земята. Тя е образувана някъде. «Каза Господ да се образува водата.» Тази

вода си има специалност. Кои духове са вътре във водата? (– Ундините.)

Казвам: тези четири елемента – вий трябва да изучите най-първо твърдата материя. Да изучите водата, да излезнете из тази вода, да не ви управлява водата, но вий да я управлявате. После, да излезнете из въздуха, да не ви управлява той, а вий – него. Докато ний дишаме въздуха, ние сме риби в него. Каква наука можем да имаме? Ще имаме знанието на рибите, които имат малки фенерчета и са безгласни. И в нас постоянно стават такива пертурбации и ние във въздуха не можем правилно да мислим. Туй, което мислим в младини, отричаме в старост. Кос е вярно? И едното е невярно, и другото не е вярно. Туй, което мислех в младини, вярно е и в старини. То е истинско знание. Има поети, писали са на 20–25 години, а някои са писали на 60 години – като сравня, и двете са еднакво красиви. Мислите ли, че знанието идва в младини? Или в старини? Не е. Душата го носи. Само че при известна възраст създават се по-добри условия. При сегашното съчетание на живота 33 години дават най-добрите съчетания да се прояви човек или като учен човек, или като поет, или като музикант. Общо правило, но има изключения. Има и друг закон. Мойсей прояви своята гениалност, беше на 80 години. На 80 години беше, когато отиде и изведе еврейския народ. Четиридесет години той паси* – той се учи.

Тъй че, не трябва да се обезсърчавате. Чакайте, вий не сте дошли до възрастта на Мойсея. На 33 години ако не сте – на 60, на 80; до 120 има месдан. Туй не е само за една утеха – трябва да имате вяра в живата природа. Пътят, по който вървите в този си живот – имате специална една мисия, определена, и ако вий не се заблуждавате от света, ще създадете нещо. Учете се от учените хора, от всяка наука вземете всичко, каквото може да вземете, но не предайте – туй, ко-

* паси – вероятно в смисъл «пасува», изчаква.

ето можете да асимилирате. Ако четете, четете, и главата ви се напълни... Много учени хора пропадат, като се набере толкова материал в главата им – престават да мислят. По малко. Един учен човек малкото ще разработва. Осемдесет години като живее, ако всеки ден употребява по три часа за една здрава мисъл, той ще събере много знания. Пък ако четете, всяка една мисъл трябва да извиква нова мисъл. Всяка една мисъл трябва да внесе във вас и едно припомняне. Ами че вие ще си спомните едно прераждане в Египет, пирамидите. Някъде там, в Индия, в някой храм сте минали второ посвещение, ще си спомните някои биологически закони. Този закон на спомнянето, той е красивият. Христос казва: Този, Духът на Истината – Духът, Който ръководи цялото човечество, Той ще ви припомни от памтивека всичко, т.е., откогато човечеството е влезнало в този закон.

Вий още не сте млади. В моите очи, млад човек считам онзи човек, в когото Божественото се е събудило; всичко вярва, не е дете той, вярва и разбира. Нима мен трябва да ме учат да разбирам онзи музикант? Аз като чуя, разбирам вече този тон, и веднага може да изпея тона, може да го издам. Туй е вродено вътре в мен. Следователно младият човек всякога трябва да бъде млад. Човек никога не трябва да остарява. Не си туряйте в ума... Казват: «Ние като остареем» – то е най-глупавото нещо. Не е мъчно, който иска да остарее, да съгреша. Който иска да бъде млад, т.е. да добие наука, знание, той трябва да върви по правия път.

Ще турите основа Слънцето – дълго време ще мислите какво са топлината [и светлината] на Слънцето. Когато човек дойде под влиянието на Слънцето, има такава широка душа, че той се радва на всичко. Всичко използва и неговият ум работи. И после, Слънцето е един от великите фактори, за да се възстанови онова, нормалното здраве, което хората трябва да имат.

Днес аз ви говоря, младите трябва да се пазите – не какво сте сега. Аз като ви говоря, може да кажете тъй: «Ама

аз не съм на правия път.» Някой от черните гении на тази, черната планета те е отклонил. Нищо, ще се върнете, ще призовете Божественото и ще се върнете пак по правия път.

Сега трябва хора, младежи с тези идеи, да се не отклоняват. Хора ни трябва по целия свят, младежи, които да имат идеал, като диамант, да бъдат готови на всички жертви. Не да страдат, не е въпросът за страдание, но да бъдат готови, да бъдат носители на Божественото, носители на тази наука. Тогава не трябва да се боите, че може да дойдат страданията. Те се минаха – толкова милиона християни измряха на арената, с каква самоотверженост! Пък като вземете епохата на Лемур, Атлантис – те страдаха много, но придобиха знание в тези страдания.

Не е въпросът само да придобиете знание да поправите живота си временно на Земята. Ако вървите по този, истинския път, вие ще придобиете много повече, отколкото сте очаквали. Защото вашето желание да се повдигнете, то е желание на вековете. Като дойдат условията да проявите хубавото, гениалното във вас. Всеки от вас ще бъде един извор, от който трябва да излезне едно благословение – тъй трябва да гледате.

С отклонението на Земята има една голяма пертурбация вътре в нервната система в сегашната култура. Няма какво да ви привеждам данни. Трябва да се повърнем към онова, нормалното състояние. Божествените сили, мисли и желания в нас да трептят, че да усещаме вътре един мир в душата си. Поставени при най-лошите условия, душевно да бъдем весели – няма по-хубаво нещо. Мисля, един от английските романисти, Чарлз Дикенс, имал е един такъв характер – толкова заборчлял, като се събрали неговите [кредитори], всички искат, казал им весел и засмян: «Почакайте малко, сега нямам, ще ви се издължа, когато имам» – и тъй, весел. Всеки от вас трябва да бъде като Чарлз Дикенс. Като го турят натясно, да каже: «Дайте време, тази работа ще я уредя, ще се свърши.» Все ще дойдете до положението на

някой от тези, великите хора. Изучавайте и благоприятните, и лошите условия. Геройството на човека седи [в това] да бъде силен в мъчнотиите на живота.

Забелязвам, първия път, когато започнахте да пишете темите си, много хубаво пишехте. Оттам, с време вий дойдохте да пишете тъй, както доде, не мислите вече. Стана нещо обикновено. Дойдохте, като че колкото беше набрано у вас, изказахте го, и казвате: «Повече от това какво ще кажем?» Първите ви теми са отлични, трябва да ги пазите. А отсега, отскоро – трябва да се турят в едно гърне, да се стоплят, дълго време трябва да се варят. За пример аз помня, един от учениците чете преди години нещо много хубаво. Туй показва – свобода на Духа. Трябва свобода на Духа. Трябва да пазите в школата да бъдете всички свободни. Да си въздействувате, но да не си противодействувате. Защото противодействието ражда неприятна реакция. Противодействието не води към добро. От класа в София по този начин ще се създаде едно ядро. Не трябва да се обезсърчавате. Вий трябва да имате смелостта на онзи китайски мъдрец – при него ходил един просяк четиридесет години наред да проси и той все щедро му давал. Но явил се и друг един конкурент, казва: «Само той ли може да бъде щедър» – и той отворил едно заведение на благотеяние. Но като ходил една година наред просякът при него, той викнал: «Все ти ли ще идваш при мен? Друг да дойде!» Просякът му казал: «Другият 40 години ме посреща, ти не можеш да се мериш с онзи, малка ти е силата.»

И вие, сега, при първата година казвате: «Е, стига, Господи, тези страдания!» Чакайте де, след като ги носите четиридесет години, като Мойсея.

Страданията точно са определени, колкото са потребни за развоя на нашата душа. Не мислете, че те са случайни. За разумния човек всичко е разумно определено. Та, се радвайте на туй.

Аз не говоря сега за страданията, които вие може да си произведете изкуствено – ако вземете нож и си прободете ръката. Не. Турите най-добрите си усилия, но случи се нещо непредвидено. Не се плашете от противодействията в живота, които ви идат. Като ви казвам да не се плашите – вий ще се плашите, без да се уплашвате; ще се обезсърчавате, без да се обезсърчавате. Много писатели има, след като е писал, поиде друг критик, по-добър; след като го нареже, хвърли перото, казва: «Няма да пиша вече», плаче, плаче. След една година пак вземе перото, но не ходи вече при онзи критик. Що му трябва, защо ще ходите при този критик да ви нареже като един хирург, да ви прави операция? Вий издайте като псевдоним една малка книга, та между простите хора, без да ви знаят името, ще имате най-добрата критика. Не си туряйте името. «Новият поет сега Ив. Михайлов...» След гуй този критик ще се яви, ще го надяла. Турете си някой псевдоним, не си казвайте името, да не знаят името ви, инкогнито сте – искаш да знаеш какво ще говорят хората. Този брат, който си тури портрета (новите научни теори) идва онзи ден, цял куп писма получил, заканвания, всички епитети, и той си ги носи като светиня, изважда ги, чете ги, смее се, казва: «Има какво да пиша аз.» Ако бях аз, щях да ги изгоря в печката. Хубаво е човек, докато не е готов за война, да не обявява война, да го бият и да плаща контрибуции.

Всички сте пълни с енергии, имате желания. Ще постъпвате разумно. Изучавайте себе си. Не изгубвайте вашите стремежи – каквито идеали, каквото имате, не ги отхвърляйте. Работете за тях. Може да работите каквото да е, но всичко да подкрепя този, твоя идеал. Ще работиш за идеята си. Може да станеш общар временно за идеята си, слуга някъде – за идеята си. За идея всички тези жертви ще се правят. Главната цел, всичките ви усилия ще бъдат да се реализират идеите. Щом ги реализирате, вашата душа ще се повдигне.

Ще имаме хора на новата култура, те ще се отличават с постоянство. Не тези, сегашните идеи, но онези, свещените

идеи. Откак сте родени, вий носите тези идеи в душата си; и да бъде човек честен, никога да не изневери на тези идеи, с които е роден. Имате ли тези идеи, сформира ли се вашият характер, сформира ли се вашето сърце, и след като се сформира, ще дойде вашата Душа, вашият Дух. Трябва да се родите като дете. Азът се ражда, като дойде Духът и Душата. Душата ще бъде майка, Духът ще бъде ваш баща. А вий съзнавате, живеете на Земята, ще бъдете дете; един баща и една майка, които носят всички тия благородни качества – ще мязате на тях. Тази е идеята. Сега, като казваш: «душата ми» – душата, това е майката вътре в теб.

(Малко размишление.)

ВЕРЕН, ИСТИНЕН, ЧИСТ И БЛАГ ВСЯКОГА БЪДИ!

МЕКИ И ТВЪРДИ ВЕЩЕСТВА

VI година (1926–1927)

19^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 6.II.1927 г., неделя

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

Наредете се на един кръг. (*Приятелите почват да разместват столовете и да ги обръщат един върху други.*) Знаете ли какво показва това, когато обърнете столовете с краката нагоре? Значи, че в света обръщате нещата надолу с главата. Динамически сили се образуват тъй, както обръщате, и тогава ще развалят всичката работа.

Психическо упражнение: Наредени в кръг, един до други. Ръцете допрени с дланите на съседите – лявата (*лявата длан нагоре, дясната надолу*). Дясната ръка нагоре, десният крак напред – клякане, издигане, бавно, съсредоточено. Волята прониква съзнанието. Връща се кракът, ръцете правят контакт. Повтаря се същото и с левия крак. При клякането ръката остава горе. (*Всички образуват два кръга, понеже не се хващаме на един.*) Едновременно изнасяме няколко пъти ръцете всички, докато достигнем да става това едновременно. След като се достигне това, почва упражнението. Първо с десния крак, после с левия. След това двете ръце напред. Няколко пъти изнасяме всички, за да се достигне хармонично, едновременно това. Дланите под прав ъгъл, с ръката като че подпирате нещо.

В органическия свят има един закон на противодействие. В света съществува едно силно противодействие. С него е започнал светът и с него ще свърши. Имате площ, да кажем, имате известни семенца посети. Тази почва е твърда. По кой начин сполучиха тези, нежните семенца да израснат над тази, коравата почва? Вярно е, че пуца влага. Но всяко стебълце е център, динамичен център на електричество. Влагата служи само като добър проводник на електричеството. А чрез електричеството туй, нежното стебълце си разтваря път

По същия закон: кое е мекото в живота – водата. Мекотата разбира тази течност. Някой път се чувствате нервен, сух – това показва, че имате малко влага. Тази влага трябва да дойде от океана. Теченията (въздушните) – това са вашата мисъл. Трябва вашата мисъл да заработи. То е раздвижване, буря. Тази буря ще донесе влага, ще дойде този, мекият елемент, ще проникне в почвата, след туй ще дойде електричеството и магнетизмът, ще почнат да работят и вашите меки стебълца ще излезнат из тази, гъстата материя. Тогава ще дойдете до идеалното състояние, при което можете да растете. Ако главата ви е заровена като тези стебълца в земята, какво може да измислите? Луковата глава какво може да измисли? Клоните е измислила. Дошла 10–15 м., казва си тази лукова глава: «До центъра на Земята не може да се достигне» – изменя решението си.

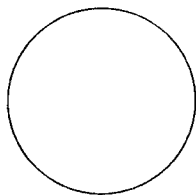
Движението не е само в една посока. Най-първо ще привлечете влагата. Мекота. Аз [не говоря] за мекотата на кашата, на тинята, тази мекота, в която човек се удавя. Как може да наречете вие водата – мека ли е? Тинята е отрицателна страна на мекотата. В тази кал вътре нищо не може да расте. Във водата все-таки може да живеят рибите, но в една такава мекота на калта, там почти всичко гние. Отрицателна страна е. Когато някой каже, че не обича. Мекотата разбира тази кал. Защото на калта не е свойствено да бъде мека.

Мекотата е свойствена само на човешката душа. То е едно от великите качества на душата. Само душата може да бъде мека и пластична. Мекотата, то е във физическия свят. Когато говорим за астралния свят – когато говорим за нежност на чувствата, подразбира се същото. Тя съдържа мекота и тази пластичност. Само тези, меките неща може да се обичат. Можете ли вий да обичате един студен камък, или едно парче лед, да го прегърнете и да го милвате? Не можете. Сега, този е първият начин. Някой път нямате разположение да учите, нямате никакъв импулс да работите. Защото всяко растение, за да почне работа, трябва да има мекота, влага трябва да има. Но тази влага ако е мека, показва малко топлинка вътре. Мекотата винаги подразбира влага и скрита топлина. А скритата топлина е вече носител на условия за самия живот.

Не целият човек да се превърне на мекота. В дадения случай, известна постъпка трябва да бъде мека. Когато ние изгубим мекотата, тогава се образуват психичните набраздявания: чувства разни, недоволство, вкисват се. Вкисването от какво произтича? Химиците как го определят? Водата ферментира ли? Ферментират само твърдите вещества, органическите. Следователно ферментирането е признак, че у нас има повече твърди вещества, отколкото ни трябва. Следователно ще ги извадите. Ще оставите толкова, колкото ви е потребно.

Твърдите вещества в нас се означават с костите. Меки те се обозначават с мускулите. А течните – с кръвта. Динамичните сили чрез нервната система се уподобяват. Всички, свършили гимназия и университет, трябва да имат едно положително знание. Вий трябва да знаете да се разговаряте с вашите клетки, с вашите мускули. Един мускул е едно общество от много интелигентни същества. Пръстът, организиран е той от клетки, едно общество, и ако направите някой път нещо недобро, тези клетки се бунтуват. И какво става – усещате болка. Не мислете, че можете да правите каквото

си искате. Може да правите каквото искате, но и клетките си имат свой морал. Не както нашия, но щом престъпите техния морал, веднага ще усетите едно неразположение, което е дисхармония с небето. След това – едно органическо неразположение; казват: «Нашият господар не мисли нашето добро, следователно и ние не можем да мислим неговото добро.» Ако цял ден работите и защищавате ръцете, то е една крайност. Казва някой, да бъдат ръцете меки – ще работите малко, ще почивате малко, ще се молиш по малко,

Фиг. 19.1

ще ядеш по малко. Всички тези малки неща като се съберат... Ако този кръг (фиг. 19.1) го разделя на 1000–2000 частици, те са малки, но всички събрани наедно, съставят едно цяло. Взаимнообразността на нашите клетки образува едно цяло в организма: кореспонденти си имат те, вестници, предават си новините. После, научни експедиции правят. Ма-

тематичи имат, събират се на лекции. После, имат си лаборатории, правят химически анализи, реторти си имат. Вий ще бъдете учудени, ако влезнете в клетките, в техните химически лаборатории. Като седне онзи «професор клетка» да работи, професор отличен, с 4 диплома, и той държи в невидимия свят – и дошел сега, станал слуга на един «учен невежа», който не разбира. Те го учат.

Като казвам «прост» – в нас не сме се диференцирали, само външно познаваме света. Но вътрешното устройство на света... Ние познаваме живота отчасти. Че какво сте научили от живота? Вие живота на растенията, на насекомите, на рибите, на млекопитающите, на разните общества на човечеството познавате ли? Всичко туй може ли да изпъкне в нашето съзнание, да познаем какво е състоянието на това същество? Съзнание има – то страда. Туй е само негативната страна. Животът не седи там. Корените на едно расте-

ние, то е ад. Стеблото и клонищата, това е раят. Който живее в клоните, той е в рая. Тъй че раят и адът са свързани взаимно, имат допирна точка. Адът е безплоден, но тези клетки, от тях зависи. Някои от вас може да изгубят своята памет. Защо? Защото те са дали на други едни клетки надмощие, отзад, тук, на задната част на черепа. Там има известни общества, които могат да погълнат цялата енергия, да отвлекат онези умствени енергии, необходими за паметта, и човек става разсеян. Ако умът погълне всички енергии, човек става твърд в своите чувства – груб. Нищо не се постига. Следователно ще разпределите всички енергии вътре в мозъка си, като един господар. В своите бели дробове, в стомаха – на стомаха да не гледаш като на торба, която ще се унищожи. Не, туй са разумни души. Ще се помолиш, ще те слушат. Ще говориш на клетките на стомаха, на дробовете, на сърцето и най-после ще дойдеш до мозъка – ще свършиш. И след като свършиш, туй ще бъде един прием, суетня, тогава ще започнеш своята работа отвън.

Вий сега седите и казвате: «Колко съм аз нещастен!» Е, в какво седи твоето нещастие? «Аз, казва, не може да свърша изпитите си.» Е, голямо нещастие. Време има, ще го свършите. Колко време ще ти вземе? Ако концентрираш ума си, в един ден ще вземеш изпита. Ако си разсеян – в една година. Ако още се разсееш, и в 10 години пак не можеш си взема изпита.

Има същества, разумни същества в небето, които знаят на нашата Земя растенията, всички видове, знаят колко животни има, колко хора, колко камъни. Всичко в Земята, тъй, като го попиташ, подробно знае всичко онова, което е важно. Той е учен човек – като отвори всички тези листа. Вий сега, като се отвори вашият ум, от повърхността на Земята какво знаете? Колко вида риби има, не знаете. Колко пластове има в Земята, не знаете. Колко течения има вътре в природата, не знаете. Не че не знаете, тъй, предполагате си.

Но тъй, да знаеш едно течение, да знаеш колко вида течения има. Течения, в които трябва да потопиш ума си.

Когато влезнете в една окултна наука, за да развиете вашия ум, ще ви дадат известни методи, да се повдигнете. Няколко хиляди течения има в един милиметър – тъй, ти ще се повдигнеш 1/1000 от милиметъра и веднага ще блесне нещо. Ще стане твоята памет силна. Или искате да развиете поезия, или музика, или каквото да е изкуство – има си известни течения. Ще бутнете известен бутон, ще се повдигнете и вашите клетки ще получат тази енергия.

Ние сега чакаме Господ да погледне благосклонно на нас. То е вярно, Той е погледнал тъй благосклонно, че светът е вече нареден. Човек е един козмос, създаден от живи интелигентни души, които са дошли да работят за него, и на туй общество той трябва да гледа със свещен трепет. Не да кажеш: «Един ден аз ще се схумя, нищо няма да остане» – то е глупаво схващане. То е един свят от разумни души и на тези души няма да кажеш тъй, да ги обезсърчиш, че «от вас нищо няма да остане». Господарят казва, че нищо няма да излезе. Че къде е писано? Онова погрешно мислене, вий ще си го турите в старата торба. То е механическо схващане. Мислите, че дарбите ще дойдат отвън. Дарбите, силите у човека са в тези клетки. Ако почнеш да им говориш на техния език, всяка една дарба ще се прояви. Изисква се само време. Всички науки в света се дължат на тези клетки. С тези клетки са свързани разумни същества в невидимия свят у нас. Тези клетки са разумни центрове. От невидимия свят, когато искат например да говорят на нашия разсъдък, трябва да съсредоточат известна енергия в известна част на нашия организъм... Сърцето, когато искат да говорят за любовта – лявата страна на сърцето. Отзад има друго сърце, под лъжичката – друго и отпред, на челото отгоре – най-хубавото сърце на човека.

Тези работи пазете за вас. Вий можете да направите малък опит. Най-първо: ще считате, че всичко у вас е разумно.

Ако мислите, че у вас всичко е неразумно, няма защо да правите опит. Защото на този молив, колкото и да му казваш: «Вдигни се оттука», той няма да се вдигне. Но ако туй вещество го прекарате през живите клетки – едно живо вещество, – те ще се вдигнат. Ако човек не обръща внимание на този истински възглед, той ще се превърне на едно сухо дърво, ще се превърне на едно твърдо вещество, ще изгуби своята пластичност, движението, въздуха, своята топлина и най-после остава една мъртва кост.

Философията, която можете да приложите, която трябва да ви ползува в живота. Каква е вашата опитност, кои предмети вий сте учили по-хубаво – нали онези, които обичате? Следователно знанието, което ви е необходимо, туй знание е свързано с известни разумни души. То има отношение към разумните същества. Искате да бъдете поет, да допуснем. Не е лошо, една благородна идея. За кого – за душите ще пишете. За себе си няма какво да пишете. Но за да напиша, искам да се проявя за тези души вън. Следователно тези души трябва аз да ги повдигна в ума си и да напиша най-хубавото за тях. Но ако аз пиша, за да ме прославят – то е кривото. Славата не седи в хората. Славата ще дойде от друго място. Славата на един юнак в кого седи – в самия него или отвън? В самия него. Ако аз мога да вдигна цялата Земя на ръката си, къде ще седи славата? Представете си, вдигнете Земята на ръката си и кажете на тези хора: «Вий ще ме слушате ли?» Подхвърляте Земята като топка. Туй ще се отрази на тези хора – океанът ще се разбълника: «Ще ме слушате ли?» – «Ще слушаме.» Погладя Земята – всичко стане ред и порядък.

Често Господ държи Земята в ръката си и казва: «Ще слушате ли?» Подхвърли ви. Не трябва да се противите. Право е казал Христос: «Не противи се злему.» То е негативен път. Вий, и без да ви каже, си го употребявате. Но казвам: действайте по закона, не се противете! Вий вървите в новия път – не хабете силите си да се борите с низкото естество, да

го обуздаете. Вий го оставете то да си расте. Израсне някой трън във от градината ви, минете там, погледате го. Какво има в това, и той е израснал отвън, и живот има вътре в него. Не мислете, че тези тръни в живота не са потребни. Тогава питам ви: вий сте млад, защо дойдоха всички тези противоположности в света – ужасни противоположности? Една противоположност, това е една възможност. Каквато и да е тя. И следователно, колкото повече противоположности имате, толкова повече възможности; и обратното. Тогава, кое е по-хубаво? Защото всички тези велики хора в света са хора на големите противоположности. Следователно ние от тях черпим. Че, Христос беше човек на големите противоположности. Всички пророци, историята на всички тези велики хора – все са били хора на големи противоположности. Не че целият им живот е бил само страдания.

Ще схващате тъй – щом дойде една голяма противоположност, ще кажете: «Тази противоположност е една възможност.» Възможното значи един път, един начин, един метод, в който ще добиете нещо ново, макар да го не знаете. Тази противоположност, вий я смекчавате – ако не се тури тъй, вий ще се отвлечете в едно противоположно течение.

Да ви приведа един пример. Представете си, свършвате гимназия, абитуриент сте, но по математика малко куцате, по геометрия, по химия – и ухитрявате се вий, под ръкава си, под ръката си написвате най-важните формули. Напишете ги, но не може да предвидите, случи се, че онзи, който ви изпитва, вашият учител, е прозорлив и находчив – заинтересува се от вашата ръка, иска да я види и веднага казва: «Стига!» – скъса ви. Казвате: «Едно нещастие, аз бях много глупав.» Какво се изисква сега, как ще поправите вашата погрешка? Аз ви навеждам един факт. Как ще поправите тази погрешка? Ще идеш при професора тъй, прямо, като му разправиш, той веднага... Ето един начин, този учител види, че в теб има доблест. Няма да се извиняваш, няма да се осъждаш, но ще изнесеш всички факти. Той веднага ще признае

добродетелта ти. Ще стане едно сближение. И може би след години, като те срещне, ще се усмихне и ще каже: «Ние се познаваме, откога? Откогато видях ръката ти.» Питам сега: не е ли по-красиво да надникне той, да види ръката ти, или да го излъжеш? Кое е по-хубаво? А ти казваш: «Аз бях пръв ученик» – пръв, но под ръката.

Провидението се отличава [с това:] то всякога обича, където имаме слабости, там ще надникне. Ще види и нищо не казва. Ще види, че има написано и ще каже: «Тъй ли? Че каква е тази формула?» И той, професорът, ще си ги препише, тези задачи, и ще почне да размишлява за твоята психология – защо именно тези задачи, а не други. В друг ръкав той ще намери други задачи и се чуди защо един едни задачи не е можал да научи, а друг – други. Кои са причините. Вземете такава една задача: дадат ви едно уравнение с три неизвестни. Георги Марков, ти си математик, тази работа с 3 неизвестни как се започва? Първото неизвестно как се разкрива? (– Три уравнения трябва да имаме, за да се реши. Тогава едното неизвестно се изключва, остават 2 уравнения с 2 неизвестни – има много начини, но най-малко 3 уравнения трябва да имаме.)

Допуснете сега, че съставяте едно уравнение, да кажем, такова: такава една валчеста ябълка, дървото с неизвестно. Искаме да знаем какво е дървото: високо ли е или късо. От плода искаме да знаем. Как ще направите туи уравнение сега? Плода имаме. После имаме второто уравнение – имаме крушата, от продълговатите, големите. Да намерим какво е дървото на крушата. Третото – намерим един човешки череп, от него веднага да намерим какъв е човекът. Да възстановим неговото лице, очи, уста, нос, строен ли е бил. Всичко това – от неговата глава. Има си методи, начини. Защото, ако погледнете в задната част на черепа, да видите дали неговите очи са били черни или сини – ако задната част на главата му е била дебела, неговите очи са били сини; ако задната част е тънка в известни области, неговите очи са

били черни. От горешите типове е бил. А щом има черни очи, има черни коси, има и черна брада. После, искате да знаете бил ли е той умен или не. Ще видите предната част: дебела ли е костта и в кои области. Ако цялата предна част на черепа е тънка и като запалите една свещ, вътре вижда се светлината – този човек е бил интелектуален. Ако костта е дебела – неговият умствен живот е бил слаб. Следователно ще кажем, че този човек не е живял в една интелектуална среда. Не е бил професор. Ако в него тези центрове на физика, химия или музика са силно развити – ще възстановите дали е бил музикант, поет или учен.

Всичко това може да се определи. Изисква се много голямо и тънко наблюдение. Ако човек посвети 20–30 години за изучаване на човешкия череп, ще се домогне до чудесата да чете. За пример в астрологията къде се отбелязват теченията на Марса? (– Около ушите.) После, създават квадратна форма на лицето обикновено. Същевременно – на черепа. Какъв е цветът на марсианците? Значи, червеният цвят. Тези хора, които имат червения цвят на физическото поле, нямат червен цвят в астралния свят. Ако на физическото поле имат червен цвят, в астралния имат чер. Те са хора безчувствени. Един човек, който може да те убие, какво чувство може да има – той е жесток човек. Черен цвят. И ако той стане цвят на целия организъм, човек се огрубява.

Да ви говоря на материалистически език – човек е създаден от 7 материи: червена, портокалена, зелена, жълта, яносиня, тъмносиня, виолетова; и всякога, когато се изгуби пропорцията от тези материи – може да преведете, това са и сили. Законът е все същ. Щом у човека преобладават повече червената материя, явява се туй, възбуденото течение – Марсовото, не този Марс там, горе. Марс в този случай е само един символ в Слънчевата система. Два полюса си има. Един Марс има, който се вижда, и друг, който не се вижда. Който не се вижда, е по-опасен. Туй, което не се вижда, е опасно, но туй, което се вижда, е по-добро.

Но ние се отвлякохме. Да се върнем. Най-първо ще мислите за себе си. Ти си едно общество от разумни души. Нищо повече. Като станеш сутрин, ще накараш всички тези души да мислят. Или ти ще влезнеш в хармония с тях, или те – с теб: едно от двете трябва да стане. Да се моли човек, значи всички те да имат този стремеж. Хармония трябва да има в целия човешки организъм. Молитвата, това е едно велико състояние, да дойде човек в разумна връзка с всички разумни същества, които са завършили своята еволюция. То е молитва. Да седиш при нозете на Бога, да слушаш онова поучение как е създал света, че ще ти говори чрез Духът Си, да те учи – какво по-хубаво от това? Той ще ти даде знание за другите светове, за Слънчевата система, за невидимия свят. Ще ти даде знание, което по друг начин с хиляди години не можеш да научиш. Сега тук вие искате сами да идете при Господа, при висшите души. Не може, колективно ще идете. Какво каза Христос на онази жена, като я намери при кладенеца: «Иди повикай мъжа си!» Казва Му: «Нямам мъж.» – «Пет мъжа си имала, а не този, когото имаш сега, и той не ти е законен.» «Иди повикай мъжа си!» Кое е в теб разумното? Казва: «Нямам, Господи, няма го мъжът ми.» Няма го. Иди повикай мъжа – иди повикай разумното в себе си.

Сега, схващате ли мисълта? Често, когато разсъждавате, могат да се повдигнат малки съмнения, недоразумения; какво мислят учените хора. Те си имат специални изучавания, външната страна на клетките на човешкия организъм изучават. Но костите, какво са костите? Важни са онези клетки, които ги създават; и когато тези клетки ги напуснат, костите се разлагат. Мускулите, важни са онези клетки, които ги създадоха. Като си отидат, разлагат се мускулите. Онези клетки, които живеят с мускулите, те отиват с човека заедно. И когато втори път се върне, те скоро пак създават неговите мускули. Той си има всички архитекти, учени хора. Човек каквото поиска, всичко има го в себе си. Той е като един цар. Казва – нека дойдат учените, химиците, най-

учените астрономи за небето ще му говорят. За онзи свят на учените философи. Е, той е цар и те ще му дадат съвет. Като вземе предвид туй, което те му казват, и той ще даде своето съгласие, своето вето. Ще каже: «Съгласен съм» – и тръгва по правия път. Тогава, щом има такова съгласие, ще почувства радост, ще стане весел. Когато има съгласие у човека вътре между неговата и тези души, никой не може да ти отнеме радостта. Да се съберат всички дяволи на ада – не може. То е тъй невъзможно, както да искаш да размътят някой океан. Една локва може да се размъти, но океан – не. Онзи, който тъй мисли, никаква философия не може да му размъти ума. Но онзи, който тъй не мисли, всеки може да размъти ума му.

Вий сте млади. Аз ви показвам един велик закон, върху който е положен животът – инак ще си блъскате главата и пак ще дойдете до туй заключение. С мъчението нищо не се постига, с труденето нищо не се постига – постига се, ако човек е разумен. Но нито мъчението, нито трудът, нито работата могат да постигнат – пред тях трябва да има едно разумно, Божествено разбиране. И тогава турете тази енергия и да си не иждивявате* времето напразно. Сега ще ви попитам [като] онзи гръцки свещеник: Разбрахте ли ме?...

По някой път ние сме на мястото на този поп. Някой път казваме, че знаем, някой път – че не знаем. Какво се крие зад тази пословица? Защо свещеникът пита: «Благословени, знаете ли какво ще ви кажа?» Помислете малко, то е един ребус. Помислете върху този свещеник за следующия път. Дайте ми една малка психологическа разгадка, тъй, да разясните. То е неизвестно, знаете, че той им е говорил, имал да им каже нещо. Защо той избягва да им каже? Този ребус – няколко души, дайте едно разяснение. Да видим какво заключение ще извадите.

Сега някой от вас тъй ще си каже (*Учителят Си хваща дланите на кръст*). Някой поклати пръстите си, някой до-

* иждивявам – диал. изразходвам.

пира върха на пръстите си, вдига показалеца си – всевъзможни движения има. Мислите ли, че те са безсмислени? Не. Когато човек си тури пръста зад ушите и пусне ръката си, какво иска да каже? «Когато трябваше да слушам, не слушах, но сега видиш ли?» Зад ухото се намира този център на издръжливост. Казва: «Закъсахме, но има надежда», той търси помощ да изправи погрешката си. Всеки прави движения, той не мисли, но първоначално всички тези движения са разумни. Цяла наука е имало в древността. Тя е изгубена. Всички тези движения, игране на окото, почесването, чрез тях хората са гадали. Цяла наука е имало. Сега е изчезнала.

Ще се повърнем. Първото нещо: за 20 дена наред, като станете сутрин, ще си помислите, че вий сте едно същество, направено от разумни души. И ще си зададете въпроса какво трябва да се прави. Първа задача. Извикайте всички тези души във вас, които образуват вашия организъм. У вас ще се зароди съмнението: «Дали те ще ни чуят?» То не е въпрос. Чуването е един въпрос външен. Психологически вашето съзнание ще се повдигне на една степен по-високо. То ще подготви почвата за едно по-правилно разбиране на вътрешния ви духовен живот. След време все ще окаже извесно влияние.

Да ви наведе един факт. Най-първо Бог казва: «Да направим човека.» Значи съветва се Той. И всички тези разумни същества решават от какво да го направят. Един човек да направят от кал. И следователно тази пръст, тази пепел е трябвало да се събере и да се направи една каша, едно тесто, и да се направи човек. То е физическата страна на човека. И след това – вторият процес: вдъхването. Духна в него и той става жива душа. Туй, което се вдъхва в него, то е другата част от неговото естество. Най-първо Бог е мислил за човека горе. После от множество частици го направи, тези частици пак са събрани; и тури дихание вътре – и човек става жива душа.

Най-първо ще помислите какво Господ е помислил заради нас, като ни е създавал. След това – как ни е направил; и след туй – диханието, което е внесъл. Като дойде радостта у човека, мирът и радостта, то е Божественото дихание. Добие ли радост, значи Бог вече вдъхва в тебе. Някои хора са мъртви, нямат никаква радост – ходят, учат, четат, нямат никаква радост. Но като дойде Божественото дихание, тази радост, всичко има смисъл. Бог... Има едно същество, една душа, която може да обича... След туй започва друго заблуждение. Пак ще се повърнем към света на заблужденията, на формите. Много пъти човек трябва да претърпи големи противоположности – докато дойде у човека Божественото.

Псалмопевецът казва: «Божият образ между хиляди образи като го видя, отличава [се] между всички.» И гласа Му като чуеш, навсякъде се отличава Неговият глас. Божият глас е най-мекият глас. По мекота, по израз – Той като проговори, всичко става. Когато Господ слезне някой път и проговори на ада, знаете ли какво става? Той като проговори, образува се страшен студ и всички духове, които мислят да правят зло, почват да треперят, тракат зъбите им, забравят да правят зло и почват всички да се молят, на колене да се молят.

Ако вие не разбирате Божия закон, като дойде туй, мекото начало във вас, ако не разбирате закона, ще се образува такъв голям студ, ще скачате тъй от земята, ще усещате един силен контраст. В студа горението е вътре. Вътрешно горение има. Вътрешно горение, без да изгаря. Туй, което е най-малко, най-нежно в душата, което произвежда радост, то е туй, Божественото начало. То е най-хубавият глас, и който го е чул еднаж, никога не го забравя. Даже когато си някъде и някой ви проговори с тази мекота – никога не забравяте. През целия си живот вече ние помним тези думи.

Затуй ще се стремите и вий да бъдете меки и добри. Добродетелта в света е плод на тази Божествена мекота. Истина и Добро са външни страни на живота. Външният живот,

то е разнообразието в света. Мъдростта и Любовта, това са неща за небето горе, скритото вътре. А Истината и Добродетелта, то е нещо, което сега можем да реализираме. Когато говорим за Добродетелта, разбираме да можем да реализираме доброто в света, а то има предвид туй общество – то има мир. Тази душа е придружена със своите дружки. Те толкова я обичат, че са слезнали с милиони, придружават я, прислужват ѝ. Любов е това. И после, като замине нагоре, отидат си с нея. Те я толкова обичат, че са се унижили, служат ѝ и нищо не искат от нея – искат само тя да върви по Божествения път.

Или, на ваш език казано, да преведа: Когато вий кажете: «Да има някой да ме обича!» Тези души, които слизат на Земята, готови са да се пожертват за нея, но тя да ги обича. Те са готови всички жертви да дадат, само тя да ги обича. Те изискват нейната обич – то е едно Божествено начало. Доколкото съществува тази любов между тези души и тази душа, която е слезнала, от това зависи гениалността на човека. Човек ще бъде господарят. Затуй трябва да се образува тази вътрешна хармония между тези души, за да може да се проявят дарбите и силите. Другояче, каквито педагогически правила да следвате, ще имате само частични резултати. Онези, които сте дошли до малко по-дълбоко разбиране на живота, аз не ви казвам неща неприложими – методи, които изискват 5–10 минути на ден. Неразположен сте някога – помислете за това, веднага ще се разсее тъгата ви. Затуй ви го давам. То е един алхимически метод за превръщане на противоположните за вашето растене сили.

Класът може да има следуюния път една закуска. Само от варени топли картофи. Школата ще бъде едно предметно учение за картофките, за варените картошки. Ще наблюдавате, ще похапнете, ще се разговаряте. Топли, топли ще бъдат.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

СВЯТОТО МЯСТО

VI година (1926–1927)

20^{-а} школна лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 13.II.1927 г., неделя, 7.25 ч вечерта

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

*(Преди вечерята – обща, учениците от класа с Учителя.
Картошки със сол. Всичко е готово.)*

Яденето към кой род от науката спада? (– Към физиологията.)

Тази вечер вие ще се храните научно чрез езика. Каквото можете да вземете чрез езика си, то ще бъде за главата и сърцето ви. Тази вечер вие ще видите как ще почувствате, че иде енергия чрез езика в мозъка и после – в сърцето. Сега трябва да бъдете крайно свободни, да не би нещо да ви смути да възприемете духовната енергия чрез храната. Като децата ще бъдете, разумните деца. Туй е правилото за тази вечер.

Сега донесете картошките, те ще предадат първия урок. Те ще ви предават каква философия има у тях. Първият акт на природата започва с яденето. Първото пробуждане на съзнанието започва с ядене. Като се вземе съзнанието като единица, щом човек започне да яде, то вече и съзнанието е будно. Като сдъвчете хубаво храната, ще приемете и повече енергия в ума и сърцето. Раздайте сега картошките, ще видим колко картошки може да изядете всеки един. *(Раздават се картофите на всеки по 5 и малко сол.)*

(7.30 ч. Вечерята.) Запалете всички ламби в салона.
(В 8 ч се свърши вечерята.)

Преди да се чете нещо, изпейте «Давай, давай».

Б. Б.* чете нещо върху приказката: Един свещеник казал веднаж на слушателите си: «Знаете ли какво ще ви кажа?» – «Не знаем», отговорили те. Тогава той казал: «Щом не знаете, няма защо да ви го казвам.» Друг път той пак попитал слушателите си същото, но те отговорили: «Знаем.» Тогава той им отговорил: «Щом знаете, няма защо да ви го казвам.»

Слушателят е човекът, а свещеникът е Бог. Когато човек каже, че не знае, свещеникът не говори, защото в слушателя не се е събудил духовен глад. При втория случай свещеникът пак не казал нищо, защото слушателят отива с пълна торба и няма какво да му се даде. Заключение: Човек, като отива при Бога, трябва да отиде празен и с глад.

Г. М., прочетете Вие нещо. (– Прав ли да стана или да седя?) – На Вас както е най-добре. По пълна свобода. Ако прав се усещате свободен, прав; ако седнал сте свободен, седнал четете. (Г. М. чете седнал. За красотата, поезията и музиката. И двете са слезли от звездите.)

(Г. Т.: Три псалом. I псалом: Хлябът наши насъщний. Не искай заплата за твоята любов. II псалом: Младост. III псалом: Юнак. Господи, юнаци ни направи!

Р. Г.: Три малки притчи.

П.Т^а.: Върху зададената от Учителя приказка за свещеника и слушателите. В туй «знаем» и «не знаем» не се крие копнеж у слушателите, че те искат да узнаят нещо. То е едно фалшиво докарване на учениците пред учителите си.)

(8.20 ч вечерта. Учителят.)

* Б. Б. – вероятно Боян Боев.

Има три положения, които са неблагоприятни. Да паднеш на пътя, да паднеш в трънищата и да паднеш на каменната почва отгоре. Това са неблагоприятните условия за живота. И после, има три зърна, които паднаха на добрата почва. Едното даде 30 зърна, другото – 60, а третото – 100 зърна. Това са благоприятните условия. Там, дето има условия, има растеж. Условията се дават само за красивите души. Ако светът съществува, той съществува само за красотата. Туй е външният израз на света, тъй както е наредено. А красотата се дава на кого? (– На добрия човек.) Не, на любящия човек. Който не люби, той не може да бъде красив. Красотата е израз на Любовта. И всякога, когато човек люби, става красив. Когато говорите за красотата, ще знаете едно – Красота без Любов не съществува в света. Тя съществува, но само в ума на художниците, но тя е мъртвата красота. А Добротата дава само цена на човешките постъпки. Добрият човек е добре дошел навсякъде. Човекът на Любовта е опасен човек, него не го приемат. Знаете ли защо? Хора, които любят, са опасни в света. Опасни са, ви казвам, то е един факт. Сега, като казвам така, то е един парадоксален факт в света. Но красотата произтича от Любовта. Други фактори има, то не е само едно предчувствие на Любовта.

Другото положение за красотата е както Г. Т. засегна – трите псалом. И те са хубави. Той първо засегна въпроса за хляба. Хлябът е потребен за хората, за да бъде тялото яко. Вторият псалом, второто положение – младият. Младият значи човек с възприемчив ум, начало на живот, начало на Божественото проявление. И най-сетне, третото положение – младият трябва да бъде юнак. Юначество трябва! Значи хляб, младост и юначество трябва. Защото, който яде и е стар, той не заслужава хляба. И който, като яде, и остарява, той не разбира живота. Остаряват хората, когато ядат и не разбират силата на хляба. И право е. Когато човек почва да остарява, стомахът му взема малко храна, днес – малко, ут-

ре – също. И казва: «Не работи стомахът ми.» А младият? Вие знаете това.

Сега, туй е вярно и в умствено отношение. Същият закон е и там. Щом човек почне да се не интересува от нищо, казва: «Мен това не ми трябва, онова не ми трябва», той клони вече към старост. Защото има старост физическа, на тялото, има старост на чувствата. Остарява тялото, но по-опасна е старостта на сърцето. А още по-опасна е старостта на ума. Като дойдат тия три състояния [на] остаряване, няма по-опасно нещо от това. Затова, като дойде старостта на тялото, гледайте да сте млади по сърце и ум. Всякога човешкият ум трябва да се стреми към незнанията и към Любовта.

Сега за примера на свещеника ще ви кажа друго сравнение. Попитало Слънцето една пъстра райска птица: «Знаеш ли защо аз изгрях?» Тя казала: «Да покажеш моите хубави дрешки, които нося на гърба си.» Но Слънцето казало на райската птица: «Аз довечера, като си свърша работата, ще те запитам още един въпрос.» Като залязло, Слънцето попитало пак птицата: «Защо сега залязвам? Защо стана мрак?» – «За да ида да си почина» – казала птицата. Питам: отговорила ли е тази птица право на Слънцето? Че, то е същият въпрос, ако ви попитам защо Слънцето изгрява. Вземете туй като символ, като една разумна проява – защо изгрява Слънцето? Ако под перата на тази птица вие разбирате всичката разумна дейтелност на човешката душа, защото тия цветове, това е една изложба, какво усилие има в това да се направят тия пера? Един естественик може да изучава перата чисто физиологически. Но на перата на гърба на една райска птица има написани сума хубави работи, толкова разумни неща има написани там! Природата е вложила много нещо в тия пера. Защо природата е напарила райската птица с най-хубавите дрехи, а другите птици не е облякла така хубаво? Има си свой произход. Провидението казва така: Ако ставаш сутрин рано и Слънцето не те завари в кревата си да

спиш, а си буден и се молиш, и вечерно време си почиваш както трябва, природата казва: «Ще имаш дрехи като райската птица.» Но ако те завари Слънцето да спиш в леглото си и после се потриваш, не искаш да работиш, тогава какви дрехи ще имаш?

Хубавото и красивото седи в усилието на душата. Всичките птици трябва да се изучават по цветовете, които имат на перата си. И ако се изучава естествената история така, тя си има свое приложение на самовъзпитание. И трябва да се изучават птиците според цветовете на перата си. И животните когато се изучават, пак според техните цветове трябва да се изучават, какви цветове преодоляват*. И после – тяхната външна форма каква е. Ако искаме да изучим природата по този закон, трябва да изучим растенията и цветята.

Сега, ако искате да бъдете млади, ако искате да имате хляб, трябва да работите. Ако искате да бъдете млади, сутрин рано трябва да ставате. Когато дойде майка ви и ви пришепне само да станете, ще станете веднага. Нали когато дойде майката при люлката на детето, то трябва да стане. Тя като му покаже своето биберонче, и то става веднага. А юнак ще бъде човек, щом Слънцето залезе. Щом Слънцето залезе, той трябва да бъде юнак. Юнак денем не се показва. Защото денем всички са юнаци. Юначество се показва вечерно време. Вечерно време трябва да ходиш тъй, както денем. Това е юнак. Който иска да знае дали е юнак или не, нека вечерно време да мине през една гора, без да се спъне о някое дърво. А щом се сблъска на няколко дървета, той не е юнак, има нещо, което го тревожи.

Ако искате да знаете млади ли сте, влезте в света, и ако се зароди у вас известна малка ревност, вие не сте млади. Младостта се отличава с едно Божествено качество: в младостта няма ревност. Като ида при един извор, аз се радвам, че всички пият от извора. Ако пък завиждам, показва, че

* преодолявам – *остар* преобладавам.

изворът е малък. Следователно той не е извор на младостта. Изворът на младостта се отличава с едно крайно изобилие. И онова недоволство у вас, то е старата култура. А при новото схващане на нещата ще се стремите сърцето ви да бъде доволно, то ще донесе красотата и младостта.

Друг път пак може да имаме такава една вечеря, и тогава пак двама или трима нека напишат по нещо. Но искам нещо оригинално да излезне от вас, от сърцето ви. Или ако пишете нещо от някой писател или философ, прочетете туй, което на вас ви приляга, което вие сте преживели.

(9.25 ч вечерта). Изпейте сега една хубава песен. Най-любимата ви песен.

«В начало бе Словото».

Предметите, които избрахте за четене тази вечер, бяха хубаво подбрани, ще мислите върху тях. Има ли някои да зададе някой въпрос, който го интересува? Върху притчата на Г. Р. – какво е искала да каже тази малка мушица, която е кацнала на този стих отгоре: «Аз съм във всичко. Аз във всичко пребъдвам.» И този философ взел и я щовъкнал с пръста си. (– Понеже този философ, като чел тази книга, се спрял именно на този стих. Тази мушица е искала да му покаже едно малко присъствие на Бога и в нейната малка форма: «Аз прониквам във всичко.» А той не е можал да намери това, Живото, Великото в това малко същество, което Бог му е пратил за доказателство на тази идея: «Аз прониквам всичко!»)

Въобще мухите представят, като символ, същество, което не мисли. Тя кацне на носа ти, без да те пита, и ти я къшнеш с пръста си. Тогава, ако у тебе дойде една мисъл, която тъй кацне върху ти и ти я къшнеш с пръста си, питам: ти разбра ли защо тази мисъл е кацнала отгоре ти? За пример ти четеш философията, това е една отлична наука, чрез нея хората могат да се подобрят, и изведнаж ти дойде една пос-

торонна* мисъл: там нейде си има една бедна вдовица, иска хляб. Ти къшнеш тази мисъл пред твоята философия. Но ти, като идеш при бедната вдовица, ще научиш нещо от нея.

Физическата храна е емблема за друг глад, по-страшен от физическия. Защото има глад умствен, има глад и сърдечен. За пример някой от вас е отпаднал, той е недоволен от всичко. Аз зная причините. Нахрани го хубаво, веднага стане весел. Дойде някой, умствено е обезсърчен – нахрани го, веднага ще стане весел. Глад е това. Нахрани хората, противоречие няма да има в света. Нахрани човека, дай му подтик да може умът му да работи, и той няма да се смущава.

Когато стомахът работи, тялото е здраво. Когато сърцето работи, душата е здрава. Когато умът мисли, работи добре, тогава Духът е здрав, Духът се проявява добре, тогава има приготвена енергия. Защото умът приготвява храна за човешкия дух. А сърцето приготвява храна за душата, тя да се прояви. Сега някои от вас сте недоволни, физически сте разстроени. Можем да ви нахраним с картошки, не е мъчно, ще ви мине. Но някой не е доволен с това, казва: «Не искам аз картошки, сърцето ми е студено.» Е, как ще го нахраните вие?

Аз ще ви представя един пример. Да кажем, една ученичка, баща ѝ е болен на легло, на умиране. А нейното бъдеще зависи от бащата. Тя е натъжена. Как ще я развеселиш? Ще идеш у дома ѝ и ще дадеш лекарства за бащата. Тази скръб веднага ще се махне от нея и тя ще се развесели.

Заплитания има в света и трябва да се разплетете по един правилен начин. Аз наричам дисхармонията в света като една необходимост. Често в окултната наука знаят всичките тия караници и неразбирания между хората, но те са необходими. Това са сплетни, а сега трябва да знаете да отвивате вашите жички. Има много двойници, преплетени във вашите нишки, и следователно не че този, който е преплетен, ис-

* посторонен – *остар* страничен

ка да те безпокои, но завързан е някъде и трябва да извадиш неговия двойник из твоя, и така да се освободиш. Заплитания има, целият свят представлява една заплетена работа и трябва да се спре човек, да помисли по кой начин да се разплете. Начин за възпитание е това.

Вие някой път правили ли сте опит как може правилно да се разплетете? Някой казва за някого «Този човек е трън в плътта ми. Много ме безпокои. Като го видя, нищо не ми е направил, но не мога да го търпя» Ако този съсед би седял на няколко километра далеч от вас, би ли ви смущавал? Пък сега казвате: «Как го пратили до мене да седи? Пък и като му слушам кучетата да лаят, и те ме безпокоят. И воловете му като мучат, и туй ме дразни. Всичко от него ме безпокои.» Много е странно преплитането. Сега отплитане ви трябва. Затуй по някой път е необходимо човек да остави друг да го отплете. Ако можеш сам – добре; но ако не можеш, остава да те оплетат.

Отплитането е както растенето. Ако в едно дете се събуди преждевременно неговата душа, и то почне да мисли за неговото растение, то се спъва и не расте вече. Има деца, които искат много да растат. Ден след ден бележи колко е израснало. Минава се година, две, туй дете ще се стопи, не расте. Щом престане да мисли за ръста си, веднага почне да расте. А от този род е и умственото развитие на човека: той трябва да обича да има знание, да се стреми, без да го свързва това с растежа на своя ум. Почнеш ли да мислиш за растенето на своя ум, непременно ще се спънеш. За знание да придобиете, да, за това ще мислиш, но да развиете ума си с това, няма да мислиш. За своето умствено растение нищо няма да мислиш.

После, същият закон е верен и за сърцето. Като почнеш да мериш любовта си, тя пресъхва. Не се спирай да определиш каква е любовта ти. Защото, без да я ограничаваш, тя се развива много по-добре; ограничиш ли любовта, тя не расте вече. После, същият закон е верен, ако искате да знаете

кой колко ви обича, и съдите по това заради любовта, колко сте израснали. И себе си ще спънете, и който ви обича, и него ще спънете.

То е закон: не мислете кой колко ви обича. Защото, ако искате да узнаете колко ви обича някой, тук има вече едно малко користолюбие. То е търговска работа, искате да знаете какъв е капиталът му. Това са базиргянски* работи. Прояви любовта си и вярвай, че това е Бог, Който се проявява. По-нататък не разбутвай, то е един свещен олтар, Любовта. И когато идеш при този Олтар, едно правило ще държиш. Свещеник, който принася жертва на олтара, има право да бута огъня. А ти не бутай с дилафа свещения огън на Олтара – ще си създадеш едно нещастие. Само Свещеникът, само Учителят може да бута.

Вие ще кажете: «Защо да го не бутаме?» Хубаво, ако влезнете в една лаборатория и не знаете елементите, какво ще правите там? Ще седите мирно и няма да бутате нищо. Този огън е толкова свещен, че най-малкото побутване може да произведе една дисхармония. А дисхармонията ще произведе страдание и скръб. Често хората страдат от това, че бутат преждевременно свещения огън на Олтара. Чакай, като дойде този, който принася жертвите. То е символически – вие ще чакате, да видите как ще пристъпи той; и като научите туй изкуство, тогава и вие постъпете така. Тогава имате позволение и вие да постъпите по същия начин.

Сега, най-първото: вие искате да знаете колко сте учен. После – любовта ви каква е. Но първото – любовта ви каква е. Според мене, аз не правя различие. Една росна капка, която може да падне в моята чиста чаша, и големият извор имат еднаква цена. Една росна капка представлява част от Божествения свят и ако вие разбирате закона, ако вие вярвате в нея, тя може веднага да расте и да се увеличи. Ти само

* базиргянски – търговски, търгашески; базиргян(ин) (от перс.-тур.) – *остар.* търговец, търгаш.

щом си съсредоточиш своята мисъл, веднага тя ще напълни твоята чаша, и после от тази чаша можете да напълните хиляди други чаши, и като кажеш «стига», тя ще спре. А вие тази малка росна капка не считате за нищо. В Божествения свят работите не седят тъй.

Искам да ви наведе на следното: една Божествена мисъл, колкото и да е малка, която е дошла във вас, ако вие вярвате и вложите любов в нея, веднага тази мисъл ще напълни ума ви, сърцето ви, и ще ви е радостно. [На] другия ден се разколебаете, пак всичко се изпразни, изворът пресъхне – един закон е това – и вие пак сте жеден. И туй не трябва да ви безпокои. Малкото, то може да се напълни и може да се изпразни. Онова малкото, което е хубаво у вас, ако вие вярвате в него, веднага чашата ви ще се напълни и ще имате всичките Божествени блага. И външните хора, като дойдат при вас, всички ви разбират. Пък ще дойде друг ден, никой не те познава. Някой ден ще ви намерят някой кусур: там, в книгата си някоя запетайка не си турил на мястото ѝ, или местоимението не е хубаво, или глаголът не е верен, или еди-как си постъпил, какво си казал, не било вярно. А когато дойде Божественото, тогава ще намерите само хубавото.

Ще знаете едно: У всеки един човек хубавото преобладава. Злото у хората е по-малко в сравнение с красивото. И е хубаво да обработвате хубавите работи. Ще вярвате повече. Вира в Бога най-първо, после – вира в себе си и в ближните си. Аз наричам, ближните, това е физическото поле. Под «аз» се разбира духовният свят. А Божественото – то е Бог. С ближните – значи във физическия свят. И то е необходимо. «Аз» е една връзка между физическото и Божественото, Бога. То е един закон, който съществува в живота. Та, по отношение на ближните, нис сме на физическото поле. Човек без своите близни не може да расте. «Влизането на човешкото» или «между ближните», това са синоними. Една необходимост е това. Както те са необходими за вас, така и

вие сте необходими за другите Вие съставяте едно условие за другите Някои от вас съставят условия за развиване на другите Той е негов ближен на физическото поле, той ще му помогне, без него той ще се спъне Тогава, щом се качите в Божествения свят, там има едно отделно висше Аз, което представлява една необходимост, една връзка между отделните същества, както ближните на Земята

Та, засега ще схващате така ближните – като условия за вашето развитие, вие – като вътрешна връзка, а Бог – Великата Цел, към Която вие трябва да се стремите, или Изворът, отгдето иде всичко разумно в света Тъй като схващате целокупността, ще ви е ясно всичко, което става Ако ви дойдат някои други мисли за обяснение на тази идея, приемете ги Всичко, което може да улесни вашия възглед по въпроса и разбирането ви, и да разшири вашето сърце, то е все от Божествен произход, откъдето и да е то Каквото са писали пророците преди хиляди години, каквото сега говорят разумните хора, учените хора, каквото и вие говорите Може би след векове и вие ще бъдете учени хора, може [би] сте били някога, но сте забравили Може и вие да сте писали това, но сте забравили Ако ви се падне едно ваше изречение сега, много ще ви хареса, но вие не знаете откъде е И ако ви кажа «Вие сте го писали преди хиляда години», вас ще ви бъде приятно Казвам ви, преди 3000 години туй изречение е излязло от вас Да живее една мисъл 3000 години – тя е силна И тогава ще кажете, благодарение на тази мисъл, че е дошла сега на Земята, че пътят ви е отворен Ако тази мисъл не беше тъй силна, всичките ви пътища на земята ще бъдат затворени И всичките условия, които сега имате, се дължат само на това ваше изречение Затуй всяка една светла мисъл, която имате, пуснете я в пространството, тя за бъдеще ще ви отвори пътя, пред вас ще върви, хиляди години ще минат, тя ще ви отваря пътя за вашия прогрес, тя ще ви бъде носителка на вашето щастие, като един пророк ще върви тя напред и ще се грижи за вашето бъдеще

Сега аз правя следния извод понеже сега сте на Земята, казвайте всякога по едно хубаво изречение или мисъл, за да живеете добре И сегашният ви живот се дължи на такива мисли, които преди векове сте казвали За това в моя ум две мнения няма Всеки един от вас е изкарал едно хубаво изречение Питам ви сега срещнали ли сте някъде тия свои изречения? Оставили сте ги в някоя книга, но те ще дойдат И това е красивото

Я изпейте сега «Сине Мой!»

ТРИТЕ ЗРЪНЦА

VI година (1926–1927)

21-ва лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 20.II.1927 г.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

(Размишление.)

Фиг. 21.1

Имате три точки (фиг. 21.1): *a* представя едно пясъчно зрънце – кристал, *b* означава едно житно зърно, *c* означава един зародиш на едно млекопитаеще. Сега, ако на тези трите тела притурите единица калории топлина, какви резул-

тати ще се получат в трите единици? На пясъка ако приложите единица топлина, ще се разшири само, ще се сгрее, нищо друго няма да стане. Ако притурите на житното зърно, може да му се даде един импулс за растене. А в този зародиш на млекопитаещето – ще се зачене. Защо в първия случай топлината, в този кристал, ще произведе само разширение? (– Защото е неорганична материя, няма условия за друго вътрешно растене. Съвременната наука смята, че на молекулите на телата се придава повече сила, тази енергия увеличава разстоянието между тези молекули. Движението на частиците се увеличава.) В зародиша и семето тази единица топлина, която се прибавя, ще произведе по-сложни резултати. Следователно, когато вий говорите за трите вида ма-

тематика, в органическия или психическия свят, когато боравим с физика на физическото поле, имате отмерени величини. Щом влезнете в органическия свят, има вече едно видоизменение. И ако вий постъпвате в органическия свят както във физическия, почвате да усещате едно вътрешно ограничение. И често хората... идва вече склероза. Тя се появява от едно механизирание на организма. Организмът изгубва своята пластичност. Ти седиш, недоволен си от живота – туй недоволство вдървява организма.

Защо трябва да изучавате окултната наука? Трябва да я свържете с вашия организъм. Вий трябва да изучавате окултната наука, доколкото тя може да съгради във вас мощно, силно тяло, да преорганизира вашите чувства, да създаде един мозък, една здрава нервна система. Учениците, които следват този курс – за тях туй е задача. След туй – приложение в обществото. Ако вий не знаете да я приложите в себе си, как ще я приложите вън? Вън е още по-трудно.

Най-първо – една задача. Някой от вас е недоволен. Недоволството може да дойде по един незнаен начин. Даже най-разположения от вас, ако го убодете с една губерка, цял въпрос ще стане. Туй мушване може да бъде от причина външна, или загуба на пари, или баща му умрял – причини всевъзможни. Пък може да дойде една малка губерка, да произведе същия резултат на недоволство. Питам: защо тази губерка произведе туй недоволство у човека? Аз ви казвам: ако един човек, който ви обича тъй, както обича себе си, ако той ви мушне с тази губерка, освен че няма да ви причини недоволство, но ще ви причини една радост. Но ако един човек не ви обича, и най-голяма услуга да ви направи, ще ви достави една неприятност. На какво се дължи туй недоволство?

Туй са факти. Аз не искам да ги разрешавам. В света съществуват три вида тайни: физически, тях можем да ги разгадаем, да ги обясним напълно. Втория вид можем 75% да разкрием, те са от духовния свят. А Божествените тайни

винаги са покрити, никога не се разгадават. Когато идеш при извора, има една част на извора, която е неразкрита. То е там, откъдето идват водите на този извор, пластовете. Ти не можеш да разкопаеш пластовете – ако разкопаеш, ще го развалиш. Но там, където извира, може да измериш водата му, неговата форма, интензивност и качество на водата, колко вода извира в секунда – можеш да направиш много опити. Туй е духовното проявление на извора. Сега идва физическото. То е дължината на извора до морето. Тук вече качеството на водата, няма първоначалната чистота. Той ще има само дължина. Питам: изворът, който извира, мяза ли на Божественото? Реката, която излиза от духовното, мяза ли на духовното? Има някакво подобие. Може ли от реката да съдите какъв ще бъде изворът? Има малко наподобяване.

Трябва да се изучава вътрешната връзка. Божествените неща всякога ще бъдат прости. Туй, Божественото във вас, дръжте го всякога закрито. Речете ли да да го разкриете, ще го развалите. Някои от вас искат да покажат: «Какво съм аз.» Този въпрос не го разрешават. Никой досега не е разрешил този въпрос. «Ама аз съм душа, аз съм Его.» То са думи, не го разрешавайте. Аз чувствам, действам, воля имам. Играя, пея, ям, ходя из небето, връщам се, всичко правя. Какво съм аз? Това съм аз. Ама, има нещо повече. Аз, който ходя, в движение съм, движението не съм аз. Аз, който мисля, правя своя мисъл, но не съм в мисълта вътре.

Божественото, не го засягайте. Някой път обезсърчавате се от простия факт, често искате да разкриете целия си живот: «Вижте, ето ме какъв съм!» Че, цялата Слънчева система не е достатъчна да направите едно изложение какво сте вий. Онзи, който ще дойде, ще има и достатъчно средства да направи туй посещение. Онези от вас, които мислят. Туй са философски мисли. Един от вас трябва да има закона на смирението, то е закон за консервиране на енергиите. Смирението – той чака, той не се безпокои, той с най-малката

енергия извършва най-добрата работа. Защо трябва смирение [на] човек? За да може с най-малка енергия, при най-бедните условия да извърши най-добрата работа. То има своето приложение. Някъде, да кажем, седят хората, мислят, че си прост, не си учен – ти си мълчиш, проучваш ги. И ако можеш да се повдигнеш вътрешно, движението на твоя ум да стане толкова силно, да проникне вътре техните мисли, те ще изменят своето настроение.

Да се върнем към мисълта. Тази топлина, да кажем, е от живота. Пясъкът ще я възприеме като едно механично действие, затова той се е само разширил. На физическото поле пясъкът какво е? Ако вземем единица топлина, то е, един човек, да кажем, него му се пада един милион наследство. Той изеднаж само ще се разшири. Ще си направи къща, ще каже: «Има сега да се живея.» Това е пясък вече. Втората единица органически живот, ще направи фабрика, ще иска хората да работят с него. Този милион ще го тури в действие. Обаче, ако вложите в чисто органическия живот: той е човек, който ще занимава хората с вътрешния смисъл на живота.

Следователно тази единица топлина, съзнателно турена в трите свята, ще извърши три различни резултата. И ако Божествената топлинна енергия влиза в тялото, ще произведе някой път само едно оживяване. Ставате сутрин, мислите, че всичко можете да направите. Ако тази единица жива топлина е проникнала вашето сърце, вий ще станете с обновени чувства, вий ще искате да направите нещо. Ако проникне във вашата мисъл, веднага ще се яви желание да пишете – една нова мисъл. В тялото – оживяване, в чувствата – въодушевление, а в ума ви светлина произвежда. Тази същата топлина във вашия организъм ще произведе три различни резултата.

Не мислете, че тази енергия, когато тялото ви е здраво, се различава от онази, която е в сърцето. Най-първо е засегнала вашия физически живот. Като не е намерила отглас –

минала е в сърцето и като не е намерила и там отглас, засегнала е ума. После ще засегне по-висшите области на живота. И след туй тази енергия ще се върне към своя източник. Тази енергия, и тя ще вземе от вас нещо – всички недъзи, недоволство, скърби. Ще ги занесе там, в Божествения свят, там си имат реторти и ще я превърнат в нещо красиво. Този живот, който ни се струва безсмислен, за Божествения свят има смисъл.

Приложението на тази велика наука да ви бъде едно ръководство и спомагало в живота ви и спомагало в сегашната ви наука. Да ви научи как трябва да употребявате сегашното си знание. След като минете в друг свят, в друго едно състояние, туй, което вий не сте преживели, туй, което вашата душа не е преживяла, всичко туй ще слети като листата и у вас ще остане само вашето. И вий ще се намерите много обикновен човек. Тук може да сте първокласен философ.

Има една книжка от д-р Миркович за духа на Виктор Юго. Колко знаменит бил тук, на Земята, а там бил много обикновен. Той сам говори за себе си. Защото мащабът в другия свят е други.

Сега, при тези условия, благоприятните, при които се намирате, аз искам във вас да има юначество. Някой път бих ви препоръчал да идете да видите онези хора, които се занимават с революции, с бунтове. Да видите какво въодушевление имат тези хора, оттам да се насърчите. Вий седите с тези велики идеи, казвате: «Тази работа няма да я бъде.» И онези македонствующи се наострили, този умрял, онзи умрял, но не им мига окото. Ето една хубава черта. Отлична черта.

Именно вий лошите хора не ги изпъждайте съвършено от ума си. Вий дръжте връзка с тях. Не се свързвайте, понеже по някой път ще намерите добър прием, добър урок и добри познания, даже някой път те може да ви дадат и помощ. Съвременната култура страда от един голям недъг –

избиването на млекопитающите, пък те представят резервоар на органически човешки живот. Следователно, като се избиват, обеднява животът, хората стават нервни. Изгубват се жизнените сили за развитието, за растенето. Щом се изтребват млекопитающите, тази енергия се разпръсква в пространството. Ние пряко съобщение с природата нямаме, за да черпим тази енергия.

Писанието казва: «Не се свързвайте със света.» Но то подразбира илюзиите на света. Ходиш край някоя витрина: хубави обувки – не прави връзка с обувката! Гледаш шапки, пасти, милинки – не прави тези връзки! След това четете във вестника – еди-кой си виден виртуоз ще свири – трепне ти сърцето: «Защо аз да не съм?» Не се свързвай! Защо ще ходиш да си губиш времето? Радвай се, че е дошъл. И като минеш край витрината, радвай се, че този човек има дрехите. Ако бих имал пари, бих доставил на този човек едно малко удоволствие. Не че ти да се зарадваш. Пък като минеш край витрината, ще кажеш мислено: «Бих желал да ти доставя удоволствие – но нямам пари, пък ти не даваш на вересия.» Ето философия, тогава ще имаш свеж и бодър ум – няма да правите като Настрадаин Ходжа, да ви бият. Няма да седите под крушата отдолу, да чакате отгоре да падне. Ще работите, разумно ще работите. Ще имате едно трезво разбиране за живота. Ще примирите физическия, духовния и Божествения свят, да вървят паралелно. Тези светове са свързани един с други. Пък каквито чувства имате, каквито мисли имате, изучавайте ги!

Има един закон. Всяко едно желание в света е определено кога да дойде. То си има своето време. Има желания в живота, да кажем едно дете, кога се заражда съзнанието? (– [На] 4–5 години.) Има желания на петата година, на шестата, на седмата, деветата, десетата – до 120-ата година разпределени са желанията ви. Не вземайте желанията, които са на 80-ата година, да ви се случат на 30-ата година. Пък не правете другата погрешка – желанията на 30-ата година да

ви се случат на 80-ата година. Оставете всяко едно желание, всяка една мисъл точно на поставеното време – то е красотата на Божествения живот. Ако тъй разсъждавате, ще се отличавате с един особен организъм, ще се отличавате с един особен мозък, с една особена пластичност на душата. Тогава ще може да носите мъчнотиите. Една задача има и тя е следующата. Как мислите вий, как може да се образува между вас една връзка, не фамилиарна, не интимна – да турите идеята, която тази сутрин аз лансирам: братството като основа, оттам почнете да градите нагоре. Братство и приятелство.

Втората фаза. Да допуснем, имате една сестра, която вас ви е чужда в братството. Вий не сте родени от една майка, от един баща. Тя е чужда заради вас – да може да я посрещнете със същото чувство, както един брат посреща сестра си. И да може такава една сестра тъй да го посрещне, както посреща брата си. А сега, първото нещо: у вас ще се роди една свенливост. Хубаво, аз я уважавам. Но в свенливостта ще се роди едно чувство изопачено, едно чувство атавистическо, което опорочава човека, ще се роди една лоша мисъл. Най-първо някои от вас ще помислят: «Тази сестра, тя ме обикаля», но тя може да ви завърти ума. Или то е един брат, но той може да ви завърти ума. Ученици, щом влезне тази мисъл, става една каша. То са неща отвън вашия живот – тези мисли ще дойдат, вий не сте отговорни за вас: «Какво имам общо аз, че някой в райската градина ял и пил, съгрешил, от негова данък турили на мен?» Писанието казва: въздава престъплението на бащата и на чадата до четвъртия род. А в Езекиила и по по-просветените пророци казва: който яде киселец, неговите зъби ще станат скомени.

Двояк е законът. Значи, който пипа огъня, той ще се изгори. По закона за наследствеността, ако бащата изгори ръката си и се ожени, този недъг ще се пренесе ли у сина му? (– Няма.) Бащата ще си носи последствието на своята изгорена ръка. А синът няма да участва в изгарянето. Синът мо-

же да носи само тогава, където е вземал участие с бащата. Понеже те са групови души. Ако бащата, когато е правил, и синът е участвал, има дял и в добродетелите. И тъй, ако бащата е ял киселец без съдействието на сина, неговите зъби ще оскоменят.

Не се плашете, сега, от влиянията. Не се плашете, че може да се повлияете. Че, ако е за влияние, всяка вечер вий се поставяте на най-опасни влияния. Щом заспите, вий се поставяте под влиянието на целия свят и какви ли не глупости ви идват. Но вън от това има същества, братя и сестри, които се интересуват [от] вашия успех, те се грижат за телата ви. И благодарение, че щом оставите телата си, те ви пазят. И ако те не пазят, вий като се върнете, ще намерите къщата си ограбена. Тази идея ще я пазите за себе си.

Искам да укрепнете. Божественото няма да го разкривате. Щом дойдете до Божественото – «Ама, вий вярвате ли в Господа?» За този въпрос аз съм много прост. Нещо за съвременната наука, астрология, хиромантия – за всичко ми говорете, но за Бога – не, ще ми замотае ума. Той е далечен път. Спрете го там. Пък сега, току изведнаж: «Ама, вярвате ли в Бога?» Вий изведнаж изтеглите ножа. Искате да разкриете. Или по някой път спрете се и мълчете. Хермес – когато неговите ученици го запитали какво е грехът, произходът на злото, той само си стиснал устата. Вий да сте, веднага ще разрешите въпроса. Хермес, който е секретар на боговете.

И вий всички за някои неща трябва да затваряте устата си – ще стиснете устните си. Понеже, ако отворите устата си, ще се напълнят с нещо много лошо. Сега аз бих ви обяснил. Аз не искам у вас да създам идеята за Бога. Мислете вътре, чувствайте, но тъй нека остане като свещено чувство. Да има един свят, незасегнат от окръжаващата среда. Да има нещо, на което вий да се осланяте. Да имате място, където може да си починете. То е красивото. Красивото ще развивате и Божественото у вас. Него ще пазите.

Сега задайте един от най-умните въпроси. За физическия свят. Най-умния въпрос, който съвременната наука се мъчи да разреши. Не физически въпрос, но въпрос, който засяга живота в три посоки. Ако не може сега да го оформите, може в следующото събрание – безразлично. (– По какъв начин душата, която е нещо нематериално, може да докара в движение тялото на човека? В каква връзка се намира душата в тялото, за да може да се прояви животът, който е нещо нематериално?) Те считат, че душата е полудуховна и полуматериална. (...)

Тогава какво са разбирали старите пророци? Те казват, че Бог изпълня всичко. Значи, пространство има, щом изпълня. Ако живеем и се движим вътре в Него – ние нали се движим? [В] идеята за време и пространство съвременните философи са засегнали само физическата част. Само физическата част на времето и пространството. (– Повечето философи не приемат днес субстанциалността на душата. Щом се приеме субстанциалността на душата – разрешават чрез дуалистичното схващане.) Тогава как разрешават философите въпроса? (– Тези философи, които приемат субстанциалността на душата, вземат полуматериално, полудуховно – нещо средно, което свързва абсолютното с материалното, по този начин се мъчат да обединят субстанциалния свят с материалния и свеждат всичко до един монотеизъм – Спиноза.) *(Приятелите цитират мнението на Бергсона по този въпрос.)*

Мисля, че има един френски писател, Себатие (Sebatie). Той поддържа, че материята, това са спящи духове и будни духове. Че будните духове, които влияят на материята, се мъчат да разбудят спящите духове. Този сложен въпрос се опростява малко. Състоянието на спящите духове съставя материята. Те са негови изводи. Когато човек е в едно спящо състояние, безучастен, той е материален. Но душата изобщо има форма. И когато говорим ние за Козмичната Душа, тя включва всички слънца. Те са нейни клетки, тя ги про-

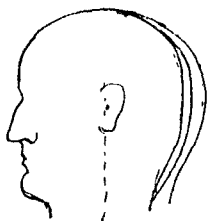
никва, в нея те се движат. Всеки един атом, или всеки един йон, те се проникват от тази Козмична Душа. И следователно тя с тях може да манипулира, както иска. За душата да бъде материална е тъй лесно. Дали е материална или духовна или Божествена – и трите състояния са еднакви. Душата е материална, когато няма никакво съзнание пробудено, тоест в съществата, в които Козмичната Душа работи. Когато всички същества спят, всичко е материално. Първото същество, което се пробужда в тази Козмична Душа – разните йерархии, то е вече духовната страна. Тези пробудени същества стават духовни съзнания, вземат участие в нейната работа. Когато един ден всичко се одухотвори, всичко ще стане съзнание, тогава материя няма да има. То е само извод. Тъй ли ще бъде или не, аз правя само един извод. Туй още не е моят извод. От теорията на Себатие – ако туй може да хвърли светлина върху тази идея.

А пък този въпрос за душата, аз бих желал всеки един от вас да си го разреши по своему. Вий изучавате общите теории за душата, всички са хубави, но дръжте се близо до вашите понятия за душата! Всеки от вас си има едно схващане за душата – дръжте го като една ядка, никога не го заменяйте с една философска система, защото вий имате едно схващане, добито от дългия ваш живот, то е много ценно. Философски не може да го изкажете, но то е много ценно. Че когато Христос каза: «Скръбна е душата ми до смърт», какво е подразбирал? Или българинът казва: «Боли ме душата» – разбира, тялото го боли. Тялото разбира той. Удари те някой, казваш: «Няма да го забравя», но зарасне ръката ти – забравиш. То е физическа болка. Но има болки духовни, тя не е физическа, ръката ти не е счупена, минават 5–10–20 години, не може да забравиш. Тези вътрешни болки са поопасни. Те са състояния на човешката душа.

Спомнете си за един от американските психолози, Браун, един ден, като дефинира пред студентите какво нещо е «аз», смесва се с учениците и не знае какво е той. Той ли е или не

е той. Забравил той ли говори или някой друг говори вътре в него. Не може да се познае. Психологически като гледал, питал се: «Дали съм вчерашният Браун или не съм аз?» «Ако аз семеня всеки ден, пита се той, идеите, които днес имам, не са вчерашните.» Учениците седят и чакат, а той разрешава един въпрос. Той е толкова искрен, изнася го като един научен факт – как човек може да се обърка.

После, в туй отношение може да изучавате френологията. Аз бих ви препоръчал едно хубаво съчинение. От френологично гледище философията може да стане по-ясна, отколкото сега. Философите обясняват с три елемента (вземат мисълта, волята и чувствата като проява). За пример интелигентността на човека, това е група от способности. После, чувствата, и те се групират. После, волевите проявления, това са други философски центрове, и те се групират.

Фиг. 21.2

Фиг. 21.3

За пример вземете в човека – ако спуснем перпендикуляр на човешката глава през ушите (фиг. 21.2). Допуснете, тук е ухото – тази е задната част. Следователно, колкото тези дъги на задната част са по-изпъкнали, има по-голяма чувствителност. Ако има една хубава глава, може да се определи френологически дали неговите чувства са постоянни или не. Може да се определи на процент какво ще изпълни от това, което обещава. Едва ли ще се намери някой, който да изпълни 75%. Защо не изпълня всичко? Защото няма достатъчно енергия – това се обуславя от един чисто физически закон. Да кажем, имате тази крива линия (фиг. 21.3). В тези, кривите линии

къде силата е по-голяма? Да кажем, това са гранати – силата, която е изхвърлила тези гранати. Този същият закон е с човешкото чело. Колкото повече се отдалечават тези линии, толкова силата е по-постоянна. Вследствие на това тези гънки на мозъка – по-интензивни, по-интелигентни – изискват по-голяма площ, за да се развие нейната действителност; вследствие на това в едно малко пространство се образуват гънки. Гънките, това е плоскостта, в която трябва да се прояви мисълта, където човешката мисъл трябва да работи. И когато за бъдеще се изучава мозъкът...

Ако разгледате мозъка на един човек, клетките, строението, ще намерите грамадна разлика. Клетките на един морален човек се различават от клетките на един престъпник и на един обикновен човек. Ако вземете моралните клетки или чувствените, навсякъде ще намерите едно различие. Обикновеният живот е наложил своя отпечатък. Питам: вий розовото масло може ли да го турите в една обикновена българска стомна? И след колко време ще го намерите там? Ще го турите в един съсъд.

Изисква се един отличен мозък. Трябва да се стремите да пресъздадете вашия мозък – че за едно съществуване, второ, трето, този мозък, той ще дойде с вас. Тази материя, която вий ще развиете, ще се одухотвори. Втори път като дойдете на Земята, тя ще се привлече. Туй, което е ваше, никой не може да го вземе. Подобие има. Тази материя може да е по Слънцето някъде, но когато дойдете да се въплотите на Земята, тези частици от всички звезди ще дойдат, ще се съберат и ще създадат организма ви. Че, то е цяла една мистерия. Влиянието на звездите. За да влияят, те са ни дали нещо. Щом дадеш, имаш влияние. Щом не даваш, не може да имаш влияние. То е закон вътре в природата, даваш и вземаш, обмяна има. В туй отношение ще бъдете безстрашни. Не главолотно да кажеш: «Аз всичко мога да направя.» Има нещо, което не можеш да направиш.

Ще ви приведа този анекдот: Среща един млад човек един стар дядо на 100 години, качил се на магарето и казва: «Дядо, да говорим за философия.» Дядото казва: «Всичко може да направя, всичко може да разреша.» – «Е, дядо, да говорим за една работа, която няма да стане.» – «Как, синко, всичко може да стане.» – «Я слез, дядо, от магарето, аз да се кача.» – «А, синко, това не може да стане.» Среща дядото младия, качен на магарето. – «Синко, хайде да говорим за една работа, която може да стане. Слез, синко, от магарето, да се кача аз.» – «Заповядай, дядо.» – Качва се старецът. Значи, за младия всичко е възможно. А за стария всичко е възможно, но от магарето не може да слезне. Вий ще се запитате млади ли сте или стари. Ако може да слезнете от магарето, въпросът е разрешен. Ако не...

Туй магаре, ще го приложите в живота. В живота ще го вземете като един символ и с него ще си разрешите въпроса. Дойдете [до] един въпрос, на кръстопът сте, ще кажете: «Аз старецът ли съм, на магарето отгоре, или младият?» Ти разрешаваш въпроса, казваш тъй: «Защо аз трябва да страдам! До гуша ми дойдоха страданията. Съдбата няма ли да каже за мен някоя хубава дума?» Но вий не знаете как страдат другите хора. Аз страдам, но има хора, които хиляди пъти повече страдат от мен. Имам очи, здрави ръце, крака, книги имам, недоволен съм. А там има един човек сляп, глух, той благодари на Бога. Кой от двама ни седи по-високо? Провидението казва: «Със своето недоволство, ти ще намериш неговото място.» А на този казва: «Ти ако търпиш, един ден ще бъдеш като него.» Мойто положение ще вземе той. Следователно, ще се разменим.

Сега аз не искам да се образува у вас доволство, но съзнателно да дойдете до едно разрешение на един въпрос. Аз искам да страдате, не страданията ви да се прекратят. По същия закон: не да изгорите, но да се стремите да се превърнете на вода, че да почнете да поливате градините. Не трябва да се унищожат нашите желания – всяко желание може

да се изпълни, но не като лед, а като онази, хубавата, бистра водица, която може да полива растенията.

Основната мисъл. Труден е въпросът. Какво нещо е душата, вий знаете. Тогава ще кажете: «Защо трябва да го учим?» Туй, което знае човек, него учи. Туй, което не знае, него не учи. Действително, само туй, което знаем, то ни интересува. Него обичаме всякога да ни го казват хората. Не е ли същото за живота? Туй, което ние знаем в живота, искаме да го видим във всичко. За този живот искаме всичко да ни говори от единия край до другия. Ние всички говорим само за живота, в него е смисълът. За живота чувствата имат смисъл. Законите, добродетелта, всички работи, проявената страна е това. С това аз не казвам, че любовта се обуславя от живота, но в проявения живот са всички тези добродетели. Засега нашето съзнание е достигнало до живота. Този живот, той има един елемент. Тази чувственост. Той ще се елиминира.

Аз говоря за живота в един по-специфичен смисъл. Различава се животът на едно растение и [на] човека. Следователно, човешкият живот е създал човешката глава, мозъка, съобразно с неговата пълнота. Формите на живота са създадени според техния живот. Вий може да ги приведете в една философска система. Тази същата терминология може да се приведе и в други научни термини. Във всяка философска система трябва да има нещо, което е нам понятно и разбрано. Вий правили ли сте опит някой път да влезнете 5 минути да живеете в една круша, да почувствате нейното състояние? Но това само един адепт може да го направи. Или да опитате състоянието на един вълк, на една овца, един вол – да влезнете в неговото положение. Вий ще се учудите какъв широк свят ще се разкрие. Туй животно, щом влезнете, вземете малко от товара му, с други очи ще погледне към вас. Енергиите имат друго отношение, ще се свържете с него. После, опасността е, ако не знаете как да се развържете, може да останете в тази област. Затуй – казвам за слабите, –

не се свързвайте с грешните! А силните трябва да се свързват, да помагат. За известно време, тъй, докато станат силни.

Може да концентрирате мисълта си. Може да направите сега първия опит. Направете следния опит, целият клас да концентрира ума си. Изберете си 10 хубави книги или на английски, или на френски, направете следния опит – концентрирайте се, пожелайте тези книги да ви ги изпратят от странство – ето един опит. Може да вземе месец-два, година-две, десет години ви давам. Повече от 10 години няма да иде. Защото 10 години като дойдат, все ще се намери някой, който да ви ги изпрати. Ще ги отбележите, че те са окултни и мистични книги.

После разделете се на групи. Да кажем, някой път ви трябва средства, пари; закъсали сте сега със списанието си и се чудите откъде да извадите пари. Че, къде са окултните ви сили? Ако вие, младите, едно списание не може да го прокарате, къде ви са силите? И там се опитва вашата воля. Ще вземете интерес всички. Ако е идейно списание – как е? «Житно зърно». Хубаво, щом е житно зърно, тогава всички ще орете, ще сеете, ще жънете – различно, кой колкото може. Вий не сте се научили, за някои неща трябва да чакате 5, 10, 15, 20 години. Вий не сте се научили да чакате. Сила и мощ има. В списанието, после – за издаването на лекциите.

Има един закон, вашето списание може да следва този окултен закон: всяко списание, когато се издава... Нали сте астролози, направете му хороскопа! Най-после, вие сте ученици на една окултна школа, направете хороскопа! Кои планети му съдействат, кои му противодействат. Годината, деня и минутата, когато се роди, когато го кръстихте. Направете му хороскопа и ще видите ще живее ли или не.

Има англичани търговци, отиват при един астролог и плащат 5–10 лири, казват: «Ще започна такава и такава работа, ще успеем ли или не?» Човекът му взема 10 лири – тази работа няма да успее. Той седи, после дойде пак. Ще

издавате списание – отивате при врачките, само че учени врачки са те.

(–... Лотария.) Аз ви давам един съвет: да не правите лотария. Те са методи на света, които са опетнени. Лотария, просене на пари да няма у вас – тогава посредствени хора ще станете. Според мен, никаква лотария, никакво просене пари от този, от онзи. Турците имат една поговорка – в една работа трябва да има няколко души, които да се заинтересуват. Трябва да има един, който да е заинтересуван дълбоко в работата. В списанието ви трябва да има един фактор – като зародиш. Кой е душата? Аз не съм я виждал още. Житното зърно на пътя ли е паднало, защо трябваше да бъде озобано? Да не е в трънето. Ако израсне и повехне – на камениста почва. Пък ако узрее и даде плод... То са само възможности. Резултатите ще покажат къде е. Ако се заглуши, в трънето е. Ако повехнат корените – на камениста почва. Ако даде плод – все-таки плод трябва да имате.

Едно списание, да кажем списанието на вашия брат Марков, погребяха го. Изскочи «Житно зърно». Идеята трябва да върви сега. «Нов живот» или «Житно зърно». И аз мисля, понеже «Нов живот», «Н» – закон на противоречие, следователно «Нов живот» ще срещне противоречия. Списанието на Марков имаше чисто духовни препятствия, а вашето – материални работи. Неговото списание пострада от несъчувствие отвън, а у вас мнозина съчувстват, но нямате масло да намажете (пари няма). Следователно неговите мъчности бяха по-големи.

За вас сега, цял един клас, физическите мъчнотии може да ги преодолеете. Че вий се съберете, целият клас, насочете вашата мисъл върху тези ваши абонати, пратете им по една мисъл, когато те спят, кажете им: «Братя, вий се въодушевявате – пратете вашия абонамент, иначе ще умре списанието.» Тъй вий ще работите и парите ще дойдат. Направете един опит. Извадете целия поменик, колкото абонати имате, които не са платили. Тогава онези от вас, на които

работи умът, направете един опит. Ще седнете вечерно време, ще проследите къщата, когато те спят – ще концентрирате вашата мисъл по братски, ще им кажете. Ще видите дали има резултат. Все ще останат 25% да не си платят – ще ги извадите, туй се нарича сгурия. Даром ще иде на тях. А другото ще дойде всичко. Ще имате една интензивна и практична мисъл. Ако мисълта ви е насочена, ще я възприемат, парите ще дойдат – пък като дойдат парите, ще се въодушевите и може да напишете нещо по-хубаво.

Е, колко пари ви трябвават още? (– Около 6200 лв.) Списанието ви е като едно предметно учение. Вий трябва да го прекарате, да уякчите вашата воля. Започнахте една работа, трябва да я доизкарате. Не да я свършите, аз не искам да я свършвате. Да успява списанието. Как мислите, какъв е вашият проект? (– Мислим да пишем по едно писмо.) Вий, като напишете писмото, ще идете при някой човек тъй, неофициално, ще му го прочетете; и щом той извади и каже: «Аз искам да се заинтересувам, да се абонирам», извади и плати – пратете писмото. В списанието трябва да бъдете толкова искрени, че този човек, като възприеме вашето писмо, да почувства, че трябва да помогне. Трябва да възприеме мислите ви, идеята ви. «Житно зърно» трябва да го прокарате вие. Там се опитва вашата воля, разумната ви воля, вашият ум и вашето сърце. Като идея, като един опит трябва да го вземете само.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ЗДРАВИ ВРЪЗКИ

VI година (1926–1927)

22^{ра} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 27.II.1927 г.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

(Размишление.)

(Някои бележки от миналата лекция.)

Как се привързва човек? Интересно е вашето мнение. На какво се дължи привързването? Значи, ако може да се привърже, може и да се развърже, нали?

Нека вземем в музиката седемте основни тона. Защо между някои тонове не може да се образува хармония, не може да се образува акорд? На какво се дължи това? Музикалната теория как обяснява това? Между кои тонове има една добра хармония? (– Тези, които се намират в интервал терца, например До–Ми–Сол.) Значи, при сегашните условия в природата несъвместима е пълната хармония с устройството на вселената. Необходимо е едно малко разногласие. Между кои тонове съществува този дисонанс? Във всяка една гама (– Този интервал секунда До–Ре, например. Повече музиканти смятат увеличената кварта Fa–Si като дисонанс.)

Нека се доближим до поетите, които вървят паралелно с музикантите. По какво се отличават например тези, гениалните поети? Не само по своите идеи. То и простите хора

изказват идеи, но [гениалните поети] имат и строеж. (– Имат жив, картинен, прост език; и богат вътрешен живот.)

Не сте изучавали да превеждате звуковете. Словесните звукове да ги преведете в музикални тонове. За пример звука «т» да го направите музикален. Съгласните букви какво носят в себе си? Аз ги наричам спънатите звукове – «п», «д» нямат простор, съгласната буква се мъчи, гласната като че дава простор да се разшири. Съгласните букви ги наричат още неми букви. Значи, съгласните букви правят немите, гласните ги карат да проговорят, добиват израз.

Аз искам да ви наведе на онази мисъл: всяко едно неразположение се дължи на такава малка причина, че ако вий бихте знаели, на този философ или поет бихте се смели презглава. Тези, големите хора са малки деца и те се обаждат. Или не го поздравил някой, или турил някое местоимение не на място, или някоя дума изпуснал. За тази дума направи цял източен въпрос.

Нали знаете онзи анекдот. Като се запознавали, германецът казал: «Я, Фон», българинът казал: «Аз съм Три-Фон.» Като идете в Англия, те са за своята титла – ще кажат «мис», «господин» или «сър». Ако каже «мис» – госпожица. Ако каже «леди» – значи от благородните. Онзи, който би се осмелил да тури думата не на място – прави се източен въпрос. Въпросът е сега какво е липсвало.

Разбира се, светът си върви по своите обикновени пътища. Това са наклонени плоскости, по които човешкият живот върви. Всеки един човек има една наклонена площ – ти не можеш да си помогнеш, да проявиш известен характер, плъзгаш се. В един събор на мисионерите в България, двама души видни мисионери, които проповядват Христовата любов, се скарват за нищо и никакво, че трябвало другите да ги примиряват 2–3 дена. Не е въпросът скарването, но какво става вътре в човешкото съзнание. Сега ще извадите друг закон: че всеки един човек има вещества, които може да се възпламенят. Те са въвн от вашата воля. Вашият противник

– това е запасът на вашите енергии, и вашите неприятел може да се домогнат до вашия запас на тези запалителни вещества и да направят цяло избухване. Хвърлят някоя малка бомба и направят цяло запалване. Запаси са това за време на война. С известни думи или известни мимики лицето помръдне. Може с помръдването на устата да произведе цяла една вълна, която, като удари твоя противник, да го изкара из релсите. Или мръдването на окото – дадеш такова направление на мисълта му. Или свиването на очите, или отварянето на устата – вий всички наблюдавате.

Трябва да разбирате вътрешната психология и да прилагате тази психология във вашия ежедневен живот, за да може да се самовъзпитавате. Виждам, някой върви из пътя, удари се о камък, грабне камъка и го захвърли – той сега не се усеща да вземе камъка и да му каже: «Ще ме извиниш», а го хвърля. Какво прилага той на своя характер? Удариш си крака – спри се, не бързай, има важна причина. Погледни камъка, вземи го, тури го на мястото. Туй е характер – на един поет, на един скулптор, на един учен човек, на един философ. Вий знаете тези анекдоти, може би под този камък да се крие едно голямо съкровище за вас. И ако вий се помъчите този камък да го вдигнете, ще намерите съкровището отдолу.

Мен ми разправя един мой познат. Човек трябва да бъде внимателен. «Чета една философска книга аз и си турям бележка. Виждам един ден, един турил един плик вътре. Мен ме догневя – кой е бутал книгата?! При това той е турил вътре този плик. Вземам този плик, смачквам го и го хвърлям в печката, но мина ми през ума: чакай да видя плика! Отварям, виждам една голяма банкнота.» Изведнаж неговото мнение се изменя. Не е турил 100, 200, 300, 900 – колко е турил. Тогава се замисля: «Виж каква глупава работа щях да направя!» Този човек искал да обърне вниманието му. Турил там, казва: «Употребете тези пари както обичате», нищо повече. Не си турил името.

Ако у вас честолюбието е развито, ще търсите този човек да му върнете парите. Те са човешки понятия. Онзи, неговите схващания са такива. Но в другия се явява желание да разкъса плика, мисли, че някой си е играл. След туй лицето му вземало една поза весела. Най-първо стане сериозен, но след като види, че са 900, поусмихне се.

Вий трябва да свързвате малките факти. Клетките, ако сами по себе си се изучават, в тях няма никаква наука. Клетките, докато те са носители на съзнателен живот – проводници. Мен ме интересува една крушка, доколкото е носителка на светлината. Клетките, те са лампи, доколкото те са носители. Съзнателен живот имат, и естественик, и учен човек – и физика, и геометрия. Има известни ваши задачи, които може да разрешите само по известни прави линии. Неразположен сте например, вземете да разрешавате задачи с прави линии само. За пример изчислявате с каква скорост се движи светлината. След колко милиона години един лъч, излязъл от Слънцето, ще се върне обратно пак в Слънцето. Пак ще се върне назад. (– Бързината на връщането ще бъде ли равна на бързината на движението?) Да, с една малка придобивка.

Следователно този закон, ще го приложите. Туй, което е вярно до светлината, вярно е и до вашата мисъл. Вашите мисли, които сега изпращате в пространството, един ден, или в този живот, или в някой друг живот, те ще ви намерят. Защото вие сте една определена величина, един определен център, една малка вселена, която е записана.

Има една малка хумореска от Волтер. Като търсили Земята между другите планети, едва могли да я намерят. Същества от Сириус дошли да посетят Земята. В туй време една френска експедиция правела своите изследвания. Туй същество от Сириус хванало с два пръста кораба, поставило го на дланта си... и останало учудено, че могло да разговаря с това микроскопическо същество, учения французин, разумно. Експедицията отивала за Северния полюс.

Сега ще свеждате, като ученици. Целия живот вий не може да го сведете, но има известни явления, които могат да ви помогнат на вътрешните ваши състояния – затуй четенето на хубави книги, размишленията, науките, всички изобщо науки, които днес съществуват, като се изучават, те принасят известна полза. Систематически ако се изучават. Педагогически човек може да се възпитава. За пример някой от вас може да се възпитава с поезия, друг – с музика, трети – с рисуване. Най-първо ще започнете с най-възвишеното изкуство. Докато дойдете до физическия свят, дойдете до мотиката и ралото и най-после с последното изкуство – почивката. Седнете под някоя круша, заспите там и след като се събудите, усещате едно обновяване.

Питам: по какво се отличават видните поети? Според вас кой е най-знаменитият съвременен поет в Европа? Тук, между вас, има доста поети. Или: кой е най-видният философ сега в Европа? Кой е най-видният композитор? Кой е най-видният лекар? Най-ученият човек кой е днес? (– В какво отношение?) Математика например.

Малките върхове имат цена в големите. Малките неща съществуват благодарение на големите. Благодарение на малките неща ние се забавляваме. Например някой седнал, цял ден пише. С какви малки работи той се занимава! Китайците пишат отгоре надолу, евреите – обратно. Малките неща, това са приятни забавления. После, забелязали ли сте: при писането някои хора изядат постоянно по някоя буква. Някой не дописва. Като дойде до «ъ», той изчезва. Разбира се, в тази, писмената реч, философите имат думата. Недописването. Какъв смисъл «а», «б», «и» имат? «А», то значи умният човек, който расте, всякога намира истината. Стенографски.

Вий сте накрая на една епоха, от която трябва да се ползвате. Трябва да намерите достатъчно енергия и опитност, за да можете да си служите с новите форми. Няма да се мине много време, за бъдеще науката ще вземе друга посо-

ка. Онези, които не са готови за новите форми, те ще се повърнат към старото. Такъв е законът. А който е готов за новото, той ще еволюира. Е, Методи, напиши нещо важно. Напиши едно изречение. Нали изучавате философията.

«Цялата вселена почива на вярата. – Силният човек не търси обект да вярва, а той сам е изтъкан от вяра.»

Как го разбирате вий? Сега какво разбирате вий, дали Методий говори за цялата вселена на звездите или говори за своята вселена? (– За своята вселена.) Вярно е, цялата вселенна... Как тълкувате вий думата «вселенна»? Значи туй, което се вселява. Цялото, което се вселява, почива на вярата. Понеже туй, което се вселява в нас, има вяра, затова е влезнало. Всичките звезди, като са се вселили, образували са вселената. Вселенните звезди влезнали да живеят, у кого? У някого. Пространството, в което звездите живеят, е живо. Философите казват (...) Сега, кой го е изтъкал? Той ли се е изтъкал? «Изтъкан» какво подразбира? (– Искане да каже, че той не е с предразсъдък, да търси обект вън от себе си, а е живо въплъщение на тази вяра.) «Изтъкан» е много материализирано. Ти като поет ако си бил – тук «изтъкан» е много материалистично. «Въплъщение» е друго. Какво друго може да се тури?

Сега превърнете тази формула в строго научна. Георге, я превърни туй в една научна форма – то е права мисъл. То е съзнанието – вярата е закон на съзнанието. Значи, съзнанието намира опорна точка във вярата. Всеки знае, че щом някой се въодушевява с вас, вий може да говорите, но щом не се въодушевява, сковавате се. Ако той вярва, че може да говорите, говорете. Ако той вярва, че той може да пее, той пее. Няма поет, докато няма среда – известна среда. Условия трябва да има. То са съзнанията на живите хора. Един учен човек, след като е изнамерил известни теории, той няма вяра в себе си. Той ще намери други учени да потвърдят теориите му и като намери двама, окуражава се. Той сам като твърди, няма сила в себе си. И всеки един от вас, какво-

то напише, той ще намери един свой приятел, ще иде и ще му го прочете. И ако неговият приятел каже, че е хубаво, тури го в джоба и се върне с едно съзнание, че е хубаво. Но трябва да имаш един приятел, едно разумно същество, което мисли като теб, и да ти даде една правилна преценка на твоите мисли. Затуй е хубаво и в науката да имаш един, на когото да разчиташ. Не да те хвали – тъй, да направи една истинска преценка.

(– Може ли цялото изречение да се изрази с тези ваши думи: Съзнанието почива на вярата?) За пример, ако преобърнем така, кажем: «В целокупното съзнание вселената почива» – вселената не може да почива. Почива в преносен смисъл. Почива човек, който е работил, но вселената не е свършила своята работа – може ли да почива? Колко значения има думата «почива»? Двоен смисъл – установен седи, положен.

При какви условия се ражда вярата или вярването? Кога изпъква – кога се ражда? Кой е първият подтик, който извиква нашата вяра? (– Многократното повторение. – Божията любов спрямо някоя душа.) Вземете, когато ние обичаме някой човек, някой път го преценяваме и след туй, не се мине дълго време, направим си второ заключение. И първите са преувеличени, и вторите са намалени – трябва да ги съберем и да вземем средното. Представете си един гениален човек, дипломат, който ви играе или който е обикновен човек. Питам: с кого трябва да имаш работа – с гениалния или с обикновения? Един обикновен човек гениален може да стане, но гениалният човек обикновен може ли да стане?

В природата съществува един закон: същества, които са завършили своето развитие, не може да паднат. Защо? Много е естествено: те са имали своите падения и са излезнали от тях – значи, преодолели са. Значи, те не могат да паднат, защото са минали по своя път. Човек, който е завършил своето развитие, той не може да падне. А онзи, който не е завършил. Пък има същества, които не са слезнали. Съвър-

шени са те, чисти. За тях, при слизането падането е възможно. Който е завършил своето развитие – падането е изключено. Но за онзи, който не е завършил, падането е възможно. Тогава, като казвам «възможно е всеки да падне», разбирам: всички онези същества, които слизат по закона на инволюцията, не е изключена възможността за падане. Но всички онези същества, които възлизат нагоре по закона на еволюцията и завършват своето развитие – падането е изключено.

Този закон може да го приложите и частично. Една ваша опитност не може втори път да се преповтори. Вий няма какво да се плашите от миналото. Ако веднъж ви е плюла мечката, няма какво да се плашите втори път да ви плюе. Еднаж като ви плюе мечка, всички други мечки няма да ви плюят. Да те плюе мечка, то е нещо изключително. Колко души има в България, които мечка ги е плюла? Той най-малко ще боледува 3 месеца от страх. Ако искате да знаете психологически, на мечката очите са много близо до носа. После, в сравнение с носа са малки. Следователно тя възприема малко впечатления, но много ги задържа дълбоко. Тя интензивно обича, но и много мрази. Когато те обикне мечка, да се радваш, но когато те мрази, да се пазиш. Когато мечка е плюла някого, тя се вдава един вид на съзерцание.

Всякога, когато се нарушат чувствата, тогава се зарежда туй желание да плюеш, да си покажеш негодуванието, че е попречил на хубавото ти разположение. Защо ще се плашиш? Мечката е страхлива. Как бяга тя, от кон повече бяга. Всички животни, изобщо, от човека се страхуват. Страхът е за тях закон. Някои от тях изразяват страха си, някои от тях чувстват страха, но повече изпъкват и други чувства – показват се смели и решителни. Но изобщо, като закон, всички животни и птици са страхливи и ако човек срещне мечка или вълк, или тигър, или бик, ако държиш очите си съсре-

доточени, няма да посмеят да те нападнат. Страхът у тях действа като един закон.

Сега, този закон, ще го прилагате. Някой път вий се уплашвате. Туй, което се плаши у вас – има такъв един център, който ви туря във връзка с животните. Щом се уплашите, вий сте във връзка с животните. Гневите се – вий сте във връзка пак с тях. Под думата «животни» разбирам специфично, не разбирам общия живот, който минава през животните – тази мощна сила, която се проявява.

Какъв резултат имате от опита? Може ли някой да си каже опитността? 20 дена направихте ли го тъй, както трябва? (– Една малка опитност имам: два пъти се случи, бях много разсеян, не можах да работя. Тогава усилено се концентрирах с тази мисъл, извиках тези клетки на помощ, клетките на разсъдливостта, и забелязах едно силно повишение. Имах резултат.) Колективно същество е човекът. И той има много помощници, за да му вървят работите. Орачът оре, но милиони червеи орат земята по-рано от него. Милиони мушици спомагат за оплодването на дърветата и цветята. Слънцето, ветровете. Те казват: той е изорал, но трудът, който той е положил, е микроскопически. Хиляди и милиони същества, разумни същества, са работили.

Каквато и да е философска мисъл – преди вас хиляди същества са мислили. Като дойдат от невидимия свят, те работят заедно с вас, помагат ви. Съберат се около вас, един ви каже своята мисъл, друг ще ви я докара до известно място. Някой проблем разисквате – голямо количество разумни същества ви помага, за да го разрешите. Някой камък, трябва няколко души, за да го вдигнат. Една мъчна задача с една глава не може да се разреши. За пример от времето на Платона – Аристотеля, въпросът за душата разрешен ли е? Не е. То е един важен въпрос. После, въпросът за човешкия ум – и той [не е разрешен]. В туй отношение индустите имат по-правилни схващания за ума. Но те имат схващания само за облеклото на ума, органите, чрез които умът функциони-

ра. Има спор дали умът е сила или принцип. Някои приемат, че е сила, други – че е принцип. В някои отношения философията им е права. Ако се пренесем още по-напред – има други теории, които дават чисто инволюционно гледище, по-правилно схващане за ума. Според тях умът е облечен в свое тяло. Само когато се развие умственото тяло, органите на ума, тогава той може да функционира.

Сега, ако се даде една тема... Каква тема можем да изберем за следующия път? Една любима тема, върху която всички бихте могли да пишете. Можете ли вий да си припомните първата играчка във вашето детинство, която ви са донесли? Първата играчка, която ви е оставила най-дълбоко впечатление. Тема: «Първата играчка от детинство.» Да видим кой какво ще напише. Да видим докъде се простира вашата памет. Нещо, което ви е обърнало внимание, някой предмет или дрешка, или шапка, или чепиче, или конче, или ябълка, или круша, или каквото да е, откъдето може да започвате. Туй във вашето детинство, което отбелязва една епоха.

Предното упражнение какво беше, преди тези 20 дена? Да ви кажа за 10 дена, всеки ден да премествате по един камък. Не тук, из града, но някъде. Тъй, като вървите по пътя, ще намерите камъчето, което трябва да преместите. Не тъй, всяко камъче. Ще го преместите – първата мисъл, която ви мине, ще я отбележите с някакъв знак. Сега, ще правите наблюдения: някой път ще се случи, че камъкът, който трябва да преместите, може да е от дясната ви страна, а може да се случи и от лявата. Някой от вас ще каже: «Какво от това, че съм преместил един камък?» Но един, преместен от вашата ръка, вий сте имали най-добрите мисли, някой, който е отчаян, искал да се самоубие, стъпи на вашия камък – той ще възприеме вашата мисъл, ще тури револвера в джоба и ще се върне вкъщи радостен. Този камък ще го спаси. *(Един брат пита дали наскоро пътя да туря камъка.)* Настрани. Тези, отчаяните хора, те посред пътя не вървят – все отстрана, все отляво или все отдясно. Те не вървят по

общото течение. Отчаяните хора са крайно индивидуализирани, затова и страдат. Те се чувствуват в дадения случай като изолирани, те са дошли до крайния предел на своята дейтелност. На тях им трябва едно малко свиване, едно малко прибиране навътре. Всички органи са отишли на повърхността и следователно в този случай се губи по-голяма енергия. Недоимък на енергия има.

След това този камък мен не ме интересува. Камъните, които ще ги местите по пътищата. След това ще преместите във вашия живот по едно ваше твърдо желание вдясно или вляво, което спъва другите. И след туй една ваша твърда мисъл, и нея ще преместите, за да бъде задачата пълна. Сега, ако се случи сутрин да преместите камъчето, значи желанията ви са във възходяща степен. Ако се случи следобед, са в низходяща. Задачата е откато изгрее Слънцето докато залезе. След като залезе, няма вече какво да местите камъните. Те не се местят.

Самата идея, тези, малките идеи: да премести човек един камък, да го тури на правото място – той гради в себе си. То е един малък импулс. То е както на платното: ти нарисуваш един малък лист, но хиляди такива желаниа имат сцепление. При сегашния живот младите разрушават най-хубавите идеали. Вий вървите по пътя, искате да преместите нещо. Има на пътя някоя пръчка турена; казвате: «Тази работа не е моя.» От невидимия свят казват: «Вземи тази пръчка, премести я! Ти си човекът, който трябва да я премести.» Ако ти преместиш тази пръчка, ти в себе си преместваш един голям недъг. По същия закон ти дава стимул.

За туй как човек мисли, как действа – в малките работи той трябва да бъде прецизен. (Англичаните.) Минава някой студент – някоя малка книжка, той ще я вземе, ще я тури. И видите, по пътищата листа няма. Или плод няма да видите разхвърлян. Те го вземат и го оставят, те го вземат и го оставят. Тъй че пътят е чист. То е възпитание. И студенти, и студентки тъй постъпват. Пък тук, ако тръгнете в Бълга-

рия, ще намерите толкова книги* по пътя, че трябва да дойдат англичаните. Ако дойдат англичаните, 10 години да управляват, не може да намерите книга по пътя.

Казвам: Тези упражнения, трябва да ги правите. Понеже вий ще дойдете в стълкновение с външния свят и трябва да имате една опорна точка. Това са идеи, това са методи за възпитание, и може да ги приложите където и да е. Ще имате техните добри резултати. Ако сте един учител на малките деца, с тези малки премествания на камъчета, чистене извори, листа може да вдъхнете на тези малки деца най-хубавите идеи, да ги направите способни да мислят.

Сега животът, както вий го живеете, то е вече старото възпитание. Някой път сте доволен, някой път не сте доволен. И прави сте. За бъдеще трябва да се възпитавате по друг начин. В моята стая има две стомни, и двете изпускат вода. Подложих им, обаче подливат дъските. Дойде ми наум, трябва да им купя две панички. Хубави са стомните, но трябва да туря панички. Какво ще ходя да критикувам грънчаря, че не опекал тези стомни хубаво – толкова можал. Аз съм по-умен – ще направя две панички, ще ги туря отдолу. Всеки от вас има по две стомни, които пускат вода. Умът е една стомна и сърцето е една стомна, пушат по нещо. Някой път гледаш, изпуснали нещо, излязло навън, иди да го търсиш. Един ден идва в стаята ми един, който се занимава, виждам, учен човек. «Замръзнало е отвън, казва, пукнала е стомната.» Не е – благодарение на тези пори, че водата е излезнала навън през порите, напорът се намалил. Ако беше корава, щеше да се пукне.

Ето философията на българина, казва: «Здрава стомна не се прави, понеже се пука при замръзване.» Сега, вий, като живеете в света, често направи човек погрешка. Окръжаващите се насърчат от него. А като не прави погрешки... У добрия човек и погрешките му за добро действат, и доброде-

* книга – диал. хартия, парче хартия.

телите му. Не се обезсърчавайте. Има грешки на добрите хора, има и добродетели на добрите хора. Пък има добродетели на лошите хора, има и грешки на лошите хора. Те се различават.

Представете си, един човек, един хлебар ви меси хляб – брашното хубаво, водата хубава, но той е болен, заразен. Той е имал всичкото добро желание. Този хляб същият ли е, ако е месен от този, здравия? Ама, ще кажете, как може човек да бъде лош и да прави добро? В духовния свят не е възможно, но на физическото поле всичко е възможно. Добрият човек каквото да прави, и лошо да прави, е добър; и добро да прави, е добър. А лошият човек, и добро да прави, е лош; и лошо да прави, пак е лош. Трябва да бъдете всички добри. А знаете ли защо трябва да бъдете добри? Понеже доброто е основа на целия живот. Всички разумни същества са свързани с доброто. Който вярва в този, великия закон, той е едно разумно същество. Има възможност. Любовта в живота има основа, откъдето може да започне.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

МИСЛЕТЕ ЗА СЛЪНЦЕТО!

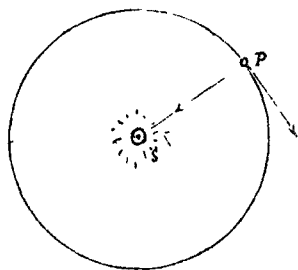
VI година (1926–1927)
23^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 6.ІІІ.1927 г., неделя

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

(Размишление.)

(Неколцина четат темите си: «Първата ми играчка».)

Тема: Първата ви учителка или учител във вашите спомени, първото, каквото помните от училище. Да видим доколко можете да си възпроизведете техните имена, дали ги помните.

Фиг. 23.1

Колко от вас са се занимавали с астрономия в университета? Как обяснява съвременната астрономия движението на кометите?

(Фиг. 23.1) (Обяснява брат Томалевски: С. – Слънцето; нека имаме една планета Р: Земята, да кажем. Тя е подложена на действието на две сили: силата на инерцията, която, ако действава сама, би изхвърлила Земята в простран-

ството. Втората сила – притеглянето на Слънцето, която би я завлякла в центъра на Слънцето. Когато едно тяло се намира под действието на две сили, то отива по една трета; по правилото на паралелограма, намираме я: равнодействащата – диагонала на паралелограма. Тази сила всеки един [миг] действа и планетата описва една окръжност, т.е. тя не описва затворена крива, понеже и Слънцето се движи, а спирала. Само Слънцето в своето действие като че прави малки тласъци. Кометите извършват други пътища, не ми е ясно защо техните орбити са такива. Защо след известен период едни се завръщат пак, а други не се завръщат. В този интервал, когато кометите се намират в Слънчевата система, подчиняват се на закона за гравитацията.)

Тогава, какъв извод можем да направим по закона за уподоблението? Движението на планетите – добре. Венера упражнява известно влияние върху чувствата, нали? Сега може ли да се определи колко са тези многогълници? (– Туй е една графическа система, чисто начертателна. Този многогълник е с безкрайно малки стени, защото тази планета всеки [миг] е подложена на тези двете сили.)

Хубавата страна на астрономията: тя упражнява известно влияние върху известни области на мозъка. Всички съвременни науки, като се изучават, със своята енергия упражняват известно влияние. За пример вие изучавате астрономията, какво може да придобие човек. Съвременната астрономия обяснява ли разпределението на планетите? Кои са причините?

(– Според Кант-Лапласа разпределили са се в този порядък, но не може да се определи защо Юпитер има такава голяма маса. Интересно е, че разстоянието на планетите до Слънцето се подчинява на един много прост закон. Ако напишем числата: 0 – 3 – 6 – 12 – 24 – 48, ако към всяко прибавим по 4: 4 – 7 – 10 – 16 – 28 – 52. Ако новополучените всяко разделим на 10, ще имаме:

0,4 – 0,7 – 1 – 1,6 – 2,8 – 5,2.

Тогава, като вземем за единица (1) разстоянието на Земята до Слънцето, на Меркурий е 0,4, на Венера – 0,7, Земята – 1, Марс – 1,6 и т.н. Този порядък показва, че в своето разпределение планетите се подчиняват на известен закон.)

Обикновените мисли в света заравят ценните работи. Тъй, когато [в] някой град или някоя култура престанат хората да живеят, прахът постепенно ги затрупва. Този прах образува наслоявания.

И човечеството има образувано толкова прах, много неща са затрупани – туй го наричат грях. Хората се интересуват за това, което не е важно. Малко хора ще намерите, които се интересуват от астрономия. Само близките работи, куклите, още интересуват хората. Една въсърчна кукла интересува повече хората. В една ранна възраст една въсърчна кукла струва повече, отколкото най-учената книга. Или едно малко конче – струва повече.

Ако се разгледа човешкият мозък тъй, както сега е устроен, ще си съставим едно ясно понятие за устройството на вселената. За пример не са изучавани още мозъците: да се изучат мозъците на астрономите, клетките какви са – има една специфичност. Онзи, който е роден за астроном, има специфичност на клетките в известна област. После, да се изучават мозъците на химици, физици, богословци; има нещо, което ги отличава. Всеки човек си има вътрешни стремления, специфични. После, самите химици, те се отличават по подробностите, някои схващат философската страна, някои – практичната. Как се боядисва, един бояджия нали е химик? Ученик е той.

Астрономията, като една възпитателна наука, за в бъдеще вий трябва да я изучавате. Тези петна, които се получават в Слънцето, те се появяват и у човека в неговия слънчев възел, в неговия черен дроб се появяват тези петна на слънцето. Едно съответствие има в явленията в природата

туй, което става в Слънцето, става и в някои по-напреднали натури – онези, които са под влиянието на Слънцето. Онези пък, които са под влиянието на Месечината, тя упражнява известно влияние върху техните мозъци. Пълненето на Луната, празненето веднага действуват върху съграждането на човешкия ум.

Сега вземете: когато има на Слънцето повече петна, на Земята има повече влага. Тази влага се обуславя – тези петна изпращат повече магнетизъм и повече електричество. А когато се намаляват тези петна, идват неплодородни години, става суша.

Много хора боледуват по причина на липса на влага, не на водата, но понеже водата е един добър проводник на електричеството и магнетизма – водата е един от най-добрите проводници на електричеството и магнетизма.

Най-първо, като ученици, трябва да държите в изправност тялото си. Тялото е разумно. Силите, които действуват в тялото, са разумни. Тези сили, които действуват във вас, те са подчинени на друг един закон. Те са разумни сили, които ви служат, по същия закон.

Представете си, вие сте едно малко своенравно царско дете и имате един учен доктор, учени слуги и вие им заповядвате, царски син сте. Правите капризи и те трябва да се подчиняват. Но трябва да знаете, че това е до време. Защото всички тези хора са подчинени, докато баща ви е жив; като изгуби баща ви влиянието си, вий пред техните очи няма да имате туй влияние.

По същия закон, силите, които действуват във вас, вашите способности – имате известни способности, които знаят повече, отколкото вие знаете. Те са слуги. И ако вий сте неразумни, не знаете как да се обхождате с тях, един ден ще изгубите вашето влияние. Тъй човек обеднява. Човешкият организъм може да обеднее, може и да забогатее. Затуй човек не трябва да се тревожи. Ние разбираме – не трябва да

се създават мъчнотии и неприятности на онези разумни сили, които работят за нашето добро.

За пример казва се някой път, че човек не трябва да яде много. Че ако той яде много, той ще приведе всичката своя мозъчна енергия за стомаха. Мозъкът е един акумулатор на електричество и магнетизъм. Тъкмо се свърши работата, мозъкът събира енергия, дойде вторият обяд, той погълне енергията. Съвременната наука не е определила какво трябва да бъде разстоянието между един обяд и друг.

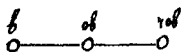
Вие трябва да направите опит, всеки един от вас да види кога трябва да яде. 12 часа не е най-точното време, когато трябва да ядете. Ако ядете по-малко, ще употребявате по-малко мозъчна енергия, ще бъде по-здравословно състоянието ви. Трябва да имате един запас вътре в мозъка си. От чисто хигиенично гледище, в туй отношение класът трябва да приложите упражненията, които ви са дадени. Те имат за задача да направите един малък опит, между другите работи, които имате сега. Понеже вие имате да се справите с вашите стари навици. Може би ви трябват най-малко още хиляда години, да се справите със себе си. Тъй като казвам, след хиляда години, но отсега трябва да започнете, защото колкото по-късно започнете, толкова по-трудно [ще бъде]. И ако закъснеете, ще изгубите условията на тази вълна, която ви е подела и после, даже да имате желание да се развивате, няма да имате условия. Запас от енергии може да имате, добри идеи може да имате.

Христос е казал на едно място: «Аз трябва да работя, дори е ден, защото идва нощ, когато никой не може да работи.» Тогава ще се пренесете на астралния свят и там вашите работи напълно ще се обуславят от работата на Земята. Ако на Земята работата ви не е свършена, не може да имате една плодотворна работа в духовния свят. Ще преглеждате само вашите сметки. Пък ако сте работили добре на физическия свят, ще започнете една много приятна, благо-

творна работа – туй, което наричат блаженство. Ще има един вид преливане на енергиите от едно състояние в друго.

(..)* Затуй всеки ден, като станете сутрин, ще започвате с физическите желания. Всяко едно желание, ще го трансформирате, ще произведете неговата духовна сила. След ядене какво трябва да прави човек? Сега след ядене човек отива на работа, след работа се умори, спи, стане; яде, пак работи, пак спи, няма никаква духовност. Тук работата става почти в неговото подсъзнание.

Правили ли сте наблюдения колко часа употребявате за духовна работа? Имате ли статистика? Някой път вие искате да знаете как е създаден светът. Много лесно може да ви

Фиг. 23.2

обясня, но няма да го разберете. Но аз ще ви разправа за друг един закон. (Фиг. 23.2) Представете си, че това (ов.) представлява една овца. Представете си, тук имате един човек. Между тази овца и човека има един радиус, който ги свързва – влияние, връзка. От другата страна имате един вълк. Питам сега: ако на вълка му се даде влияние върху овцата, какво ще направи? Той ще унищожи този център. Той ще остане сам. Ако тази овца дойде под влиянието на човека (той е вегетарианец), тази овца ще се размножава, той ще употребява само нейната вълна. От чисто физиологическо гледище, при влиянието на човека овцата ще се увеличава, при влиянието на вълка ще се смали и съвсем ще изчезне.

Във всеки един човек има едновременно тези двете сили, които действуват. То е закон на творчество в света. Ако вие не можете да постъпите като човек, непременно ще постъпите като вълк. И ако се откажете да постъпите като вълк, вий непременно ще постъпите като човек. Вий не можете да бъдете неутрален в света. Следователно, ако във вас се уве-

* В оригинала има стенографски знаци

личава вашият ум, под какво влияние сте? Под влиянието на духовния свят Ако вашата интелигентност се намалява, вий сте под влиянието на по-низши същества от вас. Във физическия свят има един закон: ако съберете две тела (течност), едното – с 0 градуса температура, другото – със 100 градуса, ще имате общо 50 градуса температура

В туй отношение, при възпитанието вий трябва да започнете със самовъзпитанието, като нещо отделно от вас Човек може да възпитава себе си Възпитание на своето естество Значи, той е господар и може да възпита естеството си. В него се намират всички възможности. Направете един малък опит. да кажем, яде ви се бюрек, тъй, трепери ви коремът, треперите за баница – вземете назаем отнякъде 5–10 лв , наядете се Нищо не сте свършили То е слабост Но хубаво е, като вземете баницата, да повикате друг да я изяде – той да яде, вии да гледате Когато у вас се зароди туй да треперите, за да се самовъзпитате В природата има една естествена норма, тя е доволна, радва се, когато ние ядем Когато яденето става по любов, туй треперене го няма Не се образува лакомия По закона на любовта, като седнеш да ядеш, готов си на всички хора да дадеш от туй, което ядеш Ти не гледаш само за себе си. Може да ядеш спокойно, колкото искаш, и цяла тава да изядеш, няма опасност. Но когато туй чувство е в теб, ти повикай друг да изяде баницата и благодари, че се е намерил някой да изяде баницата. То е един малък опит – да гледаш баницата Да видим колцина от вас могат да бъдат доволни, когато другият изяде баницата.

Някой път имате силно желание, трепери ви сърцето за хубави лачени обуца, от камилска кожа, лъскави – вий ще работите, 4–500 лв ви трябват. Треперите да ги турите, да се похвалите някъде Хубаво е, отлично е, но не е по любов Следователно купете обущата, повикайте другия и му дайте той да ги носи!

Разграничение има на чувствата. Има известни чувства в човека, които трябва да се възпитават, а има известни чувства, които трябва да се задоволят. Да знаем кога трябва да задоволим себе си. Има една естествена норма. Всяко естествено желание, трябва да го задоволим – то дава подтик, то е трезво желание.

Гениалните хора са много трезви хора – в ядене, в спане, те си знаят времето, те не са глупави хора. Те вечерно време, когато всички спят, те решават задачите си. Когато всички спят, той за 2 часа свършва толкова, колкото за всичките. Денем много мъчно се работи. Как мислите, от 10 до 12 ч или от 2 до 4 ч, то е неудобно. Към 11 ч коремът ти почне да трепери. Учителят, който е в клас, не може вече да преподава. Щом мине 12 ч, той вече е уморен. Колко часа може да бъде учителят да преподава – един и половина-два часа той може да преподава хубаво. Всичките ученици поглъщат от учителя. От два часа той мяза на една изпразнена бутилка. Има ученици, които дават на учителя си, а има и някои, които вземат само, те са като паразити, седят и го критикуват. (– В първия случай става обмяна.) Има ученици, които са отворени, всичко дават и обмяната става постоянно, там може 2, 3, 4 часа. Те са изключения.

Аз наблюдавам често в класа: този закон за учителите, обмяната на мислите – мислите, които аз ви давам, не ги използвате, някои от вас сте користолюбиви, затваряте се в себе си. Но затварянето не е наука. Да затвориш една бутилка, то не значи, че е добродетелна. Незатворените неща, те са красиви. Затваряш семето в хамбар. Кое семе е похубаво затвореното или отвореното? Коя круша? Отворени сърца, отворени умове. Човек не трябва да бъде затворен. Те са изключения. Болният човек трябва да се затваря, но здравият човек да бъде отворен. Не изведнаж, но постепенно трябва да даде.

Трябва да има правилна обмяна – всяко знание, което може да получите, за да ви бъде туй знание полезно. Четете

една книга – намерете същественото, което на вас ви допада, и да се вдълбочите в себе си и да бъдете благодарни на онези ваши разумни приятели, които са ви насочили да се спрете. Ако благодарите, те ще внесат 10 пъти повече знание, отколкото ако вие сте прочели цялата книга. Но ако вий не благодарите, тогава няма да имате нищо.

Сега вий седите в клас, казвате: «Те са отвлечени работи, в живота ни трябва обуца, дрехи, хляб, къща, старини имаме.» То са хубави работи, те ще дойдат. Но ако вървите по този път, и младините ще уредите добре, и старините ще уредите добре: обуца, всичко ще имате. Човек трябва да има един спокоен дух вътрешно. Отвън човек, той се вълнува, но дълбоко в душата трябва да има спокойствие, дълбоко спокойствие. И при най-големите изпитания да знае в себе си, че въпросът ще се разреши.

Сега, Слънчевата система как е създадена? Щом вий сте разтревожени, мислете за Слънцето. Мислете за Слънцето – как то изпраща своята енергия. В Слънцето има една постоянна обмяна – дава и взема, пулсира. Вий не сте правили опит да дойдете в прикосновение със Слънцето. Ако си изложите ръката за 1/2 час и мислите за Слънцето, ще видите каква обмяна ще има за вашия организъм. Правили ли сте опити да се печете на Слънцето, когато сте неразположен; и когато сте разположен – пак, да видите какво влияние упражнява? Когато човек е неразположен, всичката енергия отива да уравни вашето неразположение. Разваля духовното ви разположение. Всички земледелци, които постоянно орат, те възприемат само грубите слънчеви енергии. Българинът сложи този калпак от кожи, огрубява човек, и казва: «Изпече ме това слънце.» Затуй човек трябва да има една шапка закъм обяд, направена от многогълници, че като пада светлината, да се разбива. Аз бих препоръчал такава от тюлбан, от коприна, на малки квадратчета, че като минава светлината, и върху тялото действа вътре.

Като ученици на окултна школа, вас ви е потребно здравето. Нали ви приведох онзи пример: кой от вас, ако биха му направили операция, тъй да си даде ръката, че да не каже «ох!», да издържи? Трябва упражнения. Ама че някои от вас търпят повече. Някой човек, като му запушат устата, може да го бият, без да вика, и ако го обтегнете, той може да не прави никакви конвулсии, пък ще опитва [изпитва] големи страдания. Вий в университета правили ли сте наблюдения върху себе си, когато сте изучавали физика, математика, астрономия, естествени науки, ботаника, кои предмети във вас са произвеждали най-приятно впечатление?

Импулс и тласък – за постигане на каквото и да е ваше желание. Всяко желание, за да се постигне, трябва да направите ред уравнения. Отношения има. За пример имате едно желание, вътре става цял един разговор – дойде ви една мисъл, втора, трета, по един начин, после планирате ден, два, три – цяла работа, математическа работа. Често вашите учители са ви туряли единица заради един ваш поглед. Учителят може да тури на някой ученик единица, като стане, когато го погледне. Той те извика по име, ти го погледнеш лошо, той те скъса, ще ти зададе мъчен въпрос. Забелязали ли сте, когато знаете предмета, ставате с едно вътрешно разположение? Когато те повика, приятно ти е, казваш: «Много ми е приятно, че ме повика.» Като имаш туй състояние, учителят е много щедър. Като те погледне, туря шесторка, казва: «Хайде, от мен.»

Ще се стремите. Докато не приложите този окултен закон. Той е най-мъчният закон. Той е най-мъчният закон за приложение, не в неговите общи [черти], но в неговите детайли. Много пъти човек побеждава големите мъчнотии, а в малките се спъне. Често се случи някое голямо куче да те лае – нищо, нито обръщаш внимание, но дойде едно малко кученце: «джаф-джаф-джаф!» – ти не можеш да го търпиш, хвърлиш камък. Голямото търпиш, но туй, малкото джудже,

не може да го търпиш. Пък ти еднакво трябва да търпиш. И човек малките мъчнотии много по-мъчно понася.

Сега трябва да се справите с тези, малките мъчнотии във вашия живот. Сега ще се справите с една от най-големите мъчнотии – ще мислите вече за вечерята. Картофите вече увряха – Заговезни

(10 15 ч)

ЩАСТИЕТО

VI година (1926–1927)

24^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 13.III.1927 г.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!**

(Размишление.)

(Чете се темата: «Първият ми учител и споменът за него».)

Основни точки на миналата лекция – помните ли ги?

Някой от вас занимавал ли се е със закона на статистиката?

Вземете една тема да пишете: «Причини на индивидуалните погрешки». Защо човек греши. Ще правите разлика между грешка и грях.

Вий сега сте още в младите години. Като достигнете до известна възраст, ще бъде мъчно да се учите. Има един основен закон, който гласи така: Човек трябва да стимулира всичките си клетки, всяка деятелност, т. е. всяка една клетка добре да функционира. И всяка клетка си има своя специфична работа, а група от клетки съставят малък мускул или орган и той си има свое специфично предназначение.

Чрезмерните желания стимулират някои клетки и те се изтощават предивременно, а други се изморяват и вследствие на това се явява един дисонанс в живота. Лошите настро-

ния се раждат от един дисонанс на задните центрове на мозъка. Лошите разположения се раждат не от човешкия ум, а от желанията, от чувствата, чрезмерните желания.

Има един закон: В човешката душа са вместени хиляди желания и някои от тях вий искате сега да ги реализирате, а те са определени за след хиляда години. И вследствие на това, като няма условия, вий се наказвате. Едно желание, за да се реализира в дадения случай, трябва да има условия.

Сега вашето съзнание будно ли е? Знаете ли какво нещо е да има човек условия? Направете едно малко наблюдение с малките деца. Обърнете вниманието на кое да е малко дете, да иска да порасне, за цяла една година, и ще видите, че туй дете с милиметър няма да порасне. Отклонете вниманието му, да не мисли за растенето си следната година – ще порасне.

Този закон, ще го приложите. Той действа и в психическия свят. Има известни желания, колкото и да ги желаете, остават непостижими. Ти не можеш да ги реализираш. Защо са непостижими? Да ви кажа. Представете си: едно голямо куче държи един голям бут месо и дойде едно малко бараче пред него. Този бут е в устата на това, голямото куче – каква възможност има за туй кученце да вземе бута? Има само една вероятност: че туй куче, като се наяде, ще остави другото и кученцето ще вземе туй, малкото парченце, ще се задоволи.

В света, в който живеете, има 1 милиард и 600 милиона конкуренти. Значи, законът е такъв. Искате да те обичат. А – туй е стремежът. За него има 1 милиард и 600 милиона конкуренти. Каква е възможността вие да добиете? $1/1\,600\,000\,000$ -на е. Ако един човек се занимава с търговия и не знае да манипулира с капитала, ще го изгуби, ще каже: «Защо ми трябваше да се занимавам с търговия?»

Най-първо, то е едно упражнение на мозъчната и нервна система. Трябва да се приготви умът ви за работа. И както тази сутрин ви загатвах, може да знаете, че сте стана-

ли твърд и постоянен, когато дойдат и скръб, и радост, да ги считате еднакво приятни. Да ги считате като гости във вас. Ако сте военен, направите погрешка и полковникът ви наказва бос да минете през града, да носите вода, нали ще го направите, това? Ако не, ще има наказание. Колцина от вас сега биха го направили, това, по добро желание? Щом е полковникът със закона зад гърба ви, ще минете, щом го няма...

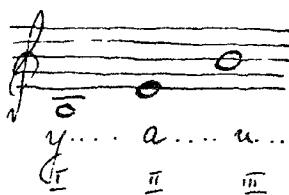
Идеалът, той е полковникът. Идеалът – има нещо, което ни подтиква напред. По някой път вътрешно трябва да правите опити за себе си. Опит не такъв, изкуствен, но опит, за да опитате вътрешната сила, почива ли вашата воля на една здрава основа и да знаете истината, до която вий сте дорасли, и какво може да направите.

В живота има известни задачи, които ви са дадени. Как ще ги постигнете? За пример според вас, за да си проправите път в обществото, кои методи ще употребите? Ще ви задам следующата задача. Представете си, че ви задават задачата, като човек, да преминете през една неприятелска линия – туй, войник до войник. Но непременно трябва да минете. Ако не може да минете, туй ще ви коства живота. По кой начин може да минете? Кой метод ще изберете? Може да минете като птица и второ – може да минете като кърт. Значи трябва да знаеш изкуството да си образуваш криле и прехвъркнеш, или да се превърнеш на един кърт – туй, което сега военните правят. Знаете ли изкуството как да станете на къртове? Този символ как ще го изтълкувате? (– Да може човек да лъже.) Не, никаква лъжа! Защо, пробиеш една дупка под неприятеля, да минеш...

Един милиард и 600 милиона след колко години може да се реализира? (– Трябва да се знае периодът на реализирането на едно желание.) Десет години. Но всеки ден имаме 1 милиард и 600 милиона случаи да се реализират на ден. (– Значи, за всекиго съществуват възможности.) Всеки ден. Но, за да се реализира, туй благо е разбъркано – ти може да

вземеш чуждо благо. Да кажем, твоите условия за реализиране се намират в Африка. Докато дойде туй желание, колко време ще вземе? Всеки ден има един случай да се реализира едно твое желание, но условията не са поставени там, където живееш. То е една сложна задача. Затуй за бъдеще, когато цялото човечество по земното кълбо се организира психологически, ще настане тази хармония, защото тогава условията ще се трансформират чрез мисълта, телепатически. Твоите условия са в Америка, да кажем, тогава чрез радиото веднага ще ти се отговори. На други, от Англия, условията са тук – възлага на теб. Ще става размяна и то веднага. А сега за едно твое желание години ще минат, докато намериш правия път.

Всичкото щастие не е в България и всичкото щастие не е нито в Англия, нито в Америка. Ако би било така, американците не биха ходили в Германия да дирят своето щастие, англичаните – в Индия. Щастието на един народ не се намира само в почвата; тези условия се намират и вън. При това щастието на човека не се намира и на Земята – не че не се намира, част от тези условия само. Част от тия условия се намират в Слънцето и във Венера, Марс, Юпитер, и в другите звезди. То е една сложна задача. И когато се качите, съвършеният човек ще разбира законите и ще знае къде се намира. Известни елементи на моето щастие се намират на Слънцето, аз трябва да съм дорасъл до тази степен, да телеграфирам на моя приятел: «Моля, условията – известни елементи, които ми са необходими – да ми се изпратят.» Затуй в религията, като се обръщат към Бога, молят се на Бога Той да ги реализира – а Бог, това са всички възможности на живия Козмос, на туй единство. Затуй в окултната наука човек ще изучава условията за развиването на човешкия ум – условията за всяко едно желание, за всяка една мисъл. Под думата мисъл и желание разбирам онова, от възходяща степен, което съгражда съзнанието на човека или егото на човека.

Фиг. 24.1

Ще ви дам едно упражнение. Ще го правите цяла седмица, сутрин и вечер по 10 пъти. Ще наблюдавате какви резултати ще се произведат в ръката ви или в целия организъм.

Ръката се разделя на три части: I – от рамото до лакета; II – от лакета до китката; и III – от китката до върха на пръстите. С лявата ръка теглим «паса» върху дясната от началото (рамото); докато минаваме първата част, пеем «У...-у...», през втората: «А...-а...», третата – «И...-и...», и то в акорда (фиг. 24.1).

«У» (I част) – упражнение на волята – физическия свят.

«А» (II част).– упражнение на сърцето, чувствата, духовния свят.

«И» (III част) – упражнение на ума, Божествения [свят].

Ще спазите тоновете.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ДВЕТЕ СТРАНИ

VI година (1926–1927)

*25^a лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 20.III.1927 г.*

(*) САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ
КЪМ ИСТИНАТА.

(Размисление.)()*

Следния път ще имате една задача: Ще си изберете една звезда, ще ѝ кажете името. Коя звезда, в кое съзвездие, от коя величина – I, II, III, до VI величина. Ще се оставите според вдъхновението си, като наблюдавате ясното небе. Да видим кой на каква звезда ще попадне. После наблюдавайте, звездата, която ще изберете, в каква фигура влиза с околните звезди: триъгълник, квадрат или каква фигура ще образуват. Те образуват известни фигури, а тези фигури са центрове на известни влияния.

Можете ли да ми кажете кой философски въпрос спъва хората? Всеки човек разрешава един философски въпрос. Някой път може да го спъва той. Трябва ли човек да разрешава всички въпроси? За пример, ако вий запитате така: «Защо човек живее?», колко отговора могат да се дадат? Защо човек живее? Някой може да каже: «Човек живее, за да се мъчи.» Друг ще каже: «Човек живее, за да яде.» «Човек живее, за да се учи.» Всевъзможни отговори. Но кой е правилният отговор?

Сега, въпросът е живеете ли вий. Може ли да докажете, че живеете? (– Мисля, следователно съществувам.) Вий жи-

веее, но дали живеете – друг въпрос. Защото и камъкът съществува – но дали живее? Ако човек живее в този висок смисъл, както се разбира, съзнанието в него остава непрекъснато. Никой не може да го лиши от съзнанието. Живее онзи човек, на когото съзнанието не може да бъде прекъснато. А не живее онзи, на когото съзнанието се прекъсва. Той само мисли, че живее, а всъщност не живее.

Ще изучавате методите, които природата е вложила около вас. Ако вие искате да имате едно знание, което почива на основа, трябва да се ползвате от простите методи на природата.

Сега, някой казва: «Аз трябва да бъда свободен.» Сега, да оставим философската страна. Какво нещо е свободата – един дълбок въпрос е то. Но моят първи пръст кога е свободен? Докато се държи за ръката. Но тази свобода трябва да има ограничения. Свобода, туй се казва – връзка има, вътрешна.

В живота има два вида свобода. Моят пръст може да бъде свободен от своята длъжност, да не се мъчи – но ще престане да живее. За пример, ако пипам огъня, той ще почувства известна болка. Тази болка според физиолозите не е в пръста, а вътре в мозъка. Следователно, ако отрежете пръста, той ще престане да страда.

Сега, кое е по-хубавото в света: да бъде човек свободен или да бъде ограничен? Свободен всякога подразбира задължение. Свободен е човек да върши нещо. Следователно свободен – в едно отношение, ограничен – в друго отношение. Свободен си да се учиш, но все-таки ще седиш вечер, ще се ограничиш. Свободен си да ядеш, но все-таки ще се ограничиш.

Какво подразбират философите под думата «абсолютна» свобода? Човек има ли пълна свобода, какво казват философите? (– Има две мнения: едните отричат, другите приемат. Приема се, че свободата на човека зависи от условията. После, има фатализъм.) И двете страни са прави. Има ли

свобода, няма ли свобода – то е като въпроса за сферата: че сферата отвън е изпъкнала, а отвътре – вдлъбната. Едновременно е и корубеста, и вдлъбнеста. Ако две същества изучават [сферата], едното е вътре, другото – отвън, какви мнения ще имат?

Човек и има, и няма свобода. Кога няма свобода? Кога то няма какво да прави. «С» – това е закон на промяна. Свободата подразбира промяна, стремеж в известна посока. Промяна на разумната посока. Ако вървиш в дадена посока, която природата ти е определила, в правия път, свободен си. Или, казано с други думи, постигнал си онзи вътрешен смисъл, знанието, което човек е поставил.

Сега, за пример, ако вий срещнете себе си след 10 000 години, ще можете ли да се познаете? Много мъчно е човек да познава себе си. За пример някой път вървиш из пътя и чувстваш като че ще паднеш, не си господар, почваш да губиш своята мисъл. В София има една лекарка – на път, като върви, дойде туй състояние, изгуби вяра, че може да се държи на краката си и легне на пътя, лежи, докато мине туй състояние и се възвърне самоувереността ѝ, че може да ходи.

Как ще обясните това? За пример туй състояние: човек изгуби своята смелост. Един български офицер в Бургас, във времето на д-р Миркович, като чел неговата «Нова светлина», тъй живо били описани духовете, че той излизал препасан с пушка и жена му го пазела. Страх го е да излезне. От какво го е страх? Шашка* носи той, при това го е страх. От кого – от духовете.

Аз съм ви привеждал онзи пример: Един от най-способните българи, когото познавам, който много говори, като някой извор – реч като държи, думите се леят, в Америка излязъл да говори на един амвон. Имало в публиката една жена с черни очила. Като го погледнала, той забравил всич-

* шашка (рус.) – *остар.* сабя.

ко. Седял, седял и слезнал. Изгубил всичко, нито една дума не може да каже.

Самовъзпитанието – вие имате една задача. Най-трудните въпроси сега са законът за самовъзпитанието на човешката чувствителност. И действително, хубаво е човек да се намери в една хармонична среда, няма по-хубаво. Тя въздейства нормално върху чувствата му, върху способностите му. Когато се намери пък в една дисхармонична среда, всякога могат да го извадят от неговите релси. В туй отношение светът практически е разрешил въпроса. Там, където има поет или музикант, насърчават го. Казват: много хубаво е писал. Хубаво е насърчението.

За пример написал си, да кажем, един псалом, описваш едно цветенце; прочетеш го еднаж, 2, 5, 10 [пъти] – като го четеш, да останеш ти доволен. По-голям критик от самия човек няма; и ако искате да знаете дали е хубаво, вий го прочетете еднаж и щом сте доволни, тъй, като критик, и като сте доволни, прочетете го и на другите. Ти не си останал доволен от себе си, че чакай дали другите ще го одобрят. Одобриш ли го, напиши го 10–100 пъти. То ще иде с хиляди години, всички хора ще го четат.

Допуснете, че направите една голяма погрешка и ви осъдят на смъртно наказание. Оставят ви само една възможност, дават ви само едно условие: да направите едно описание на кокичето, че всички хора да го харесат. Ако го харесат, ще ви простят прегрешението. Ако не, ще ви обесят. Как ще пишете, знаете ли каква поезия! Най-малко десет пъти на ден ще се молител. И аз казвам: Онзи, който тъй би писал, ще има едно отлично описание. Аз бих желал да ви осъдят малко на обесване, за да ви накарат да пишете хубаво. Един човек, който пише хубаво, не може да го обесят; който говори сладко – и [него]. Обесват само онези, които не знаят да пишат, не знаят да говорят. Па и смъртта, и тя се страхува от онези хора, които знаят да говорят. Тя ги души, но те възкръсват – не умират.

Да допуснем, че имате три единици от разни категории. Едната – житно зърно; втората единица – заек; третата – човек: *1ж. 1з. 1ч.* Тези, трите единици по какво се отличават? (– По съзнанието си, физически – по формата си, по възможностите.) Между първата и втората единица коя ще принесе по-голяма полза? (– Житното зърно.) Заекът нали седи на по-висока степен на развитие, защо той не помогне? Че, той е помогнал на света, всичкото благо разумно в света заекът го е донесъл и всичката светска мъдрост заекът е внесъл. Дето светът е умен, той е умен от страх. И науката, и всичко туй го пишат все от страх. Един вътрешен страх има, който заставя хората да работят. Сега, има изключения, но аз говоря за света изобщо. Има хора, които мязат на житното зърно. За самия човек, какво е принесъл в света той – тази единица.

Напишете една единица, която да представя жълтата раса. Втора единица – да представя черната раса. Трета единица – червената, и четвърта – бялата. По какво се отличава жълтата раса? Жълтата раса се отличава по своя обективен ум, предметен ум. Черната раса се отличава по своето въображение, развиване чувствата. Червената раса – със своята активност: геометрия, математика. Бялата раса се отличава – тя тегли нещата, теглилка, и затуй, откак е дошла, все тегли нещата, Слънцето, звездите. Бялата раса – разумност. Жълтите хора са идейни. Източните народи, те са разположени; той седи под крушата и цял ден – кеф. Белият обаче, той е разумен, но идеи няма той... Бялата раса систематизира качествата на живота... Шестата раса, която ще дойде, ще образува един вътрешен синтез. Разбира се, ние оставяме лемурийската раса. Да ви не спъва, че са четири расите. Лемурийците остават. Щом човек е обективен – той има нещо от жълтата раса. Щом е на чувствата, на въображението, на фантазията – от черната раса е. Щом е активен, войнствен – червената. Белите, дето сега са войнствени – от черве-

ните е: войнствените хора са издръжливи. А белите всичко теглят с везни, измервания.

У човека къде можем да поставим жълтата раса? Те са крайно консервативни. Ние можем да ги наричаме религиозни – фанатици. Тези състояния, през които човек е минал; човек прежълтява в един живот. Всички състояния, през които е минал, някой път съзнателно, някой път несъзнателно. Да не ви е чудно, ако някой път изпадате в някои особени състояния, противоречия – то се дължи на вашето минало развитие. То е само една фаза от живота. Някой път се заражда у вас едно желание да хванете някого, да го разкъсате. Вий преживявате състоянието на един лъв, на един тигър, мечка, който все къса. И се чудите, толкова сте били кротък, а сега откъде се явява това? Значи, от съзнанието – то е вътре. И когато говоря да се чистят нашите мисли и желания – то е от всички тези мисли и желания. Защото и вълкът има хубави черти, и мечката, и лъвът. Лъвът е крайно признателен. На един лъв направѝ добро – той не те забравя. Нали сте чели тази приказка за признателността на лъва? Слонът е признателен. Някои черти имат дълбок психологически произход, не е произходът от самите животни, още по-далеч отива. В лъва има особено достойнство. Една хубава черта: той, като скочи, ако не хване жертвата си, не я гони повече. Лъвът мяза на турчина – «от мен да мине».

В нивата на един турски бей, който я насял с жито, се народили толкова много лалугери, че всичкото жито изяли. Вдига турчинът чифтето – всички лалугери се изправят, нагоре вдигат ръце. «А, казва, признавате ме за господар!» Снема чифтето и се връща назад.

Някой път една малка погрешка в живота ви, тя е един лалугер; ти ще вдигнеш чифтето и – «Хйде, от мен да мине!» Една малка погрешка, едно зло мяза на един лалугер, дошло в нивата ти, де да знай той? У тези лалугери откога се образува този навик, да се повдигат нагоре? И после, като те видят, ще се скрият в дупката. Аз наблюдавам, има в наше-

то място шурци, те не се крият За пример, като се приближиш, шурецът със задницата си влиза, той като философ, оттегля се като млада булка – като види някой старец, само поклон му прави Когато в лалугера, той, като дойдеш, веднага се скрие, обърне задницата си А шурецът ти прави почит с лицето Хубаво

Туй поведение на лалугера у хората съществува Някой има да дава пари на някого, той се разгневи, обърне гръб, казва «Аз нито пет пари не давам» Питам този човек, самият работил ли е? Не, той е лалугер, ако той би се повдигнал на краката си, щеше да му прости онзи А другият там, той е шурецът, той обръща лице, казва «Господине, почакай ме малко, сега нямам, като имам, ще ви дам И после, казва, ще ви попея малко» Разрешава се просто въпросът

В природата трябва да се изучава характерът на животните Може да придобиете от навичите, да поправите много свои погрешки, при това да придобиете някои добри черти Цялото животинско царство не е нищо друго, и растителното царство – то е човекът, разложен на своите части Съзнанието на човека е разложено в цялата природа, в растенията, в камъните, в животните, в рибите, в реката, във въздуха – навсякъде Следователно да изучавате природата значи да изучавате състоянията на своята душа Туй е философията, великото в живота Туй е само за Земята, пък като речете да изучавате небето, то е за бъдеще В туй отношение всички науки имат цена В туй отношение да ни дадат всичкото знание, което има, то е колективен труд на цялото човечество Тези гениални хора, които седят зад, подбутват човечеството и сегашната наука е за тях

Не се стремете да измените вашия характер! Характерът трябва да се очисти, да се облагороди Сприхав си – бъди сприхав, нищо повече, ама справедлив сприхав После, малко яваш си – нека да бъдеш, не се старай да станеш сприхав Кой какъвто е, да си бъде на своето място Разнообразието, то е една красота в живота Пък ако си бързорек, и него не

изменяй, и то е хубаво Трябват и бързореки Или някой никак не говори Той мяза на една затворена курна* – малко вода има Бързорекият обилно вода има Олга, защо се смееш? «Сега казваш да си бъда такава, каквато съм си, ама някой път се караше » В сряда аз ви се карах, че не сте такива, каквито сте си, а искате да станете други Резултатът е да върви всеки на своето място Ако заекът вземе, че си тури човешка форма, тури си цилиндър, ръкавици, ще стане ли той човек? Пак си е заекът – като притупа нещо, хукне В живота нека всеки има тези качества, те са хубави Ако си страхлив – хубаво, ще се научиш да бъдеш благоразумен Ако си сприхав, ще си вършиш работата Сприхав – разбирам един кон, който си върши работата, не го бий, него

Мен ми разправяха за един кон във Варненско, наричал се е Колаккас Бил конят на Ат [Атанас] Черибашията в Николаевка Вземал го той много слабо конче, но много умен кон станал Когато Черибашията го няма в хармана, върви бавно, рита Щом види Черибашията, като се засили, като го види отдалече, диканята наоколо бяга Питам, сега Кое е, което го заставя да бяга, като види Черибашията? Конят има обич вече Те двамата са се обичали

Един закон има в света – Любовта винаги боготвори Имаме в историята египтяните, те боготворят Аписа** Любовта се познава по това, че когато любиш нещо, трябва да го боготвориш Не го ли боготвориш, твоята любов не е пълна Следователно, ако ти имаш известна идея в себе си и не я боготвориш, тя не е идея Идеята, която имаш за основното в живота си, трябва да я боготвориш Ако човек боготвори един Апис, змия, заек – човек трябва да има една свещена идея, защо да не я боготвори? Когато любиш, трябва да боготвориш нещата

* курна – диал 1 каменно или циментово корито под чешма 2 чучур на чешма

** Апис – египетски бог на плодородието, в образа на бик

Ако любиш, ще те любят. Не може да ви обичат, докато не обичате. Ако ние обичаме Бога, считаме Го за идеално, понеже Той обича. Бог ни боготвори, всичко жертва заради нас. И ако някой път ни наказва... Той не ни наказва, Той никого не връща от кривия път – Той иска да ни направи като Себе Си. Човек има в света едно велико предназначение. Идеята за Бога трябва да бъде в него една свещена идея. Тя е идеята, която дава мощ на съвременната наука, на всичко в човека. То е идеята за Бога.

И тъй, с колко качества се отличава Любовта? Как определяте вий Любовта? И всеки един от вас се срамува, като му кажат, че е написал едно любовно писмо. Сега, как трябва да започне едно любовно писмо? (– Скъпи и обични.) Обичният не може да бъде скъп. (– Безценен.) Нито скъп, нито безценен. Много е мъчно да се назове онзи, когото обичаш. Най-трудното нещо е да назовеш туй, което обичаш. Не можеш да му намериш името. Ние чувстваме, че като го кажем, идеята се понижава. Ние всички съжаляваме, че нашите любовни писма не са написани тъй, както трябва. Всичкото нещастие е там. И се тюхкаш, тюхкаш, все съжаляваш и после се срамуваш, че не си го написал тъй, както трябва. Но знаете ли кога човек може да напише най-хубавото любовно писмо? Я ми кажете, според вас. Аз засягам този въпрос принципално, аз говоря за Любовта тъй както е в природата, както се изявява. Човек все ще дойде един ден да напише едно любовно писмо. Като идете при вратата на Небето, най-първо ще ви дадат една хартия, ще се яви един ангел, ще ти даде едно златно перо, ще те накара да напишеш едно любовно писмо. Ако го напишеш – хубаво. Ако не го напишеш, ще те върнат назад. Туй е цяла истина. Все ще намериш някого в рая да му напишеш едно любовно писмо, като четеш писмото в рая, да го одобри и да каже: «Пуснете го, той може да живее при нас.»

Ще бъде много хубаво да образуваме сега един клас, най-първо трима, и да ги приемате само който може да напише

едно любовно писмо. Сега, в този клас ще ви дадем една матура: да напишете първото любовно писмо. То ще бъде матурата, след туй писмо може да приемете вече една малка диплома. Ако ви е срам да го четем, няма да го четем – в плик, няма да се отваря. И после, като го четем, да се не срамувате. Сега ще се пригответе за матурата. Ще почнете да събирате материал. (– До кого ще се отнася писмото?) Вий сега пригответе писмото, материала. (– Може ли без обект?) Едно любовно писмо сега ще напишете. Сега, представете си следущото в алегоричен смисъл. Представете си, че онзи, когото вий обичате, Провидението го е превърнало на едно кокиче. Вий ще пратите писмото на кокичето. Пък той не може да стане като вас. Като четете писмото на кокичето, той ще ви слуша, ще въздиша. Вий ще се радвате, а кокичето ще въздиша. Защото може да пишете някому само който може да ви слуша, без да прави никакви забележки. Писмото е любовно, като го четете някому, той не трябва да направи никаква забележка, абсолютно никаква критика. Като го чете, туй трябва да бъде един авторитет. Върху едно любовно писмо не може да се критикува. Ще го четете като евангелие.

Аз съм ви привеждал този пример: Един български студент тъкмо мислел да се самоубива в една от колегиите. «Мисля, казва, да си поживея поне малко.» Ляга на кревата и мисли каква смърт да избере. В туй време слуша, в съседната стая някой пее: «Където и да ходиш, аз все за тебе мисля.» Тези думи, като ги чул, всякаква мисъл за убийство изчезнала. Нали е хубаво любовно писмо? «Където и да ходиш, за тебе мисля.» Една песен е тя, обикновена песен. Този закон е верен: Където и да ходиш на Земята, каквото и да правиш, падане, ставане, погрешки – има Един, Който всякога мисли заради нас. То е хубавото.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ПЛАНЕТНИ ВЛИЯНИЯ

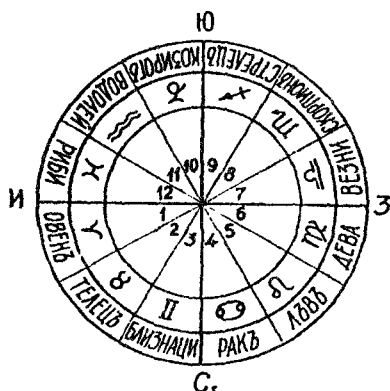
Година VI (1926–1927)

26^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 27.ІІІ.1927 г.

(*) САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ
КЪМ ИСТИНАТА.

(Размишление.)

(Чете се резюме на темата: «Причини на индивидуал-
ните погрешки».)

фиг. 1.

Зодиакът, който виждате на фиг. 1, представя пътя на физическото развитие на човека. Кръгът, който изразява зодиака, е в постоянно движение. През всеки 25 000 години кръгът прави пълно обръщане. Значи, след 25 000 години

ще го видите на същото място, на което е днес. В сегашната епоха равноденствената точка е в областта на съзвездието Водолей.

Като ученици, вие трябва да се занимавате с външния свят, да изучавате и Земята, и небето. Изучаването на небето помага за развиването на човешкия ум. Изобщо, външният свят оказва влияние върху подсъзнанието, съзнанието, самосъзнанието и свръхсъзнанието на човека. Някои считат, че астрологията е отвлечена наука, вследствие на което изучаването ѝ няма никакво практическо приложение. От астрологическо гледище, какво влияние имат звездите върху човека? (– Влиянието на неподвижните звезди не е конкретизирано.) Сегашните астролози изучават влиянието само на ония неподвижни звезди, които са близо до зодиака.

Зодакалният кръг е разделен на 12 равни части, наречени домове. Всеки дом е свързан с определено зодиакално съзвездие. Следователно всеки дом служи като резервоар, в който се влива, ако не всичката, то поне част от енергията на звездите от съзвездието, с което е свързан този дом. В който дом влиза човек, под негово влияние се намира. За да разберете влиянието на звездите, вие трябва да изучавате тяхното естество. За пример какво е влиянието на Овена? Овенът оказва влияние върху главата, мозъка, лицето. В умствено отношение дава активна мисъл. Той дава холеричен темперамент, който е активен, деятелен. (*)

Задачата на човека се заключава в [това да се] хармонизира, да влезне в правилно отношение с всички звезди. Човек не възприема правилно енергията на видимия козмос. Сега енергиите, които човек възприема, са струпани само в известни области. Вследствие на това туй натрупване причинява сегашното неспокойствие на човешкия дух. Някой път всичко има и пак е недоволен. От какво произтича недоволството – натрупване има на излишни енергии. Всякога, даже най-прекрасните енергии, ако се натрупат, ще причинят едно тягостно състояние.

Астрологията е една наука, която ще ви покаже кога да започвате известно предприятие. За пример искате да прогресирате в науката – кое ще бъде първото стъпало в зодиака? (– Астролозите смятат за научни или индивидуални знакове въздушните: Близнаци, Везни и Водолей. Учени, художници, философи, 75% се раждат или под Близнаци, или Везни, или Овен и същевременно Скорпион и Дева – тези 5 знака са най-вече застъпени. Три знака са въздушните, [три – водни,] три – земни, три – огнени.) Огнените към кои спадат? (– Това са хора активни, волеви натури.)

Трябва да има вещи хора по астрологията, които да показват пътя на онези, които са изгубили пътя си. Много хора в света не може да успеят, понеже са изгубили пътя си. Нали сте изучавали разните плодове – някои хора имат обич към известни плодове, понеже растенията спадат под влиянието на планетите. Черешата към коя категория спада, какво влияние? (– Венера.) По какво се отличават формите, на които Венера влияе? (– Розов цвят или червен, форма – кръгла.) Ябълките? (– Също спадат под влиянието на Скорпион и Венера.) Всички растения съдържат разни енергии, на които планетите са носители. А планетите са свързани със звездите извън зодиака. Когато искате да измените във философско отношение вашия характер, трябва да употребявате известна храна – или череши, или сливи, или портокали, или лимони. Чрез плодовете човек може да си въздейства. При това – чрез четене на някои писатели. Трябва да разделите и писателите. За пример романите на Жул Верн [към] кои спадат? Виктор Юго, Сент-Ив, Кант, Лаплас, Толстой? (– В Юго – Слънцето и Юпитер.) При едно четене трябва да систематизирате всички списатели съобразно с астрологията и в разните възрасти човек да избира.

За бъдеще храната ще бъде съобразно с развитието – всеки ден ще имаш определена храна. Днес ти е определена храна от Венера, утре – от Меркурий, всеки ден ще гледаш. На втория ден пак ще започнеш. Ще избираш авторите по съ-

ния начин. В понеделник, във вторник, в сряда, в четвъртък. Ще изберем няколко автори и ще направим един малък опит. После, ако дойдем до духовната наука (...) астрологическите закони. За пример за страха коя планета влияе? (– Сатурн.) Зависи. (– Луната, Меркурий.) А омразата? (– Марс.) Влюбването? (– Венера.)

Сега, аз не говоря за любовта. Влюбването аз наричам «любов от захар». Захарна любов я наричам, която се разтопява. Чувствата, влюбването не е едно качество на душата. Влюбването, това е една красива дреха, тъй, за Великден. Дрехата я облечеш, после пак я съблечеш. Не е едно постоянно качество. Преходно състояние. Когато едно преходно състояние у вас изчезне, не съжaliaвайте, то е едно детинско състояние. Загубата считаме ние като една вътрешна промяна, за да дойдат онези истински качества у човека.

Кое считате вий едно съществено качество? Дето казват, човек да има характер. По какво се определя човешкият характер? Първо: характерът се определя, да устояваш на думата си. И никога [човек] да не обещава онова, което не може да направи. Обещавайте, което можете да направите. Преди да обещаете, обмислете хубаво. После, човек с характер, каквато и погрешка да направи, той я изправя, той никога не оставя. Каквато да е погрешка, той я изправя. Може да му вземе цял живот – но ще я изправи. Не съжaliaва, но я изправя. Па и доброто, което има в себе си, характерният човек го проявява. Той може да направи опущения, всеки един човек може да направи опущения, но ги изправя. Съвършеният човек, и той ще направи опущения.

Питам ви сега: Ако срещнете една отровна змия, какво бихте направили? (– Трябва да я убиете или да ѝ извадите зъбите.) Всякога един недъг, който се явява в нас, това е образът на едно предипотопно животно. Недъзите, това са предипотопни същества, които се проявяват в характера. Мяркат се някакви образи. Животински състояния, които се проявяват и не можем да ги задоволим. Има предипотоп-

ни желания, които сега се проявяват, но такава храна за тях няма – условия няма. Не може да ги храним. И се проявява – докато умре, то те измъчва. На туй желание трябва да намислиш съответстващо желание при сегашните условия, да пренесеш неговата енергия. За пример вземете мравата – на какво от предипотопни животни прилича? Гущерът – на какво?

Следователно, ако имате едно желание ненаситно, да имате всичко, то е едно от тези предипотопни животни (динозауруси, ихтиозауруси, игуанодони и др.) – не може да живее сега. За пример желание имате да се прославите, че всички за вас да говорят. То е невъзможно. Даже и боговете, и те не могат. Вие имате едно желание цял свят да говори за вас. То е допустимо, но не може да се реализира. Най-видните писатели, Виктор Юго – хотентотите какво знаят за него? Бетовен – че какво знаят за него? Знаят културните хора. Тези културни хора, те важат за нас. Но тези културни хора, и те нямат еднакво мнение за Бетовен. Онези, които боготворят Бетовена, те са 1000–2000, не са повече. А онези музикални гении, те не са се изявили. Които са писали чрез Бетовена, тези гении, цели общества са те, не са казали последната си дума. Те ще дойдат пак. Днес празнуват празника на Бетовена – компанията Бетовен. Те не знаят кой е председател на тези гении. Според този закон, те ще дойдат, ще се проявят и ще създадат нещо по-хубаво, по-гениално. Няма условия още Бетовен. Той съществува сега, но той е обикновен музикант. И той не се съзнава, композира такива, малки работи. Малко знае да свири. *(Преродил се е той.)*

Вас ви се вижда, че е чудно. Вземете един философ, като дете на 1–2 години не може да бъде гениален, няма възможност да бъде гениален. В него геният спи. Трябва да има разумност. Организмът не е в състояние да издържи туй напрежение. Гениалност разбирам, когато нервната система е готова, силите са готови. Всички сили трябва да се приготвят от по-рано...

Вие сте изучавали хиляди години небето. Всеки ден може да си избирате по една звезда и да се влюбвате в звездите. Някои от вас се влюбват и се разлюбват. И когато говорят и пишат писма на една звезда, тя ще ви погледне, ще ви се усмихне. А някой път няма да ви приеме. Ще си тури воля. Някой ден небето е облачно. Тя е като онази мома, която не си показва лицето на влюбения. Когато звездите ви се показват, достатъчно е, в туй се облагородява душата на човека. Аз не искам да направя Любовта като нещо прозаично. Любовта е най-възвишената. Това е човекът и единственото, благородното, което повдига човека. Човек е Любов.

А за да разбереш Любовта, трябва да разбереш проявения свят. За да разбереш Любовта, трябва да разбереш най-първо качествата на всички души. Всичките да ги знаеш по име. Тогава може да говориш за Любовта. Колко такива души вий познавате? Също и вас познават ли? Някой път ви считат гениални, някой път – не. Някой път казват: «Аз мисля, че този момък е талантлив», а след време – обратното.

На всички ви трябва сила. Някои от вас сте в духовно отношение анемични. Вашата анемия произтича от непостигнати желания. Щом във вашата градина не могат да виреят тропически растения, сейте такива, които виреят в умерения пояс. Вас ви е мъчно, че нямате портокали. Сейте ябълки, карамфили, не сейте тропически растения. Не е хубаво да сееш цветя и да увяхват.

Сега, ще преведете: Имайте желания, които да устояват – не да увяхват. Имайте едно желание, което може да устои на всички изпитания в живота. Да допуснем сега: характерът ви по какво се отличава – като имаш един приятел, да се не съмняваш в него. Нищо повече. То е характер. Съблязниш ли него, и себе си ще съблязниш. Щом се съмняваш в него, и той ще се усъмни в теб. Следователно вий един други се разрушавате. Вий някой път се смеете на себе си, казвате: «Едно време, като бях малко детенце, правил съм много глупави работи.» Глупавият в младини е глупав и в старини.

Ако детето е глупаво в началото, и в най-цветуща възраст е все глупаво. Умното дете отначало е умно. Наблюдавайте малките деца. Може да правят детински работи, но те са красиви неща. Детето прави известни постъпки, например някой път нареди камъчета, кукли, стане учителка, почне да ги учи. Ще кажете: «Колко глупаво!» Не е, идеално е. Учи ги, тези кукли, поред ги туря, наказва ги. Какво лошо има в туй? Къде е глупавото? Ами когато един търговец събере сто свине и почне да ги възпитава? Кой по-високо седи: туй дете или онзи свинар? Онзи ще продаде свинете – кой от двамата по характер седи по-високо? Детето. Вий ще кажете: «Те са глупави, детински работи, с кукли се занимава.» Не е. Във всяка една кукла има известна идея. Туй дете не е тъй глупаво. То е представено тъй, то иска да бъдат куклите живи. То казва тъй: «Ако аз съм едно божество, ще направя тези кукли живи.» То знае, че не може да ги направи, понеже не е могло да ги направи. Да не мислите, че детето е било глупаво – то предполага, че са живи куклите.

Толстой разправя за една своя опитност. Когато се пробудило неговото съзнание, когато го повивали като дете, усетил се, че го стегнали с такъв въркозун, и той се възмутил: как да го свържат, че да не си маха свободно ръцете! И след това казва, че туй чувство изчезнало, но все помни туй чувство на възмущение като дете, че са го свързали. И после човек се примири, казва: «Ще търпя, докато израсна, да ми снемат този повой, да бъда свободен.» Туй е хубаво.

Много пъти вашите идеи, окръжаващата среда, вашите приятели, бащи, майки свържат ви с повой. С негодувание приемате. Но понеже растете, след време ще ви освободят. Вий ще чакате времето, докато ви освободят, и тогаз ще се проявите. Ще чакате благоприятното време и в дадения случай ще работите най-малките работи. С кукли ако си играете, по всички правила как трябва да си играете. И може да се нареди за всяка година с какво да се занимава детето. Цяла програма може да има за вас – кой на колкото години е,

да му кажем с какво трябва да се занимава. Вий турите четене. Казвате: «Остаряхме, станахме възрастни.» Кой е възрастен? Възрастен човек е този, който може да хване колелото на живота, да го завърти еднаж. Туй колело е толкова голямо – като го завъртите, цялото колело, вий ще обиколите вселената еднаж. Туй, голямото колело, за един ден не се завърта и за една година, и за 10 години, но трябва ви най-малко 120 години, за да го завъртите еднаж при сегашните условия. Колелото на живота се движи медлено* и не се старайте да усилите движението на това колело, понеже обратните резултати на туй движение са лоши.

Сега, в туй отношение ще изучавате астрологията, ще видите кой кога е роден, кои планети имат влияние. Не че абсолютно, но оказват влияние. Влиянията, това са възможности. Вий не считайте влиянията в лош смисъл, това са възможности, чрез които можете да черпите известни енергии. Да кажем, страхлив сте – потребно е влиянието на Марса. Разсъдливост – потребно е влиянието на Меркурий. Мекота – Венера. Трябва ви въображение – Месечината. Тези елементи, с които трябва да смекчавате условията на живота. После, трябва ви живот, енергия, радост, веселие – ще внесете енергията на Слънцето. Ще се събирате, ще се групирате. Класът може да състави цяла една система. Няколко системи може да се образуват, в зодии ще се групирате, и после ще се групирате кой към коя планета спада: Марсианци, Венерини типове, типове на Слънцето – тогава всички ще оказват влияние. Тя е една наука, която ще внесе малко светлинка в живота ви. След като преминете тази фаза на вашето духовно детинство, вий ще дойдете в друга област на духовния живот. Ще ви се дадат по-големи възможности, по-голяма свобода, отколкото може да имате сега. Повече средства ще ви се дадат. Но при сегашните средства, които има-

* медлено (от рус.) – *книж. остар.* бавно.

те, трябва да постъпвате разумно. Смехът към коя планета спада? (– Венера.)

У себе си човек има право да запази само едно недоволство. Знаете ли кое е? Недоволството, че не сте можали да приложите известни добродетели в дадения случай. Всякога да сте недоволни, че през деня не сте приложили известни добродетели. Недоволството да бъде само подтик за прилагане на известни добродетели. Добродетелите – качества за вашето развитие, тясно са свързани с живота ви, от тях зависи вашето бъдеще. А от другите неща бъдете всякога доволни. За всичко да бъдете доволни, само едно недоволство е достатъчно. А нека да има хиляди доволства. Трябва да сте доволни от всичко. Мнозина от вас са недоволни от положението си в живота – бихте ли желали вий сега с някой африкански главатар да си размените положението? Може да ви пратим в Африка. Питам ви сега: Бихте ли си разменили вий положението с положението на една царица в някой кошер? С каква абсолютна преданост и послушание и с какво усърдие работи! Хубава, красива черта – тя не мисли за външните неща на света. Вий работете, като че всичко имате в света. И тъй, нека пчелите ви бъдат едно насърчение. Мравите, дърветата, всичко да ви бъде насърчение.

Според астрологията откъде произлиза анемията, кои планети влияят? (– Като разглеждат жизнения проблем, смятат за мъжа, че физичната сила се предава от Слънцето. Ако Слънцето получава лош аспект от Сатурна, жизнената сила е по-слаба и човек може да страда от малокръвие. А за жените е Луната – ако се намира в дисхармоничен аспект с Марса или Сатурна.) Луната е свързана с религията, с формите на живота. Под думата «Луна» ще разбирате религията. Всяка една жена е силна, докато е религиозна, а човек е силен, докато той е духовен, справедлив. Жената трябва да бъде религиозна, а мъжът – духовен. То е само един аспект. Това е едно временно състояние. За анемичните от вас, кой-

то е обезсърчен, какво разбрахте, как ще се лекувате? Кажи, Олга!

Сладките плодове, киселите, лютите – кои към кои спадат? Сладките – към Венера. Киселите – към Меркурий. Лютите – към Марс. На три категории може да разделим планетите. Сладките и киселите, те произвеждат изобщо реакция, а другите действат лечебно. Понеже българинът е Сатурнов тип, много пиперки обича. Англичанинът – Марсианец, сладки и кисели обича. Българинът обича кисело и люто, а сладко не обича. Всяка една възраст си има своите храни. Въпрос, който тепърва трябва да проучвате. Следующия път може ли да дадете една таблица за тези плодове, които имаме в България – кои към кои влияния спадат?

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

СКРИТИ СИЛИ

VI година (1926–1927)

27^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 3.IV.1927 г.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

Кои са основните положения на миналата лекция?

Може да направите следния опит. Ако някои от вас имат обикновена треска. Обикновено за треска колко хинин вземате? 30 сантиграма. Вий вземете 25 сантиграма мислено. Идете в аптеката, вземете, вижте какъв резултат ще даде. Да видите може ли да произведе същия резултат както действителния елемент. (– Мисълта трябва да бъде много силна.) Не много силна, само трябва да бъде концентрирана. Този опит ще направите, да покаже доколко вашата воля може да владее. Вий ще придобиете една самоувереност. Много положения може да се твърдят за елементите, без човек да е направил опит. За пример, сега ако аз взема един лимон и почна да го режа пред вас, нали ще ви потекат лигитите? Защо лимона? Ако взема ябълка, ако я режа пред вас, нищо, но лимон щом почна да режа, най-малко, слюнки ще се наберат в устата.

В живота, в празното си време човек трябва да се учи да контролира елементите. Има една задача при възпитанието на човека – да организира елементите. Има известни елементи в неговото естество, неорганизирани. Трябва да ги ор-

ганизира. В нашия организъм има достатъчно хинин да излекува треската. Организмът има своята аптека. Ако вие концентрирате вашата мисъл, онези, лечебните клетки, вътрешните лекари-специалисти, щом вземете хинина, ако мисълта ви е силна, тези клетки, които се занимават с лечението, те ще извършат този процес. Разумни същества, малки душички, много разумни са те. А често с отрицателната мисъл, когато се прекъсва мисълта – ти вярваш, после казваш: «Може да не е така.» С това се прекъсва мисълта и вследствие на това вашата мисъл в света не се реализира. Много мисли и желания са останали нереализирани. И когато мисълта е слаба, желанията не се реализират – и обратното.

Аз забелязвам, има животни, които разбират този закон. Имам две котки, които със своята мисъл ме извикват вън. Седи едната котка, концентрира мисълта си, казва, че е гладна и казва какво ѝ се яде. Ще дойде – има особен начин, тъй, като мине, ще се поглади, разполага те. Минава някой беден човек, ти не си разположен да отчупиш и дадеш на този бедняк, а минава котката, поглади се, отваря се сърцето ти, готов си да дадеш половината от хапката си. Как ще си обясните този акт? В котката има непрерывност. Хубаво е човек, на когото концентрацията на ума е слаба – тя ще му предаде сила за концентриране. Тя е отличен адепт за концентриране. Седи някой път два часа пред дупката на някоя мишка и гледаш: мишката излиза из своята дупка – измича* я. Три-четири дена може да седи пред дупката всеки ден, докато хване тази мишка. То е концентриране.

Великите задачи в света изискват голяма концентрация. Вземете известни математически проблеми – каква голяма концентрация изискват! Седиш съвсем оплетен, тъй, като погледнеш тази формула, тези елементи представят цял един хаос – и мислиш. И като от невидимо, тази задача почне да се разяснява, разнищва се естествено, и най-после дойдеш

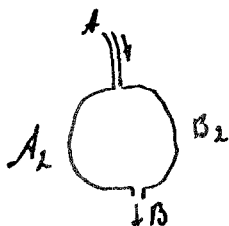
* измичам – *диал* измъквам

до известно положение – проблесне ти основната мисъл, която разрешава тази задача. Гледаш: задачата – трудна, но може да мине ден, два, три, може цял месец. Колко време седи математикът и не може да я разреши, трудна е, много елементи има, такива, неизвестни елементи, а вие искате да постигнете едно ваше желание – то е така преплетено. То е възможно – трябва да знаете начина, пътя, по който трябва да минете.

За пример имате едно обикновено състояние, неразположение – тъй човек усеща нещо в слънчевия възел свито. Или тупане в слепите очи, неразположено, нервно, вие се свят – едно аномално състояние. Питам: Как ще измените състоянието си? Как го изменяте вий? Има един начин в природата – ще страдаш, ще мине един, два, три дни, ще мине колелото. Някой път може да мине цяла седмица, цял месец едно болезнено състояние. Но като се наберат ред такива състояния, разслабват нервната система, разслабват дейтелността на мозъчните центрове. Човек не е концентриран и слабо учи.

Болките изобщо имат за цел да се концентрира човек. Няма по-силен стимул за концентриране от болката. Болестите са един начин за концентриране. Боли те кракът – забравиш всичко, все в крака си мислиш. Опасността е друга: концентрираш се на този крак, тъй може да влезе в ума ти, че тази болест, наместо да я излекуваш, ще я засилиш. Като мислиш дълго върху болестта си, ще дойдеш до убеждение, че този крак е неизлечим.

Сега, откъде идва туй второ положение? То е една несамонадеяност в законите на природата. Кракът на човека – той не може да остане хром по никой начин, то е изключение. Само когато човек ще извърши едно голямо престъпление, за да се избави душата му, тогава казва Христос: «Отрежете уда» – отколкото цялото ти тяло да остане здраво, а да изгубиш Божественото и възвишеното в себе си.

Фиг. 27.1

Сега, често казват, че когато двама хора станат положителни, отблъскват се – но кога става? (Фиг. 27.1) Тези са две лица: A_2 , B_2 . Представете си, че от горната част идва известна енергия. Ако долу отворът е свободен, имате свободно движение. Този свят не се проявява, той е целокупен в себе си, но ако вий затворите изхода на тази енергия, а отгоре този напор продължава, какво ще стане? Тези, двете личности, A_2 и B_2 , ще почнат да се отдалечават. Когато хората се отдалечават, енергиите отвътре действуват. Тези, двамата господа, които се отдалечават, имат един общ знаменател – напора. Енергията е отвътре. И двамата имат едно и също желание. Изменете сега, турете две желания в двамата – веднага ще измените тяхното състояние. А да турите две желания, значи да (...) Ти може да подпушиш себе си и да се яви същото. Не само отвън с приятелите си можеш да се отдалечиш, но съмняваш се някой път в идеите, които имаш. Раздвоява се мозъкът, лявото полушарие мисли по един начин, дясното – по друг начин. Решаваш в един момент да извършиш нещо, а в друг момент решаваеш обратното, решавааш, решавааш и идеята остава нереализирана. Всяка идея трябва не само да постъпи в човека, но трябва да има място, където да може да се реализира. Нашите идеи трябва да се реализират във външния свят.

При сегашното състояни^е душата на човека не живее в тялото. Тя чрез личността има съприкосновение. Личността е, която живее. А идеите на личността са ограничени. Идеите на човешката душа, за които той копнее – усеща, че нещо му липсва. Неговата душа не е дошла да се всели напълно, той усеща, че му липсва нещо. В личността се явява някой път амбиция, но тя не знае как да постигне.

Туй раздвоение, което често чувствате, се дължи на това, че вашата личност не е скачена с вашата душа. Или – личността ви трябва да почне да се интересува от душата ви. Тогава тя ще даде друга насока на живота ви. Когато душата дойде да живее с личността, тогава се ражда гениалността. Човек не се ражда гений. Душата отпосле идва. Как мислите, ражда ли се човек гений? В какво седи гениалността? Той не се създава, а се ражда. Създаването е механически процес, а раждането – органически. Кой го ражда? (– Идва със своите способности от друг някой мир.) Между личността и душата има второ състояние, което се нарича индивидуалност. Геният се крайно индивидуализира. Човек, на когото личността е силно развита, на физическия свят взема повече ширина. Индивидуалността скачва личността, временния живот, с вечността. Чрез личността той иска да реализира известни свои идеи, може да е музика или поезия, но за себе си. Ако би можал само, би писал поезия. Гений – това е едно състояние на неговия ум, когато всичките му сили са в положително развитие, той може да се прояви във всяко едно направление. Като при обикновени условия той не усеща никакви лични мъчнотии. Може да бъде изразител на една велика идея вътре и да я изнесе. В българския език на думата «гений» са дали специфичен характер. На гръцки какво значи «генеза»? (– Произход.) Туй, откъдето може да започват нещата. Гениалният прави нещата достъпни на окръжаващите.

Всеки от вас в известен случай може да бъде гениален. Вий сте гениални, без да можете да проявите вашия гений. Допуснете сега, че един, който е завършил своето образование, докторат има, а друг завършил, но няма тази титла. И двамата пишат еднакво хубаво, но на кого ще се уважи съчинението повече, при сегашните условия на живота. (– На този, който има диплома.) Защо така? И природата дава дипломи. Нейните дипломи са красиви. Гениалният човек, организъмът му е изтъкан от една фина материя. Нервната му

система е един добър проводник, в нея няма натрупани никакви излишни вещества. Мозъкът му, ако се разгледа под микроскоп, клетките му имат особена форма. Крачката на пирамидалните клетки [се] различават. Много голямо различие има. Някой ще каже, че гениалните хора са били грозни. Но тази грозота – това са сенки. Една планина в известен случай е грозна, когато хвърля сенки. Щом я огрява слънцето, красива е планината. Някой път някой гледа гениалните хора, когато слънцето залязва, и ги намира грозни. Не са грозни. Гениалният човек не може да бъде грозен. Някой смесва някои особени специфични таланти – талантът не е гениалност. Гениалността, то е целокупността на всичките му таланти. В сто години се раждат няколко гениални хора, в хиляда години се явяват няколко светии, а в две хиляди години се ражда един Учител. Гений е тяло на светията, а светията е облекло на Учителя. А Учителят е проявление на Бога.

Геният, той е още на физическото поле. И затуй всякога казват, че гениевите имали много такива особености у тях, някои специфични слабости. Преди 20–30 години младежите, когато изучаваха гениалните хора в гимназиите, Шекспир, казват, имал такъв недостатък, намираха тази слабост в себе си. Казват: «Мяза на Шекспира, мяза на Байрона.» Почват да изучават такива гении – после станат такива едни, отрицателни гении. И действително всички гении си имат по една слаба черта.

Вземете Толстой – гениален, той имаше една слабост. Ходеше няколко пъти в гората да се самоубие и мисли, мисли, и най-после, като не можа да намери дърво... Мисли да се самоубие, няма смисъл в живота. И най-после, сенките на гората, тези сенки между дърветата – от тях разбрал смисъла на живота. Казва: «Мойто положение прилича на злия разбойник, за когото нямало дърво, на което да се обеси.» Тогава той казва: «Само един разбойник може да бъде разпънат. Първият разбойник беше разпънат и нямаше какво

да прави, казваше на Христа: «Помни ме в царството Си!» И аз съм един жив разбойник, но не мога да се убия. Трябва само да работя и да направя всичко, каквото може, докато и аз чуя гласа на Бога. Че и аз мога да влезна в царството Божие.»

Сега, и вий, ако някога търсите някое дърво... Геният всякога ще търси едно дърво. В гениялния човек личните чувства са много силно развити, той е като кон, прах не дава да падне върху него. Ако се осмелиш да му кажеш някоя погрешка, втори път няма да те срещне. Той не че не знае погрешките си. Той, само като те погледне, само от лицето ти ще познае – не му казвай, че не струва; той, като го прочете, ще забележи какво не достига. Ще изправи погрешката си. Толстой, който е бил умен, много свои произведения е чел на децата. Той казва: «Ако тези могат да ме разберат, тогава другите нямат извинение.»

Сега, първото състояние – трябва ви самообладание. Поставете в ума си идеята така. Щом си разтревожен, ще си кажеш, че ти живееш в един свят, където има пълна хармония и около теб има разумни същества, които са разрешили този въпрос, който ти не можеш да разрешиш и тези разумни същества, ако ти си разумен, те са готови да ти помогнат, да ти услужат. «Ама как?» Например баща ти е богат, обича те, но ти си го обидил, седи отдалеч. Години не ти върви работата – сиромашия, ти чакаш да ти пратят баща ти и майка ти, но те са умни. Какво се иска от теб? Просто да идеш да си признаеш погрешката. Само една дума ще кажеш на него, и сиромашията и недоволството, всичко тъй ще се махне. А вие ще кажете: «Аз съм глупав човек, Господ ме е създал тъй.» То е една обида. Самото положение не е вярно. Или ще кажете: «Аз съм лош човек.» То не е вярно. Че постъпваш лошо – вярно е; че известни задачи в живота не можеш да разрешиш – и то е вярно. Но тази задача е възможно да я разрешиш – и то е вярно.

Стремете се всички, докато сте млади, да не губите своята мекота. Гледайте да не се ожесточавате; да усещате в слънчевия възел една мекота, пластичност. Мекота както онази, хубавата изворна вода. Мекота, да има пластичност, че откъдето минава, да изчиства, освежава. Мекотата у човека има свойства на течност – мекота трябва. Често умът страда от сухота, влага няма той. Някои умове са много сухи. И действително, ако влагата изчезне, ще почне да се топи тялото ви, всички мазнини – с много мазнини работата не върви, но когато изчезнат съвсем мазнините, пак е лошо. Малко мазнини ще имаш, колкото колелата да намазваш. Маслото и водата в организма трябва да бъдат в такова количество, за да се задържа топлината на тялото. Ще пазите едно правило: никога предната част на тялото да се не сгоява – всякога да бъде студено. Туй е едно от правилата. Да е гладко челото. Тук, долу, като се пипнеш, към слънчевия възел, там да усещаш топлинка. После, ръцете ви всякога трябва да имат една топлина. Студените ръце са един лош признак. Студените пръсти на краката – лош признак. Възстановявайте топлината на краката. Прекарайте ума си, прекарайте кръвта, докато се стоплят пръстите ви. Съответните центрове във вашия мозък ще почнат да работят. Прекарайте кръвта през пръстите. Те са малки опити, когато няма с какво да се занимавате.

Сега, много работи може да знаете за планетите, за Слънцето, а при това не знаете как да прекарате кръвта в пръстите си. Ако не можеш кръвта да прекараш в първия си пръст, ти приятелство с Юпитера не можеш да имаш; ако през средния – със Сатурн приятелство не можеш да имаш; ако през безименния не можеш да я прекараш – със Слънцето; ако през малкия не можеш да я прекараш, с Меркурий приятелство не можеш да имаш; ако през палеца не можеш да я прекараш, [с] Божествения свят не можеш да имаш. Може да имаш мисъл, но връзка, действителна връзка...

Има една известна приятна топлина – ще направите някой път опит. Има една топлина в тялото, като бутате пръста, той не е студен отвън, като се държи, усещаш, че от този пръст излиза топлина. И като пипаш, не е сух, но има една малка приятна влага. Някои ръце са влажни. Голямата влага не е нормална. Голямата влага, то е хубаво, но то е един лечебен процес. Ръцете отдолу не трябва да бъдат влажни.

Това са хигиенични условия, които трябва да спазвате. Не зная от вас колцина са боледували от главоболие. Главоболито, всякога гледайте да го избягвате. Щом дойде главоболие, на слепите очи – квас. Често в окултната наука има и други методи за лекуване на главоболито. Щом имаш главоболие, представи си пред себе си един свършено здрав човек, който няма никакъв недъг: на 33 години, без дефект, със свеж ум, свежо сърце – мисли за него, докато тази енергия от него мине в тебе, въображаемо. Ще намерите тези, здравите хора в света. От тях ще вземате. Всеки един здрав човек ще ти даде един метод.

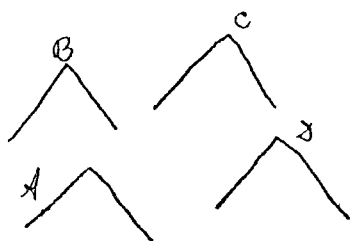
Аз ви привеждам пример – с каквито човек дружи, такъв става. Мнозина са ми разправяли: човек, за когото мисли... Ако се свържеш с някои хора, ти ще придобиеш техните навици. И доброто, и злото минават. Ако мислиш за здрав човек, тези енергии на здравето ще протекат и у тебе. Затуй колкото се може мислете за хармонични хора. Не си туряйте в ума някого, с когото сте се скарали. Мислете заради* някого, когото обичате. Не тази обикновена любов, която имате. Има една естествена любов. Обичайте хубавите неща, които природата е създала. Добрите хора в света ние ги обичаме. Те са образец и по телосложение, и по сърце, и по ум – носители на Божествения живот, на Божествените енергии, живата природа се проявява. Може да е някой лекар, професор – навсякъде, където мине, благословение носи. На-

* заради – диал. за.

всякъде ги има. Има ги и в София. София не би могла да съществува, най-малко 10 души има от тях.

В окултната наука има една опасност, тя седи в следущото: окултният ученик се заема да разрешава велики задачи и като не може, обезсърчава се. Започнете с малките тяжести, и в мислите. Ако искате да развивате вашата физическа сила, има ред гимнастически упражнения. Може с ума си, без да вдигате някоя тежест, може да развиете вашата сила да вдигате големи тяжести; направо почнете с 2, 3, 5, 10, 20, 30 кг – тъй, мислено ще турите под ръката си, ще направите един опит, доколко вашите мускули са силни. Мислено може да направите едно упражнение, тъй че да се изпотите. Като вдигнеш тъй мислено сто килограма с едната си ръка, да почне да излиза топло от челото ти, от тялото ти. Какво концентриране! Някой път, когато развивате някоя мисъл, трябва да усетите една малка приятна топлинка да ви обвие – и умът ви почне да мисли. Защото в дадения случай, когато човек се хармонизира, почне да мисли интензивно, всички, които вървят по тази линия на неговата мисъл, концентрират мисълта си и той стане фокус. Защото всяка една гениална мисъл не е единична. Закон на смиренето.

Да кажем, тези върхове: А, В, С, D (фиг. 27.2). Дотогава, докато сте един самостоятелен връх, вий не може да бъдете

Фиг. 27.2

гениален човек. Вий трябва да образувате една долина около себе си. Тогава всички енергии ще се стекат, вий ще бъдете фокус, от всички посоки ще се стича към вас. Затуй, когато се говори за смирение – само гениалният човек, само светията, само Учителят може да бъде смирен. Той трябва да стане една до-

лина, в която Божествената енергия може да се прояви. Всички тези хора са гениални, но в дадения случай те са върхове – къде[то] са съсредоточени. И където може да се проявят, те се радват. Друг ден, ако друг стане долина, ще изпращат енергията си в друга посока. Гениалните хора си помагат, на този закон се събират в колегиите, в гимназиите. Някой път учениците се обичат, хармонизират се, стават един друг[иму] стимул. Човек, ако е сам, по-мъчно учи. Когато живее с другите хармонично, явява се у него голям импулс. Съберат се другарите му, разправят, разправят, предметът му стане ясен. Силата на сдружението е там. Трябва да се разбират тези закони на мисълта. Тогава всички вий нормално ще се развиете. То не е един закон, който насила може да се наложи. То е един чисто вътрешен, душевен закон. Щом [го] изпълниш, тази енергия ще дойде от центъра.

Часът е 9.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

ОБРАЗИ НА РЕАЛНОСТТА

VI година (1926–1927)

*28-а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 10.IV.1927 г.*

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

Може ли някой от вас да излезне на дъската и да напише една мисъл в стихове? Не само стихоплетство – стихотворна мисъл.

«Бог самичък ме посея
и поля ме, да раста.» (*Паша*)

Какво разбирате под туй «Бог самичък ме посея и поля ме, да раста»? (– Схващам го като процес, който се отнася до душата.) Каква е разликата между «посева» и «насажда»? (– Семената се сеят, а растенията се саждат. Посяването предшества насаждането.) При сегашните условия, при които живеем, ако се възстанови мисълта, че едно семе живее, има съзнание, то е друго. Едно съзнание може да внесе една тягостна мисъл. Седиш на един камък, мислиш, че той има съзнание, мислиш, че ще го натиснеш. Ходиш по тревата, мислиш, че има съзнание, почнеш да се огрешаваш. Като казваш: «Всичко има съзнание» – има и тела, в които няма съзнание. На тях имаме право да ходим отгоре – те са без съзнание. Едно безсъзнателно същество, като седнеш отгоре му, усеща голяма приятност. Ако не седнеш, усеща голяма скръб и страдание. То е контраст в природата. А съзна-

телното същество, като седиш отгоре му, твойто съзнание му придава и то се усеща в нещастие. Съзнателните същества не обичат да ги ограничават.

Тогава, как ще разберете вий идеята безсъзнание? Животът в този смисъл не е диференциран. Болките всякога идват, когато човек се отдели, индивидуализира, в него се образува личността, желания, известни мисли, тогава той се усеща така – ограничен. При сегашния живот всеки един човек мяза на една напълнена бомба: малко се изисква – веднага се запали и избухва. Тъй, както се възпитават, хората достигат до едно състояние, в науката го наричат разслабване на мозъчната система, нервите не може да издържат, не са достатъчно калени, има голям наплив на енергия, която минава и разслабва нервната система. Тогава се образува едно индиферентно състояние. Индиферентен е човек, на външния свят не реагира. Нищо не го интересува, сам е недоволен от себе си, и той не знае защо. Ако го хвалят – лошо, ако не го хвалят – лошо; всичко, каквото му говорят, той е недоволен.

Толкова години сте следвали университет, но вий не сте изучавали признаците на недоволството. Какъв е цветът на недоволството? За пример, когато човек е завистлив или подозрителен, или отмъстителен – разни цветове има. Как познавате например, че някой човек мрази? Какви са признаците на омразата? Има хора, които мразят и хич не почернява лицето им. Има някои, на които лицето почервява, като ви мразят. Има една физиогномия – трябва да проучите признаците на омразата. После, да знае човек признаците на братството, не в подробности.

В подробности – има друга една опасност. Лекарят, кдето ходи, само болести вижда. То е едностранчиво развитие на човека и психология на лекарите. Те вървят по един аномален път. Лекарят трябва да знае в какво седи здравето. Те казват: «Този човек е аномален.» Коя е нормата за здравия човек? Ако е яденето – най-хубаво яде прасето. «Ама,

казва, той е индиферентен.» Индиферентността не е един признак за здравето. Болните хора са индиферентни. Здравият човек се интересува от всичко в живота. В него всички чувства, волеви действия са нормално развити, той диша живот – енергия. Той не се безпокои. Когато срещне едно препятствие в живота, усеща голямо удоволствие, както един юнак, който среща един противник, с когото се бори. Тъй, както математиците, те са смели хора – като му зададеш една задача, казва: «Дай ми сложна задача.» То значи юнак. Насреща му седи трудна задача, ама той се бори – безстрашлив. А онзи, страхливият, [на него] му треперят краката. «А, казва, няма да може.» Хване се за главата. Има хора, които рисуват, казват: «Тази картина не мога да нарисувам.» А някой веднага вземе и я нарисува – то е здрав човек. В него има едно знание, усеща приятност в мъчнотиите. Усещате ли приятност в мъчнотиите, вий сте здрав. То е моя диагноза. Усещаш ли неприятност, когато си нещастлив, ти си болен човек. Тогава, как ще тълкувате?

Представете си, че Слънцето е едно разумно същество, с което може да се разговаряте. Допуснете сега тъй, както нещата са в «1001 нощ». Излизаш сутрин, когато небето е ясно, разговаряш със Слънцето, но един ден облаците закрият Слънцето и то не се показва. Веднага създадете във вас една мисъл, че Слънцето има нещо против вас. Право ли ще бъде заключението ви? Един от видните американски професори, идва при него една вечер един от студентите му, но той така свил лицето си, че студентът, като си отишъл, казал си: «Професорът е неразположен, почти ме изпъди от стаята си.» И какво се оказва – голям цирей се бил набрал на професора на врата. Студентът си мисли, че спрямо него е била тази строгост.

Всички тези понятия, които хората сега имат за добро разположение и лошо разположение, са неправилна диагноза. Ще имате едно право схващане. Най-първо, какъв е признакът на едно здравословно състояние? Погледът ви трябва

да бъде ясен, чист. Очите не трябва тъй да играят. Играние да няма. Малко, тъй, да се движат. Има едно движение на око-то, както Слънцето, медлено, периодически. Не трябва да бъде заковано на едно място.

Вий, ако гледате някой китаец, не можете да забележите никакво мръдване на окото или мускул. Просто мислите, че имате една статуя. Но в китаеца има едно тънко наблюдение, обективният ум е толкова силно развит, в погледа му има една ирония. В китаеца съзнанието е будно. Там, където някой път става прекъсване на европейското съзнание, съзнанието на китаеца се пробужда. Следователно ти не можеш да видиш един китаец да се усмихне, защото той ще се усмихне там, където твоето съзнание ще се прекъсне. Щом твоето съзнание се пробуди, той е пак статуя. Китаецът не обича да хаби енергия, те са в едно спящо, почиващо състояние. Те обичат удоволствието. Има един писател, уподобява китайците на прасета – физиогномически. И действително, много умни са. Преди двадесетина години имали са спор с русите, идва руската флота – почти да отворят война в Далечния изток. Китайският адмирал отива на посещение на руския и му казва: «Твоят господар и моят господар се скарали, нима ние ще бъдем толкова глупави, да се избиваме? Тъй, с халосни патрони, няма да бием на месо. После ще се оттеглим. И ще пишем, че едно страшно сражение имаше между руската и китайската флота.» Практическо схващане. Те са преминали тази стадия на развитие. Този европейски национализъм, са го преживели преди хиляди години. Има ли да яде, китаецът е доволен, с малко се задоволява, но и когато намери – видели ли сте как яде? С две клечки яде ориз, но цяла редица, непрекъснато – в устата му. Но когато намерят много, тези техните мандарини – нашите турци са нищо пред китайците.

Искам да ви покажа какво е човешкото съзнание. И бялата раса е минала през туй състояние, но тя е излязла на по-висока степен на развитие. Не трябва сега повръщане на-

зад. И повръщането има признаци, от чисто физиологическо гледище и френологически: челото почне да се навежда назад, двете челюсти се издават навън, брадата полягва, долните зъби се оттеглят, очите изпъкват навън, носът се скъсява. Изражда се лицето. И обратният процес, когато човек почне да се развива: челото излиза напред, челюстите се оттеглят назад, тежестта на мозъка отива отзад. И тази линия (от ухото до основата на носа) трябва да се удължи. Този ъгъл, който се образува, у всички не е еднакъв. У бялата раса има повече възможности за развитие. Камперовият ъгъл с 82 градуса, рядко 90 градуса.

За пример коя мисъл вас ви интересува най-вече? Ама, ваша мисъл. Защото има мисъл, която може да се натрапи отвън. Трябва да правите различие между разните състояния. За пример настроението какво нещо е? От гледището на новата психология настроението, това е едно по-низше състояние. По-низше съзнание, което ви владее. Група същества или на физическото поле, или от астралния свят са дошли. Под влияние на тяхното съзнание сте. Следователно, веднага се мени състоянието ви. Ту се усещате разположен, ту неразположен, ту въодушевен, ту обезсърчен. Вий може да отделите едно съзнание от себе си. Туй съзнание може да го отделите, виждате, че то е външно. Даже дебелината на туй настроение ще усетите. Някое настроение е потънко, някое е по-дебело, може да се измери с милиметри.

Фиг. 28.1

Да кажем, туй е носът, нали? (Фиг. 28.1) Но отгоре на челото има друг още един триъгълник. Вий него не го забелязвате – между двете ваши вежди. Когато кажем човек да разсъждава, разбираме да обърнеш своята мисъл не надолу, към земните работи, а към онези, козмичните прояви, закони. У някои едва може да се забележи, у някои може да се види. Тук, на гърдите, и тук има друг един триъгълник

– дихателната система. При правилното движение този тригълник съвпада със слънчевия възел – при съзнателното дишане. Съзнателното дишане разбира, когато човек е спокоен, когато човек е уверен, че в света има разумен закон, не фаталистичен. Върху него ще градиш щастието си. Щастието е, което най-лесно се добива. Когато да е от вас, в една секунда мога да ви направя щастливи. За пример седите, нямате пет пари в джоба си, казват ви – 100 000 лева ви завещават. То е външната страна на щастието. То е само физическата страна. Второто положение: някой може да ви направи щастлив – показва ви, че той има доверие във вас. Да намерите едно лице, което, каквато щете погрешка да направите, всякога той да има доверие във вас – то е другото щастие.

Погледнеш някого, той те погледне тъй, на изкос, не те гледа тъй, прямо. Ще се изправиш перпендикулярно, от центъра на Слънцето до центъра на Земята – тогава ще дадеш поглед чисто хоризонтален, без никакво отклонение нито надолу, нито нагоре. Гледаш тъй, като че широко схващаш. Поглеждаш с всичкото доверие като човек. Този, разумният човек, не гледа изпитателно. Когато гледаме човека, ние гледаме творението на Бога, душата му. В душата няма дефекти. За пример онзи учен човек, когато разглежда някоя микроба, пробужда се съзнанието му, вижда всичките възможности, скрити в тази микроба. Туй го интересува – как може да се развие в бъдеще.

После, трябва да определи колко време трябва да го гледаш. Колко секунди – математически е определено. Добрият поглед колко време трае, колко секунди? Вий не сте правили опит, но то е определено. Трябва да видиш човека. Щом като го видиш, ти не ще махнеш погледа си, ти минаваш вече напред. Твоят съзнание се повдига в четвърта степен. Добрият поглед е в трета степен. Щом е в четвърта степен, имаш друго съзнание. Има някои добри хора – той обърне мигачите си надолу, но очите му са обърнати нагоре. Той те погледне и после почне да разсъждава. След този поглед той

се отдалечи. Тогава пък вий ще имате какво да наблюдавате. Ако вий погледнете в един човек тъй, по този начин, щом си отдалечите погледа, в неговото лице вий ще се отпечата- те. Може туй да трае една секунда, някой път – половина, или няколко терции, 10 или 15, нещо мине като светкавица. Виждате нещо хубаво, красиво, но то не е той, то сте вий, който се отразявате. Затуй, когато съзнанието на някои хора е будно, той схваща, че когато ти се отразяваш на неговото лице, ако лицето ти е грозно, ще почувства той едно от- тласкване, антипатия; но ако образът ти е хубав, той ще те обикне.

Да не мислите, че всякога можете да гледате човека. Трябва да има светлина в духовния свят, или на съвременен научен език казано – условия.

Сега, тези правила, може да ги прилагате, когато няма- те с какво да се занимавате. Именно в кризите трябва да прилагате тези правила. Защо двама хора не се гледат ед- новременно? Единият само гледа, а другият представя плат- но, изображение. То е закон вътре в природата.

Фиг. 28.2

Какво подразбират, когато се изчислява квадратурата на кръга? Ако вий завъртите един квадрат около неговата ос, какво ще полу- чите? (Фиг. 28.2.) Ако го завъртите около неговия център? Кръг. Допус- нете сега – това е една плоскост. Имаме в съзнанието един илюзио- нен свят, или мечтан. Може ли вър-

ху този свят да построите реален свят? Може. Ако тези ли- нии са живи, тези същества, които се движат в тази плос- кост – ако вий в тях възбудите друго едно движение, в друга една посока, те ще образуват триизмерен свят и следовател- но туй, което е било илюзия, ще стане реалност.

Тогава, според съвременната философия, каква е фор- мата на безкрайното пространство? Има ли форма? Щом се

мисли за какъвто и да е край, за каквато и да е форма, то е едно ограничено пространство. Реалните неща в света, те са безгранични и без форма. Безграничните неща са реалните неща. Представете си една форма, една човешка форма, ако се яви в съзнанието ви за една милионна част от секундата, какво ще стане? Ако се появява и изчезва – значи всякога може да се създаде и всякога може да изчезва. Допуснете едно същество, което съзнава своята форма, а няма форма. Само в себе си има форма, а отвън не се проявява с форма. Тогава, къде е формата?

Туй, безграничното, безконечното – те са толкова високи измерения, че който падне, оттам няма да се върне. Вечното не е от четири измерения, не е от пет, шест, седем – не е. Измеренията са непонятни.

Вий схващали ли сте някой път какъв е вашият истински образ? Туй, което сте, туй не е още вашият духовен образ. Туй, което сте отвън, не сте още. Казват, външността показва човека. Онзи физиогномист-ясновидец, той вижда друго едно тяло, в което се чете. Тук го вижда, но не е този и след туй се изгубва. Интересно е туй състояние – някой мисли, че може да чете по лицето на човека. То е една илюзия. Ти трябва да намериш една примка, откъдето да можеш да разгатнеш, но трябва да имаш тази чувствителност.

Аз, когато правих своите изследвания с Кортеза, най-силната ясновидка – в обикновено състояние не вижда, но като влезне в своята стая, като се изправи пред иконите, разгатва нещата. Намери се в един нов свят. И тя казва: «Аз познавам хората по очите. От окоето почвам да чета живота.» Като схване този първи лъч, чете. Върху гроба на някои от починалите трябва да има някой близък и ще прочете всичко. Има същества живи, тя ги познава, познава вибрациите; и този, умрелият, седи при гроба вързан, не е заминал още – разговаря се с него. Тя вижда умрелите там, на гроба – чакат да възкръснат. Човек, който иска да вижда мъртвите, трябва да бъде много силен, понеже те имат дру-

ги трептения; ще се роди едно състояние на страх, затуй, като погледнеш, че той е жив. Мислиш ли, че той е мъртъв, веднага неговото съзнание ще дойде. Не трябва смъртта да играе някоя роля.

Хубаво е да правите упражнения психически – заякване, не отъпяване на нервната система, но като увеличавате вашата чувствителност, да разбирате законите, да самовладаете чувствителността си. Другояче, в чувствителността ще се роди празнота, която е още по-ужасна, отколкото чувствителността.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

СПРАВЯНЕ

VI година (1926–1927)

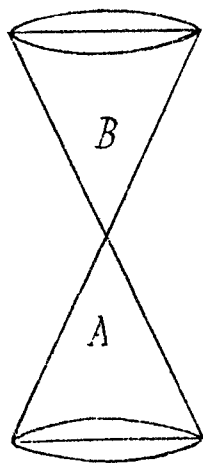
29^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 17.IV.1927 г.

(*) САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ
КЪМ ИСТИНАТА.

В ИСТИНАТА Е СКРИТ ЖИВОТЪТ.

(Четоха се свободните научни теми.)

Представете си сега, че в един конус има множество разумни същества, с които вие трябва да влезете в контакт. Ония същества, които се намират в основата на конуса А

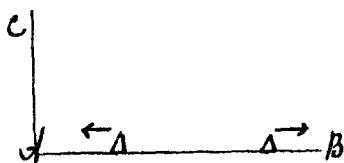

фиг. 1.

(фиг. 1), имат широко съзнание, вследствие на което гледат на живота и на явленията в него с широк замах. Колкото по-горе отиват, съзнанието на съществата в конуса става все по-тясно, докато стигне точката, дето е върхът на конуса. Колкото по-тясно става съзнанието на съществата, толкова по-мъчно се разбирате с тях. Дойдете ли до ония, които се намират на върха на конуса, вие казвате, че това са тесногърди хора, с които не можете да влезете в никакво разбирателство. Върхът на конуса представя крайна-

та точка, до която съзнанието на съществата може да се стесни. Щом дойде до това състояние, съзнането минава в друг конус, обърнат с върха надолу. Колкото по-нагоре се качват съществата в конуса В, толкова повече съзнанието им се разширява. Най-после, когато съзнанието дойде до правата, която представя диаметъра на конуса, там има най-голямо разбирателство. (*)

Добре, тогава, в каква посока тези същества трябва да се движат, за да не влизат в стълкновение? (– Ако се движат в една посока.) Хармонично, едно подир друго. Аз го наричам праволинеен свят. Втората посока, за да се избягнат противоречията – понеже тук има една възможност, която не е известна за тези две същества. Следователно, за да се избегне противоречието, едно от тези същества трябва да намери новата посока на движение.

Фиг. 29.2

(Фиг. 29.2) Следователно, щом дойде до точката А, туй същество А, което тръгна в посоката С, ще бъде ли вече видно за посоката А? Туй същество е минало в едно ново направление. То не е умряло. Следователно второто същество от голяма скръб ще мине

в същото движение. Всякога две същества трябва да се движат в две противоположни посоки или едно подир друго. Всяко едно трябва да се движи в една нова посока. И затуй има тази идея: Всеки, който живее в триизмерно пространство, има едно същество, което го ръководи от четириизмерното пространство. Ние не го виждаме, не знаем формата му. Всеки един от вас има ръководство на едно същество от четириизмерното пространство. В четвърто измерение идеите са несъизмерими. Идеята, незавършена, принадлежи вече на един по-висок свят. Ако някой път вий се оплаквате, че не може да реализирате вашите идеи, вий не искайте, защото

те принадлежат към един по-висок свят. Как ще реализирате безсмъртието на Земята? Или как ще изкажете любовта си на Земята? Вий може да говорите с известни знаци, думи, може да пишете стихотворения или каквото да е, но на Земята, при тези условия, любовта, понеже принадлежи към един възвишен, Божествен свят, тя едва започва с четвъртото измерение – пето, шесто, нагоре, до онези безкрайни измерения.

Идеите седят винаги отворени. За пример хиперболатата принадлежи към един род идеи, които не може да се завършат на физическото поле – отворен кръг. Вас ви плаши, ама мойта идея, туй е красивото в тази хипербола: че вашата идея има безброй възможности. Идея, която има такъв характер, е безсмъртна идея. А онази, която има един завършен кръг, тя е смъртна идея. Тя може да се компрометира. Малките идеи, малките мисли лесно могат да се реализират. Един обяд, който ви струва десетина лева, всякога може да дадете. Но да създадете окото на един човек? И вие се ангажирате, като един учен човек – колко време се изисква? Може ли да се създаде окото? Разбира се, то не е направено от триизмерна материя. Тя е материя толкова чувствителна, че може да задържа вибрациите на слънчевите лъчи. В един ден не може и в един живот не може.

Христос казва на едно място: «Ако окото ти те съблазнява...» Той казва: «Ако твоето вълче око те съблазнява, извади го, не ти трябва, нека ти остане човешкото око.» Човек има много очи, той има очите на мухите, на паяците и когато те се отварят и погледне на света, той има чрезмерните желания. Само, ще забележите: вълкът, като ходи, все надолу гледа. Онези хора, у които се е събудил вълчийят поглед, те винаги гледат към земята, надолу. Силите, които действат в човешките очи, произвеждат известно свиване.

За пример какви линии образува учудването? Човек, който се учудва, в какво положение поставя очите си? После, вземете ревността – едно чувство, от което целият органи-

чески свят страда. Подозрението – всяко същество има подозрение – към кое измерение спада? Ревността е двуизмерна, две измерения. Ревнивият човек, той има само две измерения. За ревнивия човек някои съвпадения са подозрителни. Знаете примера за онзи, който имал навика да мига с едното си око. Попада в едно общество – една дама с мъжа си. Става мъжът и казва: «Господине, аз Ви обявявам дуел. Защо намигвате на жена ми?» – «Господине, казва първият, аз страдам от един недъг, който ми причинява много голямо нещастие, и трябва да туря нещо на лявото си око, да го затуля.» Онзи, който има ревност, ще повярва ли? Ще каже: «Иска да ме излъже.» Или седите при някой в дадения случай, вий се усмихнете и погледът ви попада по права линия, но онзи схваща, че вий правите ишарет, че вий се смеете. То е двуизмерно.

По какво се познава, че две същества имат едно и също съзнание? За пример двама души – по какво се познава, че и двамата имат едно и също желание? За ясновидеца всяко едно желание си има своя цвят. Ако вие имате едно възвишено и благородно чувство в себе си, ако чувството ви е от духовен характер, на физическото поле то ще има един прекрасен нежен розов цвят, ако е и в двама ви. Ако туй чувство се прояви в своя груб характер, този цвят ще бъде по-тъмен. Цветовете показват степента на проявеното чувство.

За да не греши човек в своите заключения, трябва да вижда. Правилни ли сте наблюдения колко от вашите предположения могат в дадения случай да бъдат верни? Математиците могат да изчислят при дадени условия утре какво ще бъде вашето състояние. Допуснете, че вие сте един беден студент, и казват: «Утре имате среща с един господин.» Аз зная, този господин е богат, обича да помага, честолюбив е. И аз ви казвам: «Утре ще бъдете в едно щастливо положение.» Обаче вас ви вземат за войник, виждам наборната комисия, утре се отвори война – казвам: «Вашето положение

скоро ще бъде лошо.» Щом ви турят при тези условия, вашето положение ще се измени.

Но има един закон – човек предчувствува онова, което ще му се случи. Не само ден-два – даже месец и година може да предчувствува. Има в живота един такъв закон. Имате едно безпокойно чувство на повърхността на вашето съзнание. А вътре – едно спокойствие. Това показва, че ще дойде едно занятие, с което ще се занимавате, първоначално ще имате неприятности, а после ще имате много добри резултати. А друг вид проява: чувствате приятност на повърхността, а вътре дълбоко чувствате горчивина. Туй показва, че ще започнете много добре, но в края на краищата туй предприятие ще ви излезне горчиво и ще съжбялявате през целия си живот. Как ще обясните туй вътрешно състояние? Туй е законът на кармата – причина и последствие. Туй нещо вече е станало, вий сте го създали в миналото и сега резултатът идва – вий ще видите последиците на онова, което сте създали в миналото.

Много от вашите душевни състояния, вие ги изпитвате от миналото. А има състояния, които сега ги създавате. Затуй трябва да бъдете внимателни. Искате да направите една работа, спрете се – може ли да я направите? Съмнявате се – защо се съмнявате? Какви са основанията ви, защо се съмнявате? Научно обяснете съмнението, кой е поводът. Зад всяко съмнение седи една велика истина.

Сега за пример може да ви запитам така: Светът без дявола може ли? Не може. Дяволът показва, че в света има свобода. Злото показва свобода. Злото е израз на свободата. Само в празното пространство могат да се създават новите светове. Свободата и празното пространство, това са синоними. Празно пространство един разбира, че нищо няма, но то е възможност да можеш да се проявиш. Щом направите една погрешка, схванете идеята, че сте свободни. Само че грехът, който сте направили, то е възел; скъсайте този възел, понеже ще ви ограничи. Като направите едно добро, уси-

лите тази връзка, понеже доброто спада към друго едно измерение. В доброто измеренията се увеличават, ти навлизаш във все по-широк и по-широк свят, а в злото – обратното. Ангелите, като направят погрешка, слизат в човешкия свят – слизание надолу, докато дойдат до двуизмерния свят, дойдат до точката, станат неподвижни. Най-мощните духове, като се спрат, те се поправят, изчезне всичката енергия на злото. Всичкото зло е до точката. Влезнат ли в точката, всичко се ликвидира.

Всяка една наука – в своето приложение. Сега, ако вие знаете езика на ноктите, вий щяхте да се изпоплашите. Ако някой знае, че след три месеца ще има сърдечен удар – има други признаци, които показват, че той може да ги отклони. Или показва, че след 6 месеца ще заболее, но същевременно написано е на ноктите начина, по който може да се отстрани туй заболяване. Всичко е написано на ноктите. Като вземете човешкия нокът, може да четете целия характер на човека: устройството на физическото тяло, бита на неговите чувства и самостоятелността на неговите мисли, на каква степен са. Но всичко туй знание ще дойде, ще стане достояние, но трябва да знаете да владеете себе си. Някой иска в света да не греши. Ралото, което разорава земята, ще направи много грешки, но стига да изоре земята. Перото, което пише по книгата, ще направи много грехове, но стига да напише хубави неща. Онзи нож, който реже книгите, ще направи много грехове, може някой път и да пореже, но стига да реже хубаво. Разумният човек се учи. Само трябва да съжалява, че не е използвал някои случаи. Само при недъзите се развива съзнанието на хората. Направиш някоя голяма погрешка, тогава почнеш да мислиш. Дотогава ти седиш в едно латентно състояние, мислиш си, че си съвършен. Като направиш тази погрешка, дойде ти друга идея.

Не че няма и друг път. Има път на съвършенство, без грях. Но той е за друга еволюция. Много пътища има в природата. Но от многото пътища и този е добър.

Някои от вас искате да бъдете учени. Защо? Някои от вас искате да бъдете красиви. Защо? Някои от вас искате да бъдете силни. Защо? Задайте си въпроса – задайте и отговорете. Всичко е хубаво, но човек трябва да знае тяхното приложение в живота. Разумният човек трябва да знае приложението. Ако ти, като станеш богат човек и се отвори твоето сърце и почнеш да мислиш за другите, с които си свързан, и човешкото богатство потече като благословение – хубаво. Но ако се свиеш като охлюв... Ако, като учен човек, туй знание потече, но ако се свиеш и само за себе си го използваш, то е същото положение.

После, вий като млади някой път усещате се много раздразнени. Като минават някои хора, усещате ги като бомби от категорията отровни газове. Някой ден вий се разгневявате – този гняв, трябва да знаете дали е произлязъл от самите вас, дали сте господари на гнева, или е едно чуждо състояние. Давали ли сте си отчет: раздразнен си, казваш: «Да ме не бутат, не искам да срещам никого.» Очите се свият, чакат да стане нещо наоколо. Някой ден, всичкото красноречие на езика употребиш да изнесеш всички недъзи на хората. Изхарчиш тази енергия, започнеш друго да говориш, започнеш да проповядваш друго едно учение. Но друг се запалва, той се разгневява сега.

В дадения случай гневът е една енергия, която не е използвана, която се стреми към физическия свят и следователно трябва да ѝ отворите път. Най-хубавото нещо, когато дойде гневът, е една лопата, бел, да имаш градина, половин час да поработиш – да се лекувате. Аз считам копането и орането за лекуване. Хората трябва да орат и копаят само когато се гневят. А щом са в най-хубаво разположение на духа, да пишат поезия. Музикантите, само когато са в най-хубаво настроение, тогава да седнат на музика. Да не опорочиш цигулката си, перото си. А когато си гневен, вземи лопатата.

Гладстон по един час е режел дърва. Как няма да реже дърва! Искал е да прекара известен закон в Камарата, а онези консерватори... Вземел си триона, той е духовен човек, после вземел Библията, почел, тогава отиде в Камарата. В школата, за да ви възпитае, трябва да имаме една градина с белове, после – работилница с рендетата, после – друга, трошени на камъни. То е една категория, гневът. Да видите как се възпитава. Има си начини.

Тези идеи са хубави, но трябва приложение. Природата има своите приложения. За съмнението има начин за лекуване, за подозрението, за малодушието. Това не са болести. Аз наричам болести, когато се развият органически вече в тялото. А другите са все състояния и именно докато са състояния, трябва да се стремите да държите ума си. Който от вас има градина – 10 минути с лопатата, тури крака си, ама съзнателно – тъй, не оставяйте нещата незавършени. Не цялата ви работа, но работата ви, специфичната ви работа трябва да бъде всякога добре завършена. Една основна мисъл през деня – завършена. Това е четириизмерният вътрешен свят.

Идния път, ако аз дойда тука на лекция, тогава всеки един от вас да направи по един анализ на I, II, III и IV измерение. Един малък опит. С една линийка може да пишете, с една плоскост може да мажете, а с един куб какво може да направите? Може да пукнете главата на един човек. Ще се стремите към трансформиране на енергиите. Някой път се набират достатъчно енергии, понеже живеете в един свят, който се намира в едно аномално състояние. Сегашната култура е като една бременна жена, която е на раждане и хората са крайно нервни и вследствие на това всеки един от вас, в туй раждане на новото човечество, всички ще почувствате, че става нещо. Защото, когато някой ще ражда, всички въщи са в тревога. Целият свят сега е в тревога. Докато се роди новото, всички ще бъдем в тревога. Всеки един от

вас казва: «Какво ще бъде за бъдеще, как ще уредя живота си?» Този живот разбира не сегашния наш обикновен живот, но бъдещия, идейния живот, който се обуславя от сегашното ви разбиране на живота.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ВЕЛИКДЕНСКИЯТ ПОДАРЪК

VI година (1926–1927)

*30^а школна лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 24.IV.1927 г.,
неделя (Великден), 6.30 ч вечерта*

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

(Размишление.)

Как най-добре може да се отпразнува един Великденски празник? Кой е най-добрият начин за отпразнуване на Великденския празник?

Колко години има, откак имаме вече лекции? (– Шест години.) В тия шест години колко важни работи са казани?

Когато подарят някому някоя бисерна огърлица, каква е задачата на огърлицата? – Да се тури на шията. Когато се даде някому пръстен подарък, каква е задачата на пръстена? – Да се тури на пръста. – На часовника? – Да се тури в джоба, да показва времето. Книга като подарят? Всичко, което човек има, трябва да го тури в действие, в приложение.

Сега, често се употребява думата «вкисване». Чувствата на човека могат да се вкиснат. Мислите могат ли да се вкиснат? Не могат, само чувствата се вкисват.

Сега вие сте млади, с вас могат да се правят по-големи реформи. Ако вие не започнете с реформи и да се свържете с живата природа, и да вървите според нейните закони, вие ще имате същите резултати, както и старите. Трябва да започнете от тялото си. За пример знаете ли какво нещо е на-

бирането на пикочната киселина в човешкия организъм, или какво нещо е тъй нареченото слабо дишане? После, знаете ли на какво се дължи онази вътрешна инертност, онзи мързел у човека? Има един свещен мързел у всички хора; той почти е проникнал навсякъде в организма. Хората го наричат свещена почивка или свещен покой – да няма мъчнотии, да няма страдания, човек иска да е тих и спокоен, да се намира в бездействие.

И тъй, на вас, младите, ще кажа: За да бъдете смели и здрави, трябва да използвате сутрешния въздух и слънчевите лъчи. Защото утре, като заболее човек, той може да вика 10 и 20 лекари, но положението му няма да се подобри. Ще се мине година, две или три, и той ще изгуби способността да се учи и да бъде сръчен. Болестите разрушават организма. Всички лекари са турени да пазят болестите, но не са успели.

Животът на човека трябва да се измени изцяло. Аз забелязвам по вашите лица, по строежа на кръвоносните съдове една неправилност. Не само между вас, но между всички сегашни поколения забелязвам същата аномалност. Младите хора, на 22 години, а има едно преждевременно остаряване. А това преждевременно остаряване произтича от натрупването на известни киселини и отрови в организма, после – и набиране на вар. Старият човек умира от прах. Тази вар у човека се втвърдява все повече и повече и образува склерозата; артериите му се втвърдяват, вените, мозъкът му се втвърди, не може да мисли, дробовете му се втвърдят и най-после, като се втвърди целият организъм, той си заминава за другия свят. Старите хора казват: «Нас не ни трябва много да мислим.» Човек, който така казва, той има склероза. Ама, трябва да ядем всичко, каквото намерим. Храната в такъв случай е само един приток за ускоряване на тези болезнени състояния. За да яде човек правилно, в яденето трябва да взима участие целият човек – и умът му, и сърцето му, и волята му, и всяка една отделна клетка на организма, всич-

ко у човека трябва да вземе участие в този процес на храненето.

После, живата природа е направила къщата на човеска много разумно, тя е турила милиарди прозорци, през които да прониква праната и жизнената енергия, за да се обновява постоянно организмът на човека. Тези прозорци трябва да бъдат винаги чисти и отворени, а не задръстени. Натрупването на прах и нечистотии става не само в кожата, но и във вътрешните органи, чрез набиране на киселини и отрови. И ако във вас няма една такава трезва мисъл, казвам ви, почва туй вътрешно подпушване на клетките, на порите, а оттам идат и всичките болезнени състояния на организма и неразположения на духа.

Та, първото нещо сега: трябва да се отворят порите на тялото ви. А тия пори се отварят чрез водата. Най-първо ще научите магическото свойство на водата. Без вода не може да има никаква култура. За пример вие как употребявате водата? Както вашите деди и прадеди? Сега, вие, младите, знаете ли по колко вода трябва да употребите на ден? Трябва да употребявате водата, понеже тя е един добър проводник на магнетизма. И когато изучавате темпераментите, ще забележите, че у нервните хора кожата започва да става суха. В сухите хора стават бързи изпарения, вследствие на което тази влага на организма изчезва. Има една естествена влага в организма, която е съществена, тя спомага вътре в тялото да не стават силни изпарения. При силните изпарения се ражда този, сухият темперамент, човек става нервен, неспокоен, не може да спи спокойно и не може да мисли спокойно. Затова ще употребявате водата. При това водата, която трябва да остане във вашия организъм, тя трябва да бъде най-чистата вода. Има известни мускули, известни части на тялото, които трябва да бъдат абсолютно чисти. Човек трябва да бъде чист, за да може тази вода да се филтрира. Вътрешната влага трябва постоянно да се филтрира в организма. Т. е. това филтриране на водата става в човешкото тяло. Ако

туй филтриране става неправилно, тогава всичките нечистотии от храната, която употребявате, проникват в кръвта – или във водно състояние, или в газообразно състояние. Тия газове минават през тъканите и порите на целия организъм, после почват да се сгъстяват и образуват известни втвърдявания. Ето защо е необходима водата, за да изхвърли тия нечистотии.

Сега, за да се освободите от тия мисли, симптомите на болестите, ще мислите за благотворното влияние на водата в организма. И няма какво да ви разправам за болезнените състояния – аз не обичам да говоря за това, защото в такива случаи тия симптоми на болестите ще се впечатат във вашия ум и вие, където ходите, ще мислите само за болестите

Но казвам сега на вас: През този сезон, от Великден нататък, всяка сутрин обезателно трябва да излизате горе (на «Изгрев») и да иждивявате най-малко 1 час или 2 часа в дълбоко дишане, в приемане на вода и в хранене на най-добрите мисли. Ако искате да бъдете здрави и силни, туй ще правите всеки ден; и като се върнете дома, ще започнете една сериозна работа, ще учите. Но непременно всички ще го направите.

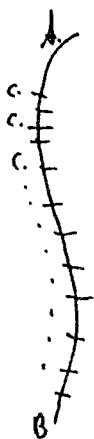
Фиг. 30.1

Фиг. 30.2

Учете се да дишате правилно, широко и дълбоко. Гледам, мнозина от вас не дишате правилно. Знаете ли какво значи правилно дишане? (Фиг. 30.1 на с. 322) Така може да се представи ходът на правилното дишане. А вие дишате бързо и неравномерно, така: (Фиг. 30.2 на с. 322) *(Учителят диша според чертежа, с тия бързи и къси, неправилни люлеения на поетия въздух.)* Като ви гледам да дишате така, някой път аз мисля, че миришете нещо, пък после виждам – вие дишате. *(Смях.)* Трябва да дишате дълбоко, да давате ритмичен ход на въздуха да влиза в дробовите.

Сега, аз няма да ви препоръчам разни упражнения за дишане. Например индусите имат известни начини за дишане – за такова дишане европейците на Запад не са готови, защото се образува един силен стимул. Но всеки един от вас може да диша дълбоко. Научете се да бъдете господари, да управлявате своето дишане, да бъде равномерно и плавно. Някой път ще усетите във вас, като че има нещо да ви противодействува, като речете да дишате. Постепенно туй ще се премахне, докато вие придобиете такова дишане, че да дадете свобода на дробовите си да възприемат толкова въздух, колкото е необходимо.

Фиг. 30.3

За да бъде дишането пълно, трябва да се отворят всичките ви пори, а това ще стане чрез водата. Затова, ви казвам: потребна е водата. Дишането не трябва да става само с дробовите, но и с всичкото ви тяло, с кожата. Ето защо ще се стараете порите ви да бъдат отворени, отпушени. Когато човек диша с дробовите си и през кожата с всяка една клетка, той е здрав човек. И сега, по новите наблюдения в науката (според ирисовата диагноза) се казва, че всички болести започват оттам, че порите на човека са запушени. Може да се случи, в

известна област порите са задръстени и тогава съответни органи заболяват. С тези нечистотии се подпушват и каналите на гръбначния стълб. Тогава какво ще се случи?

За пример да кажем, тук (*между А и В*) (фиг. 30.3 на с 323) се намират известни каналчета (С); щом се подпушват тези каналчета в гръбначния стълб, жизнеността на човека се губи. Защото живата енергия, която трябва да освежи организма, тя идва през гръбначния стълб. Мозъкът в гръбначния стълб има това свойство да поглъща праната, или жизнената енергия, от въздуха и да я предава на целия организъм. Вие знаете това как става, в естествената история вие сте учили как става преминаването на едно течение в друго в растенията – чрез осмоза, всмукване.

По какво се отличава осмозата в природата? Има един мощен процес, който дава, който твори, и друг процес, който приема тия, външните енергии. Или, аз наричам, има известен род енергии, които текат отвън към центъра на всяка една клетка; и други енергии има, които излизат от центъра на клетката навън и там, дето се спосрещнат тия енергии, се образува тази деятелност на живота. Щом туй вътрешно течение се подпуши, тогава се образуват тия болезнени състояния, нервност, съмнение, подозрение. Най-първо става подпушване на енергиите, после става подпушване на кръвообращението или в артериалната, или във венозната система. В артериите няма достатъчно чиста кръв за храна, във венозната система пък става подпушване изцяло на вените, та нечистотиите, наместо да се изхвърлят навънка, остават вътре, в кръвта. И сега, млади хора, на 25 години, и у тях има голямо натрупване на нечистотии в организма. Това натрупване не е на органическата жива материя, но това са слоеве, мазнини, непотребни полуорганически вещества, които при най-малките условия дават възможност за явяване на разни микроби, да навлезнат в кръвта и тъй се явяват разни болести.

Затуй вие ще се попипате зад ушите, тази пълнота трябва да изчезне. После, гуша нито един от вас не трябва да има. Тази част на костта зад ушите трябва да се вижда, да не е изпълнена с мазнини. Всички трябва да се предадете на един спартански режим. Ама ще работите върху тялото си, да бъдете здрави и силни. Ако вие, като окултни ученици, не можете да дадете един образец на света, какво ни струва нас окултната наука?

В хороскопа на един човек кои са най-благоприятните месеци за неговото лечение? Въобще за лечение кое време е най-благоприятно? Най-благоприятното време за лечение е сега. Нищо повече! Всеки един ден от априлий струва 10 милиона лева злато за вас. Или – туй, което можете да вземете през тези дни, никъде не можете да го вземете. В никоя друга аптека не се намира. Ами че вие сега вода газите, жедни ходите. Вие сега в един месец от горе можете да наберете толкова енергия, че да станете толкова свежи, жизнерадостни, пълни с идеи, че където ходите, да носите нещо. Където влезете, да ви чакат хората, да кажат: «Този човек носи нещо свежо със себе си.» Пък вие сега сте скържави. А тази магнетична енергия като че заразява хората, всички искат да бъдат свежи, бодри, здрави. Сега, като стоите, някои ви мислят, че сте някой философ замислен. Какво ти философ, той се чеше с треска, няма нито 5 пари, пък казват – философ бил. Ама ако е философ, той трябва да бъде богат човек. Онзи философ, истинският, той не е хилав. Не всички философи са такива. Ако вземете древните философи, па и някои от сегашните, ако вземете техния образ, отличен строже имат те! Пък някои от сегашните философи, не се лъжете, това не са философи.

И после, във всички ви трябва да се роди едно желание за работа, за приложение на тия методи. Сега, когато излизате в природата, вие седите тъй, отпуснати, взимате едно пасивно положение и като вървите, пак ходите отпуснато. Така не бива. Трябва да се научите да ходите с будно съзна-

ние. Трябва да приложите сега тия методи. После, съзнанието ви да взема във всичко участие. Ораторът, като говори за пример, какво прави? Прави разни движения. Ами че с това той предава нещо от себе си навън. Това е един контакт. Ако е слаб, малодушен и не прави тези движения, не може да има никакво влияние.

Сега, вие искате да бъдете смели, решителни, пък сте хилави, клекави. Ще знаете едно: природата въобще не обича хилави хора. Знаеш защо не ги обича? Понеже тя е сложила богата трапеза и когато едно нейно дете не обича да се ползва от храната ѝ, тя има за него особено мнение – че то не е от много умните деца. И мнозина, сега, такива, като се съберете на едно място, образува се едно натегнато състояние. Че как няма да се образува такова натегнато състояние? Че, ако всеки един от вас е такъв един център на жизненост и здравие и има такова богато разположение, то ще се образува едно такова общо течение, един общ подтик, ток между всички. А сега, ако на някого му се покажат неговите болезнени състояния, той изведнаж ще се уплаши. Не, ние ще почнем от здравата страна.

Ама разтупването на сърцето, това показва натрупване на млечна и пикочна киселина и още – натрупване на отровни газове. И тогава вътрешната природа на човека, или вътрешният живот на сърцето, казва: «Слушай, вода ти трябва! Трябва да филтрираш тия газове, киселини и отрови» – и тъй, хубаво те разтърси. А хората казват: «Сърцебиене има.»

Хм, сърцебиене или неспокоен сте, не може да спите – стани, стопли вода, изпий една чаша, две, три, четири, пет чаши вряла вода и като се изпотиш, вземи една суха кърпа и направете едно търкане, тъй, хубаво, по цялото тяло: по ръцете нагоре, а по тялото надолу. Тъй, хубаво ще се масажирате, ще се облечете и веднага пак ще изпиете 1/2 или една чаша вряла вода. Може да капнете 10 капки от лимон, за да се възстанови топлината ви. Направете този опит, да видите какво ще бъде вашето състояние. Ще го направите не вед-

наж, не два пъти, не всеки ден, най-малко два пъти през седмицата. През този сезон трябва да го правите. Сега е най-добре, през това време. Нали искате да се чистите? По този начин ще се отворят всичките пори на тялото ви, ще се подобри кръвообращението ви и ще дойде едно прииждане на праната във вас.

Това е първото, след туй седнете тихо и спокойно и започнете дишането. Концентрирайте мисълта си нагоре и започнете да приемате тия магнетични течения от пространството. Може изведнаж да нямате успех в опита, но след като постоянствате веднаж, дважд, трижд, месец, два, три да дишате и да пиете гореща вода, веднага ще се усетите освежен. И тогава, като идете при окръжаващия свят, да носите нещо от новата енергия. При живеене между сегашните хора, хората си предават своите влияния. Човек трябва да излиза навън и да диша чистия въздух.

И всякога, когато ви остане празно време, 1/2 час ли било или един час, използвайте туй време за дишане. Може ли отнякъде да си вземете най-хубавата вода, да не ви мързи, може да е на 10 километра далеч – да не ви мързи, но идете и вземете си 1 килограм и пийте най-хубавата вода. Вие, сега, като ходите на Витоша, защо всеки да не носи по една манерка чиста вода? Вие си тръгвате и няма нито един да вземе 1/2 или 1 килограм чиста вода от Витоша. Вий, сега, като се връщате, гледам, замахате си тъй ръцете... Не, ще си носите вода оттам. Всеки един може да си вземе един килограм вода. Вие сега ще кажете: «Кой ще я носи?» Ама да си носиш един килограм вода от Витоша, това е смисъл вече, идея има. Учениците на Индия правят ред такива упражнения, те са здрави, те се подчиняват постоянно на природата. Най-първо, вие трябва да се усвоите с външната природа. Аз искам всички да усвоите поне отчасти законите ѝ, да знаете какво да правите. Не да чакате болестта да дойде със своята кавалерия или артилерия – тогава мъчно ще бъ-

де. Докато тя е далече, вие трябва да вземете всичките мерки.

В света болест не съществува въобще, съществуват само болезнени състояния. Тия болезнени състояния произвеждат органически заболявания в известни органи, които не могат да функционират правилно, и вследствие на това се натрупват излишъци на една отровна материя, която прави пакост. На съвременните хора и на цялото човечество от паметивека задача е да се освободят от своите натрупвания и нечистотии. И затова са препоръчвали старите чистотата и миенето.

Сега, на вас, младите, казвам: Ще пиете 4–5 чаши вряла вода, докато се изпотите хубаво. После, трябва да имате една гъба или една кърпа и с топла вода ще се измиете от потта. За да се измиете, не е необходимо да идете на баня – вкъщи, всеки в стаята си може да направи една обтривка на тялото си. Ако вие направите два пъти през седмицата най-малко това упражнение с обтривките, вие ще усетите, че това лято ще придобиете голяма свежест. И за идущата година ще бъдете по-свежи и бодри, и весели. Туй ще го правите като един наряд. Аз да ви дам този наряд: два пъти през седмицата изчистване на тялото. Ще правите тези обтривки, ако не на цялото тяло, на половината. И след туй ще вземете една суха кърпа и ще изчистите тази влага хубаво. Ще изпиете една чаша топла вода с 10 капки от лимон и веднага ще усетите една приятна топлина. Ще се облечете хубаво и ще бъдете разположен да работите. Туй ще го направите за 10 седмици. *(От 25.IV., понеделник, II ден на Великден, до 4.VII., понеделник.)* След 10 седмици ще видим какви резултати ще има. След 10 седмици ще видим каква е разликата между онези, които са изпълнили този наряд, и които не са го направили. Туй ще се прави или сутрин, или вечер.

В топлата вода това е хубавото, че няма опасност да се простудите. И ако ви стане студено, няма да се простудите, не се плашете. Там, дето играе топлата вода и има движе-

ние, по никой начин човек не може да се простуди. За обтривките може да използвате или топлата вода, или слънчева вода, все едно е, но ще избягвате студената вода. Задачата, нарядът, може да се направи или сутрин до 10 часа (и до 12 часа става) – не ви препоръчвам в 2 часа да направите тази баня, тогава са други енергиите във въздуха; или вечер, и то или преди да залезе Слънцето, или преди да си легнете, към 10 часа вечерта. През деня, който когато има условия за тези фрикции, тогава ще ги прави.

После, ще се съберете, вие трябва да излизате там горе, на «Изгрев», сутрин, и да си правите там упражненията – гимнастиките. Вие, младите, ще дадете пример – от кого ще чакате? През тия 10 седмици всяка сутрин, след изгрев Слънце – едно определено време ще установите, – ще се наредите, няма да се чакате, и ще си правите упражненията (*гимнастиките*) всички заедно. После всеки един от вас отделно може да си прави своите упражнения, които ви дадох. Вдишките ще правите най-малко 1 час – 1 1/2 час, за да можете да наваксате енергия за през зимата. И тогава, за следующата зима да видим какво ще бъде състоянието ви.

Помнете едно: Никакъв мързел! Сутрин, като ставате, няма да казвате: «Спи ми се.» Това е леност. Тогава, като изпълните този наряд 10 седмици, като правите тия упражнения, ще се яви едно изтъняване. Именно това е хубавото. Аз искам да изтънеете. Това да не ви плаши. То ще бъде едно изтъняване, едно оформяване на тялото ви и ще бъдете бодри и здрави. Този наряд ще трае до 4.VII и след два месеца и половина ще видите цветът на лицето ви какъв ще бъде.

После, друго ще ви дам, духовната страна на упражнението: През тия два месеца и половина за никакви болни хора няма да мислите. Ще мислите, че живеете в един свят, дето няма болни хора, дето няма болести. Тъй ще се стараете да мислите. Болест може да има някъде, но това е само една утайка. И действително, цялата природа диша живот и

свежест – ние нея ще приемаме. Слънцето е пълно с живот, който изпраца на Земята. Не само на Земята. Ако вземете, голямата част от океана, диша – и там има складирана енергия на живот. Само някои области, дето хората живеят, има такива центрове на застояли състояния. И трябва да се избавите от тази застояла енергия или от това състояние на застоялост. За пример, ако вземете тия упражнения да ги правите правилно, както ви казах, те ще ви помогнат да се избавите от туй състояние и да пречистите тялото си. Ще правите тези упражнения, докато това стане във вас един навик, ако не...

Разбрахте сега, нали? Какво разбрахте за задачата? (С. *накъсо повтори задачата*)

Непременно човек трябва да има разположение на духа, за да стане обмяната между него и живите същества наоколо правилно. Как се познава за пример здравето? Като се срещнат двама здрави хора, става правилна обмяна на живите вещества. И такива хора веднага се сприятеляват. Човек, който обича, той е здрав човек. И щом дойде едно състояние, че не можете да обичате, ще знаете, то е едно болезнено състояние, макар че още не е органическа болест. У човека постоянно трябва да има едно разширение. За да обичаш, трябва да има разширение на душата. Разбирам: да обичате не специфично едного, но всичко живо; като го погледнете, да ви е приятно. Може да е тревичка, мушичка, цветенце, листче, някое животно, някой кон – като го видите, да го обикнете като едно живо същество. Някоя птичка било, хвъркне покрай вас – всичко туй да произведе във вас едно приятно впечатление, едно чувство на обич. Птичката може да си замине, но тази обич, която сте изпратили към нея, тя ползва, станало е вече една обмяна. И животните познават обичта. Трябва да се образува една обмяна на обич и с тях.

Сега разбрахте: Тия двата месеца, нито един от вас няма да търси да го обичат. Свещено правило е това, ще го пазите. Никой няма да търси да го обичат, но всеки ще търси да обича и като обича, да се радва, че е проявил нещо. Няма да правите въпрос за другите. Туй е хубавото и мощното. Всеки може да го направи. Всеки може да обича. Ама че аз, като ида да посрещна Слънцето, няма да си затворя очите, да чакам Слънцето да ме гледа – не, аз ще си отворя очите, аз първо да го видя. Аз, като си държа отворени очите, показва – аз обичам Слънцето. Пък ако моите очи са затворени, трябва да си съставя понятие, че Слънцето ме гледа – чакам, значи, то да ме обича.

Вие сега казвате: «Няма кой да ни обича.» Аз казвам: Вие сте от ония хора, които не обичате. Такова правило в природата няма. Законът е такъв, Господ казва: «Да възлюбиш!» Стани положителен. И всички хора, които обичат, са положителни във възходяща степен. Да любиш, значи да бъдеш като Бога. Законът на Любовта е: Като Бога ще бъдеш! Бог взема инициатива във всичко. Трябва да искаш в света да възлюбиш Бога и да ти вървят всичките работи. Тогава непременно ще употребиш същите качества както Бога. Ще се стремиш да обичаш и да си доволен, че проявяваш туй священо правило. Туй е едно священо правило на човека – да обича. Туй е първото правило. Няма по-хубаво правило от да обичаш. Или вие казвате: «Обичам, пък той не ме обича.» (О С · – Една мишка!) И тя е влязла отвънка в школата.

Сега, тези са елементарните правила, които ще приложите. Ще направим първия опит с вас. Ще пристъпим с вас.

Туй е достатъчно сега.

Тогава, онези от вас, които се занимавате с астрология, направете един хороскоп от днешния ден, да видим какъв ще бъде резултатът, колцина ще го направите. Времето е ясно, има ли облаци? Да излезе един да види какво е времето и небето. (О. С. и Г. Р.: – Няколко облака има на небето и малко ветровито е.) То е хубаво, значи: с ума трябва да рабо-

тите. Сега, ще направите хороскопа на тази лекция. 24.IV.1927 г., неделя вечерта, по моя часовник – 7.21 ч. Вие ще си направите изчисленията.

Сега разбрахте.

(П.Т.: – Хубав подарък ни дадохте. Благодарим.)

Подарък за Великден. Ще го приложите. Като влезнете по света, да се отличавате и да имате един метод, с който веднага да можете да помагате комуто и да е. Една ваша опитност ще бъде то, която ще може да употребите навсякъде, на вашите приятели.

Станете, тогава, да направим едно упражнение за дишане.

1. Ръцете отдолу, напред, нагоре в кръг – вдишване, след това надолу отстрани – издишване. 3 пъти.

2. Изнасяне десния крак напред, същото – с клякане при издишването. 3 пъти.

Същото – с изнасяне левия крак напред. 3 пъти.

3. Сега ще направим дишането с думата: «Вдихание» (*с мелодия*). 3 пъти.

Сега ви поздравлявам с тия упражнения и утре пак ще се видим, на екскурзията.

(*От вси страни глас:* – Благодарим, благодарим.)

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

(7.30 ч вечерта)

КООРДИНАЦИЯ НА СИЛИТЕ

VI година (1926–1927)

*31^{ва} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 8.V.1927 г.*

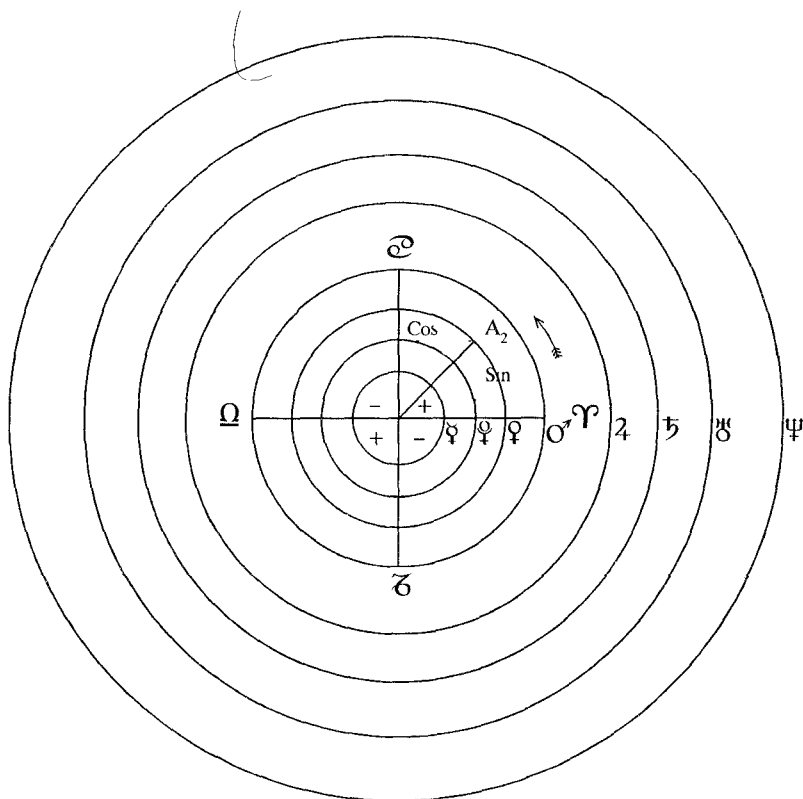
САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

(Размишление.)

Всички сте изучавали математика. Координация на силите. Тя е една от най-сложните системи – да си координиран. Аз вземам думата координиране на разумните сили в живота. Кръговете, това са възможности. Всеки един кръг представя една форма, която известни разумни сили са координирали. (Фиг. 31.1 на с. 334.)

Следващият кръг е разделен на две равни части. Едното – положително полушарие, другото – отрицателно. После, и всяко едно полушарие има два знака (+ и –).

Къде е положителната страна в малкия кръг, къде е пролетта, къде може да е Меркурий положителен? (– Дясната част на кръга е +.) Ако разделим кръга на 4 части, тогава имаме: дясната част е положителна. Ако вземем горнята част пролет и лято: горнята – положителна, долната – отрицателна. Философията на живота. Когато Слънцето е отделяло всички тези възможности, всички тези планети – при какви условия са създадени? Нептун – когато Слънцето е създадо Нептуна, какви са били условията? Когато Слънцето е създадо Земята, условията едни и същи ли са били? Значи, различават се. Тук са условията, при които се е образувала Слънчевата система.

Фиг. 31.1

Тази слънчева система, тези кръгове съществуват в човешкото тяло. Има известна част от материята, има известни атоми, които трептят с трептенията, които има Нептун. Всяка една планета упражнява известно влияние върху органите на човека. За пример Марс върху кои органи действа най-много специално? (– Управлява цялата глава, понеже Овен се намира под неговото господство.) При сегашното състояние на човека Марс е във възходящо движение. Той не е на зенита си. Коя друга планета има силно влияние, освен Марс? Венера.

Сега, в координиране на органите съществува следният закон: За да се прояви силата на един орган, всички други органи трябва да въздържат своята сила. Ако искаш да усилиш окото си, непременно трябва да спреш малко вниманието на ухото си. Ако едновременно гледаш и слушаш, зрението не може бъде силно. Някой път пък, ако искаш да слушаш по-добре, ще затвориш очите си. Окото ще изпрати енергията в ухото. Затуй хората сега замижват, когато искат да чуват по-добре. Туй е координиране на органите, взаимно подпомагане. Когато искаш да се концентрираш вътрешно, тогава окото и ухото престават да гледат и да слушат отвън – те се координират вътрешно. Когато този вътрешен орган на съзнанието изпълни своето предназначение, той се координира с тях, изпрати енергиите си навън и окото се отваря.

При вашето самовъзпитание, всеки ден ще се наблюдават: кои органи у вас не се координират. Например някой ходи тъй: клати се – то не е дефект. Туй е едно падане през ред други съществувания. Това изкривяване на органите показва, че няма никаква координация. По този начин човек, без да иска, ще извърши известно престъпление. Или той си ходи, казва си тъй (*с пръста си маха*): «Псст!» Или вземал някоя броеница, или някой върти бастуня си, но тъй лошо, че ако бях учител по фехтовка, щях да го набия. Едно време маймуните, като се повдигаха, носеха своите бастуня. А като станаха хора, като маги вземаха да ги носят, като пръчици, тъй, под ръкавите.

Аз говоря принципно Аз ви казвам: Не носете никакви бастуня, никакви тояги. Ако носиш – една тояга, както един овчар кривака си. Даже и на екскурзия аз бих желал да ходите без тояги. Даже и аз ще хвърля бастуня. С бастун отвлича се вниманието ви. И всички велики философи, всички посветени в древността са ходили без бастуня. Бастун ако ще носите, трябва да го носите съзнателно. Ако искате да развиете волевата страна на вашия характер, носете бастун. Но щом развиете своята сила, хвърлете бастуня.

В живота, като ученици на една окултна школа, не трябва да внасяте никакви посторонни идеи, които да ви отвлекат от същинската идея. Сегашните бастуни, знаете ли кой ги въведи* в света? Не са лоши, те са един добър признак, но като махнеш със своя си бастун, ти трябва да знаеш, че бастуня, който го имаш, трябва да го пазиш. Счупи ли се бастунят ти, туй влияе върху твоята воля, ти губиш силата си. Всяко нещо, което носиш в ръката си, ти трябва да го пазиш – изгубиш ли го, ти губиш от силата си. Трябва да имате един бастун толкова гъвкав, да го пазите да го не счупите. Не искам да паднете в суеверие, да идете в другата крайност. Туй е координиране на вашата мисъл. За да имате един бастун, вие имате обич към него. Но никога не носете един бастун по модата. Преди години имаше мода в гимназиите да носят учениците очила и тъй си даваха вид, че са някои професори. Мода – понеже някои учители носеха очила. След туй дойде друга една мода: всички ученици носеха дълги коси, защото философите носеха такива коси. Вдигна се дълга разправия между ученици и директори. Заставиха учениците да си отрежат косите. Подражанието не е идея. Когато човек има известна свещена идея, трябва да знае предназначението какво е.

Като дойдете да тази система на координиране, трябва да знаете как са поставени планетите. Всяка една планета е поставена в даден момент в някоя част на тялото и трябва да знаете в живото тяло къде се намира Марс, къде се намира Сатурн, Меркурий, Венера и т. н. Планетите се местят в тялото. Вий ще разбирате тяхното състояние – или присъствието на известни планети от мислите, които се намират в ума в даден момент. Необходимо е за пример да се яви Марс, понеже ще направи главата ви малко по-обла. Необходимо е за пример да се яви Сатурн, да упражни влияние върху главата ви, ще я направи малко продълговата. Необходимо е да

* въведи – диал. въведе

упражни влияние Юпитер – той ще даде височина на главата. Влиянието на Юпитера върви по радиуса на координативните сили. А влиянието на Марс и Сатурн върви по синус и косинус. Ако влиянието на Марс се увеличава, на Сатурн се намалява и обратно. Там, където философията престава, започва войната. Когато искаш да се биеш с някого, много мислене не трябва. Англичаните, които са много практични, щом срещне някого, който го е обидил, казва: «Господине!» – едно-две, едно-две, набият се, шапките им паднат, ръкуват се – «Квит сме вече.» Няма съд, няма обида. И двамата се набият. Много добре, това е английска черта. И в Америка е тъй. У славяните къде може да има Сатурн своето влияние? Българинът е отмъстителен. Години минават и българинът държи една зла мисъл и му търси времето да си отмъсти по един начин. Туй е влиянието на Сатурна – и се вкисва човек. Когато влиянието на Сатурна дълго време се е упражнявало, човек става сух – очите изпити, носът сух, тънък, вратът тънък, вените изпъкват, устата стават черни, човек изгубва своите чувства и всичко отрицава. Той е крайно интелектуален тип, отрича чувствата, а при това този тип, който отрича чувствата, има стремеж към чувствата.

В живота всички трябва да започнете с влиянието на Слънцето. Туй влияние може да съвпада със слънчевия възел и със симпатичната нервна система; и тя трябва да се координира с мозъчната система. Когато се увеличава влиянието на симпатичната нервна система, престава дейтелността на ума. А щом симпатичната система се координира с мозъчната, тогава се усилва дейтелността на мозъка. Затуй трябва да има преливане между тях – симпатичната нервна система, свързана с чувствата, и мозъчната, свързана с мисълта. Между едната и другата трябва да има пълна координация. Щом има такова координиране, тогава може да има координация между костната и мускулната система. За пример в ходенето – всички ученици бих желал да се отличава-

те, да имате едно пластично ходене. Като ходите, вашите движения да бъдат в координация с движението на природата; и тогава се добива красотата. Някой човек, като върви, харесвате го, понеже пластично върви; и по-малко енергия се изразходва – като се върнете дома си, усещате се освежен. Зародила се е някоя нова идея, а вървиш дисхармонично, връщаш се дома недоволен и губиш повече от силата си, понеже не си в координация с природата.

Първото нещо: Ще се стремите да се координирате. Какво струва 5–10 минути, половин час да обърнете внимание как ходите? Направете един опит. Извадете часовника, тъй щото крачките ви да бъдат отмерени. Да не прегрешавате нито с $1/2$ секунда. Да кажем тъй: една крачка вземате за 2 секунди, за друга – 3 секунди, за другите няма никакво координиране. Крачките ви трябва да бъдат отмерени. Сега, в ходенето се явява някой път известна дисхармония. След като ходите половин час, заражда се един закон, измените гамата на вървежа си. Ако сте дълбоко замислени, решавате някой велик въпрос, вземате големи, широки крачки. Всички философи вземат много големи крачки. *(Учителят ходи бавно, но прави големи крачки.)* Ако някой иска да спечели, той ходи тъй: ситно-ситно-ситно – каквато му идеята, такива му и крачките. Щом върви с дребни крачки, той няма никаква идея в себе си. Ако искате да бъдете велики в характера си, трябва да правите големи крачки. Ако ходиш дребно, ти не можеш да развиеш характера си. Следователно някой път, като излезнеш из гората, вземи позата – направи едно движение тъй: широка-широка крачка. Трябва едно механическо въздействие – то не е механическо въздействие.

При сегашните условия вий не трябва да бъдете изпити, но аз не искам да бъдете и пълни, но да има у вас развита мускулната система и лицето ви да бъде пластично. Който погледне, да види, че идея имате. Очите ви не трябва да са изпъкнали като на бухал, нито хлътнали, но който ви пог-

ледне, в погледа ви да има нещо – не изпитателно, но гледането има... Може да ви погледна 1/10 секунда, но погледът ми може да е толкова интензивен, че дълго време след това вие още усещате, че ви гледам. Ако някой дълго време те гледа, за да те хипнотизира или ти да го хипнотизираш, това не е правилно. Той може да те погледне малко и след туй да си отдели погледа – впечатлението от погледа ще остане, то е много силно, то вече мисълта е насочена към тебе.

Когато насочвате своята мисъл, гледайте заради вас тази мисъл да бъде хармонична. Понеже, каквото е отношението ви към хората, такова ще бъде и тяхното отношение към вас. Аз желая във вас, като ученици, да виждате погрешките, без да има този циничен характер. Погрешката, да я считате като един факт в света, без да ѝ давате личен характер. Допуснете, някой от вас пада в някой трап и се окалва – какъв характер ще му дадете? Представете си, някой върви покрай някоя телена мрежа и палтото му се скъса – какъв характер ще му дадете? Върви и то се развива.

Казвам: В тази система ако живеете, най-първо трябва да се роди във вас идеята – координиране. Като ученици, трябва да почнете да се координирате. Където може, вий да помагате – след време ще дойдат да ви помагат. Взаимно трябва да си помагате умствено и сърдечно. А тъй, както сега се развивате, както сега вървите, вие вървите по пътя на вашето минало – повръщане има.

Да допуснем сега, че синусът ($\sin$.) у вас се увеличава – какво представлява този радиус в дадения случай? Аз го наричам този радиус «насока на съзнанието». Синусът показва усилване на съзнанието. Косинусът ($\cos$.) показва резултат – който е резултат. И когато този косинус се слее с оста [на] кръга, плодът е узрял, растението е завършило своя процес, следователно започва другият склон – пролетта. Втората част на кръга, то е вече законът на старостта. И в старостта пак имаме координиране. Ако се координира, човек

ще се подмлади, ако не – ще изгуби съотношението на силите си.

В старини не се координират хората и всички стари хора почти са под влиянието на Сатурна, а Сатурн засега е в низходяща степен. Той е минал своите младини, той се намира в противоположното полушарие на човешкия живот. При него трябва да отивате само в крайна нужда, за съвет. Но как трябва да прекарате своите младини – не Сатурна, не него [ще питате]. Ако искаш да знаеш как трябва да прекараш своите младини, иди при Венера, богинята на любовта. Ако искаш да знаеш как трябва да прекараш своя живот, иди при Меркурий. Той е младият секретар на боговете. Пък ако искаш дълбоката философия на миналия живот, иди при Сатурн. При Сатурн по-рядко трябва да се ходи. Засега ще се пазите.

Тези, крайните планети – Сатурн, Уран и Нептун, изобщо, според мен, върху младите упражняват едно отрицателно влияние. Не че туй влияние е лошо, но в младите няма онези органи съградени – като дойде влиянието на Сатурна, усилва се дейтелността и като не могат да развият духовна дейтелност, те употребяват духовните си сили за физически нужди и тъй се огрубяват. Ако на тези сили не можеш да им дадеш онзи израз на духовност, непременно ще се огрубиш.

Колко часа трябва да работи човек? Щом работи много, огрубяват се ръцете. Някой път не трябва да жертвате кожата си. Аз не съм и за онези, които никак не работят. Пак се огрубява човек, понеже става много впечатлителен, епикуреец става, удоволствия търси. Но и когато много работи, той съвсем огрубява, изгубва своята деликатност на ръката и като те пипне, ти ще чувствуваш като ръката на един труп. Тя изгубва онази деликатност на чувствата, не може да схване онези деликатни вибрации.

Ако ние дойдем като окултни ученици – ако идеш да копаеш на една нива, трябва да имаш една мотичка много лека и пръстта, където си сеял царевица или дини, трябва да

бъде много рохка и лекичко да копаяш. Леките упражнения, това са в природата, а онези, грешниците, нека се занимават със своите чукове, със своите мотики. Няма никаква философия в това. Да чукаш камъни, няма никаква философия. А и да седиш целия ден и в писането пак да се безпокоиш – казвам, пак е чуване. Ако имаш вдъхновение, пиши; ако не, ще си намериш някаква работа. Не оставайте никога празни. Ако не можеш да пишеш, научи един занаят. Някой от вас ходи със скъсани обувки – научи един занаят, да си закърпиш обувката. Ако един Толстой научи занаята обувчарство... Набий клечки на обувката си, то е хубаво. Всеки един от вас да знае да си зашие дрехите в дадения случай.

Ще се научите на самостоятелен живот. Първо, за да бъдете самостоятелни, трябва туй, от което имате нужда, да знаете да си го правите сами. Туй трябва да бъде ваш идеал. Не че дрехите си трябва да ги шиете сами, но по някой път. Вървите по път, скъсат ви се обувката – какво ще правите? Ти на път отиваш, като екскурзиант ще имаш едно шило, едно малко чукче, клечки, конец, ще ги туриш в раницата, имаме една кръпка, ще го носиш, това. После, някой от вас ще си носи едно парче плат, игла, конец; ако се съдере нещо, ще го закърпи.

Казвам: Те са от малките работи, в тях трябва да се координираме. Как, по кой начин? Светът не трябва да се механизира. Ние трябва да се координираме с природата. Аз искам да ви насоча да се координирате с природата. В природата съществува един живот, разумен живот. Ако вий се координирате с нея и я обикнете, тя има методи, разумни методи – за един ден ще ви научи толкова, колкото за двадесет години при някой професор. Но ако не се координирате с нея, не я обикнете, може да минат няколко прераждания – нищо няма да научите. Природата, и тя си има... Когато те обича, учи те, когато не те обича, тя не предава, седи тя, чака, докато се пробуди съзнанието.

Сега вие ще изучавате астрологията. Къде се проявява, сега, Сатурн у човека?

(– Той управлява костната система и кожата. Лицето, слухът и ушите се намират под влиянието на Сатурна. Други, Парацелзус, смятат, че Марс управлява жлъчката и даже казва, че движението на жлъчката съвпада с движението на Марс.)

Какво разположение трябва да имат планетите, за да бъде един хороскоп хармоничен? Къде трябва да бъдат поставени планетите Венера, Марс, Меркурий и др.

(– Има разлика между хелиоцентричната и геоцентричната астрология. Първата засяга психологическия живот, а втората – физиологическия. Според хелиоцентричната астрология има един вътрешен живот и той не зависи от онова влияние, което дава знакът. Тя (*планетата*) има и второстепенно влияние, но се управлява и от положение, което дава едно второ влияние на самата планета. Но то е по-друго, вътрешно, психологическо. Затова например може да имаме случай, където някой аспект, дисхармоничен от геоцентрично гледище, координиран от хелиоцентрично гледище, може да излезне добър.)

И двете тези системи може да ги хармонизирате, понеже същевременно и Слънцето, и то си има свой зодиак. Меркурий, Венера, Земята също си имат. Ако искате да имате правилно понятие, трябва тези седем зодиаки да ги имате едновременно в ума си.

Всяка една енергия, която не е използвана в младини, има обратно движение в старини. Ако известно желание не е постигнато в младини, ще се породи в старини и тогава има обратно движение. Затуй желанията трябва в младини да се постигнат, а в старини да имаме техните плодове. Защото няма по-опасно от това желанията да се появят в старини. Ако в младини не реализираш твоите желания, тогава в старини ще се зародят. Имаш, да кажем, едно желание да учиш – понеже тогава не може да се реализира, ще се зароди

едно недоволство, туй недоволство ще го спъне за бъдещото му прераждане. Затуй в младини всички условия, които ви се дават, знанието, което може да придобиете, всички онези възвишени и благородни чувства, които може да развиете, развийте ги, за да не дойдат тези желания да ви безпокоят в старини и да ви мъчат. Най-първо човек ще прекара целия си живот в желания, без да ги реализира; и в старини ще ги прекара в друг живот и [ще] се измъчва, че това не е постигнал, че онова не е постигнал; докато дойде от невидимия свят едно по-напреднало същество – такива има – и ги кредитира и той започне наново живота си. И ако туй прераждане не ставаше, хората биха претърпели един адски живот – да седиш със съзнанието си и между живите хора да ходиш и да нямаш органи, да се проявиш. Никой не обръща внимание на теб: и от хората забравен, и от Небето забравен, и ти сам се занимаваш с голото съзнание – вие имали ли сте тази опитност в пустинята? Представете си, турят ви в Централна Африка да живеете десет дена. Вий не видите нито мушичка, нито тревка – какво ще бъде състоянието ви?

То са крайни идеи. Не че тези планети упражняват такова влияние. Венера сама по себе си не ви влияе, но има вещества във вашия организъм, които са подчинени на трептенията на Венера. Тези вещества, ако вие не може да се координирате, ще ви причинят вреда. Има други, които се подчиняват на трептенията на Сатурна – те ще ви причинят вреда, ако не знаете законите. Допуснете, седите, неразположен сте, с една мрачна идея. Казвате: «За мен никой не се грижи.» Питам сега: Кога се е родила тази идея във вашия ум? Как е възможно – вчера седите радостен, весел, а сега седите мрачен, как е възможно? Такъв бърз преход – има ли някоя истина в това?

Туй е вярно по отношение на целия свят. Вий сте влезнали във връзка с разумни същества, на които животът не е хармоничен. Радвайте се, че имате една опитност – тя не е

ваша опитност. Някой път може да изпитате едно такова, горчиво чувство – то не е ваше. Някой път може да се чувствате – някой дядо 80-годишен влезне във вас, то не сте вий. Някой ваш дядо или прадядо, умрял преди стотина години, или прекарал 200 години в пространството, научил се за вас, че сте в България, в Школата, казва: «Знаеш ли, дядовото, толкова години прекарани, я ме кредитирай, ти си богат!» И той ти предаде своето настроение и ти се чувствуваш дядо, откъснаха се краката ти. Търси този дядо. Ще му кажеш: «Слушай, дядо, ти млад трябва да станеш. Ще ти дам един съвет – ще забравиш, че 200 години си седял в пространството. Нищо повече.» – «Е, какво ще правя?» – Тури само една свещена идея, че си готов да изпълниш волята Божия – ще се подмладиш. Какво ще ми разправяш за твоите двесте години и всичката философия!

Сега, когато ние разискваме хороскопите, трябва да забравим всички лоши аспекти на живота си. Един лош аспект, това е едно дисхармонично състояние. Ние сами се поставяме в тези аспекти. Едновременно, когато човек се ражда, той има три хороскопа. Има един физически, където са турени най-добрите условия за неговото физическо развитие; един духовен, където са турени най-добрите условия за развиване на неговите чувства; и трети хороскоп, където са поставени най-добрите условия за развитие на неговия ум. Щом влезнете в света, той може да [ви накара да] злоупотребите с тези ваши условия.

Само богатите хора могат да злоупотребяват. Бедните не могат да злоупотребяват. Човек, който има очи, може да греши; който няма очи, не може. Който има ръце, той може да греши. Ако вие нямате никакви чувства, ако сте едно малко семенце, затворено в някой камък, какъв грях ще направите?

Сега, от миналото, вий преживявате вашия минал живот, пък трябва да живеете и настоящия. Вий сте в свръзка със сегашния свят, който преживява своя минал живот.

В света ти трябва да познаваш хората. Как трябва да постъпиш със силния човек? Много лесна философия – когато някоя мечка идва насреща ти и може да се нахвърли върху теб, а до теб има голяма скала, качи се на скалата, па наблюдавай оттам мечката. Какво ти коства да се качиш на скалата? Качи се горе на дървото. (– Ако ни срещне на равно поле?) Питам ви сега: Кой от вас го е срещала някоя мечка на равно поле? Едва е имало някои ловци, които ги е срещала в гората, но те, ловците, са ходели подир мечката. Но досега в полето да срещне някого мечка – не зная. После, ще учите закона – ако вие знаете закона за координиране на органите, на кое да е животно, може да отклоните неговия поглед отдалече, да не ви срещне.

В закона на координирането вий ще избегнете известни неприятности, които може да ви се случат. Трябва да избегнете неприятностите. Например ще се срещнете някой ден в пътя с някого, с когото може да се скарате. В координирането ти ще избегнеш тази среща – или десет минути ще минеш по-рано, или десет минути ще минеш по-късно. Координиране е това вече, тази система.

Астрологията е една наука много отвлечена. Според мен тя е философия, която мъчно се разбира. Но ако вий искате да изучавате астрологията, вий я оставете за най-послед. Засега започнете да изучавате координацията на вашите мускули на лицето. Започнете да изучавате вашите мускули на носа, на челото, после изучавайте вашата брада. Както ви виждам, брадите на някои от вас – хей, че вий с брадите си отдавна сте фалирали! Вий имате сили, които не сте турили в обработване. Върху вашата воля никак не сте работили. Ако вие тука не може да имате влияние върху вашата брада, отвън никакво влияние не може да имате. Отвън всеки човек упражнява своята воля. Ти ще внушиш, но и той ще ти внуши. Ако две еднакви сили си противодействат, те се унищожават.

Еднаж Буда заспал в една китна ливада. Дошел един змей, увил се около него, щял да го удуши. Тогава Буда, като се видял в гънките на змея, почнал да се смалява, станал толкова малък, че се изхлъзнал от тези гънки на змея – тъй се освободил. Хубаво, ако змията ви е обвила, какво ще правите – ще искате да се увеличите ли? Не, ще се смалите. Да минеш – туй е философията на живота. Що е нещастие? Змията ви е хванала. Там, където има едно ограничение, змията те е хванала. Смалявай се. Знаеш ли какво е смаляване? Започнете маневра, така: «Туй не ми трябва, онова не ми трябва» – от всичко се откажете, да остане в теб само Божественото съзнание, с което ти си дошел на Земята; ти, като се изхлузнеш от гънките на змията, отново пак създай своята форма. Твоите идеи не са изгубени, пак ги създай; ти ще излъжеш змията само. За пример ти искаш тази година да свършиш училище, но змията те е свързала: пари нямаш, дрехи нямаш. Какво ще правиш – змията те е свързала. Ако нямаш условия тази година – другата; ако не тогава – по-идната.

Сега, аз говоря за изключенията на живота. Не казвам, който от вас има условия, че не трябва да свърши. Имаш ли условия, не отлагай, навреме свърши, а щом нямаш условия – отложи. Ще чакаш, докато благоприятни условия дойдат – то е изключение.

Аз говоря сега за изключенията, с тях как да се справите. Те може да дойдат, понеже сте в края на века. Може да дойдат 5–10 изключения, ще знаете как да се справяте, защото едно изключение може да ви спре на пътя ви – да действа: вашият нос почне да се спитява, носа ви трябва да вземете под внимание. Или носът ви почне да става по-широк, отколкото трябва – пак няма координиране. Вий още не знаете колко трябва да бъде широк вашият нос според сегашната ви височина. И после, ако вашите уста почнат да стават по-тънки, но ако стават и много дебели, те са две крайности. Всякога, тъй както са устроени, лицето, бърните

– има математическо отношение. Чрез устата вий приемате онези фини впечатления на живата природа. Ако нямате туй поле, да възприемате тези вибрации... Пък ако е много широка, ще станете епикуреец. Пък ако са много тънки устните, вий ще се лишите от тези фини чувства. Много пъти се оплаквате от едно апатично състояние – знаете ли на какво се дължи това? В туй апатично състояние се забелязва едно движение на тези две крила на ноздрите, дисхармония има между тези две течения в носа: между разумното течение – ума, и сърцето няма хармония. Тези, малките органи, оставят едно неприятно впечатление вътре в човешкия мозък.

Имайте предвид, всяка една мисъл има свой мирис, усещате я вий, ухане си има тя. И не само човек схваща мисълта, но ако някой човек не те обича, и това има свой мирис. Тогава, какъв ще бъде резултатът, щом се координирате? Добър. Щом координирате всички мускули и всички органи, първият признак – ще усетите да излиза от тялото ви една приятна миризма. Правили ли сте наблюдение, че тялото ви навсякъде не мирише еднакво? Щом се координират системите ви, органите, ще усетите да излиза една приятна миризма от органите. Затуй ви дадох туй упражнение, с топлата вода и фрикциите – не през целия си живот да го правите, за десет седмици само, за координиране. След туй ще турите други контраст.

Всички трябва да бъдете смели. Ще бъдете искрени, ще се стараете погледът ви да бъде устойчив. Не когато очите играят. Едно бързо движение на очите има. Туй движение не е хубаво. Но и пък да бъдете като маска – не. Очите ви да имат едно пластично движение. Забележете как се движат очите ви – туй е едно самонаблюдение. Ако вий вашите очи не наблюдавате, кой ще ви гледа? Ако вий сами не наблюдавате очите си, кой ще ги наблюдава? Ако вий сами не наблюдавате вашата мисъл, кой ще я наблюдава? Един човек, като направи нещо, да бъде доволен сам. И като гледа очите си, да е доволен. На туй твойто доволство ще бъде доволно и

Небето. После, като си погледнете носа, да бъдете доволен. Тези физически дефекти, ще се стараете да ги премахнете. Какъвто и дефект да имате, ще турите волята си да го премахнете. Може да ви вземе месец, два, година, десет години и като го премахнете, ще имате съзнанието, че сте волев човек.

Аз желая, като срещна един ученик, да мяза тъй, на мъж. Аз ще ви дам един път какво трябва да бъде мъжкото лице. Като те срещна, тъй, трябва благородното да излиза от очите, от лицето, да има една черта постоянна, пък лицето постоянно да се движи – пъргаво, тъй, живот да кипи. Пък и този брат, като го срещна, тъй, да има принципа на Правдата. Няма по-ниско нещо за мъжа от да лъже. За жената, по как да е, но за мъжа... На мъжа да бъде малко груб е простено, но жената да бъде груба не е простено. Мъжът да бъде несправедлив – то трябва да бъде изключение в него. «Мъж съм аз: лъжа – никога!» А жената – никаква грубост! Тя трябва да има такова благородно сърце, отзивчиво – по това се отличава. Жена е само тази, която никога не се обижда. Аз наричам жена тази, която никога не се обижда. Аз употребявам тази дума – «обиждане», в много хубав смисъл. Ти не можеш да размътиш океана. Разбирам: жената да бъде едно езеро дълбоко, че какъвто камък да хвърлят, тя си е бистра. А мъжът трябва да бъде като една планина, че каквито и бомби да хвърлят отгоре му – той си е все същ. Каквито бомби да хвърлят отгоре му, той е като онези непоколебими скали, не се чуши.

Сега, аз да ви кажа как се влияем в координацията. Мъжът, ако обича лъжата, жената се е научила от него; пък ако жената не е благородна, мъжът е научил грубостта от жената. Мъжът не е родил грубостта. Благородството, търпението е свойствено на жената и мъжът учи търпението от жената. Мъжът трябва по женска линия да ги получи от майка си. Откъде трябва да дойдат, сега, някои добродетели? Аз говоря сега за Козмичната Жена, за Девата – от Нея идва

туй търпение. Или, казано на наш език, идва от областта на Божествената Любов.

Сега, не да посветите цялото си време – празното си време. У всички трябва да се зароди желанието да бъдете красиви. Все за красотата говорите, дайте ми един пример какъв трябва да бъде красивият човек. Като се срещнете, как се поздравявате? Като видите един свой брат, ще се спрете – искаш да му дадеш почитание, ще се спреш, ще го поздравяваш, той като си тръгне, тогава ще тръгнеш и ти. А не да му кимнеш тъй, набързо – това го прави светът. Ако искате да се координирате. То е вече едно упражнение и не е тъй лесна работа да се справиш някой път. Ако го правите съзнателно, ще усетите един прилив, една благородна черта. После, срещнете някого замислен, скръбен – не търсете лошата страна. Някой човек е скръбен – търсете истинските причини на неговата скръб в дадения случай, отгадайте не привидните причини – че той изгубил 1000 лева, то е привидно, по-далечна е причината. Открийте истинската причина. Неговата тъга, тя е по-далечна. Той ще каже, че е далеч от дома си – не е и това причината.

Това са упражнения, които трябва да правите. Най-първо се научете всички да имате един спокоен поглед. Като се гледате, да ви харесва погледът. Гледайте се 10–15 секунди, ако не се харесате, турете огледалото настрана. Разхождайте се 10–15 минути, пак наблюдавайте се. Не се безпокойте. Докато един ден забележите нещо хубаво в погледа си. И тогава забележете какви мисли, чувства действуват във вас, с какви хора сте се срещнали, каква е средата около вас.

Аз съм за всичките естествени прояви. Ако плачеш, ще плачеш както трябва. Има един плач – тъй, от дълбоко да излиза. И когато ще скърбиш, тъй да се разклати душата ти, до дъното, че да е скръб. Всички неща тъй да бъдат, като на герои. Когато ще страдаш, да има за какво да страдаш. Пък и когато ще учиш нещо, туй да е равно на ума ви. Че, ако вий искате да ви обичат – вий казвате: «Тази идея не е за мен.»

Ти искаш да те обичат – искаш най-много в света. Щом искаш да те обичат, ти си герой, който може да върши всичко в света. Тогава, каквато работа ти дадат, трябва да я свършиш. Пък ако се откажеш, трябва да се откажеш от любовта. Нищо повече! В природата тъй седи законът, щом искаш да те обичат. Че ти искаш туй, което боговете искат, ти искаш туй, което ангелите, архангелите искат – най-много искаш ти. Най-големите претенции имаш ти. Ти си един мошеник, пък казваш: «Никой не се грижи за мен.» Ти искаш Бог да напусне работата Си, да мисли заради тебе, да се спре Той в козмоса. Ее-е-е, слушайте!

Веднаж на Брама, великия Бог в света, Му подарили едно яйце – целия този козмос в едно яйце. Брама вземал, измътил това яйце, образувал сегашния свят. Благодарение на този подарък станал този козмос. Питам сега: Ако Господ ви даде един подарък, какво ще правите, сега? Трябва да бъдете в сила да го турите в работа. Не че Бог не е в сила. Но ние не сме в сила, идеите, които Бог ни даде...

Това са ред разсъждения. Аз правя сега във вас само разкъртвания. Около вас има ледове, обвити сте в твърда стена – турете сега оттук-оттам, оставете да се разкърти всичко това. Закоравели сте с известни заблуждения и казвате: «Това не може да направя, онова не може да направя.» Великите работи в света стават най-лесно, а лошите работи в света стават най-мъчно. И следователно, ако най-мъчните работи досега сме направили, какво ни остава сега да направим? Най-леките. Какво ще кажете, като излезнете в света, какъв идеал ще дадете? Как ще определите окултната наука, или как ще определите вашия идеал, или как ще убедите някого, че действително пътят, по който вървите, е по-добър, отколкото техният път?

Допуснете, че вие имате туй знание на един маг. Този, който не вярва, ще му кажете: «Елате с мен на една разходка.» Завеждате го на планината, махнете с ръка, отклонявате (?) неговото съзнание, ввеждате го в една пещера, показ-

вате му всички тези богатства, скъпоценни камъни. Казваш: «Искаш ли да имаш всички тези работи? Вярваш ли?» Той пипа, пипа, пипа, след туй пак махнеш с ръка и на другия ден го питаш: «Какво видя там?» Какво ще каже този светски човек? Той ще каже: «Че видях нещата – видях, но как влезнах и как излезнах оттам, не знаая.»

Света няма какво да го убеждавате, няма и какво да отричате. Ние ще държим онези методи, които съществуват в природата. Цветята имат ли език, с който да ни говорят? Онзи карамфил, като усетиш неговото благоухание, отиваш при него, отдаваш му всичкото почитание. Ако в нас има туй ухание, което светът иска, те ще дойдат. Вий ще се нагърбите с онези възвишени идеи – всичко онова, което е възвишено и хубаво във вас. Да мязате на един извор, който извира; на едно цвете, което е разцъфнало; на едно дърво, което е отрупано със зрели плодове; да мязате на една статуя завършена; да мязате на един храм, на когото всичките свещеници служат с певците му – хората ще дойдат. Към това трябва да се стремите. Не трябва да бъдете сухи чешми, нито сухи дървета.

Сега, някои от вас може да попитат, искат да знаят своето минало. Аз рядко се спирам, за мен миналото на човечеството няма голяма красота. Но виждам красотата в настоящето и в бъдещето – с туй оправдавам нещата. А миналите неща, тъй, както сега виждам хората, от онова състояние, когато човешкият дух е слезнал в материята вътре – човек трябва да бъде гениален, за да може да изтърпи онези големи противоречия, на които човек е подложен. Но като гледам настоящето и бъдещето, оправдавам тези противоречия. Да се връщаш назад – миналото, това е жертвата, която сме дали. Бъдещето оправдава настоящите страдания. Сега трябва да се приготвите за бъдещето. Ако живеете както в миналото, няма смисъл.

Никой астролог досега не е проверил, че Марс упражнява туй влияние. Туй е факт, че упражнява, но не е истина.

Истината е само ако този астролог може да отиде до Марс и да се върне. Може да кажат, че Слънцето упражнява – енергията от него, туй е един факт, но не е истина. Ние още не знаем дали Слънцето упражнява туй влияние. Съвременните окултисти намират, в мозъка има известен център, в неговия етерен двойник – той събира тази енергия от пространството и когато тази енергия вътрешна на мозъка се координира с енергията, която идва отвън, той усеща топлина в себе си. Пък ако тази енергия не се координира, той казва: «Тъмно ми е.» Има 25–30 градуса топлина, а той казва: «Мен ми е студено.» Питам: Защо в неговото тяло няма тази топлина? Неговите трептения не са координирани с тези в природата.

В нашата душа има известни органи, които трябва да координираме правилно. Затуй се изисква да координираме ние слънчевия възел със слънчевите енергии. Тогава, да координираме своя черен дроб със Сатурна; после, да координираме своя мозък с черния дроб, да координираме задната част на главата с Венера, долната част на мозъка – с Меркурий. Когато човек наблюдава, той е Меркурианец. Тъй, наблюдава хората, ходи, не като онези, които ги дебнат, но интересува се от всичко – той е Меркурианец. И като ги види, казва: «Какво правите? Туй какво е? Много са хубави тези неща, щастлив си, че ги имаш.» Туй е още детинското състояние. А Сатурн като дойде, той гледа тъй, философски – ще извади някое философско заключение. Питам: Кое е хубавото състояние? Седят вашите моливи, аз минавам, ще каже някой, не трябва да обърна внимание. Сядам до вас, трябва ми нещо да напиша, ще ви кажа: «Моля, може ли да ми услугите с един молив?» Казвам, от тези, малките постъпки – дойдете за благоприличието, казвам: «Може ли да разгледам вашите моливи?» Знаете ли защо питам? Зачитание е, понеже този, на когото принадлежат моливите, е турил част от своята чувствителност – като ги мръднеш, ще произведе-

те малко сътресение. Но като кажете: «Моля, може ли да ги прегледам?», той вече се координира.

Не само това, но и вие, когато си говорите в клас, също-то ви препоръчвам. Вий не си говорите хармонично. Спрете се и думите, които ще кажете, да хармонират, в ума си да имате една свещена идея, да имате нещо определено, без да визирате някого в ума си. Ще говорите принципиално.

Най-първо, всички трябва да се научите, в клас и където и да се срещнете, и в поздрава си между братя и сестри – да имате доверие. Като ходите, да спазвате известно самоуважение. Вий ходите двама, а целият невидим свят гледа на вас. Когато вий любите, цялото небе гледа на вас. Бог насочва Своя поглед, вий проявявате любовта си – вий сте едно видно лице, вий извършвате един от най-видните актове на на вашето съществуване и всички ви наблюдават. Като проявявате любовта си, то е един свещен акт. От този акт ще зависи как вий ще се повдигнете – не в окръжаващите, а пред онези, невидимите очи, които ви наблюдават. Като се върнеш дома, усещаш се радостен и весел, сърцето ви се е разширило, умът ви – повдигнат и дойдат новите идеи вътре. И тогава казваме тъй, фигуративно: «Бог простря ръцете Си и ви благослови.»

Аз не говоря за обикновената любов, но за любовта, която има за обект истината. Когато говоря за любовта на истината, то трябва да бъде един свещен акт. Дойдеш ли до там, твоят ум, твоето сърце, всичките тези противоречия в света, трябва да ги примириш. Пред лицето на всички онези, които са завършили своето развитие, пред Бога, Който те гледа – от този момент зависи твоето бъдеще. И само най-малката гримаса, която би направил и се провери (?) – свършено е. Няма по-страшно нещо от любовта на истината. Щом нямаш истината, никой не може да те обича. Любовта, това е един свещен акт за всички ви – свещен, общ. Дойдеш ли ти да боравиш с любовта, цялото небе е отворено и всички се радват като един човек. Когато видят, че ти

обичаш, всички от невидимия свят те похваляват. Когато те видят, че не обичаш, всички обръщат гръб и те забравят. А щом ти обърнат гръб, ти се усещаш малък, по-малък и от най-малката буболечица, без никаква идея, без стимул, отпаднал духом.

Давам ви тези идеи, за да ви избавя от онази връзка. Мнозина от вас имат дяволски въжета още. Мнозина от вас искате да бъдете свободни, без въжета. Вий сега стъпите една стъпка, свързани сте, ходите като някоя коза. Не – свободен, тъй, като птица да ходиш, сам да се връщаш. Аз наричам това свобода. Желая всички тъй да се научите, тъй да мислите. Аз ще ви кажа: Във вас има прогрес, но аз не искам вий да се спирате. Туй, което сте постигнали, още е малко в сравнение с онова, което има да постигнете. Един други ще се координирате и с това ще се координирате с живата природа, и с това ще се координирате с всички добри хора по света, млади хора, които работят в тази посока. Щом се координирате, тези сили отвсякъде ще потекат.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

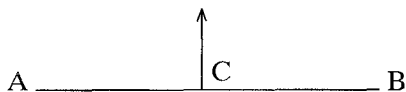
СВЕТЛИЯТ КРЪГ

VI година (1926–1927)

32-^{ра} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 15.V.1927 г., неделя

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

ТЯ ПОСТОЯННО НИ ВЕСЕЛИ.

Фиг. 32.1

Кой е правият път
за самовъзпитание?

(Фиг. 32.1) В тази
линия, АВ, има препят-
ствие някъде, например
в точката С. Предста-
вете си, че се движите по

тази права линия с едноизмерно съзнание. Тогаз, как ще преодолеее препятствието С? Това същество, което се движи по правата АВ, като дойде препятствието С, трябва да се повдигне, значи, да отиде във второто измерение. Като срещнем препятствие в живота, понеже в мислите се срещат известни съпротивления, трябва да се повдигнат мислите.

Да допуснем, че някой [е] още в идеалния живот. Живот, за който страданията са чужди. Човек, в идеалния живот, всичко, каквото го поиска, го има. Той не знае лишения, болести в черния дроб и пр. Но всичкият този, идеалният, живот има отражение при слизване в реалния живот. И без това отражение животът не може да се зароди.

Представете си следното: вие мислите, че сте богати. Всеки един от вас може да е идейно богат и може да си въобрази каквото иска. Кой от вас не може да бъде богат идейно, кой от вас не може да бъде цар идейно? Той може да си помисли, че е богат, че е цар, но когато дойдеш да реализираш тази идея, ще срещнеш съпротивление, понеже всички желаят да бъдат царе, а на физическото поле няма възможност. В идейния свят има всички възможности, а в материалния свят няма всички възможности. Следователно, когато ние кажем, че е потребна вечността, то тя е потребна за материалния свят. Т. е. за това, което в идейния свят става за момент, то за него в материалния свят трябва да минат милиарди години, за да се реализира. Препятствията в живота произтичат от факта, че в материалния свят при сегашните условия това, което вие желаете, не може да се реализира веднага; нямате сега тези възможности. Затова ще дойдете много [пъти] на Земята. Да допуснем, че един първичен човек се ражда в растителното царство. Растенията са само една фаза на човешкия Дух. Животните са друга фаза. Сегашното човечество не е последната фаза. То е още една преходна фаза. От тези фази на живота има милиарди форми, които съставляват красотата на този живот.

Как може да реализирате идеите, които имате в себе си? За пример вие искате, да кажем, да имате една копринена дреха, а пък живеете в една страна, дето не знаят как да обработват коприната; ябълки, жито и пр. – в тая страна не може да имате лесно и ябълки. Често пъти вие искате да ви дадат другите хора това, което те нямат. Това от тях още не е опитано. Идейно схващате как да бъдете милостиви, а като речете да приложите, не знаете как. Например един иска от вас дрехи, пари или храна. Как ще му услужите, за да е той доволен?

В дадения случай, в дадения момент ти можеш да бъдеш любезен само с едного. С всички не можеш да бъдеш любезен в дадения момент. Един учител няма възможност в един

университет да бъде любезен с всички в даден момент. Законът е: Ако ти не можеш да обичаш едного, ти не можеш да обичаш и другите.

Вие не се стремете да реализирате най-малките идеи. Формата на един лист и неговото състояние зависи от състоянието на цялото растение. Когато цялото растение е с добър сок, то всички листа ще бъдат добре. Ако дървото се стреми да подобри само един лист, то ще се сбърка.

Затова започнете с основната идея: да възлюбите живота! Някои хора правят усилие да станат добри. Да се стреми човек да придобие живота, това не може. Животът не е нещо, което можеш да придобиеш. Щом слезнем в реалния свят, при слизането в нас се заражда един импулс да придобиваме нещата тъй, както ги придобиваме горе. Горе веднага ги добиваш. Но тук трябва да чакаш. И затова се намиращ в противоречие. Тогаз ще измениш своето съзнание, ще намалиш бързината на съзнанието си. Или, казано на съвременен материален език, ще намалиш движението си. Ще се ограничиш с економичността. Всеки един житеен клас представлява химическа лаборатория на много работници за изработване на житни зърна. И колко много трябва да се иждива*, за да се образува една мисъл във вашата душа и да се реализира!

Да допуснем, че си българин, но си живял като лемуриец, като атлантец, като французин, англичанин, русин, грък, турчин, китаец и пр. Когато искаш една своя идея, всички тия народи имат думата, понеже ти си свързан с тях. Общият закон е: всеки един писател пише, задрасква, пише, задрасква, а когато пише някой път без погрешки, това е изключение.

Цялото ваше минало ви влияе. Вие, освен това, възприемате и много други влияния отвън. Някой път си скръбен. Като станете, неразположен сте. Има изменение на мозъч-

* иждивявам – *остар.* изразходвам.

ните ви центрове; сънувате, че ви гонят разбойници. Сатурн е пратил своите стражари. Събуждате се с влиянието на Сатурн. На другата вечер сънувате, че сте в някой храм и там виждате някои жреци. Това е влиянието на Юпитер. Третата вечер сънувате хубава природа: небе, звезди, слънце, мечтаете. Това е влиянието на Луната. Въображението е коренът на идеите. Луната се счита като майка на религиите. Или сънувате, че си правите венци, късате цветя и пр. Това е влиянието на Венера. Или пък събуждате се и сте настроени да се борите. Това е Марс. Ще вземете от енергиите на Марс толкова, колкото ви трябва. За да вземете колкото ви трябва, то веднага ще затворите крана в нужния момент. Най-напред ще се спреш при Марс и ще кажеш: «Колко ми трябва от тази енергия?» Веднага ще я привлечеш към челото отпред. Вземи потребното количество в дадения случай. С други думи, в дадения случай вземи само една основна мисъл, тогаз в тебе ще заработят и други центрове. И няма да се мине половин час, и твоето войнствено настроение ще се замени с миролюбиво състояние. Ще се сменят енергиите на мозъка. Така ще се справиш със своите състояния, когато сутринта се събудиш с желание да се бориш.

Та, през деня ще минете не само едно състояние, но може да минете десетки състояния и те ще окажат своите влияния. Енергиите на Марс са около ушите, енергиите на Сатурн са отпред на челото – мястото на разсъдъка.

Някои от вас сте тип на Сатурн. Часовете на Сатурн не съвпадат с другите светове [часове?]. Тъй че вие имате влияния от всички планети, от целия козмос. Тъй че красивите състояния в живота не ги създавате вие. Те са една благодат. Да не мислите, че вие създавате красивите си състояния! Когато те дойдат, пазете ги! Ако Слънцето не изгрява, какво състояние може да имате? Или ако няма нито едно живо същество, какво ще бъде вашето настроение?

Всяка идея, която се изразява в идейния свят, трябва да се реализира във физическия свят. Във вашия живот трябва

да имате една основа, която да е неизменна. Това АВ (*виж фигурата на 1-ва стр.*) е основа в дадения случай. Вашата основа трябва да е неизменна. Ако подпушите вашата енергия в основата си, какво ще стане с основата? Ако се пропука тази основа, какво ще стане с вас? Какво може да постигнете? Ето какво разбираме под пропукване: да допуснем, че имате два възгледа за живота. Тогаз вашият живот не може да има постижение. Не трябва да имате две идеи за живота. Например, вземете едно просто чувство. Да кажем, че имате стремеж да се нахраните. По колко начина може да се нахраните? Само по един начин. Тази храна, трябва да я възприемете чрез устата си. През друго място не може да я приемете. Ангелите приемат храната през порите си. Храненето през порите става у нас несъзнателно. Например порите всмукват праната от въздуха.

Могат да се постигнат вашите идеи, и то не със знание или самосъзнание, но или чрез подсъзнанието, или чрез свръхсъзнанието. Има два начина. Например искаш да си припомниш нещо. Помисли известно време и го остави. И след това то ти се съобщава. Има един разумен закон, който действа в случая. Има една плочка, на която е писана тая идея, която искаш да си припомниш. Но ти със своето самосъзнание си изместил тази плочка. Остави на своето подсъзнание и свръхсъзнание да намерят плочката. Остави свободно съзнанието си да работи! То е закон, трябва да го приложите отлично в духовния свят и във всеки друг свят.

Имаш една идея. Начертай я в съзнанието си. И като се мине известно време, дойде ти вдъхновение, и тогаз запали лампата и пиши! Прекрати ли се вдъхновението, престани. Дойде ти пак вдъхновение, ти в това време копаяш – остави копането и пиши! Турците казват: «Капка по капка – вир става.» Значи, днес една малка идея, утре една малка идея и всичко това остава в нас като склад на нашия живот.

Ако се занимавате с живота на всички велики хора, ще видите, че те са минали през такава строга дисциплина, през

такива страдания, каквито вие даже не подозирате. Чели ли сте живота на Толстой? Чели ли сте романа «Възкресение» от Толстой? Каква е идеята на този роман? По кой начин трябва да възкръсне човек? Трябва да поправи всичкото свое минало.

При своето самовъзпитание човек трябва да добие чистота! Няма по-хубаво нещо на Земята от чистотата! Да бъдеш изчистен, тук, на Земята, това значи да живееш в рай. Чистотата е нещо, към което трябва да се стремите. Чистотата трябва да изучавате като един закон. Това е хигиената в живота. Желанието има своята тежест. Не увеличавайте желанията си. Не вярвайте на своите чувства. Не зальгвайте чувствата си. Например гладен си. Не зальгвай глада си, като туриш едно бонбонче в устата си, за да не си гладен. Този начин на самовъзпитание, новият начин за самовъзпитание трябва да ви стане естествен. Вие трябва да се домогнете до него.

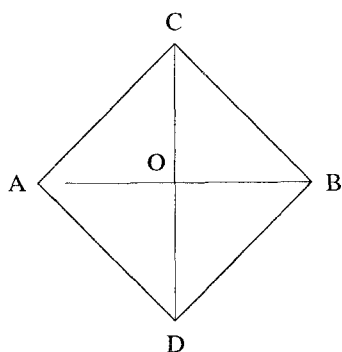
Следователно трябва да имате една основа. Не трябва да имате две разбирания на живота. Трябва да имате само едно разбиране! Науката носи светлина за ума. Добрият живот носи топлина за сърцето. Има една вътрешна топлина. При самовъзпитанието влиза и следното: когато чуеш нещо да ти се чете, ще кажеш: «Това нещо струва, само чета тази идея не е още довършена.» Не казвай: «Това нищо не струва»! Всичките форми, които сега съществуват в природата, са начини за трансформиране на човешките енергии. Известни птици със своите форми, известни растения със своите форми могат да трансформират вашите енергии. Някои звезди, изворите могат да трансформират вашите енергии. После, някои автори може да си изберете, които да трансформират вашите енергии. За същата цел може да си изберете някои художници, някои музиканти и пр.

Следното ще държите като първо правило в живота си: Отдавайте на всеки човек толкова право в дадения случай, колкото и на себе си. Ни повече, ни по-малко! Идейно това

се спазва, но реално не се спазва. Например умният господар, ако дойде слугата при него, ще постъпи с него по това правило. В педагогиката казваш на детето то да ти разправя. И ако ти го разбереш добре, то после ще влезе в твоето състояние, ще те разбере.

Да се организира едно общество, това е най-трудно. Понеже обществото не е само един механически сбор; това е проникване на множество интереси. Има обществени интереси, умствени интереси, духовни и пр. Мнозина от вас в умствено отношение сте се подпушили. Трябва да работите в това направление. Мнозина от вас имате интерес към някое изкуство. Трябва да изработите нещо. Някои от вас се интересуват от алхимията, от въпроса за еликсира на живота. Някои от вас се занимават с качествата на щастливите числа. Всеки ден си има щастливи числа. Ние ги наричаме щастливите моменти в живота. Например слизаш на трамвая и отиваш на гарата, и тъкмо тренът ще тръгне – тъкмо навреме си отишъл. Или пък отидеш, и тъкмо тренът тръгне вече.

Трябва да се образува във вас вяра. Има един велик закон: Трябва да намерим съотношението на идейния свят с реалния свят. Това е закон за хармонизиране на двата свята.

Фиг 32 2

Да начертаем на дъската един квадрат (фиг. 32.2). С този квадрат трябва да вършите всичките работи. Къде е най-голямата мъчнотия в квадрата? Квадратът е реалният свят, а кръгът е идейният свят. В тази рисунка на квадрата имате една и съща основа – АВ. Но тази основа в единия триъгълник, АВС, произвежда едни резултати, а пък [в]

другия триъгълник, ABD, произвежда други резултати. D е свързано с центъра на Земята, а пък С е свързан с центъра на Слънцето. Има две течения в човека. И вън от човешкото тяло те образуват един кръг. Течение от главата към краката и от краката към главата. И затова се казва: каквато е главата, такъв е и целият човек. Затова човек трябва да мисли дълго време, за да стане здрав. Човек така образува един кръг около себе си, и този кръг очиства цялото тяло и човек е чист и здрав! Когато човек образува този кръг, той може да пише. Той може да има много постижения. Човек отлага, отлага да пише, но когато се образува този кръг, той пише.

Всички трябва да направите около себе си този, светлия кръг! *(Учителят показва с ръка, че този светъл кръг върви напред и назад около тялото.)* Тогаз ще бъдете и защитени и от всичките бури на живота! В астрологията ще извикате на помощ влиянията на всички планети.

Няколко души да напишат една нова форма, която в българския език 200–300 години не е казана! Намерете корени отнякъде и създайте нещо, например създайте една нова дума!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ТЯ ПОСТОЯННО НИ ВЕСЕЛИ.

СЕДМИЯТ КРЪГ НА ЖИВОТА

VI година (1926–1927)

*33^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 22.V.1927 г.*

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!**

(Размишление.)

Ще ви задам една задача: Ще се разделите на групи, ще разпределите всичките книги на Библията, ще проучите характеристиките, които се срещат в тях. За пример коя е характерната черта на Авраама – излезна из бащина* си дом – послушание. И Авраам ходи в страни непознати. Ходи в Египет да се учи. Ходи и се връща: Абра-Хам. Какво мислите, откъде почерпи Авраам този идеал, от гледището на сегашната култура? При сегашните условия казваме: «Нашите условия са много трудни, ние едва можем да издържаме.» Питам: В онези тъмни времена откъде почерпи Авраам тази сила?

В човешкия живот има един движущ се кръг, той е седмият кръг на живота. Шест кръга има на живота, които не се движат, а седмият е постоянно в движение. И човек, който схване движението на седмия кръг... И в окото е същият закон: в окото има шест кръга, но за да познаеш окото – онзи, който не може да види седмия кръг, той нищо не може да изучи от окото. Да не мислите, че всеки може да изучава

* бащина – *остар.* бащиния.

окото? Тъй е и във физиогномията – трябва да изучавате чертите, които се движат. Има известни подвижни черти на лицето, те са, които дават характера. Не са костите, които определят човека. Една кост, тя не определя силата на човека. Постоянното изменение на вашите бърни, на вашето лице, на вашите очи, то показва характера; туй, което се движи. Тогава, от една мъртва мумия какво ще изучаваш? Казват: «Гениална статуя», той е схванал една основна черта, някоя добродетел. Никаква добродетел няма. То е дотолкова, доколкото скулптурът е турил известна идея. Всеки един автор, като работи дълго време, туря своята мисъл в камъка вътре и да го направи ценен. Затуй именно трябва да четете хубавите книги, да мислите хубаво, да направите тялото си, ръцете си, челото си ценни – тъй. Трябва да мислите, то е цяла философия.

Само по този разумен начин може човек да се повдигне. Не че сега ще създадете своя организъм – ще трансформирате енергиите набрани. У вас има толкова енергия излишна, че не знаете какво да правите. Вий мязате на майка, на която детето е умряло и млякото напращяло и тя чувства болки. Трябва да се издои. Трябва да трансформира и ако не, ще се създадат страдания, страдания, страдания вътре. Ще се създадат болести; от хубавото ще излезне лошото.

Сега именно ще схванете у вас този, живия кръг, този, седмия кръг. Дойде една хубава мисъл, дръжте я. Реализирайте я. А вие отпуснете тази, хубавата мисъл, кажете: «Не е за мен», и ви се наложи следующата, която е от долен свят. С хубавата идея ще работиш, а с [лошата] ще се мъчиш, ще се трудиш. Вземете германския император – не мислете, че не е умен, той има знание. Откак са го изпратили в Холандия, той реже дървета. Шест хиляди дървета е нарязал от мъка, за да трансформира енергията, иначе ще полудее. Реже целия ден, какво ще прави? Той се отдалечи от своя народ, като божество го считаха всички германци.

Сега, ще разбирате основния закон. Вий не сте поставени при по-лоши условия, отколкото Авраам беше поставен – относително. И кога може да се реализира известна мисъл? Понякога вие държите тази практика, на света – очаквате като от една лотария, че да спечелите. А то може да излезне, а може и да не излезне, не чакайте! Едно правило: Един приятел обещае ти да дойде навреме, в 5 часа, 7 часа – не го чакай, щом дойде време, тръгни. Тъй се създава характер в света. Защото отлагането – има чисто психологически причини, които ви спъват. Има някои същества заинтересувани, които ви спъват, за да използват вашите енергии. Туй е духовен вампиризъм – спъват ви, за да използват вашите енергии. Някой път дойде ти хубава, светла идея, те кажат: «Не му е времето.» Ти се спреш – погълнат енергията. Ти направя един опит – може да не сполучи, но този опит ще бъде едно благословение. Не се плаши, че не можеш да постигнеш нещо, направи опит, един, два, три, четири, пет опита – по този начин ще държиш обезсърчението отвън. Отвън личността нека се обезсърчава колкото иска, индивидът нека се колебае колкото иска, но душата като дойде – тиха, неизменна като океана, като небето отгоре! Нали искате да носите една нова култура в света – как ще я носите? Ако идете сега в Америка, цели окултни школи има с ред правила, какви ли не упражнения правят, много продължават и много малко резултати имат. Приготвяват се. Постоянство, постоянство има в тях. Че не може да сполучите, това не е грях. Трябва да имате постоянството на мравята.

В своето бягане, Мохамед обезсърчил се в своето учение, мислел да се отрече. Влезнал в една пещера, навел глава, замислил се. Гледа – една мравя, която носела един висок товар, на едно стръмно място. Той чел: 99 пъти се качвала и падала, на стотния път успяла. Той си казал: «Ако мравата има такова постоянство...» Той последвал нейния път и успял. Умният човек може да използва много малка подбудителна причина. Тази мравя никога не е мислила за

Мохамеда. Умният човек вижда една отлична черта на постоянство.

Сега, разбира се, няма да се ограничите в една посока. Каквото ви дойде, всичко, каквото се случи с човека, все работи за неговото добро. Кога? Когато спазва Божиите закони. Не е само човек да придобие известна философия. Много философи изгубват своята философия в стари години, много поети изгубват своя талант, много музиканти. Питам: Защо им е тази музика? Не! С поезията си да умре човек, с философията си, с музиката си да умре човек. И аз харесвам в туй отношение живота на Калвина. Идея имал той. На умيرانе, като дошли да го причастят, казал: «Няма нужда, и без кардинали ще ида на небето.» Една хубава черта на постоянство. «Не се нуждая никой да ме изповядва, нито между Бога и мен да има някой.» Туй е човек, който умира с убеждението си. Отличен човек е той. Нали сте чели живота на Калвина? Той е бил малко ексцентричен. Но една хубава черта е.

(Издадоха се номерата за Писанието – упражнението).

Ще ви дам едно упътване. Когато изучавате псалмите, изучавайте най-важните псалми. За вас са нужни тези псалми, които са най-важни. При какви условия Давид ги е писал, как се очертава характерът на Давида? Тъй, като минете отгоре, с един птичи поглед, да схванете основното във всеки псалом: неговия характер, неговите стремежи и разбирания. Там е неговата красота. Онези от вас, които са изучавали Исаия, кои глави са най-важни? От ваше гледище, вий как схващате, обективно. После, какво може де изучите за характера на Исаия, как ви се вижда – да го охарактеризирате. Разликата между Исаия, Еремия, Езекиила и между малките пророци. После, от посланията на апостол Павел, разните условия, при които е бил поставен, можете ли да извадите какъв е бил неговият характер? Най-първо Павел е бил много оптимист, но след като са го били пет пъти, казва: «Братя, с много големи страдания се влиза в царството Бо-

жие.» После се оплаква от беди, болести и най-после дошел до едно вътрешно състояние, казва: «Кой не се е разколебал, че и аз да се не разколебая?» Но това са временни състояния. Но има една основна черта, казва: «Пътя опазих, вярата опазих, сега ми остава венецът на живота.» Ще схващате основните черти, не подробности. После, от псалмите – най-важните изречения, основните идеи, които минават през всички псалми. Или най-важната идея, която минава през пророчеството на Исаия или през посланията на Павла...

После, някой път ще направите опит кои тонове ви влияят най-добре: целите тонове и полутоновите. Може да направите опит, когато се взема «до» четири такта, после – $1/2$, $1/4$, $1/8$, все в кратки интервали, какво влияние упражнява известен тон. От ваше гледище, когато се произнесе известна дума, например думата «любов» и вземете един тон висок, къде трептенията са повече, във високия тон или в думата «любов»? Колко трептения има в думата «любов»? Може да достигнете известни трептения, където музиката може да се превърне в говорима реч. Може да дойде дотам, че онзи майстор, който свири на цигулка, като свири, да може да говори цигулката.

Вий още не сте се учили на закона на красноречието. Да произнесеш една дума – думата «наука» или «любов», или «истина», или каквато да е. Изберете си една дума, произнасяйте я, докато вий сте доволен от тази дума. Сега, може да ви кажа, че не знаете да говорите български. Аз съм присъствал на [...] професори и прависти, но това не е говорене. Когато един професор е запознат добре, не теоретически само, но и на опит, думи има в неговата реч – има една самоувереност, последователен е той, много не говори.

В експерименталната наука трябва да впрегнем математиката, не само с числа – след много числа изкараш една нула. Аз, за задачата на тази нула, какво означава – това са условията, при които своята идея може да се разрасте. То не

е нула, това. Нулата, това е една единица в отрицателен смисъл, в магнетичен смисъл. Това показва какви са условията, при които в пасивно състояние една идея може да се реализира. Всички идеи се реализират под нулата. Тогава, какво ще кажете? Представете си, това е почвата. Искате да реализирате растенето на едно зърно. Нали тук (AB) е нулата. Под нулата ще го посеее. Всички идеи под нулата – то е почвата. Щом дойде страданието (препятствия известни), тук [е] вашата идея; като влезне една идея, тя е по-силна. Всяка една идея, посадена в мозъка, тя има живот, както едно житно зърно. Ти посади идеята в мозъка си вътре и не я бъркай; вий само ще поливате вашата идея. Тя ще порасне като една ябълчена семка или както зърното; да не ви смущава, че е малка като просо – не е то. Тук е животът, който се проявява като просо – животът, който се проявява като ябълка. Животът не е казал последната си дума. След туй, щом мине тази фаза – това е първата фаза, на растенията, – след това ще почнат идеите да се реализират над нулата. Под нулата, това са растенията. Нашият живот сега се реализира във въздуха, за пример.

Има известни идеи, които сега се реализират във въздуха. Пък ще дойде време, когато известни идеи ще почнат да живеят в една по-рядка среда – в светлината, други – в топлината, в електричеството, в магнетизма. Сега, ако нямаме въздух... Известни идеи не може да се реализират без въздух. Известни идеи без вода не може да се реализират. Вий не сте изучавали живота на поетите, аз забелязвам, известни поети има английски от старовременните и сегашните – човек, като е пил вода, пише едно, като е пил ликьор, пише друго. И аз може да ви кажа за един поет какво е пил той, като е писал поезията си – чай ли е пил или друго. За пример има известна фаза, когато той е вземал сладко, той е възбуден, има известно странично влияние на известен сладкиш, упражнил е известно влияние върху поета и то се е отразило в поезията вътре. След туй, на обяд, яденето не е било сгот-

вено и той е турил известна строфа, която показва, че яденето не е било сготвено. Ще кажат: «Поезията – велика», като погледнеш – и чаят вътре, и кухнята вътре, и казват: «Поезия.» И след туй, в някои поети виждаш – той е писал, когато се е молил, самичък, в уединение. Чета, след това казвам: «Това е поезия!» Виждам го отнесен в онази, чистата мисъл, и като го четеш, разширява се душата ти. Ние всички сме подложени на тези влияния, ние не можем да се избавим от външните влияния. Туй не може да ви обезсърчава. Най-великите хора, поети, всички все се повлияват.

Че, Христос, като влезе в храма, какво имаше да Го смушчава, че продават? Но като хвана един камшик, и маси, и всичко претури. Защо го направи, туй? Как, знаем ли интимната причина каква е? Това са влияния отвън, те го предизвикаха. В душата Му се появи едно възмущение – в тези хора няма чувство на святост, обърнали всичко на пазар. «Вън търговците! Имате право из целия град да продавате, навсякъде сте опетнили, и тука ли? Стига вече!»

Изводът: У вас има едно свещено място. Не опетнявайте туй, малкото място – сърцето. Навсякъде опетнено, тялото, храмът там – нека да е чисто сърцето ви. Поне туй, малкото място – сърцето, да е чисто. Микроскопическо да е, колкото един лешник, туй място да е чисто. Туй, свещеното място, то е човекът. Една малка стаичка трябва да си имате. Навсякъде, в целия град търкувайте – но да си имате едно местенце, тъй, място свещено. Какво бихте казали вие днес?

Един виден адепт, който бил запознат с магията, имал си той жезъл, кръгове, чаша. Идва му друг един маг, той го завежда в светилището си, където никого досега не ввеждал. И какво става? Онзи му открадва чашата и жезъла. Кой е виновен? Той не трябваше да отваря храма си.

Няма какво да се показваш, този храм е за теб. Няма какво да отваряш сърцето си, да го показваш на хората. Човешкото сърце нека седи затворено. През него трябва да мине животът. И ако иска някой да познае моето сърце – само

по един начин: ще станеш на чиста кръв и тогава само можеш да минеш. Ще влезеш в стомаха, ще те сдъвча, тогава ще минеш през сърцето – дробовите, ще станеш червен.

Ще разбирате духовно. Дето казва Христос: «Ако не ядете...» То е закон. Аз ви говоря като на млади. Старите хора, какво ги очаква? (– Нали и ние ще остареем?) Ако остарее-те като старите, ще остарееете. Сега, трябва да покажете. Трябва да се борим с миналите поколения. Може би ред поколения трябва да се борим – 10, 15, 20, за да реагираме върху една лъжлива идея. Туй не е за обезсърчение. Злобата, омразата, това са наследствени черти, придобити отпосле. Старостта отпосле е придобита. Та, сега, по обратния път на развитието, постепенно трябва да реагираме. Може в един живот да не постигнем, може в един, два, три, четири. В този живот все-таки ще постигнем нещо. В този живот можем да постигнем нещо. В Писанието казва: Почина си и заспа (умря стар и сит от дни), прибра се при отците си.

Упражнения трябва. У някои от вас стомашната система произвежда грамадна енергия. Някои от вас живеете в стомашната система. Пък някои живеят в белите си дробове, трети – в главата. Всичко туй трябва да се хармонизира. Няма какво да се смущавате. И когато дойдат енергиите на стомаха, едно сгъстено състояние е то, едно страдание.

Не мислете, че само за вас е страданието, то е общо за всички. Колкото човек е по-повдигнат – толкова по-големи страдания. Само че на страхливия човек във физическото поле като дойдат страданията, главата му в една нощ ще побелее, а духовните хора издържат. Не мислете, че не страдат. Те съзнават, че трябва да минат този път.

И в сегашната наука, тези науки, които имате, упражнява се вашият мозък; чувствата; известна храна упражнява стомаха. Въздухът преди хиляди години е бил в едно състояние, сега – в друго състояние. Сегашната светлина на Слънцето не е такава, каквато е била преди хиляди години. Животът сега не е такъв, какъвто е бил преди хиляди години.

Ние трябва да използваме тези промени. Животът на Земята, на Земята условията са се изменили. Вий трябва да използвате миналото, не мислете за него. «Ама, аз щях да бъда виден човек.» Да кажем, вас ви познава цял един народ, утре целият този народ изчезне – кой ще ви познава? Нима едно време нямаше видни шимпанзета – къде останаха те? Нима нямаше видни млекопитающа, навсякъде из горите всяваха страх и трепет – кой ги помни сега? Изучават ги някои. Дървета имаше грамадни. Дърветата са много тщеславни. Завземат грамадно пространство, да блеснат. Цветята са малко по-скромни. Но тези, големите дървета – то е за полза, не е лошо. Култура са създали те.

Някой път, по закона на атавизма, ние минаваме живота на растенията в миналите векове, събужда се туй чувство – да ви не обезсърчава. Тогава ще изучавате живота си. Казвате: «Да имаме знание.» Колкото повече човек знае, толкова повече страда. Да кажем, някой от вас има ясновидство, може да види тайните мисли на хората. Какво ще ви ползува? Че, ти в ясновидството ще видиш най-първо, че ти си непостоянен. Ще видите лошото у себе си. Сега вие не се виждате и мислите, че сте много добър. Хубаво е да мислите. Да не ви се отварят очите предивременно. По-добре е да започнете с положителната философия, да виждате доброто в хората. А като станете адепт, тогава ви се позволява да виждате и лошото. Щом мислиш за слабостите, ти се заразяваш. За доброто мисли! Тази е философията сега. После ще дойде една фаза, когато ще изучавате недъзите на хората, но то е още далеч.

Нали ви дадох един пример: Един учител накарал своя ученик да чука сол и му казал да мисли за всичко, само не за носорога. А той през цялото време само за носорога мислил. За пример вий седите, четете, някой ваш приятел ви е казал една дума, това е все в ума ви: «Ама, неговото обръщение не е хубаво.» Пак седи, пак това: «Той за мен тъй да говори!» После тупне с крака си: «Аз ще му кажа!» Каже му и пак не

става работа. Неразбиране е. Не че е лошо, то е един приятен разговор. Но, казвам, може да се избие с един ваш приятел.

Аз да ви дам едно правило: Носете си една кутия локум. Не ви посрещне добре, извадете кутията – «Заповядайте един локум, една чаша вода. Много ви обичам. Аз бих желал и други път тъй да ме посрещнете.» Не подиграваш, това е една философия и за теб, и за него. И вашият приятел се изсмее. Но колко е мъчно да го направи човек. Ти го изваждаш от джоба, но като речеш да го направиш, ще кажеш: «Не ми подобава, то не е искрено.» Не, не, ти го направи. Ти като мошеник му дай локума. Ти като станеш като праведник, няма какво да му даваш локум. Всяка една сестра, носете кутията. Те са хубави правила за младите. Кажете: «А, сестро, Вие сте говорили много хубави работи за мен, аз Ви благодаря за препоръката.» Нали е красиво? После, ако разполагате с повече средства, на онзи, който ви е «препоръчал», говорил е нехубави работи за вас – една хубава кърпа ленена или коприна, подарък, с особено внимание, с известен стих. Хубава работа, за възпитание, да надделее човек над някои свои чувства. Пък като го направи, като се мине, ще усети една вътрешна радост. Едно вътрешно самоодобрение, че постъпката ти е права. И тогава ето какво ще стане – тогава носът ви тук, при основата, ще почне да се разширява. Когато идеите на хората почнат да стават дребнави, основата на носа почне да се стеснява. Тук трябва да расте носът. Тази основа трябва да съответствува на долния, симетрия трябва. Можете всички да турите здрава основа. Може – от вас зависи. И когато почне носът да изтънява, не е хубаво. Когато носът почне да става остър като на някой орел, тези хора стават критици, недоволници.

Те са правила, не че от носа зависи. Носът е израз на тези идеи, те се складират, те се складират върху устата, върху веждите. Какво означават веждите? Веждите са предел на духовния и физическия свят. Граница са те между Божестве-

ния и човешкия свят. Следователно, в дебелиите вежди и в тънките – зависи каква е границата.

Упражнение: [...]*

(*) Като ученици на Велика Школа, вие трябва да се изучавате, да знаете какви сили и способности криете в себе си.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. (*)

* Недописано в оригинала.

ХАРМОНИЧНИ ПОЛОЖЕНИЯ

VI година (1926–1927)

34^{та} лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 29.V.1927 г.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА.

(Сестра Паша чете своята работа върху книгата от Библията, която ѝ се падна: «Пророк Софония».)

Може да учите Библията по един научен начин. В зоологията защо се изучават животните? В «Съдии» интересно е при какви условия се явяват някои съдии. Защо този период се нарича период на съдиите, епоха на съдиите? Първо имаме Битие – туй, което става, начало. После – «Изход», туй, което излиза. Трябва преходи. После – «Левит»: после трябва да има кой да служи на този, който ходи, да го ръководи. След ходенето – Числа: значи, за колко дена ще проходи. След това – Второзаконие: законът трябва да се приложи. Исус Навин вече се явява, той спада към героите. Той се учи от Мойсея. След героите – епохата на съдиите. След «Съдии» – Рут, царският институт, почва да се приготвя институтът. Значи, жената влиза в ролята си. Влизат жените, почват да упражняват влияние. Вън, едно течение от света влиза в избраните – приготвят се условия да се яви еврейският цар. После идва коя книга? За пример кой говори за Соломона? Той е един отличен характер. Соломон съставя в историята, след Давида, той е цветът, най-високото положение.

ние на културата. И тогава започва упадъкът. Краят на еврейската мъдрост – свършва със Соломона. Пророците носят вече друга култура – говорят за бъдещето. Понеже остава само една еврейска цивилизация, те вече пренасят своята дейтелност към другите народи. Пророкуват за далечното бъдеще, за една нова култура, която ще настъпи в света. Всеки един човек има Битие, после има Изход, Числа, има Второзаконие, има и Левит. Религиозното чувство започва с формалната, външната страна. Външната страна – човешкият закон, формите. Човек е привързан към формите. Физическата страна.

Как мислите сега, ако сега дойде Соломон, ще бъде един виден професор, запознат с физиката. Той е снемал огън от небето, после, с химията е бил много добре запознат. По морал е имал много свободен морал, понеже се е опитвал да разгадае каква връзка съществува между мъжа и жената. Искан да изучи сърцето на жената. Там се оплел. После иска да изучи сърцето на жената. Соломон живее между хората, сега ги учи на своето учение. Цялата съвременна култура, почти по-голяма част, все са със Соломона още. Като духа в сегашната култура живее – разбирането, вътрешното разбиране, психически; кабалистично разбиране. Той иска да проучи пасивния принцип. Той иска да проучи онзи творчески принцип вътре в природата – оплел се е той. Той е събрал най-видните жени в неговото време. Действително придобил е голяма мъдрост – но вследствие на това изгубил е нещо от своя характер, не е можал да издържи. Не само Соломон, но и по-напреднали от Соломона, като слезнаха на Земята, и те имаха същата участ като Соломона. И не само Соломон, но и първият човек, Адам, не този по образ и подобие – той, първият Адам, остана, не падна, но вторият Адам, който имаше диханието, той не можа да издържи. Видна култура беше културата на Адама.

Допуснете – по някой път ние искаме да имаме съобщение с невидимия свят. Вий не можете да си представите туй,

което човек не вижда, какво представлява. Представете си сегашния културен свят: имаме тази вечер съобщение, всички грамофони са отворени – каква какофония ще имаме. Не само музикални концерти, но и кабарета, какво става в Лондон, Париж, Берлин, в Япония, Индия.

Човек за една висока духовна култура... Мнозина от вас искат да се развият чувствата, да бъдат във връзка с невидимия свят, но опасността е, преди човек да образува връзка с невидимия свят, да влезне в тази висша култура. Има едно средно състояние, преходно състояние, където седи всичката опасност и който не може да издържи... Когато децата влезнат във вашата къща, имате орехи, мед – изкушения за тях, те не може да не развържат гърнетата и да опитат. Те могат да дадат всичките обещания, но деца са. И хората, като влезнат в окултното учение, като деца са. Туй прегрешение на хората е много естествено. Затуй човек трябва да бъде с един твърд характер. Вий си съставяте едно мнение, че стопанинът е скържав. Там е заблудението. Ние бързаме. Адам не чака да се роди Ева, пожела я, предивременно дойде тя. На седмия месец се роди Ева, не чака деветия. Вследствие на това дойде падането. Този е законът.

Някой път ние бързаме. Нашите идеи някой път се раждат предивременно. Туй имаме и в евреите: те прибързаха, забележете в характера на Мойсея. Мойсей прибърза и туй се отрази върху целия му живот. Защо той не можа да влезне в Ханаанската земя? Най-първо, след като придоби всичкото свое знание в Египет, той се опита по един начин да спаси евреите и не сполучи. Вследствие на това избяга. И той се отказа от плана си. Той прибърза и затова трябваше да седи четиридесет години. След това, когато дойде същинското време, отказа. Като дойде ангелът, той отказа: «Аз не съм човек красноречив.» Но откъде му дойде туй пелтечение? Откато уби той онзи египтянин, гъгнив стана. Той е адепт – като знаеше всички закони, той извърши едно престъпление, което не беше простено на един член от Бялото Брат-

ство. И тъй му стана недъгът. Най-после изпращат брата му. Туй бързане на Мойсея се отрази.

В сегашните времена пак същият закон действа. Туй е закон лично, индивидуално за вас. Каквато да е идея, свещена мисъл за вас или за вашия индивид, или за вашето духовно повдигане – всяко нещо си има своето определено време. Туй трябва да се спазва. Как ще бързаш? Трябва да има хора, които да те слушат. Искаш да напишеш някоя теория – няма човек, те са още деца. Ще чакаш. Ти можеш да я напишеш, но твоята теория ще чака, докато тези деца станат възрастни, да я четат. Не мислете, че хората са възрастни. На четиридесет години, но по ум е дете.

В бързането има друга една опасност. Бързането винаги се дължи на известни силни желания. С тях човек остарява предивременно. Остаряването – умът изгубва своята сила и човек не може да мисли. Щом човек престане да мисли, той е остарял. Докато мисли човек, той е млад. Престане ли да мисли, той почне да остарява, в него се явява само един атавистичен процес: че краката му отслабват, че стомахът му отслабва; почва да бъде внимателен, той става като дете. В млади години необходимо е да се създаде един навик – като четете Библията, има неща, които не ви са потребни: изчисленията, родовете. За да четете родовете в Библията, трябва да учите изчисленията. Име по име, тъй да ги прочитате хубаво. Много пъти ще оставяте Библията настрана и ще се разхождате. Туй показва какъв ум е еврейският – статистика. Тяхната статистика мяза на «Секретната доктрина» – малко теософи има, които са я прочели. Тя е мъчна за четене, както еврейската статистика – цитати, цитати, цитати. Голямо търпение се иска. Такава книга може да я четете, да образувате търпение. Той е разхвърлян материал, трябва да бъдете един архитект, да съберете този материал. Такава книга е и Библията, и тя е разхвърляна. Туй е външната страна на човешкия живот.

Всеки един човек, от единия полюс до другия, такава мисъл: има толкова жени и толкова наложници – те го отдалечават от неговия възвишен идеал. Има мисли, идеи, като фараоновата дъщеря. Някоя идея завлада те, отклони те от правия път. Главната идея: многоженството започва с грехопадането. Човек трябва да има само една идея, а всички други идеи... Едно слънце има и около него всички планети се въртят. Тъй е създадена сега Вселената. Всеки един трябва да има една свещена идея. Външно падане и вътрешно падане – сегашните причини за социалното положение. Търсят причините му.

Вий готови ли сте да понесете хулите, гоненията? Страх ви е. Колцина от вас, ако ви подложат на един изпит, както старите християни, колко от вас ще издържат? Мнозина ще издържат, но и мнозина ще пропаднат. Пък може би някои от вас са минали този изпит. Трябва човек да има една строго определена идея, не като догматик – но идея. В «Съдиите» интересно е, всички имат връзка с невидимия свят. Всички тези съдии, пророци, които са имали връзка с Божествената култура, при тях са идвали братя от невидимия свят, или от реалния свят (този свят те го наричат «невидим», аз го наричам «чисто реалния свят») – те са слизали да се разговарят. Допуснете, че при вас е дошел някой от тези братя – знаете ли какво ще му говорите? Как ще го посрещнете? Какъв е сегашният заведен ред в университета: като дойде професорът за пръв път, ставате на крака, посрещате го. След това той вече държи лекцията си.

Сега, ще направя тази мисъл малко по-ясна. Като ви дойде на гости един учен англичанин и нямате преводчик, какво се изисква от вас? Да знаете английски език. Ако той ви посети, вий трябва да знаете английски език. То ще бъде почит за гостенина. Ако дойде един от една по-висша култура, ние трябва да знаем неговия език. То ще бъде почит. А когато ние идем в този по-висш свят, те говорят на нашия език. Един българин, като иде в невидимия свят – ангелите

знаят български език, тъй, чистия, неопетнен, в своята първична чистота български език. Нали сте имали туй положение – някой път сънувате, че някой ви говори на чужд език, но го разбирате. Французки ви говори, но разбирате; думите не разбирате, но съдържанието в думите разбирате и може да преведете речта, която ви говори.

Пътуване – в живота не бързайте да пътувате, не трябва да се пресилвате. Изхарчването на голяма физическа енергия има своите лоши последствия. Има едно умерено пътуване, при което става една пълна обмяна. Този закон трябва да се приложи и в живота. Да се обнадеждвате всякога. Там, в «Съдии» може да се обнадеждате. Идват съдии, втори, трети род не се женят, живеят един добър живот – дойде им избавител. Прегрешенията в живота носят лошите условия. Тези, които са закъснели, с голям жар са вървели. Импулсът е бил в тях много силен. Бързат сега да влезнат и да усвоят материала. Закъснява човек, когато влезне в един клас и не е изучавал материала. Закъснял и изостанал. Бързането какъв резултат може да даде? Обратното: закъснението е следствие на бързането. Защото всеки, който бърза, се успива, после и закъснява.

Разбира се, общото развитие на цялото човечество изисква един дълъг период, в който ще вземате участие. Дълго време се изисква още, докато човечеството дойде до онази просвета. Тогава и вий ще получите – каквото и да направите, колкото и да успеете, вий ще чакате. Павел казва, след като учил толкова време, казва: «Ние, живите, няма да изпреварим мъртвите.» Трябва всеки да работи.

Сега, има три неща, от които трябва да се пазите. Във вас често се зараждат атавистични мисли на миналото, вашето минало съществуване; атавистични мисли на народа, в който живеете; атавистични мисли на човечеството. Те са слоеве, течения, в които човек може да попадне и може да се спъне. Те не са ваши мисли. Най-първо ще се занимавате с онова, собственото, което вие сте създали в себе си, пък

като забогатееете, после се занимавайте с чуждите. Мнозина от вас се обезсърчават. Туй обезсърчение не е ваше. За пример идеята: «Как ще прекарам аз живота си, на старини кой ще ме гледа?», тя е чужда идея. Преди вас тази мисъл от паметивека хиляди хора е преследвала – все същата мисъл. Как ще прекарате? Всеки знае как ще прекара. Най-първо ще поседиш 4–5 дена гладен, ще ти отслабнат краката и ще умреш. Ще кажат: «Тук умря един гладен човек», но нещастие ли е това? На друго място имаш богат човек, и той живял и умрял на същото време. Единият умрял гладен, а другият – сит. Каква разлика има? Този, гладният, има своето последствие в друг един живот. А другият умира от преяждане.

Законът какъв е? Онзи, който живее правилно, от глад не може да умре. От глад човек никога не може да умре. От преяждане човек умира по същата причина. Аз наричам хора, които умират от преяждане, често в тяхната стомашна система се набират некултурни същества и като се бият за онези магнетични сили, отнемат соковете от този човек и той умира предивременно. Той яде, но те вземат силата. Най-първо, като ядеш, ще знаеш за себе си ли ядеш, или за хората ядеш. Вие имали ли сте туй състояние – тъкмо си се наял хубаво, дойдат да ти предлагат и ти ядеш? Ял си кисело мляко, не се минава много, идват да ти носят череши, след туй – чесън, след малко – сутляц, след туй идва някой сварил сливи, и ти все ядеш. Най-после какво става? Туй са все подбуждения, туй са все чужди желания. А ти ще разпредиш така: черешите – в понеделник, чесъна – във вторник, сливите – в сряда. Тъй ще ги разпредиш, всичко навреме. Такава една програма трябва да си създадете, положителна програма. В света няма никаква положителна програма.

Донесли на един православен свещеник една кошница от 12 кг грозде, той бил на 60–70 години. «Какъв дявол, казва, цяла нощ ме държа да ям грозде.» Казва: «Чета всички молитви, легна си, да спя не мога – кошницата седи пред

мен. Като изядох всичкото грозде, чак тогава си легнах да спя.» Той си признава: «Накараха ме тези дяволи – донесоха една кошница.» Най-първо трябва човек да се научи на оно-ва пълно вътрешно въздържание.

Сега, вий, като се срещнете, някой е замислен от вас, вий го оставите, но трябва да знаете да си помагате един на друг. Помагането в какво седи? Имате изобилно. Да кажем, някой гладува, пък някой има повече. Как разрешавате вий въпроса? Според Божественото учение, ако ти имаш хляб, ще дадеш от този, който ти остане. Днешният хляб за утре не трябва да остане. Колцина биха изпълнили [това?] (...) Днес мисли ти за днешния ден, за утре ти имаш пълна надежда, че ще се уредят работите. Пък ако не дойде хлябът този ден, Божественият ден не мяза на човешкия. В класа ще ви дам за един месец да живеете според правилата на новото учение. Законът, той не е труден, той е един много лесен закон. Аз ще ви дам туй, което аз съм опитвал. Отличен резултат има. За да се убедите, че в света има нещо разумно, и като се остави човек, много разумно работи. Този закон ще ви се изяви според степента на вашето съзнание и тогава ще придобиете самоувереност, по-голяма, отколкото сега имате.

Проучвайте характерите. С какво се е отличавал Давид, Исая, ако може да извадите същественото в тях кое е. Исая, неговият тип, какъв е бил той? Изобщо във всички еврейски пророци има един войнствен дух, не са страхливи. Издръжливи са били. Достойнство – така рече Господ. Само един Слънчев тип има – този на Елисей. Еремия, той, като го туриха вътре в един голям кладенец, зарича се вече да не говори, става Сатурнов тип. После си казва, че запалило се Словото Божие, ще го изгори отвътре. После много се оплаква, махна намира на Господа. «Застанал си, казва, напреде ми като мечка – плашиш ме.» После направи той една погрешка, излъгал се някъде. Казва: «Господи, излъгах, излъгах, излъгах.» Мъчи се. После в плача Еремиев съединява

и Божественото, и национализма, и своите страдания. Казва: «Господи, побеля ми главата, откак почнах да Ти slu- жа.»

Един пророк плаче, колко повече – вий! По някой път и вий, ако плачете, и вий кажете: «И ние сме един пророк.» Най-усърдна молитва е произнесъл пророк Йона. Тъй усърдно се е молил, че китът го изхвърли, не можа да го търпи. После и той се оплаква, казва: «Аз знаех, че си много милостив и благоутробен*, аз ще проповядвам на тези хора, ще Те помолят, ще ги простиш и ще ме оставиш като един лъжлив пророк, за резил – затова бягам.» Господ му показва, че любовта му е малка. Щом повяхна тиквата: «Ти ми я взема! Не стига, че ме лиши от пророчеството, ами и тиквата ми взема.» Господ му казва: «Ти за една тиква жалиш, която за една нощ порасна, Аз да не пожалья ли тези хора?» Той има едно чистосърдечие изразено. Йона е един отличен характер.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

* благоутробен – *книж. остар.* добросърдечен, милосърден, благодарен.

ТРЕНИРАНЕ

VI година (1926–1927)

35^a лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 5.VI.1927 г.

**САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ
ИСТИНАТА!**

Фиг. 35.1

Предположете, това са три основни възможности (фиг. 35.1). Не въображаеми, но възможности в живота. Откъде трябва да започнете? Природата откъде започва движението? Отдолу. Това е ляво. Отляво към дясно е движението.

Има три основни метода, които вие трябва да упражнявате. Най-първо, А представя тренирането на тялото. Мето-

дите за трениране на тялото в съвременната цивилизация, в съвременния учен свят, в съвременното общество – правят гимнастически упражнения. Но това е повече едно механическо трениране. С упражнение на тялото могат да се постигнат някакви действителни резултати. Някои от вас трябва да започнат с трениране на тялото си. Вий не може да започнете с трениране на сърцето си. Защото има известни методи как да постъпвате със сърцето си. Най-първо трябва да знаеш как да упражняваш сърцето си; и не само сърцето, но

и всички органи, пряко свързани със сърдечната система. Най-после, трябва да упражнявате ума си. Законите, чрез които може да въздействате на вашия мозък. Трябва да знаете откъде да започнете. Да се борави с човешкия мозък е най-трудно. Най-първо ще започнем с тялото.

Представете си, това е главата на човека, туй е гръбначният стълб. Енергията, която минава през гръбначния стълб, се спира в малкия мозък. Тази енергия не минава в предната част на мозъка, става едно подпушване. Щом се спре енергията в малкия мозък, ако вий не знаете да работите, ще се родят най-лошите работи. От малкия мозък енергията може да потече странично, в долната част на мозъка, има една плоскост, тогава ще се зародят разрушителните инстинкти. Ти трябва да разбираш закона, да прекарваш кръвта отпред, в челото. Да облее кръвта.мозъка ви. А тази кръв не може да премине в мозъка ви, ако не знаете законите, по които се движи живото електричество и живият магнетизъм – тази прана, с която индусите оперират.

От вас някои може да започнат с тренирането на тялото. Тази наука, може да се занимаете с науката на йогите. Трениране на тялото, трениране на сърцето, трениране на ума, или възпитание. Когато аз говоря, трябва да ви разделя на три категории. Едни от вас трябва да започнат с трениране на тялото – упражнения за тялото; на други – за сърцето, на трети – за ума; и след време – резултатите на тези три процеса. Ще направим един опит. Ще съединим тези трите. Ако можем да образуваме тези три течения, ние ще ги съединим и ще направим един опит, да видим какви резултати ще се добият. Ако тренирането на тялото е правилно, ще имаме изобилие – известна енергия, която може да се употреби за добро. Ако тренирането на сърцето е правилно, ще има едно изобилие на сърдечните, чувствените енергии, които пак за добро може да се употребят. И ако възпитанието на мозъка е правилно, пак ще има едно изобилие.

Между вас има едно сънно състояние. Когато хората навлезнат в тази област, на духовния живот, ако не започнат с тялото, правилно да го тренират, почват за заспиват. Едно тягостно състояние почва да се набира в мозъка. И понеже не сте будни във физическото поле, трябва да се пренесете в астралния свят. Но като не разбирате законите на астралния свят, почват да се скитате навън и не можете да намерите астралното училище. Като се събудите, казвате: «Нищо не разбрах.»

Най-първо тялото ви трябва да бъде тренирано. Да не ви е страх от страданията. Трябва да бъдете с едно присъствие на съзнанието. Той, страхът, ще дойде, но ти въздействай с волята си, върви напред. Онзи човек, който не го е страх, може да се образува един трепет в него, но той равномерно върви, няма да се спира. Но като върви, неговият слух тъй силен ще бъде и чувствуването – може да знае има ли в пътя някое препятствие или не. Туй тялото ви може да го знае. Да се тренира тялото. При страха да не се пресичат краката или да не отслабва сърцето. Пулса на сърцето, да може да го държите да бие редовно.

Кой от вас иска да започне с трениране за десет дена? В топлото време няма да се тренирате. Вий сте виждали тези, които се тренират в тичане. Един метод, от старите времена останал. Той развива дихателната система. Най-първо трябва да подобрите дихателната система – дълго време да издържате. Онези от вас, които се тренират физически, до Изгрева, онова място, ще излезнете с 10 стомни, да се запъхтите. Най-първо ще се запъхтите, но постепенно плавно ще излезнете и тези двете стомни, няма да усещате никакво задъхване, а една приятност. То е развиване на дихателната система. Стомните няма да бъдат големи; малки, един килограм от едната ръка, друг – в другата; после – по две кила, после – по 3, 4, 5, до 10 кг в едната и 10 – в другата. Не да отслабнат мускулите, може да се образува обратната реакция. Може само с 1 кг за 10 дена да се яви резултатът. Тряб-

ват ред години, за да се тренират дробовете хармонично по този начин. После ще дойде другото трениране. Докато дихателната система е под вашето ръководство, да бъде в равновесие с тези закони. Най-първо ще слезнеш еднаж, втория ден ще слезнете два пъти, третия ден – три пъти и т. н.: шест, седем... Ще разделите времето, сутрин, вечер, по обяд, може и посред нощ. Но посред нощ е уморително. Може да си изберете и друго място. Може да си изберете Витоша. Може да си изберете кое да е място, свободно. И доброволно наложете волята си. Ала аз съм забелязал: ако ви оставя на вашата воля, нищо няма да направите. Аз съм решил за ваше добро да ви заставам. Не, аз ще взема да ви натопя вътре във водата. Ти си се накалял – ще те натопя във водата. След като се окъпеш, изчистиш в тази вода, ще почувстваш една приятност. Ние не искаме тези, яките мускули – мускулите трябва да бъдат пластични, меки. В даден момент, като приложите мускулите, тези мускули трябва да стават меки и яки. В даден случай да бъдат толкова меки, а в даден случай – толкова яки, че и желязото да разкъсат.

Аз бих желал някои от вас тъй да се тренират, че като срещнат някой, каже: «Ех, религиозни хора!» – но като го хванеш, да го вдигнеш нагоре, тъй. Аз не искам да идете в другата крайност. Не може да си представите един ангел слаб, хилав! Тялото е един израз на човешката интелигентност. Когато тялото е напълно, разумно подчинено на човешката воля, тогава човек е здрав. Но не да мислим ние да турим силата си в тялото си, а тялото да изразява един орган на волята, на ума, на сърцето.

Някои от вас, които са тренирани тъй, може да започнат с трениране на сърцето, с дихателната система. А с мозъчната е още по-трудно. Да се правят малки опити, защото може да нахлуете в една област, в която има някои лоши последствия. Но с трениране на тялото няма никаква опасност. Които искат от вас – доброволно, а другите ще ги насилвам. Копането, работенето на нивата, то е само за транс-

формирани на енергиите, излишно даване. А трениране на тялото, то е вече в съприкосновение с всички разумни сили в природата, съзнателно и несъзнателно. Най-първо, като се тренира тялото, да понасяш и умствените, и сърдечните процеси, без да се тревожиш. Тялото ти е едно, а ти работи (?). Ще употребявате свободното си време. Ще бъдете много изправни. Никаква философия! Няма да кажете, че сте на особено мнение. Щом дойдете до науката, и имате особено мнение – направете опит.

При трениране на тялото, ако ние започнем със сърцето и ума, веднага ще се събуди едно противодействие. В природата има противодействия, съгъстяване на условията, съгъстяване на електричеството и магнетизма, и може да се образува едно противодействие. Най-първо човека го обхване една леност. Ако речеш утре в 5 часа да захванеш да се упражняваш, ще те обхване леност. Ще почнеш да отлагаш. Друг път не си отлагал. Или разстройство на стомаха, или ревматизъм и други – когато речеш да се тренираш, ще дойдат всички тези противодействия. Онзи, който иска да се тренира, ще дойдат тези противодействия. Но трябва чрез труд и постоянство да се премахнат и постепенно пътят ще се отвори. Не че чрез трениране на тялото всичко може да се постигне, но 1/3 от живота на Земята се регулира правилно, щом се тренира правилно тялото, дихателната система, смилателната система, мускулите. Човек добива изобилие на живот и способност да се занимава повече. А туй е желателно.

Ако искате, можем да изберем 10 души от вас да се тренират физически най-малко за един месец. Може да направите по закона на Свободата. Насилието на Любовта, Мъдростта и Истината. Колкото Любовта позволява, толкова насилие; и колкото Истината и Мъдростта позволяват.

Телата ви на вас не са тренирани. Най-първо искам всички тези гърбове, изкълчвания на една, на друга страна... Ще имате всички една поза – една много малка кривина трябва да има тук, горе на гръбнака, друга – на кръста, и там не

трябва да бъде кривината голяма. После, знаете ли сега методи за изправяне на гръбначния стълб? На стената. Американците имат такива уреди. Ще ви посочим някои методи за изправяне. Отвесен трябва да бъде гръбначният стълб, с едно малко отклонение. Трениране на тялото – разбрахте в един месец отгоре какво може да се постигне.

Някои от вас са доста тренирани. Но някои, както ги гледам, не ми се харесват. После, вратът се измерва колко да бъде дебел, после – кръстът, ръката; всичко това трябва да се тренира, че да се докара онази норма. Според вас колко трябва да бъдат дебели ръцете ви, тази идеална мярка приблизително? Един месец няма да я постигнете, но ако може да се приближите, значи законът е верен – една малка тренировка.

Много от недъзите ви при сегашния живот се дължат на тялото. Тялото носи останките на всички тези животи, на минали съществувания носи в себе си – ще се учудите на известни прояви. Всеки от вас може да се обсеби, да се прояви у вас едно желание, старо желание, което може да е от преди 100 000–200 000 години.

Минават студенти, туй беше в Търново, абитуриенти, всички почнаха да мучат като биволи, други почнаха да лаят. Защо, сега, как ще си го обясните? Аз се спрях при тези ученици, казвам: «Нещо от Дарвиновата теория знаете ли? Как е произлязъл човек?» Поразговорихме се малко за Дарвиновата теория.

Ако има някое недоволство, разумно ще го поставите. Нали сте ученици? Да зададете някой въпрос. То е атавизъм. Аз зная, сега, причините и лесно може да ги отстраня. В дадения случай можех да мина от друго място. Но като предизвикам туй атавистично чувство, същевременно ще се създаде един precedent за говорене.

У вас често се явява едно чувство на упорство. Човек казва: «Няма да го правя това» – не че неговата воля сега участва. «Няма да го правя това» – но положението мяза

като на Настрадаин Ходжа, който нямал пари. Като минавал през чаршията, казал: «100 жълтици да намеря, ще ги взема, но ако са 99, няма да ги взема.» Чува го един търговец и за да го изпита, подхвърлил му 99 жълтици. Ходжата ги прибрал и рекъл: «Онзи, който даде 99, ще даде и едната.» Тук вече умът работи в него. Той опитва. – «Няма да ги взема.» Той подразбира: «Ако не ги сложите на земята, няма да ги взема.»

Всичките учени хора, най-видните хора, са работили. Гладстон всеки ден по един-два часа е рязал дърва. Всички тези велики хора са имали по някое физическо упражнение, това е трениране на тялото. Гладстон, щом се върне от парламента, имал сила веднага да заспи. Кой от вас има тъй тренирано тяло – като си легне, веднага да заспи? Някои от вас се въртят 1/2 час, 1 час, 2 часа. Туй не е тренирано тяло. Тогава станете, вземете топла вода или студена, намокнете тялото, краката, не премахвайте влагата, легнете си. Ще се образува едно затопляне и ще се унесете в приятна дрямка. Веднага ще потече магнетизмът и електричеството. Туй е трениране на тялото. Но пот ако имате, ще я отстраните. То е едно хубаво упражнение. Който се поти, то е един правилен начин за чистене. Човек, който се поти, е здрав. Има болезнено потене, но здравите хора се потят. Когато човек се поти и бързо диша, то е болезнено състояние. Но когато се поти и плавно диша, всички пори се отварят – да дишаш чрез цялото си тяло, това е изкуство.

При трениране на тялото, трябва да се научите да дишате чрез цялото си тяло. Не само чрез дробовите си, чрез всички клетки може да дишате. Ще усилите дишането на тялото си. Туй е един сложен процес. С хиляди поколения индуси са практикували този метод. Този метод за европейците е опасен, понеже, като се набере тази енергия, европейците не знаят какво да я правят; и едно добро ще роди едно зло.

Първото нещо: Някои от вас се нервират, лесно се дразнят – трениране на тялото се изисква. Често между вас няма взаимно уважение и почитание? Защо? Вашето почитание се движи на физическото поле. Ако дойде един снажен, левент юнак, веднага ще го уважавате. Но ако дойде един хилав, както да е учен, не може да го уважавате. Трябва да бъдете пълни със сила. Имате ли тази сила, окръжаващата среда, като черпи от вас, ще има уважение. Уважението е един естествен процес. Трябва да имаш нещо, да почерпиш от природата.

Външният свят сега както е, имат един метод – те черпят. Като влезнеш в света, ще почнат да ти приписват известни епитети – щом почне един твой приятел да те дразни, той вече черпи от тебе. Туй е дразнене. А най-способните ученици в света, може ли да ги дразните? Не. Той дойде, на този ще разправи, събрали се около него, на всички разправя; разположен е той, дава от себе си. Тези ученици, според моите наблюдения, имат много правилно развити глави. Те са много правилно развити; има едно съчетание на тялото, имат една естествена тренировка. В тях цялото им тяло диша. Едно вътрешно благородство.

Няма сега всички да станете тъй – хлътнали лица, почернели, хлътнали очи. То е било едновременно светийство. То е един метод. Светиите изобщо не са с хлътнали очи. Светиите са хора изобилни. Един светия, тези адепти, те са снизходителни, те са толкова любвеобилни. Знаят погрешките на хората, никога не обръщат внимание. Като те видят да правиш погрешка, те няма да ти забележат. А един отшелник, той може да те хване, да ти държи една проповед и може да ти приведе всички стихове от Свещеното писание. Нали В. Юго, като говори за епископа Мериел, посреща той Жан Валжана, вземал му той свещниците.

И в живота на Епиктет има един хубав пример. Той имал един хубав златен светилник, срещнал един, който му взе-

мал златния светилник, оттеглил се назад и казал: «Голямо зло направих, че изкуших хората» – и си купил един от пръст. Ако един Епиктет във времето на Христа – езичник, но много хубави неща има от него.

Най-първо, щом не можете да спите, вий как възстановявате вашия сън? Аз наричам трениране на тялото, като си върн, легнеш и си покриваш главата, като си кажете: «Ще спя», и веднага идва една сладка дрямка. Тренировка на тялото е то. Младият човек лесно може да го направи. Старият човек 20 пъти ще го обърка. И в него ще се появят всички тези атавистични чувства, че е остарял и вижда особени видения. Връща се назад. Като няма какво да го стимулира напред, връща се назад. Не преживявай как си следвал в гимназията. Говорете повече за бъдещето. Какво ще се връщаш назад, в първи клас какво е било? Ще го повториш еднаж, дваж, а за бъдещето нямаш никакъв идеал. За бъдещето говорете. Ще гледате да си съставите един идеален живот, какъвто искате да постигнете.

Имате едно желание – ще работите математически. По колко начина може да се постигне? Искате да бъдете учен човек – в какво отношение? Или искате да бъдете щастлив – в какво отношение? Щастлив всеки може да бъде. Нали на вас аз съм обяснявал какво нещо е щастието? **Щ**, това е човешката ръка: **Щ**. А най-първо щастливият човек трябва да бъде човек на вярата. **А**, това е носът, той трябва да бъде човек умен. **С**, това е закон на промени, влиянието на месечината. **Л**, това е човешкото сърце, където ще вложим всичкото си богатство. При всички условия трябва да има къде да вложим тези богатства. **Т**, то е закон на Земята; средата, в която живеем, да знаем с какви сили да работим.

И, това е начало на нещата, изворът. Това е един египетски йероглиф. Тъй са изписвали египтяните началото на нещата, извора. Възможността на извора – може да се повдигне толкова високо, тази сила може да се повдигне до туй ниво, до главата, откъдето да извира. Възможността седи за нас според слизането и качването нагоре. Следователно, когато правим известни упражнения, можем да ги правим по закона на **И**, свиването на тези мускули, то върви по един правилен начин. Туй свиване трябва да бъде според силата, дадена от вашия мозък. Никога не дигайте ръката повече, отколкото е началото. Затуй човек не трябва да мисли много високо за себе си. Той трябва да бъде скромен. И всеки ден да прилага по едно малко желание. С малки величини да се занимава. **Е**, това е закон за придобиване на енергия. Щастieto съдържа вярата, ума, въображението (Месеца), чувствата, «т» – чисто физическия свят, твърдата материя, «и» – произволните сили, които действуват, жидките сили, теченията им. Да манипулираш с твърдата почва, с водата, въздуха и светлината. То е закон за произвеждането общия този процес – «щастieto» на български.

Ако дойдете на английски – според темперамента на англосаксонската раса, там е по-друго. Туй е за славяните. Англичаните не търсят своето щастие по пътя на славяните

и не може да го търсят. **h — y = z** Защо англича-

нинът «h» латински вземал и обърнал **у(и)** надолу, а славянинът го турил нагоре? Англосаксът е цъфнал и завързал, той няма какво да чака. А славянинът не е цъфнал, чака да се разцъфне. После, как имате у тях? «Р» у славяните е «П» у латинската раса. В еврейския какво означава тази буква: **п** (хет)? Туй са форми, те са сили, кабалистично. «Хепинес» [happiness] – щастие. «Хепи мен» [happy man] – щастлив чо-

век. «Блесинг» [blessing] – благославяне. Коренът: «кау» [cow] – крава. «Уота» [water] – вода.

Сега, тези символи, някои от символите, са вземати от човешкото тяло. Много от тези букви, символистически, са вземати от тялото и според дължината имат си свой смисъл. При сегашното ваше развитие, ако ви се разправи, смисълът на азбуката е вземат от тялото, ще изпаднете в друга една погрешка. Всички букви почти са вземати от тялото.

За пример едно А, измервали ли сте при писането какъв е ъгълът на разширението на А? Направете едно измерване. В туй отношение малко от анатомия трябва да разбирате. От дължината на костите, дългите кости, строението на мускулите; и после – да различавате организъмът доброкачествен ли е, средно качество или лошо качество. Как се определя чувствителността? От кожата. Гладкостта и мекотата на кожата определят често чувствителността. Колкото ръката ви е по-халтава, отпусната, толкова енергията е по-слаба. Колкото ръката е по-яка – тогава зависи тази якост каква е. Има една якост, която се придобива по волята. Някои ръце са яки и сухи, нямат никаква влага и топлина. Само яки са. Значи, да се придобие една пластичност на ръката, да има якост, мекота и при това ръката трябва да има една малка топлина и една малка влага, да не е съвсем суха. Туй значи една яка ръка, а същевременно мека. Да не е студена.

Щом почнат да ви изстиват пръстите, показва, че кръвообращението не е правилно. Електричеството. Ще се отъркват с вода. Отваряне на порите, обтривки с ленен плат, ще пиете вода, печене на слънце. Ако пиете студена вода, може да пиете, но за всяка чаша – по един километър ходене. Да се образува топлина, тази вода да се проектира навън от тялото, докато дойдете до едно нормално състояние. Като пиете водата, да усещате една приятност. Аз ви казвам опит, който може да направите. Който иска, да се тренира. Ще си носите един термос, една българска бъклица, закачена с ре-

мък. Аз ги харесвам, тези бъклицы, много са хубави, плоски, събират килограм – до два килограма.

А онези от вас, които искат да тренират чувствата си – по-специално. Има опасност при развиване на окултните науки. За пример, че човек може да влезне да живее в по-ниска форма. То е едно свещено верую. А казват, че той може да влезне в куче, в магаре. То е крива посока, човек не може да влезне да живее в магарето или в кучето. Като душа не може да влезнеш. При магарето може, но в магарето вътре не може. После, дават крива посока, казват: «Той ще се прероди в магаре.» То е немислимо.

Туй знание, трябва да го държите за себе си. То е окултно знание, то не е за прости хора. Има същества напреднали, които, като са обезпътени, носи ги въздухът навсякъде. И тези същества, отрадно е за тях да намерят приют във формата на едно животно – намират се в затруднение да манипулират с мозъка на едно животно. Знаете ли какво нещо е да се обезпътят една душа? Носи се из пространството. Тези гръмотевици, тези бури, които минават, предизвикват ужасно нещастие. Те считат за голямо щастие да се скрият в някоя мравя, животно, паяк. Да се скрият от Гнева Божий, както го наричат. Да влезнеш в някое животно, ти трябва да разбираш тази форма. Щом влезнеш във формата на едно млекопитающе, като един машинист да знаеш да управляваш колелото. Човек не може да бъде естественик, може да се занимава с естествени науки – в тази смисъл той е естественик. В широк смисъл всеки е естественик. Той е, казва, физиолог. Когато се занимава човек специфично с известна наука (анатомията показва костите), групира известен род сили около себе си, мускулите, клетките, мозъка, сърцето, групира разни сили от природата, които съвременната наука определя с електричество и магнетизъм и сродство – има много сили неизвестни. За пример, ако някой от вас, следущия път се случи да го боли глава – вий как лекувате главоболието? (*Олга я боли глава.*) На вас къде ви е болката?

То – малко от напрежение. То не е лошо, то е напрежение, главата ви иска да се разшири.

Упражнение: Гамата с движение на ръцете. (*Ръцете напред, десният крак напред ... – първото от общите*).

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ТИПОВЕ И ОБРАЗИ

VI година (1926–1927)

*36^a лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя в София на 12.VI.1927 г.*

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

Йона какъв тип е? Към кои типове спада? (– Изтълкувано на еврейски, «Йона» значи гълъб, под Венера спада.) Скоро се обезсърчава. (– Луната изглежда, че му е повлияла.) Луната – сè поглъща, изчезва.

Соломон? (– Меркурий, Юпитер, Венера.) Венера в кой аспект? Много силен е в Соломона. (– Може би с Марс да е имала силна конфигурация.) Баща му – Юпитерианец. От майка си той е наследил. Той е роден от Уриевата жена. После, той е човек, който може да мени своите възгледи. Не се придържа толкова о онези постановления Мойсееви, но се вдаде в научни изследвания. Венера – с кого? Кои са любовниците на Венера? (– Все мъжествени хора, които имат здраво телосложение, особено военни хора; истински мъже, и Аполонови типове.) После, много неща е събрал той в Притчите, «Песен на песните», «Еклисиаст». «Песен на песните», тъй както е написана, какви чърти издава в неговия характер? Ако разгледате неговото лирическо произведение, към кой тип ще го приведете? (– Венера и Луната.) Даже религиозните хора забраняват да се чете «Песен на песните». Мнозина, които са чели «Песен на песните», мръднала им дъската. Трябва да е много напреднал човек. (– Тя е една от

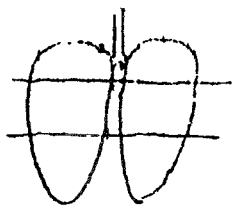
най-хубавите книги на Стария Завет.) Забележете, той събира Притчите, после – «Еклисиаст» и «Песен на песните». Има и други книги, които минават за негови. Но по какво се отличават Притчите? Какъв тип трябва да бъде онзи, който пише притчи? В Притчите се явява тщеславието на Соломона. Имаме едно съвпадение – Толстой е събрал много изречения в «Пътят на живота». Чрез Притчите Соломон, като съзнава своите погрешки... Той е написал Притчите, като ги четат хората, да изправят своите погрешки. Те са притчи, чрез които човек може да изправи своите погрешки. А в «Еклисиаст»? (– Проявява се като стар Сатурнианец-мъдрец.)

Йоан към кои типове спада? (– Слънчев тип с Венера, на Венера в една възходяща гама, добър аспект.) Сегашният час на коя планета спада? (*Близо 9 часа – 21 часа нощно време.*) 8 и 1/2 часа – коя планета имаме? (– Венерин час трябва да е.)

Ако ви представя един избор... Например бих ви представил първо билет от най-хубавото представление, или билет за някой концерт, или билет за галаобяд, или билет за екскурзия в странство. Кой от тези билети ще изберете? Трябва да имате предвид, че окултните познания са (кондензирани). Трябва да разбирате алхимия, някой път трябва да ги размивате. Всяко окултно знание, трябва да му дадете по няколко килограма вода. Ако не разбирате тази наука – да размивате окултните познания, няма да може да ги използвате.

Трябва да знаете употреблението на водата. Ще ви дам една задача да се лекувате по някой път с няколко капки. Да лекувате известни психически недъзи. Някой не може да търпи – ще му кажа колко капки вода му трябва. Или някой има съмнение, или някой обича. За да видите какво влияние упражняват капките на водата. Ама навреме ще ги пиете. Питам сега: Дали водата ще упражни влияние, или внушението, или времето? Три фактора. Времето, това са условия

и онзи, който ви е дал тези капки, той ще бъде като една подбудителна причина. Щом се събирате, за да добиете познания – каква е целта на знанието? Знанието трябва да влиза като един елемент за усилване на живота, да осмисли живота. Красота е то. В знанието събужда се човешкото самосъзнание. Само по този начин може да се осмислят всички стремежи на човека...

Фиг. 36.1

Сега, не сте проучвали отношенията на белите дробове и стомаха, по какво се отличават? Когато се пълнят само горната част на дробовете, психически какво положение добива човек? Всички онези хора, нервни, нетърпеливи, имат горно дишане, дишане само с върховете на дробовете и кратко дишане. (Фиг. 36.1) А онези, търпеливите, издръжливите хора, имат дълбоко дишане. Няма никакво повдигане на рамената. Туй сега едно съвпадение ли е, или един закон? Трябва да знаете, че търпеливият човек е свързан с абдоминалното* дишане. С дълбокото дишане друго едно течение [се] образува вътре в организма. Когато се пълнят долу крилата на дробовете, когато се пълнят всички алвеоли с въздух, упражняват едно специфично влияние, магнетично влияние. Човек, когато диша с целите си дробове, тези малки станции на дихателните органи, когато се напълнят с въздух, предават своята прана на клетките. Или, специфично, тези около 10 милиона клетки, които се намират в дробовете, те трябва да дишат.

Когато искате да бъдете търпеливи, непременно трябва да дишате дълбоко. Всички трябва да се научите да дишате с крайнините на вашите дробове. Може ли някой от вас да покаже едно абдоминално дишане? Трябва да има едно силно напрежение на диафрагмата. За пример тези, дълбоките

* абдоминален (от лат.) – кормен.

мислители, когато искат да изразят една дълбока мисъл, приемат дълбоко въздух и дълго време не дишат. Не дишат бързо. След като е мислил, мислил, минава една минута, дълго време задържа. Затуй, когато се намерите в трудно положение, вдъхвайте повече въздух! Понеже, ако Бог изпълва всичкото пространство със Своя Дух, колко повече въздуха! Колкото повече въздух приемате, толкова повече прана приемате и толкова повече идеи ще влезнат. Може да кажете, че идеите се зараждат, се посадят в мозъка, но се оплодяват чрез белите дробове. Ако чрез вашето дишане вий не можете да приемете тази жизнена енергия и да изпратите тази чиста кръв, тези идеи във вашия ум няма да се зародят; и може да се зародят, но няма да израстат.

Не е само чистата кръв, но в кръвта + трябва да има. При всяко едно дишане правете наблюдения каква мисъл се заражда. И ако напишете една теза, когато не сте дишали дълбоко и когато кръвообращението стане дълбоко и правилно, пак ви се зададе друга теза, ще намерите голяма разлика.

Всеки от вас трябва да има един малък албум, да направи една теза. Тезата може да бъде само от 4 реда. Може да напишете цяла една теза с едно зрънце – развиването на една теза, то е вече въпрос на време.

Най-първо, трябва да се посеят сега във вас, в този живот, най-великите идеи. Посейте ги. Може да стане. Не е въпросът за развиване. Бременната душа с велики идеи, тя предчувствува какво може да бъде нейното бъдеще.

Сега, в края на века, не се старайте, по някой път отвън, и във вас идва едно желание, вий искате да се изживеете. Започнете живота! Имайте великата идея как трябва да се живее! Удоволствието не е живот. В живота има подбудителна причина, каквато да е, тя е непрекъсната. Да кажем, сънувате някой сън, толкова приятен. В сън сте преживели нещо, но този сън ви причинява много по-голяма радост и им-

пулс, отколкото будният живот. Защо? Намеренията ви са били по-чисти.

Най-малко по три минути в клас трябва да се учите. Според мен пет минути за молитва са достатъчни. Англичаните две минути определиха, след войната, да отправят ума си към Бога. Наряда, ако се спреш, в две минути можеш да изпееш всичкия наряд. Ако пътуваш с биволска кола до Варна – нарядът си е на мястото си. Аз не съм против наряда. Интензивност трябва – концентриране трябва в мисълта. Може един наряд да става еднообразен, той става като един дълг – само да го изкарате. Не от приятност, но искате да се освободите, като от нещо, което ви е вързало. Тъй, да се освободиш, не да си свободен. В две минути можеш отгоре и Добрата молитва, и всички песни можеш да изпееш в душата си. Две минути, но като идеш, не трябва да гледаш никъде; две минути абсолютно да забравиш и света, и всичко – туй наричам наряд. Ако цял английски народ може за две минути да спре всичко – и телеграфи, и телефони, кой където е, спряха работата си за две минути. Че, ако две минути спреш и накараш всички тези готвачи в парахода, всички за две минути да настане онази вътрешна тишина и в мозъка, и в дробовете – ще поемеш въздух и две минути ще задържиш. А ти ще се молиш на няколко пъти, ще издъхнеш.

Вий не сте направили една молитва, да поемете въздух и в туй съзерцание – не да мислите за дишането, че ще се задушиш. Самовъзпитание е то. Ако не две минути – една минута. Най-първо започнете молитвата с 10 секунди, но ще спреш всичко; после – 20–30, докато дойдеш до две минути. Англичаните дойдоха до две минути и онези финансисти изчисляват за две минути колко загуба имат. Колко милиона.

Хубаво е във всеки един момент човек да има една известна идея, за която всеки ден да отделиш две минути. Но те да бъдат свещени минути – сутрин или [на] обяд, тези минути да бъдат паметни в живота. Да останат паметни.

Сега, другото положение: Мнозина чакат в напреднала възраст да се поправят. Сега, да ви кажа философията, да разсъждавате правилно – в напреднала възраст! Ето какво уподобление ще ви дам. Представете си: От една наклонена плоскост една кола пускат надолу. Питам ви: В този устрем на тази кола, може ли да я поправите? Казвате: «Оставете я, в стари години, като се спре в полето, ако не излезе из релсите, ще я поправа.» Туй значи в стари години – като слезнеш в полето. Но ако речеш да пътуваш, пак трябва да те изкачат горе, на хълма.

Фиг 36.2

Нормалният живот, той е като слънчевата светлина – ту слиза, ту се качва. Светлината върви тъй: (фиг. 36.2). От един бряг ще се спуснеш, по

най-малкото съпротивление ще минеш през долината. Щом се спиращ в долината, има някаква повреда. А щом се движиш отгоре, без да се спиращ, нямаш никакъв контрол. Ако човек се движи в младини без контрол, в него съзнание няма. Пък ако в старини остава да се поправа, ние знаем неговото минало, той нищо не придобива. Казват: «поумнял». Не е поумнял, но изправя погрешките на онзи, безконтролния живот. Старецът нищо не поправа.

Туй не се отнася до вас, аз не казвам, че вашите спирачки са развалени. Туй е обяснение на един вътрешен принцип на живота. Допуснете, качили сте се в един трен по невнимание, машинистът – пиан и не се сеца да тури спирачките, тренът пътува с голяма бързина. Кой е виновен? Вий съжалявате, че сте се качили на този трен, поверили сте съдбата си на този, глупавия машинист. Но вий не сте отговорни, но трябва да се молите на Бога или на машиниста, да тури спирачките, или тренът да не излезе от релсите – и втори път да не влизате в този вагон. Често пъти в живота имате такава опитност.

Имате ли някакво упражнение? Онова, за 10 дена, с тренирането? Като се направи чешмичката, тогава ще започнете туй трениране. Мнозина от вас трябва да научите едно от магнетичните свойства на водата, едно от елементарните свойства на водата. Мнозина артисти, когато искат да представят някои любовни работи, хранят се с овче месо – и много сполучливо излиза. В стълкновение ще дойдете сега. Ако нямате любов и дойдете до някоя любовна драма, непременно – овче месо. Преведете! Аз ви говоря тъй: В растителното царство има овци. Кой от плодовете са овци? И ние ще ядем овче месо. Ще намерите от растенията кои спадат към кокошките, пуйките, гъските, вегетариански – в растенията. Тези, сегашните животни, някога са били растения. Към кои типове спадат овците? Под кои типове ги считат? (– Те са под знака на Водолей, Венера, Слънцето.)

Ние трябва да преведем. Най-първо трябва да пристъпим към един коренен опит при хляб. От този хляб, както сега се храните, нищо не може да се постигне. Трябва да вземете или вий сами да си обработите, или от някой добър човек да си вземете жито и сами да си направите хляб. Десет, 15, 20 дена да се храните с този хляб. Индусите, когато правят своя опит, то употребяват ориз. Около 100 г ориз употребяват. Но тук, при нашите зони, където вий живеете – жито, да е смляно, на 2–3 дена; като се мине една седмица, наново трябва да се смели, съвсем прясно. Аз не съм за многото варене на житото. Ако дълго време се вари житото, пак се изгубва туй свойство; и ако добре не се мели, пак се изгубва едно от главните свойства на житото. В старо време евреите са имали свой хромел, млели са го на булгур – тогава по-хубаво се запазва.

Казвам: Ако се направи такъв един опит, тогава ще изберете – има през деня един ритъм на енергиите, които идват от Слънцето. Различават се по степен тези енергии и този ритъм носи всички елементи, които влизат в устройството на човешкото тяло = чувства = мисъл. Трябва да

знаете силите, които идат. Да кажем, сутрин трябва да знаете, според вашето устройство – ти в специфичен час ще идеш да си донесеш вода, друг ще иде в определен час да събере дърва, друг ще замеси брашното. И ако туй брашно се приготви тъй и водата се донесе и се опече добре, имате един хляб магически приготвен; ще го пазите, той става свещен хляб. Разбира се, туй през цялата година не може. Може да се направи такъв един опит за 10, 15, 20 дена, до един месец, то е достатъчно. Може да компенсира за 11 месеца. А едно разумно общество може и 2–3 месеца. За онези малодушни хора има друга опасност: да станат формалисти, да се придържат в буквата на закона. Щом му кажеш в еди-кой си час... Но трябва да знаете, че часовете се местят. Той ще запомни времето, но часовете се местят; и дните, и те се местят. И ако вий пресметнете математически, в сегашния календар от 8000 години, казват, че в първия петък е създаден човекът. Преди него не е имало петък. По-напред 6-ия ден не го е имало; като е направен човекът, шестият ден тогава се образувал. Човек е образувал шестия ден. А седмият ден, той е на Господа. Седмия ден, не го знаем какъв е. Шестия ден, ние го опитваме сега какъв е. Ние го знаем. Животът, който го живеем, това е шестият ден, ние го виждаме какъв е. Но седмият ден е ден на почивка – за бъдеще ще го учим.

Главната мисъл за тази вечер, която може да приложите? Аз искам във всяка една лекция да има две минути. От вас, специалния клас, не изисквам цял час, но две минути. Защото една минута не може. Две минути, тъй цялата лекция да мине.

За да направите едно добро, колко време се изисква? Да спрете, да отворите кесията си и да дадете милостиня колко време се изисква? Да посрещнете един ваш приятел – 10 години не сте го виждали, колко време се изисква да го поздравите? Казват: 12 часа. Две минути! Две минути, то е голямо преживяване, то е толкова интензивно, че който е ми-

нал, казва: «Цял час приказват», пък то е две минути. И действително, във всяко едно занимание – тази вечер – едва ли във всяка една лекция има две минути. Аз говоря само две минути. Аз говоря много минути, но на една публика две минути ако говоря, тя ще ме разбере. Хубаво е две минути човек да има. Като влезнеш някъде, театър или концерт, две минути като го слушаш, то е достатъчно. Ти и себе си ще ползуваш, и доста*. Ако е някой музикант, две минути – той ще почувствува и веднага ще насочи погледа си към тебе, и за две минути по-хубаво ще свири. Ако аз подам някому, който да е от вас, ако му дам само две минути, да съсредоточа мисълта си към него, той може да напише гениални работи. Две минути е достатъчно. Туй значи да помагаш – за две минути да го подкрепиш.

Нали знаете онзи пример за една знаменита певица, която била под влиянието на един мъж, в когото музикалността е била силно развита, но нямал глас? Намира той една певица, в която музикалното чувство го няма, но хубав гарант има и той влага своите чувства и тя става най-добрата певица. Но друг някой се влюбва в нея и понеже вижда, че този господин постоянно я придружава, от ревност го застрелва. Веднага всичкият талант на певицата изчезва.

Тези две минути трябват. Когато ние говорим за един приятел, подразбираме приятел, който може да ти даде през деня две минути. Неговото присъствие, то те повдига. Да мислиш за някого само за доброто, което е у него, тъй да го повдигнеш – никаква негова погрешка, тъй, както Господ ни държи. Господ не всякога ни държи. Той по-малко време ни държи. Колкото да сте болен, щом помисли – веднага се разшири душата ти. Туй е хубавото, красивото. Затуй, по две минути се спирайте. Две минути да го държиш в ума си, да го повдигнеш – правиш полза и на себе си. Само на одного

* дост (от перс.-тур.) – нар. приятел, другар.

да направиш, е достатъчно. Едно добро, направено за две минути, струва повече, отколкото хиляди добрини, направени през деня. Като се върнеш през деня, да знаеш, че две минути са прекарани да направиш едно добро. 365 дена по две минути колко дена правят през годината? Правят близо 1/2 ден. Значи, тази година, ако ние сме прекарвали от сутрин до зенит тъй, без да проникне нито една лукава мисъл, ни желание в нашата душа, то значи годината [е] завършена хубаво. Половин ден е цената на годината.

Сега, ние ще направим този опит за по-дълго време по две минути. Този опит ще го правите в едно и също време. Ще бъдете свързани с всички. Когато човек служи, той трябва да бъде свързан психически с всички онези хора, на които съзнанието е пробудено. Само за онези от вас, които са свободни. То не става по закона на насилието. За какво ще мислите? За какво мислят англичаните? Вий се позаинтересувайте тези две минути за какво употребяват англичаните. За какво искате да ги употребим? Казвам: Ще ми дойдете на един обяд у мен за 2 минути. Специфично трябва да се определи за какво: ако е за обяд – за обяд; ако е за четене, разговор, писане или какво, да знаем.

В окултния закон най-първо започваме с яденето и свършваме всички тези работи. Ще ядем най-първо. Туй е само възпитание, трениране, за туй не трябва да се безпокоите. Тези работи няма да станат в един ден. След като работите 10 години над себе си по 2 минути на ден, вий ще имате 5 дена; десет години, за да създадете характер. Тези 5 дена, те са важни. Туй е размиване на една окултна идея. Има окултни идеи, които не може да се възприемат. И даже почнеш да се плашиш от нея. «Ама, казва, да се откажа от себе си, да не ходя на театър.» Или да се молиш – цял ден може ли да се молиш? То е изопачаване на онзи, същинския живот.

Двете минути, които трябва да употребиш, които стават център на живота, оттам всичко ще се регулира, всичко пос-

ледователно. Ще се качиш на небето и ще усетиш всичката радост горе. После ще слезнеш през животните, растенията, минералите, ще слезнеш до ада. Ще дойдеш до долу, там, където е Люцифер – всички страдания. След туй ще се издигнеш до небето, пак ще се измиеш, ще си отдъхнеш за две минути, ще го направиш, ще въздъхнеш, ще кажеш: «Велик е животът.» То е търпение – да издържиш там, долу. Господ го е запушил, той дири път и като не може, иска да пръсне котела. Господ го държи там. Докато намериш своя път, ще излезеш из тази дупка, която е определена вътре.

Когато турят едно яйце да се мъти, коя част на яйцето пробива пилето? И всички пилета не пробиват яйцето. Един много хубав опит е той. Не на едно и също място пробиват тези пиленца. Тъй също, за да излезнеш, ти трябва да си пробиеш място в тази черупка. А в психическия живот всеки от вас е обвит в една черупка. Вий сте хора, но трябва да се измътите. Вий сега усещате стеснение. След като пробийте яйцето и се измътите, вий ще се усетите свободен. Но тази свобода, тя ще се придобие след време. Сега трябва да се пробуди съзнанието. Като се излупи, той ще бъде съвършен човек.

Тези са посторонни работи. Вий дълго време ще седите в яйцето. Аз ви насърчавам. Колко дена седи квачката на яйцата? – 22. Десет години, те са 5 дена, 20 години са 10 дена, 40 години са 20 дена. След 48 години ще се излупите. По две минути като работите. Какъв труд е той! И какво постоянство! И какво постоянство трябва да имате! И действително, този период е верен. Светиите, които са отивали, те са живели 40–50 години, и последните години от живота си – те го посветяват. Там, в гората, 48 години седи той, докато се излупи. В туй отношение и вий не трябва да се обезсърчавате. След 48 години. Сега на колко сте?

Тъй, малко да се събуди вашата мисъл. Има много интересни неща в живота. Живата природа е една много ра-

зумна майка. В нея няма никакво своенравие, всичко е наредило много хубаво. Когато научим нейния език, ние ще хванем пътищата ѝ и животът ни ще стане по-сносен. Ще изучавате този език на природата в себе си.

Всяка сутрин две минути ще посвещавате!

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА.

ТРИ ПОСОКИ

Година VI (1926–1927)

*37^а лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 19.VI.1927 г., неделя*

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА!

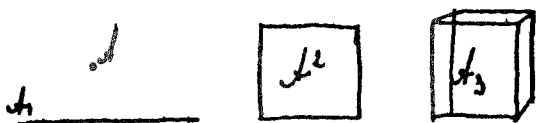
Каква е ползата от математиката в живота? Представете си, че сте гладен. По кой начин ще разрешите въпроса за глада, с коя наука? Като вземете глада в неговата същина – като една сила, която се проявява. Гладът е сила, която застава хората да работят. Ако не беше гладът, не знаей какъв би бил съвременният свят и дали светът би могъл да прогресира без глада и без жаждата. То са сили, които подтикват хората по закона за необходимостта. Те са като онзи учител, който влиза с тоягата си в класа. От вас има ли някой да е ял бой на фаланга* или на гръб? Попитайте някои от по-възрастните – Дядо Благо, той ще ви каже.

Действително природата първоначално е постъпвала по един начин, но сега е изменила някои свои методи съобразно с хората. Във всяка една епоха и в известна възраст тя употребява разни методи. Може да ви даде една майка и един баща, в пълна възраст да ви носят на ръце. Слуги, слугини – каквото заповядате, слушат ви. Но дойде едно нещастие: умре

* фаланга, фалага (от ар.-тур.) – дървен уред, с който стягали краката на наказания и го биели с пръчки по стъпалата.

майка ви, баща ви, приятелите ви и ви изхвърли, че всички почнат да ви хукат.

Има една реална страна. Някой път ви липсва памет или вниманието ви е разсеяно. Вий, младите, все сте студенти, от какво произтича разсеяността? (*Тази вечер има едно успиване.*) (– От горещината.) Не е от горещината, горещината е една второстепенна причина. Например стомахът ти е разстроен, ядеш баница, заспиваш. Баницата е второстепенна причина. Когато имаш стомашно разстройство, трябва ли да ядеш баница?

Фиг. 37.1

Сега, аз вземам точката A и линията A_1 и квадрата A_2 , и куба A_3 (фиг. 37.1). Какво тълкувание сега може да дадете? Разбира се, ако вий боравите с една малка точка от злато или линия, или квадрат, или куб – златото по какво ще се отличава? По своята тежест. Допуснете, че едно същество – точката A , представя същество в зачатие, не проявено, туй същество живее в себе си, не заема никакво пространство, няма никаква форма, но съдържа в себе си известна енергия. Вий имате мисли, които не са проявени. Съществуват някъде в съзнанието. Ако вашата идея или туй съзнателно същество вземат известно направление в една посока – проявяват се.

Първото проявление какво е? Правата линия. Казвате вий, че правата линия е най-късото разстояние между две точки или правата линия е връзка между две разумни същества, най-късото разстояние между две разумни същес-

тва. Две същества, след като се запознаят, какъв живот може да водят? Както двама млади, които се запознават от два противоположни края и се разхождат по алеите, разправят за Канта, за този, за онзи, разхождат се, разхождат, разправят – все по права линия. Вий питате защо се разхождат там – един слуша, другият разправя, разправя, после другият казва: «Слушай мойто мнение!»; някой път и двамата се съгласяват. Питам: След като са се движили по права линия, какво са разрешили? Къде е, сега, разрешението на въпроса?

Сега, ще ви дам разрешението в преносен смисъл. Дватамата решават да изучат един занаят и направят един стан. Единият стане горньо кросно, другият – долньо, насновават платното и започват да се обаждат – единият отгоре, другият отдолу. Единият се навива, другият се развива. Най-първо единият нищо не съдържа, но взема от другия капитала у себе си. И понеже горният остава без капитал, турят му прът на долното кросно, за да не избяга. Тогава той казва: «Аз ще вложа своя си капитал», но да не злоупотреби, турят на горното кросно една ръчка – и двамата се обуславят. Тогава дойде совалката. И платното почне от едното кросно да се развива и влиза в другото – туй е квадратът.

Тези, двамата хора, след като са се запознали, изучават изкуството да тъкат платно. Какво представлява кубът? Дватамата развиват платното, или го продават, или направят дреха и се обличат и тръгват да се покажат на хората.

Сега, представете си, че вашите желания се намират в първото положение А. Вий намерите един знаменит автор по астрология, той чувства идеите вътре. Почвата с него. Второто положение – става вече гадател, дойде при него някой, направи му хороскоп; или хиромант, или френолог, изучава главата и казва: «Плати сега!» Най-после става виден автор; след като е изследвал хиляди глави, става учен, капацитет, издава книга, става А₃ – виден.

Основен закон е: Всеки един човек трябва да намери противоположното на себе си. Този закон важи и на физическото поле, и в умствения свят. Всякога, щом намериш една идея, ще намериш и противоположната, да се разберат тези две идеи или тези две чувства.

Съпоставяйте и вий чувствата си, да няма туй подобие – всякога може да се самовъзпитавате. Противоположното на тебе е, което може да реализира, защото в дадения случай в природата има един велик закон, той е следующият: Ти можеш или да даваш, или да вземаш. Когато даваш, ти си в едно състояние, когато вземаш, ти си в друго състояние. Следователно през целия си живот ти не можеш да вземаш. В природата има едно съотношение: ако в един момент вземаш, във втория момент ще даваш – смяна на състоянията. Когато известни идеи не са реализирани, тогава образуват вътрешно смущение в човека. Всяка идея, която не е реализирана по своя прав път, тя смущава човека. Всяка идея, която влезне в човека, трябва да се реализира по прав път.

Сега, с тази формула вий може да спазвате един основен закон, той е следующият: Туй, което искаш да постигнеш, трябва да си съставиш една ясна форма за него. Един пример: Допуснете, вий сте земеделец, имате малко ниви, 10 декара земя, а имате нужда да придобиете повече житце. По кой начин вий ще направите вашите ниви да дадат изобилен плод? Първо, да наторите. А някой път и наторяването не помага. Случи се суха година или град убие. Вий може да наторите с всички учени изобретения, но дойде град или наводнение. Хората в този свят употребяват първия начин – трябва да се изоре, натори хубаво нивата, да се посее добре. Земеделецът там спира, но един човек, който се занимава с окултната наука, той, след като е изорал добре, ще си представи класовете, но тъй, пълни, едри, да имат по 150–200 зърна вътре. И ако той проектира тази мисъл в природата, житото му ще роди много големи класове.

Този закон, може да го приложите не само в земледелието – може в науката, в математиката. Ще си представиш, че си велик математик, ще си представиш, че решаваши всички задачи – един ден, два, ще поставиш.

Колко души са идвали, аз съм им препоръчвал този закон – изключение няма. Преди 15 години една ученичка дойде при мене, музиката в нея беше толкова слабо развита, че два основни тона не можеше да вземе правилно. Казва: «Искам да пея.» Казвам ѝ този метод и една-две години трябва да се упражнява по същия начин. Работи законът. Непременно трябва да има едно постоянство – туй, което искаш да постигнеш, ще го конкретизираш тъй определено, да познае природата, че ти искаш. Определено, точно – то значи човек, който работи по известни идеи. Обущарят иска да те опита, ще ти покаже един модел, втори, трети – «Този модел искам!»

Тъй, както ние ядем хляб, той е безидеен хляб. За да бъде идеен, ние трябва да си го мелим с песни, замесим с песни, печем с песни. Да видите какъв ще бъде сладък хлябът. И онзи, който ще го меси, трябва да бъде най-големият здравеняк. Здрав трябва да бъде, да вложи нещо в хляба. Понеже сега всички вий имате мъчнотии, някои от вас са неразположени. Неразположение имат и животните. Във вас не трябва ли да има поне досетливост, която забелязах в Търново, между едно старо куче и едно младо. Едното – голямо, рунтаво, старо куче, зло, завистливо, може да смъкне на 10 кучета кожата, а другото кученце – малко, със заострена муцунка, интелигентно, дяволито много. Хвърлят една кост с месце, малкото се затича, взема костта. Голямото изведнаж идва. Малкото, като го вижда, поставя костта пред него и почва да го милва: «Не, не, казва, аз ти го нося.» Той погледна, погледна кучето и отърва кожата си. Казвам: Браво! Ако едно малко куче му стига умът да освободи кожата си от такава мъчнотия, колко повече един човек, който минава за

интелигентен! Туй кученце, ако се беше опитало, щеше да смъкне кожата му. «Тази кост не е заради мен, тя е точно заради Вас.»

Сега, как ще приложите туй? Съдбата, това е голямото куче – каквото тя ти е наложила, не се противи! Донеси костта и кажи – колкото да е лоша съдбата, но като ѝ донесеш костта: «Каквото наказание определиш, аз ще го приема.» Няма да бъдеш излъган. Но бориш ли се със съдбата си, непременно кожата ти ще бъде съдрана.

Да ви кажа сега как. Има мнозина, които бързат в Америка, искат много бързо да свършат. Но след като са учили в отделенията, гимназия, университет, има специални науки, пресилят се. След като се е пресилил, става едно разслабване на мозъка. Няма да се пресилваш, не бързай, време не туряй за постигане на знанието си! Целия живот посвети за постигане на знанието си! Не да туриш 5–10 години – то значи да се осакатиш. Целия си живот тури за постигане на известна своя идея! А същевременно пак ще турите един период. Тази кост като носиш, ще оставиш на съдбата си: «Аз бих желал в 7 години да свърша, но – както обичаш.»

Съществува един велик закон, който постоянно ни подшепва Разумното в света. Този закон действа, той е Божествен. Казва: «Не бързай!» Някъде казва: «Побързай!» Някъде казва: «Спри!» Някъде казва: «Отвори спирачките!» Искате да учите вечерно време – този закон казва: «Легни да си починеш, утре в четири часа, рано всичко ще се уреди!» (*Влиза един чужд човек.*) Изяснява се идеята, влезнал е там, където не трябва. Това е закон за повдигане на ума. Всякога ще си представиш нещата в положителен смисъл. Искаш да се подобри паметта ти – ще вложиш известно изречение в ума си, ще държиш тази идея, докато тя се реализира. И ако постоянно висиш, непременно желанието ти ще се реализира и то ще се реализира по начин, по който Живата Природа е определила. Затуй постоянство е необходимо

за реализирането на идеите. Без постоянство нищо не се постига.

Окултната наука е наука за приложението. Естествените науки, това е събиране на факти, материали. В окултната наука, то са методите, физиологичните процеси. Вий сте изучавали анатомия – физичните процеси, в които сега влиза съзнанието. Мъчнотиите, които може да ги срещнете, нито най-малко може да ви смущават. И не разрешавайте изведнаж всички въпроси. Най-мъчните въпроси оставете за най-после. Законите, даже на Земята, са: че, когато станете пълновъзрастен, тогава ви се дава наследството. Преди това управлява настойник. И в природата е тъй. Човечеството не е пълновъзрастно. Затуй под този закон е – не може то да прави каквото си иска. Един ден, когато стане пълновъзрастно, няма да има опекун, тогава може да разрешава въпроса по друг начин. Сега под закона на необходимостта сте и се стремите към закона на свободата. Евангелистите пеят: «Ние сме вече свободни от закона.» Но дойде гладът – хич не е свободен. Дойдат болести – не е свободен от всички тези неслоди на живота. Но съвършеният е вече господар на положението.

Сега, ще започнете с точката А. Непроявената. За пример, ако би ви се задала една задача, каква задача бихте изпълнили с правата линия? Ако бих ви задал такава задача: «Отношенията на правата линия към живота»? Всички хора правят изобщо погрешка, че в разрешението на известни задачи не вървят по права линия... Когато аз задавам известен въпрос, задавам го по права линия и онзи, който трябва да ми отговори, ще ми отговори по права линия. За пример следния въпрос: Допуснете, вие искате да отидете на една екскурзия. Имате един ваш приятел, казвате: «Утре ще обичате ли да дойдете с мен на Витоша?» Прямо. Той ви казва: «Ще дойда.» Туй е по права линия. Обаче него го мързи малко, но няма да ви каже направо. Ще намери някой претекст, че имал важна работа, ще ви заблуди. Туй не е права. Права

– ще кажеш истината. Ще питате по права линия и ще приемате отговор по права линия. Питаш някого: «Ти ще свършиш ли скоро училище?» «Какво те интересува?» Не е въпрос от правата линия. «Ти скоро ще приемеш ли наследство от баща си?» – права линия ли е? Не е. Заинтересуван си.

Сега, приложението в самите вас. Вий ще си задавате въпроса по права линия – разумно, и разумно ще си отговаряте. Където не може разумно да се отговаря, ще оставите този въпрос настрана. Разбира се, вий вземате буквалния смисъл. Ако тъй почнем да говорим, по права линия, всички препятствия, които съществуват на Земята, ще се развалят. Колцина от вашите приятели, които имате сега, ако попаднете след 20 години в нужда, биха ви помогнали? Нали казвате да не се развалят отношенията ви. Туй, което наричат хората доброта, съществува в света. То са всички онези хора, които са вървели по тази права линия – всякога животът им се е слагал по-хармонично. То е едно желание, което трябва да изпълните в себе си. Всякога трябва да имате едно желание вътре разумно, да задавате въпроси и разумно да отговаряте, и разумно да ви се отговаря.

Защо природата отговаря? И тя има своя програма – тази програма природата изпълнява. Програмата не е направена от природата. Тя върви по тази Божествена програма. За пример, ако от учителя по химия изискват да преподава по висша математика – ще предава ли? Не, не е в програмата. Вложените идеи във вас, това е Божествената програма на вашия живот и като реализиравме тази програма – осъществяване на Божествената програма. Програмата, тази, правата, ние ще изложим пред природата, тя ще ни помогне, ще ни покаже пътя, начина, по който може да се реализира. Човек непременно трябва да вярва, че онова, което е вложено в него, е постижимо. Вий само да не искате златни къщи във въздуха – всичко друго е възможно. Може ли да си построите златни къщи във въздуха? Може. Тези цепелини

с кабинни, със стаи... Но то е за съвършените хора, да стоят във въздуха.

Основната идея, която трябва да залегне в ума ви: Всяка идея, вложена във вас, може да се постигне в този живот. Христос е турил закона тъй: Всичко, каквото попросите с вяра, ще ви бъде. Всичко онова, което искате.

(– По какво можем да познаем кои идеи са вложени в нас?) Американците плащат на един френолог един долар и той ще попипа главата и ще ви каже какво може да стане от вас. Може да идеш при някой хиромант или астролог, или графолог – все са науки, които упътват човека какви вродени идеи има. Даже в Англия употребяват астрологията. Някой търговец, при някое голямо предприятие, отиде при един астролог, но който разбира своята наука, плаща 20–30 лири, казва му: «Ще сполучи ли това предприятие?» Казва му: «Ако предприемете тази работа, ще загубите.» Ходи два-три пъти, казва му астрологът: «Предприеми тази работа, ще сполучиш.» Англичаните са много практични – вземат лотаринен билет, астрологът ще му каже не само ще спечели ли, но и колко. Тук, между вас, има астролози, но още не могат да определят – само определят местата, където се намират планетите, имат ли или нямат съвпадения. Астрологът трябва да носи нещо в себе си, трябва да има един ключ, който да носи в себе си. Астрологът трябва да предвижда.

При мен идва един богат господин от Пловдив. Между другото, като се разговаряхме, казва ми: «Приготвил съм материали да строя една голяма къща. Какво ще кажеш?» – «Мен не ме интересува, ти си свободен.» – «Но, казва, кажи ми!» Казвам: «Не трябва да строиш къщата си. Не трябва да строиш по никой начин.» Започна войната в 1914 година, дойде при мен: «Защо не ми каза тогава?» Няма работници. Туй значи неблагоприятни условия. И къщата свърши след войната. Друга една госпожа, в Търново беше, иска да си построи къща. «Не, казвам, недей си строи къща!» Дойде земетресението – къщата се събори.

Един астролог, той ще предвиди дали ще стане земетресение [в] човешкия живот или война ще дойде. Всички тези неща, хубаво е човек да ги знае, за да се предпази. Но тези работи може да се кажат на разумния само. Един френолог изследва главата на един богаташ. «Какво ще ми кажеш?» – «Нищо не мога да ти кажа, много ситно е написано, не може да се чете.» Има неща, които не може да се кажат. Даже някои натури, които са слаби, каквото да му се случи – ако му се каже истината, че ще дойде нещо много добро, той ще стане ленив. Това е една опасност. Когато изучавате хиромантията, френологията, трябва да бъдат като едно възпитателно средство. Някой път няколко души астролози трябва да бъдат. Някои врачуват с хвърляне на боб. Не че го е хвърлил – то е един повод.

Ето на какво се дължи законът: У човека има едно чувство на досетливост. Всички събития, които има да се случат в живота на човека, лоши или добри, имат отражение в неговия мозък (съзнание). Отиваш при някоя гледачка на кафе – насочи ума си, твоите мисли, туй, което има да стане у теб, отпечатва се по браздите. Един астролог или един хиромант, като пипне ръката ти... Защото ти, като му даваш ръката си или като пишеш, ти влагаш своята идея вътре. По четенето на туй писмо, без да ти построява хороскопа, ако е от тези психометри, пак може... Трябва да има един от вас психометър толкова чувствителен, да кажем, някоя вещ от Африка донесена, тури я на челото си, веднага опише историята ѝ. Всеки човек носи своето бъдеще скрито в съзнанието си. И даже вий може да знаете вашето бъдеще. Щом човек има нещо хубаво да го очаква, една малка светлинка, то насърчава. Чете той тези мисли.

Трябва да изучавате (...)

(*) Бъдещето на човека зависи от възможностите, които са вложени в него. Колкото по-големи са възможностите му, толкова по-светло е неговото бъдеще.

Често се говори за миналото, настоящето и бъдещето. Това са три момента в човешкия живот, скрити в съзнание-то му. За да проникне в тия моменти, човек трябва да изучава окултните науки. Чрез тях той се запознава със силите и възможностите, които са вложени в него. Чрез окултните науки човек може да се предпази от някои нещастия и неприятности в живота. Чрез тези науки той познава себе си. Казано е: «Познай себе си!» Към това познаване се стреми всеки човек. Това е една от задачите на неговия живот.

САМО СВЕТЛИЯТ ПЪТ НА МЪДРОСТТА ВОДИ КЪМ ИСТИНАТА. (*)

РЕДКИ, ОСТАРЕЛИ И ЧУЖДИ ДУМИ В ЛЕКЦИИТЕ

абдоминален (от лат.) – коремен.
апаш (от фр.) – *остар.* разг. крадец.
базиргян(ин) (от перс.-тур.) – *остар.* търговец, търгащ.
базиргянски – търговски, търгашески.
благодарен – *книж. остар.* добросъздечен, милосъздечен,
благодарен.
введа – *остар.* въведа.
веднаж – *остар.* веднъж.
виноват – *остар.* виновен.
владам – *остар.* владя.
все-таки – *остар.* все пак.
губерка – дълга, дебела игла, понякога със завит връх, с
широки уши, за шиене на плътни тъкани и под. с дебели
конци, за низане на връв и др.
дилаф (от гр.) – маша, щипци за разравяне на огън и за
хващане.
дода – *диал.* дойда.
дост (от перс.-тур.) – *нар.* приятел, другар.
дряхлост – *книж. остар.* немощ, отпадналост.
едина – *остар.* единия.
еднаж – *остар.* веднъж.
економически, економичен – *остар.* икономичен.
жебур, джебур (джебър, чебър) – *диал.* вид каче.
жеден – *диал.* жаден.
жидък – *диал.* течен.
занят – *остар.* зает.
за пример – например.
заради – *остар.* и *диал.* за; вместо.
иждивявам – *диал.* и *остар.* изразходвам.
измичам – *диал.* измъквам.
интенсивност – *остар.* интензивност.
изеднаж, изведнаж – *остар.* изведнъж.
излупи – *диал.* излюпи.
индиферентен (от лат.) – безразличен, безучастен, равнодушен.
ишарет (от ар.-тур.) – *остар.* таен знак.
кадия (от ар.-тур.) – *остар.* съдия; при мюсюлманите:
духовно лице, което съди по основанията на шерията.

клосен – *диал.* сакат.
книга – *диал.* хартия, парче хартия.
козмос – *остар.* космос.
козмичен – *остар.* космичен.
козмически – *остар.* космически.
когато – *остар.* и *диал.* докато.
колегия (от лат.) – *остар.* средно учебно заведение; колеж.
кундури (от гр.-тур.) – *остар.* обуща.
курна – *диал.* 1. каменно или циментово корито под чешма.

2. чучур на чешма.

ламба – *диал.* лампа.
лоб – *старин.* човешко чело или череп.
мамалига (рум.) – *диал.* качамак.
масур (от ар.-тур.) – *диал.* цев, тръба.
махна, махана (от перс.-тур.) – недостатък.
медленно (от рус.) – *книж. остар.* бавно.
мерак (от ар.-тур.) – *разг.* желание.
меча – *диал.* мяукам.
мир – *остар.* свят.
мющерия (от ар.-тур.) – *остар.* купувач, клиент.
мязам (от нгр.) – *обл.* приличам.
негова – *остар.* неговия.
оздравя – *диал.* оздравява.
патрахил – *диал., нар.* – епитрахил.
погрешка – *остар.* грешка.
подигам – *диал.* повдигам.
подлудявам – *диал.* полудявам.
подлудяване – *остар.* полудяване.
посторонен – *остар.* страничен.
преводчик – *остар.* преводач.
предивременно – *остар.* преждевременно.
представление – *остар.* представа.
представям – *остар.* представлявам.
преодолявам – *остар.* преобладавам.
прочета – *диал.* преброя.
рамазан (от ар.-тур.) – при мюсюлманите: пост, при който не се яде нищо през деня.
реторта – лабораторен съд с кълбовидно тяло и дълга, изви
та встрани шийка, използван за химически реакции,
протичащи при силно нагриване, дестилация и др.
разрешавам – *остар.* решавам, намирам решение.

роль (рус.) – *остар.* роля.
 свързан – *остар.* вързан.
 свършвам (за образование) – *остар.* завършвам.
 скържав – *остар. диал.* стиснат, скъперник.
 слог – *остар.* сричка.
 смисъл – *диал.* употреба на думата в женски род.
 смичам – *диал.* смъквам.
 соба – *диал.* стая; печка.
 спесифичен – *остар.* специфичен.
 писател – *остар.* писател.
 терезия (от перс.-тур.) – *диал.* теглилка, везни.
 трен (от фр.) – *остар.* влак.
 тулумба (от ит.-тур.) – *остар.* газено или друго тенекс.
 турям – *остар.* слагам.
 уд – *остар.* част на тялото.
 в точь (рус.) – съвсем точно.
 хром – *остар.* куц.
 хромел – *диал.* ръчна мелница; камък на ръчна мелница.
 черибашия (от тур.) – 1. *остар.* цигански главатар; 2. *истор.*
 началник на еничарски отряд.
 четвероъгълник – *остар.* четириъгълник.
 чифте (перс.-тур.) – двуцевка, ловна пушка с две цеви.
 чрезмерен – *остар.* прекомерен.
 чърта – *остар.* черта.
 чъртая – *остар.* чертая.
 шашка (рус.) – *остар.* сабя.

СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА

англ. – английски
 ар. – арабски
 гр. – гръцки
 диал. – диалектно
 истор. – историческо
 книж. – книжно
 лат. – латински
 нар. – народно
 нгр. – новогръцки

обл. – областно
остар. – остаряло
 перс. – персийски
 разг. – разговорно
 рус. – руски
 тур. – турски
 унг. – унгарски
 фр. – френски

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Посока и растене	7
26 септември 1926 г.	
2. Облагородяване на сърцето	19
3 октомври 1926 г.	
3. Внушението	27
10 октомври 1926 г.	
4. Двамата метода. Любовта и Вярата	37
17 октомври 1926 г.	
5. Зората	52
24 октомври 1926 г.	
6. Път към свобода	63
31 октомври 1926 г.	
7. Придобиване на търпение	70
7 ноември 1926 г.	
8. Поглед и движения	76
14 ноември 1926 г.	
9. Освобождаване	85
21 ноември 1926 г.	
10. Различаване	100
28 ноември 1926 г.	
11. Веждите – пулсът – дишането	104
5 декември 1926 г.	
12. Малките мъчнотии	114
12 декември 1926 г.	
13. Изпитите. Духовна връзка и помагане	123
19 декември 1926 г.	
14. Живот, сила, интелигентност	135
26 декември 1926 г.	
15. Малката мисия	150
2 януари 1927 г.	
16. Представа за трите свята	163
9 януари 1927 г.	
17. Справяне с мъчнотиите	166
23 януари 1927 г.	
18. Слънцето	182
30 януари 1927 г.	

19. Меки и твърди вещества	197
6 февруари 1927 г.	
20. Святото място	212
13 февруари 1927 г.	
21. Трите зрънца	224
20 февруари 1927 г.	
22. Здрави връзки	241
27 февруари 1927 г.	
23. Мислете за слънцето!	254
6 март 1927 г.	
24. Щастието	265
13 март 1927 г.	
25. Двете страни	270
20 март 1927 г.	
26. Планетни влияния	280
27 март 1927 г.	
27. Скрити сили	290
3 април 1927 г.	
28. Образи на реалността	301
10 април 1927 г.	
29. Справяне	310
17 април 1927 г.	
30. Великденският подарък	319
24 април 1927 г.	
31. Координация на силите	333
8 май 1927 г.	
32. Светлият кръг	355
15 май 1927 г.	
33. Седмият кръг на живота	363
22 май 1927 г.	
34. Хармонични положения	374
29 май 1927 г.	
35. Трениране	383
5 юни 1927 г.	
36. Типове и образи	396
12 юни 1927 г.	
37. Три посоки	408
19 юни 1927 г.	
Редки, остарели и чужди думи в лекциите	419
Списък на съкращенията	421
	423

Учителят Беинса Дуно
ПОСОКА И РАСТЕНЕ

Лекции пред Младежкия окултен клас
Година VI (1926–1927)

Компютърен набор: Иван Стойчев
Коректори: Даниела Станкова, Анна Стаменова,
Марина Иванова
Предпечатна подготовка: Марина Иванова

© ИК «Жануа'98»
(тел.: 9 893 897)

Първо издание, София 2002
ISBN 954-9589-61-7

